

2
2015

Uusi **SAFIIRI**

12 €

Integraalihenkisyyden Aikakauskirja

Hiljaisuuden ääni

- Ajatusjoogan aatteelliset juuret
- Kalevala ja Veda

KODINJUHLAT - KOKOUKSET - KURSSIT - MAJOITUS

Kaukalinna pihapiireineen soveltuu kodinjuhliin, kokouksiin ja kursseihin.
Kesäällä aamiaismajoitusta, mahdollisuus aittamajoitukseen.
Kaukalinnan kappelissa mahdollisuus hiljentymiseen.

VIA-AKATEMIA

Viitamäentie 189, Kerimäki
(015) 543 112, 040 825 5165, via.akatemia@via.fi

www.via.fi, www.facebook.com/via.akatemia

Uusi SAFIIRI

UUSI SAFIIRI 41. VSK

Kustantaja:

Via-Akatemian säätiö

Toimituksen osoite:

Uusi Safiiri, PL 4, 58201 Kerimäki

Päätoimittaja:

Terttu Seppänen

050 567 9630, terttu.seppanen@via.fi

Toimittajat:

Sinikka Juntura ja Tuula Uusitalo

Taitto ja kansikuva:

Tomi Leporinne, Avendis

Tämän numeron avustajat:

Kaya Brandt, Börje Fri, Tauno Halme,
Elina Kakko, Jari Kiirla, Anja Lappalainen,
Jeremy Qvick, Kaisa Pakkala, Ritva Peltomäki,
Rauni Pietarinen, Heli Veivo ja Heikki Vuorila.

Uudessa Safiirissa julkaistavat artikkelit
ilmaisevat kirjoittajien omia mielipiteitä.

Toimitus pidättää
itselleen oikeuden muokata tekstejä.

Tilaukset:

Vuoden 2015 Uusi Safiiri -lehdet ja aiempien
vuosien numeroita voi tilata toimituksesta:
Uusi Safiiri / Tilaukset
PL 4, 58201 Kerimäki
uusisafiiri@via.fi
(015) 543 112, 040 825 5165/Sinikka Juntura
Tilauksen voi tehdä myös internetin kautta:
www.uusisafiiri.fi
Katso sivu 140

Painopaikka:

Kopio Niini Finland Oy.
Tampere 2015

Ilmestyminen

Uuden Safiirin ilmestyminen painettuna
lehtenä päättyy numeroon 2/2015.
Via-Akatemian säätiö alkaa kustantaa 2016
kirjasarjaa Uuden Safiirin Aikakauskirjat.

Uusi Safiiri tehdään pääosin talkootyönä.

Internet:

www.uusisafiiri.fi

ISSN-L 0781-7975

ISSN 0781-7975 (painettu)

ISSN 1799-0475 (verkkójulkaisu)

© Via-Akatemian säätiö

Uusi Safiiri on Kulttuuri-, mielipide- ja
tiedelehlien liitto Kultti ry:n jäsen

Sisällys 2 2015

- 4 Pääkirjoitus**
TERTTU SEPPÄNEN
- 6 Kirjeopisto Vian rajajoogan aatteelliset juuret**
TUULA UUSITALO
- 17 Hiljaisuuden Äänen Salainen Sydän**
HELI VEIVO
- 24 Sisäinen ääni Kirjeopisto Vian rajajoogassa**
ELINA KAKKO
- 32 Kirjeopisto Vian rajajoogan kymmenes opetuskirje**
TYYNE MATILAINEN JA MIRJA SALONEN
TOIMITTANUT TERTTU SEPPÄNEN
- 46 Tajuntakuviot yksilön ja yhteisön kehitysprosessien
kuvaajana**
TUULA UUSITALO
- 57 Kolumni: Pyhä vesi ympärillämme**
BÖRJE FRI
- 60 Jumalan armo ja karma**
60 Karman lain syitä ja seurauksia
70 Jumalan armon ansaitseminen
RITVA PELTOMÄKI
- 78 Kalevala ja intialainen Veda**
78 Johdanto: Kaya Brandt intialaista avainta etsimässä
79 Luomisrunous Kalevalassa ja Vedassa
88 Veda-avaimet Kalevala-lukkoon
95 Tarina Lönnrothin Kalevala-versioiden takana
KAYA BRANDT
- 104 Holonit, hierarkia ja Pyhä Yhteys**
104 Holonit ja hierarkia
113 Pyhä yhteys
JARI KIIRLA
- 120 Filosofinen keskustelu sokraattisena käytäntönä**
HEIKKI VUORILA
- 126 Perusteltua tietoa lyhytterapiasta**
KAISA PAKKALA
- 131 Via-Akatemia on toiminut 20 vuotta**
- 132 Runo: Ennennäkemätön**
TUULA UUSITALO
- 134 Rauha on jokainen askel - YTR toiminut 20 vuotta**
- 136 Kirjakatsaus**
- 138 Lukijat kirjoittavat**
- 139 Via-Akatemia tiedottaa**
- 140 Uuden Safiirin tilaustiedot**
- 141 Ilmoituksia**

Muutoksen aika

Uusi Safiiri -lehti on jälleen muutoksen edessä. Lehden 40-vuotisen historian aikana lehti on muuttanut muotoaan useammankin kerran. Nykyisenmuotoisen ja -näköisen Uuden Safiirin – Integraalihenkisyyden Aikakauskirjan numero 2/2015 on viimeinen tässä sarjassa.

Nyt työnsä päättävä Uuden Safiirin toimitus aloitti 2005 ja työ päättyy tänä syksynä; 11 vuotta ja 22 toimitettua lehteä. Matka on ollut mielenkiintoinen, antoisa ja rikastuttava.

Aloittaessamme 2005 mielenkiintomme kohdistui vahvasti siihen, miten Kirjeopisto Vian rajajoogamethodi sijoittuu maailman viisaustraditioiden ja nykyajan henkisten virtausten kentälle. Via-Akatemiassa olimme vuodesta 1995 alkaen opettaneet ja opiskelleet avoimena yliopisto-opetuksena psykologiaa, filosofiaa ja uskontotiedettä. Tämä antoi sysäyksen syventäviin henkisyyden pohdintoihin rajajoogayhteisössämme.

Uuden Safiirin kirjoituksissa jatkoimme pohdintoja maailman uskontojen, esoterismin, positiivisen psykologian, filosofian ja henkisyyden ilmentymistä nykyajassa. Henkisen Tien ikiaikaiset viisaudet kulkeutuvat ajasta toiseen hieman erilaisina versioina.

Joskus nousee esille yksilö tai suuntaus joka tuo vahvemman virikkeen ja nostaa kehitysvirtauksen uudelle tasolle. Näin voi ajatella tapahtuneen Kirjeopisto Vian rajajoogamethodin syntymisen myötä vuosina 1955–57, kun Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen kirjoittivat kymmenen opetuskirjettä, joiden ydin voidaan kiteyttää lauseeseen ”looginen positiivinen ajattelu luonteen jalostajana ja jumalyhteyden luojana”. He keskittyivät luomaan metodin, jolla voi konkreettisesti kehittää ja rakentaa keskeneräisiä luonteensa puolia ja saada hyvyden ja positiivisen potentiaalinsa esille itsessään. Kyseessä on eet-

tingen itsekasvatusmetodi, joka auttaa suhteuttamaan kehityspyrkimykset ympäröivään todellisuuteen *oikealla, järkevällä ja viisaalla tavalla* välttämällä ylioptimismia.

Lähtökohtana on kaikkien korkeiden maailman- ja elämänkatsomusten kunnioittaminen ja opetuksen suhteuttaminen kunkin katsomukseen sopivaksi, koska peruspyrkimyshän on oman negatiivisuuden voittaminen.

Uuden Safiirin julkaisemien artikkeleiden joukossa on lukuisia tekstejä, jotka on alunperin kirjoitettu Via-Akatemian opiskelujen yhteydessä ja niiden osana. Tätä Uuden Safiirin yhdentoista vuoden jaksoa voisi kuvata laajemman uloshengityksen ajaksi.

Nyt alkaa sisäänhengityksen vaihe. Via-Akatemiassa keskitymme pohtimaan ja tutkimaan syvemmin Kirjeopisto Vian rajajoogaa, mitä se voi antaa henkisyystään ja kasvupotentiaaliaan etsivälle nykyihmiselle ja sitä mitkä opetusmuodot toimivat nykyisin. Sen rinnalla tärkeä ja pitkälle tutkimaton alue on Kirjeopisto Vian perustajaopettajan Tyyne Matilaisen esoteerinen filosofia, jonka kanssa Tuula Uusitalo työskentelee ja josta hän kirjoittaa tässäkin numerossa.

On kiitoksen aika. On muutoksen aika. Työ jatkuu. Uusi Safiiri -nimi elää jatkossa Via-Akatemian säätiön kustantaman kirjasarjan nimenä Uuden Safiirin Aikakauskirjat.

Lämmin kiitos Uuden Safiirin lukijoille ja yhteistyökumppaneille yhteisestä matkasta!

Terttu Seppänen Tuula Uusitalo Sinikka Juntura

TUULA UUSITALO

Kirjeopisto Vian rajajoogan aatteellisista juurista

Jokaisella merkittävällä henkiselä liikkeellä on "juuret", toisin sanoen aikaisempia filosofioita tai henkisiä liikeitä metodeineen, jotka ovat olleet sen esikuvia ja joiden vaikutus jollakin tavalla näkyy sen tavoitteissa tai toimintatavoissa. Entä kehitys – eiväthän vaikutteet ole loppuneet alkuhetkiin – se mihin suuntaan koulu oppilaineen on mennyt?

Kirjeopisto Vian rajajooga on saanut alkunsa Kirjeopisto Vian rajajoogan *ensimmäisen opetuskirjeen II mietiskelyohjelmasta* ja sen periaatteille rakennetusta kymmenen opetuskirjeen kokonaisuudesta, jotka muodostavat selkeän järjestelmän: negatiivisten luonteenominaisuuksien jalostamisen positiiviseksi sytyttämällä ja vahvistamalla niiden positiivisia vastineominaisuuksia. Rajajoogamethodiin kuuluu myös ihmisen oman Ikuisen Itsen herättäminen mantrojen avulla, minkä jälkeen Ikuinen Itse alkaa opettaa ihmistä.

Kun on kyse sellaisesta henkisestä koulusta kuin Kirjeopisto Via, jonka opetus on hyvin pitkälle perustunut oppilaan kysymyksistä lähtevään keskusteluun opettajiensa kanssa, juurien löytäminen ei ole helppoimpia tehtäviä. Ei voi etsiä juuria pelkästään koulun perustajien **Tyyne Matilaisen** (1911–1989) ja **Mirja Salosen** (1925–2002) aatteellisesta taustasta (teosofia ja ruusuristiläisyys) ja opetuskirjeiden antamista viitteistä, vaan myös oppilaiden taustoilla on väliä.

Myös eri aikoina esiintyneillä positiivisuuksien suuntautuvilla filosofisilla ja psykologisilla aatevirtauksilla ja metodeilla on ollut vaikutuksensa.

Maailmankatsomus ja metodi

Kirjeopisto Vian ensisijaiset aatteelliset juuret liittyvät siis sekä Kirjeopisto Vian teosofiseen *maailmankatsomukseen* että sen päämääriin johtavaan *metodiin*. Maailmankatsomus antaa metodille sen korkeimmat päämäärät, ja kaikkien toimintatapojen on sovittauduttava tähän kehikseen – jopa niin, että ne rikastavat sitä.

Teosofisen maailmakatsomuksen kannalta tärkeät Valkea Veljeskunta samoin kuin jumalallinen kehityssuunnitelma kuuluvat perustavanlaatuisesti Kirjeopisto Vian alkuperäiseen henkiseen katsomukseen ja sen rajajoogamethodi pyrkii viemään oppilaita kohti teosofian

henkisiä päämääriä. Kirjeopisto Vian oppilaiden tuli nähdä itsensä suhteessa jumalalliseen kehityssuunnitelmaan ja olla valkean tien kuljijoita. Ensimmäisen opetuskirjeen toisessa mietiskelyohjelmassa puhutaan Valkeasta Veljeskunnasta. ”Jos ihmisessä, oli hän kuka hyvänsä, on määrätty määrä jaloutta ja hyvyttä, se yhdistää hänet Valkeaan Veljeskuntaan”, Tyyne Matilainen sanoi. Valkean Veljeskunnan aurassa oppilaiden piti myös pysyä, Valkean Veljeskunnan auran kaavan saaminen oli aikanaan ”pääsylippu” Kirjeopisto Vian oppilaskuntaan. – Valkean Veljeskunnan adepteista

Tyyne Matilainen piti omina opettajinaan Koot Hoomia ja Moryaa.

Émile Couén 1920-luvulla kehittämää metodia, jossa itsesuggestion avulla pyrittiin parempaan elämään, voidaan pitää edeltäjänä Kirjeopisto Vian rajajoogaan kuuluvalla itsekasvatusmetodille, joka kuitenkin on konaisvaltaisempi kuin pelkkä itsesuggestio. ”Kirjeopisto Vian rajajooga perustuu vain osittain itsesuggestioon”, Tyyne Matilainen luonnehti Kirjeopisto Vian rajajoogaa. ”Olenneisimpana osana siinä (Kirjeopisto Vian rajajoogassa) on ajatusvoiman käyttö, ajatusten hallinta, ajatuselämän tietoinen positivistisointi ja positiivisten, jalojen luonteenominaisuuksien kasvattaminen ja kehittäminen sekä tiettyjen korkeampien toisin sanoen jumalallisten voimien ja kykyjen esiinkirvoittaminen, kehittäminen ja voimistaminen, jotka kaikki johtavat fyysisen ruumiin ja korkeampien käyttövälineiden puhdistumiseen ja kehittymiseen.” Mantroiin liittyvä ajatustyöskentely tehdään valpaassa vireystilassa hyvin keskittyen.

Inspiraatio tuli vuorisaarnasta

Vanhoina aikoina ihmistä ohjattiin negatiivisuudella, kielloilla – tärkeät kymmenen käskyä ovat pääasiassa kieltoja. Myös Jeesuksen vuorisaarnassa on paljon negatiivisia ilmaisuja. Ny-

Opettaja kehittyy, kun oppilas kysyy.

kyaikana kun etenkin henkisen tien kulkijat ovat jo valmiiksi positiivisempia ja henkisiä, he tarvitsevat positiivista opetusta.

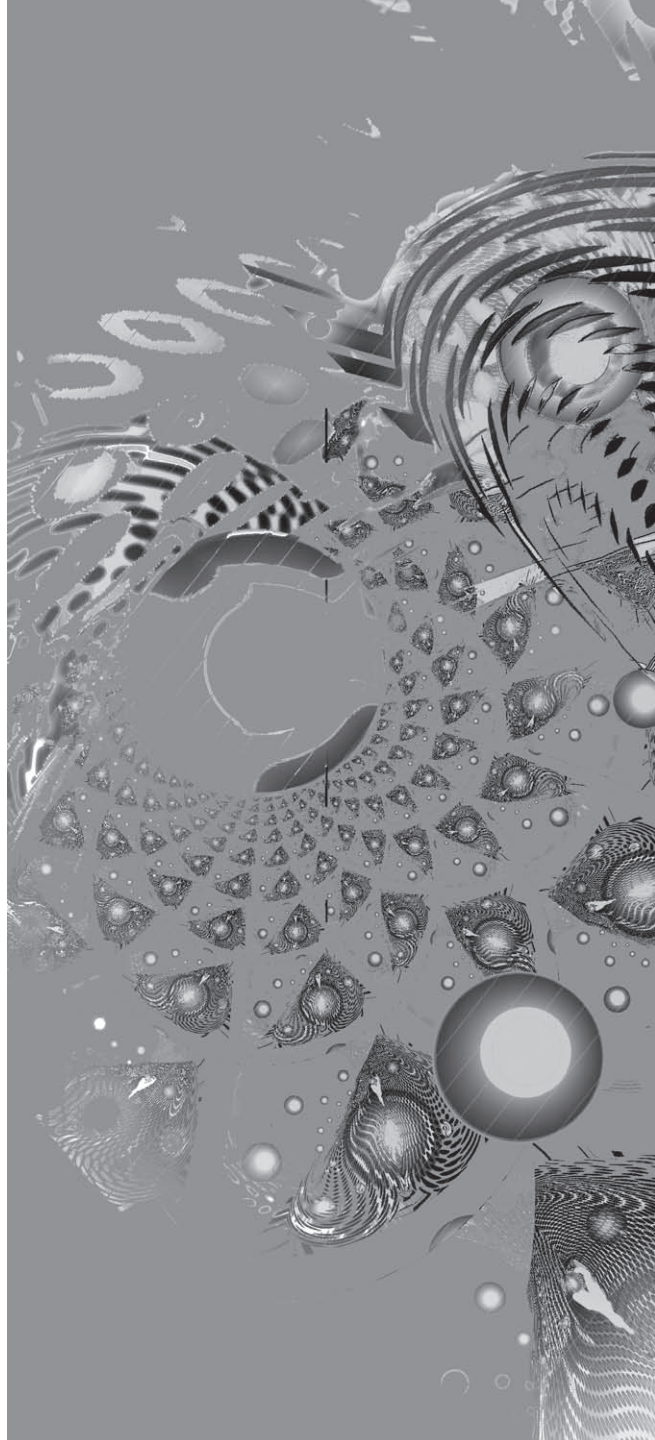
Tyyne Matilainen etsi ratkaisua kysymykseen, miten Jeesus Kristuksen vuorisäärnän (Matteus 5-7) sisältämät yleispätevät ideat tulisivat helpommiksi omaksua. Buddhavalautukseksi nimittämässään henkisessä tilassa hän sai silloin uuden henkisen kokonaisnäkemyksen psykologisine oivalluksineen. Hän oivalsi, että vuorisäärnän universaalit eettiset velvoitteet on mahdollista ilmaista uudelleen positiivisessa, tarkemmin sanottuna loogisessa positiivisessa muodossa, silloin ne on myös helpompi omaksua ja itsekasvatus on tuloksekkampaa.

Tyyne Matilainen laati oivallustensa pohjalta mietiskelyohjelman, joka on pienin muunnoksien edelleenkin käytössä ja joka sisältää Kirjeopisto Vian maailmankatsomuksen, päämäärät ja opin tiivissä muodossa. Mietiskelyohjelma on sommiteltu niin, että se noudattaa teosofian yleisiä universaaleja periaatteita – vuorisäärnahan on teosofialle tärkeä lähtökohta. Itse asiassa Tyyne Matilainen oli tarkoittanut mietiskelyohjelmansa teosofisten liikkeiden käyttöön – vaikakakaan se ei silloin vielä päässyt toteutumaan. Tämän taustansa vuoksi Kirjeopisto Via kuuluu lähtökohtaisesti teosofiseen aateperheeseen.

Saadakseen oivalluksensa kuitenkin ihmisten hyödyksi hän perusti 1955 Kirjeopisto Vian yhdessä oppilaansa Mirja Salosen kanssa. – Tyyne Matilaisen oppilaaksi tultuaan myös Mirja Salonen koki buddhavalautuksen.

Opetuskirjeiden ja Kirjeopisto Vian syntyprosessiin liittyi se, että molemmille opettajille kehittyi selvänäköisyys. Selvänäkö ei koskaan tule yhtäkkiä vaan on kehitysprosessin tulos – vaikka oivallukset olisivatkin nopeita. Tyy-

ne Matilainen sai selvänäön v. 1946 ja Mirja Salonen v. 1954, eli jo ennen Kirjeopisto Vian perustamista. Selvänäköisinä he pystyivät ottamaan vastauksia *kaikkiallisesta pisteestä* op-

Minä kuuntelen Isäni ääntä. Piirros Tuula Uusitalo

pilaidensa kysymyksiin, joiden pohjalta myös opetuskirjeitä kirjoitettiin.

Mirja Salosen sanoin: ”Meillähän kummallakin oli tässä elämässämme buddhavalistus.

Tyyne Matilaisella 1946, minulla hänen opilaakseen tultuani. Tämä auttoi meitä saamaan kulloinkin tarvitsemaamme tietoa ja viisautta sekä muodostamaan ne henkisen ja

Kristus tarkoittaa puhdasta positiivisuutta.

myös maallisen kehityksen kannalta asialliseksi kokonaisnäkemykseksi. Niin tärkeä ja arvokas tavoite kuin henkinen kehitys onkin, niin myös jokapäiväisen arkielämän eläminen oikealla, järkevällä, viisaalla ja eettisesti korkeatasoisella tavalla on henkisen Tien kulkijalle ensiarvoisen tärkeä.”

Näin sai alkunsa Kirjeopisto Vian rajajoogaksi, loogiseksi positiiviseksi ajattelutaidoksi ja sittemmin ajatusjoogaksi nimitetty järjestelmä, jonka Mirja Salonen rakensi kymmeneen opetuskirjeeseen Tyyne Matilaisen antaman inspiraation mukaan.

Alkususäyksen jälkeen kymmenen opetuskirjettä kirjoitettiin nopeaan tahtiin (1955–57) ensimmäisen oppilasryhmän etenemisen mukaan, sillä niiden tarkoituksena oli vastata Kirjeopisto Vian oppilaiksi tulleiden henkisen kehityksen tarpeisiin.

Opetuskirjeiden oivallukset koskivat mm. niitä metodiin kuuluvia perusasioita, jotka yksilö tarvitsee jokapäiväiseen eettiseen toimintaan ja sisäisen Itsen löytämiseen henkisellä tiellään – sammutukseen ja sytytykseen. Sammutus ja sytytys liittyvät hyvin pitkälle ihmisen energettisen puolen, hänen auransa negatiivisten ja positiivisten energioiden hallintaan ajatusten avulla. Ensin aktivoidaan *sytytyskaavalla* kaikelle aloittamiselle tärkeät tahto ja usko, niiden avulla jatketaan yleisempään ajatuselämän ja tunteiden positivistointiin sammuttamalla negatiivisia ominaisuuksia ja sen jälkeen määrätietoiseen luonteen jalostamiseen loogisten positiivisten sytytyskaavojen avulla. Siihen liittyi myös henkinen näkemys ihmiskunnan kehityksestä kohti korkeampaa viisautta ja rauhaa missä myös *kansat rakastavat toisiaan*.

Logos, Kristus ja Pyhä Henki

Mietiskelyohjelman ja koko rajajoogasysteemin alkuinspiraatio tuli siis Uuden Testamentin

vuorisäärnasta – Kirjeopisto Vian rajajoogan opetuskirjeistä voi löytää monia muitakin kristinuskoon kuuluvia tai teosofiaan omaksuttuja antiikin filosofiasta lähtöisin olevia käsityksiä.

Muinaiskreikkalaisessa filosofiassa (ensimmäisenä tiettävästi **Herakleitos**) Logos on merkinnyt perimmäistä jumaluutta, kaikkeuden alkusyytä. Sillä on tarkoitettu myös maailmanjärkeä, maailmankaikkeutta hallitsevaa ja järjestävää periaatetta, joka luo yhteyden kaiken olemassaolevan välille. Loogisuus kuuluu maailmanjärkeen. Tyyne Matilainen määritteli Logoksen *alkuajatukseksi loogisessa muodossa*. Luonnonlogiikka, jota hän myös painotti, on selvästikin muinaisen Kreikan luonnonfilosofian perillinen.

Tyyne Matilaisen ja Mirja Salosen yhteisessä kokonaisnäkemyksessä Kristus tarkoittaa puhdasta positiivisuutta. Filosofisen/ teosofisen jatkumon kannalta on luontevaa, että positiivisuuteen on kytketty myös loogisuus, joka sitoo yhteen jatkuvasti kehittyvän jumaluuden eri puolia – ja samalla yhdistää loogisia positiivisia ajatuksia ajattelevan ihmisen tähän suurempaan kokonaisuuteen. Tästä näkökulmasta loogisuus, jumalayhteys ja jooga ovat melkein synonyymejä.

Kirjeopisto Vian ajatuskaavoissa *ihminen* kytkee itsensä *mantrojen/ mietiskelyohjelmien loogisuuden avulla* maailmankaikkeuden loogiseen lainalaisuuteen, Logokseen – ja positiivisuudella sen henkisesti korkeimpiin, positivistisiin luonnontasoihin. Loogisuus ei rajoitu siis pelkkään kielelliseen logiikkaan, vaikka ihminen tarvitsee tietysti sitäkin pyrkiessään elämään harmoniassa maailmankaikkeuden kanssa – toimimalla eettisesti ja hyvyyden voimien avulla. Maailmanjärjen toimintatapa avautuu ihmiselle vähitellen – esimerkiksi tieteiden ja eettisen elämän sekä yleensä positiivisten pyrkimysten avulla.

Tästä perspektiivistä katsoen loogiset positiiviset ajatukset vastaavat erittäin hyvin ihmisesä olevaa, jo vuosisatojen ja -tuhansien muka-

na kehittyntä sisäistä jumaluutta, Kristusta, ja siihen kuuluvia henkisiä olemuksia, Pyhää kunnioitusta ja Kristus-rakkautta. Kirjeopisto Vian opetuskirjeiden ajatuskaavoissa esiintyvä Kristus (positiivisuus) yhdistyy logiikan kautta Logokseen, maailmanjärkeen – kaikki tämä tapahtuu ihmisen tajunnassa hänen kehittyessään. Myös Pyhä Henki kuuluu tähän kehitysnäkymään: *Pyhä Henki tulee ihmisen sisimpään ja itsekkyyks poistuu hänestä.*

Aatteiden kirjoa 1900-luvulla

Kirjeopisto Vian esitteessä mm. sanottiin *Kirjeopisto Vian kunnioittavan kaikkia uskontoja ja maailmankatsomuksia.* Vaikka 1900-luvun henkisten aatteiden kirjo ei ollut läheskään niin monipuolinen kuin nykyinen, Kirjeopisto Vian opettajilla täytyi olla – ja oli – suuri tietomäärä koko sen ajan henkisestä kentästä ja kyky soveltaa sitä kaikkea opetustyössään voidakseen antaa opetusta oppilailleen *heidän maailmankatsomukseensa soveltuvala* tavalla. Opetuksen periaatteena oli antaa opetusta siten, että oppilas myös pääsisi eteenpäin kohti oman maailmankatsomuksensa korkeimpia päämääriä. Tästä johtui myös opetustapa, joka perustui oppiainden kysymyksiin. ”Opettaja kehittyy samalla, kun oppilas kysyy.”, sanoi Tyyne Matilainen.

Vielä 1900-luvun puolivälissä merkittävimmät henkiset suuntaukset Suomessa olivat: teosofia, ruusuristiläisyys, antroposofia ja kristosofia. Teosofia – yleiskäsitteenä – piti sisällään käytännössä juuri ne. Nämä kaikki puolestaan olivat saaneet vaikutteita kristinuskosta, (uus) hindulaisuudesta ja buddhalaisuudesta sekä muista vanhoista henkisistä suuntauksista, painotukset luonnollisesti ovat kullakin omansa. Sittemmin on tullut mukaan myös **Alice A. Baileyn** kirjoihin perustuva suuntaus. Tähän yleisteosofiseen kokonaiskuvaan kuuluvat au-

Arkielämän eläminen järkevällä, viisaalla ja eettisellä tavalla on henkisen Tien kulkijalle ensiarvoisen tärkeää.

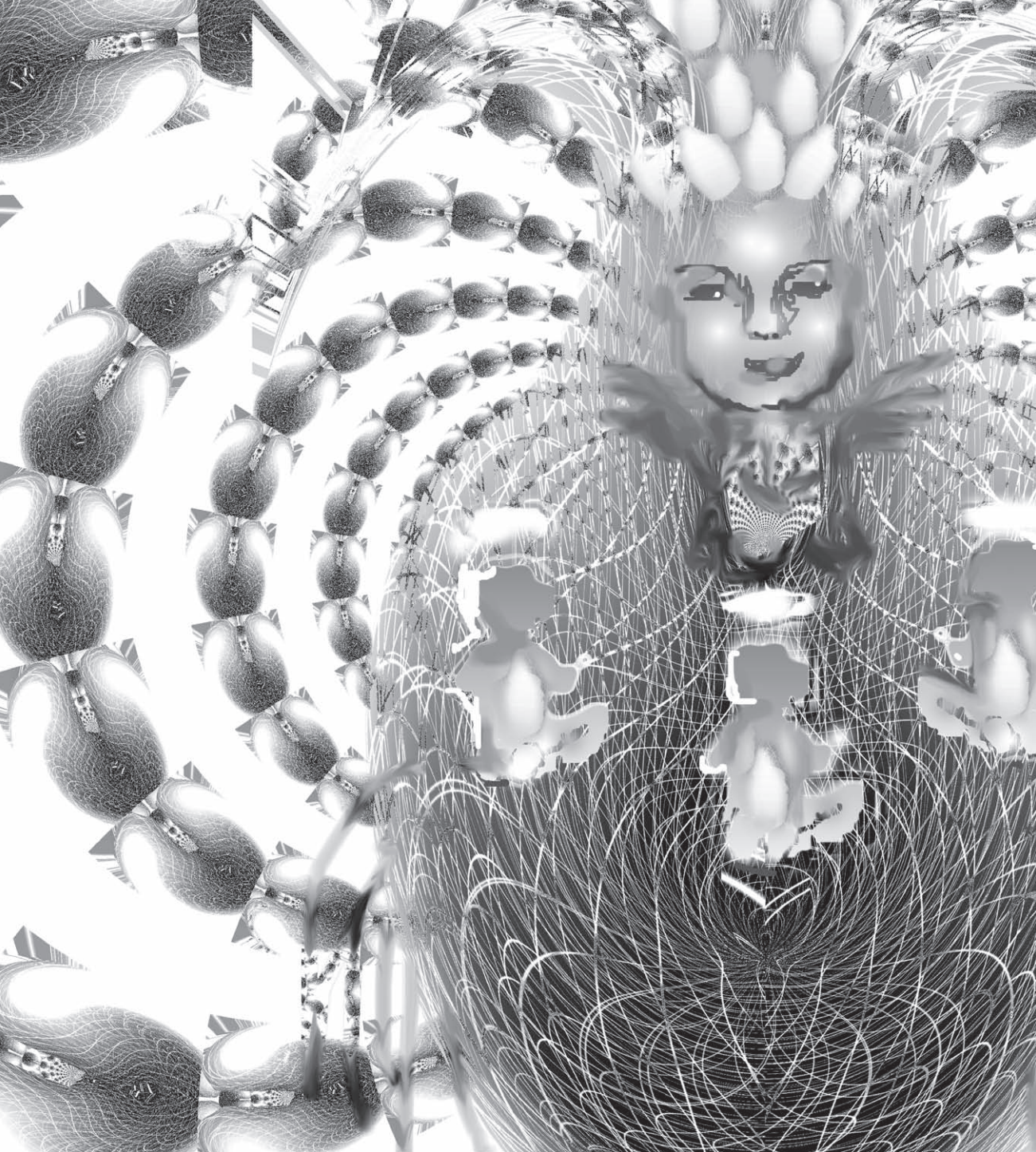
ra, tsakrat, vihkimykset, säteet, jne. Sekä tietysti myös Valkea Veljeskunta. Kaikki ne ovat mukana myös Kirjeopisto Vian opetuksessa.

Suurin vaikutus Kirjeopisto Viaan ja sen oppilaisiin on siis ollut luonnollisesti teosofialla ja sen toisella pääsuuntauksella, ruusuristiläisyydellä. Teosofinen Seura on tuonut intialaista ja tiibetiläistä viisautta länsimaihin. Ruusuristiläisyys pitää itseään vanhojen filosofoiden, kuten vapaamuurariuden ja gnostilaisuuden perillisenä. Ruusuristiläisyyden juuret palautuvat kristinuskon filosofiseen puoleen, gnostikkoihin, muinaiseen Kreikkaan, Egyptin ym. lähi-idän uskontoihin ja tietysti Atlantikseen ja monien länsimaisten filosofien juuret ovat olleet rosencreutzilaisia eli ruusuristiläisiä. Suomalainen ruusuristiläisyys perustuu hyvin pitkälle Pekka Ervastian näkemyksiin teosofiasta.

Teosofisella liikkeellä on ollut myös tarkoituksenaan lisätä ihmisten yleissivistystä ja rauhan-
tahtoa. Siihen kuuluvilla henkisillä suunnilla on myös se yhteinen vakumus, että on jokin kaikkia uskontoja korkeampi ydin, joka on niin tosi, voimakas ja hyvä, että se pystyy yhdistämään eri kulttuureihin kuuluvat ihmiset.

Nämä kaikki idän ja lännen jumalviisaudet ovat tuoneet oman lisänsä Kirjeopisto Vian aatepohjaan, ja niitä on kommentoitu suullisessa ja kirjeitse tapahtuneessa opetuksessa, sillä myös oppilaat ovat olleet niistä erittäin kiinnostuneita.

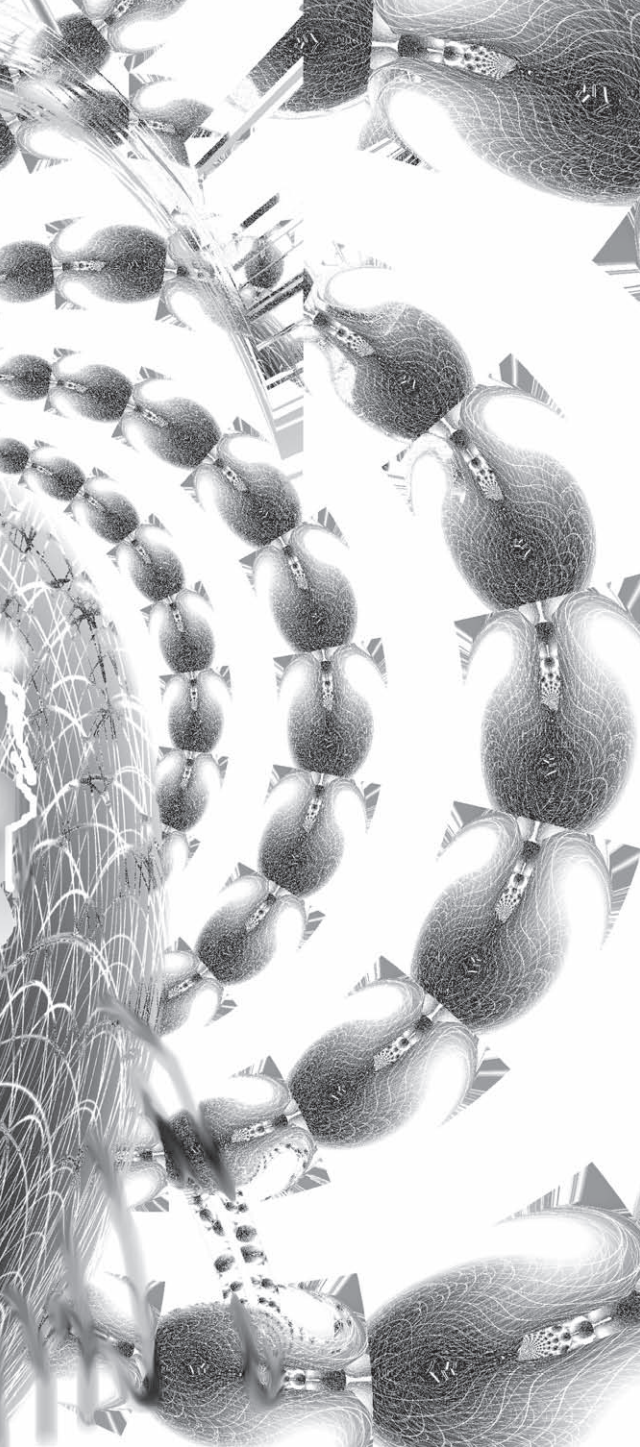
Tyyne Matilainen piti arvossa **H. P. Blavatskya** ja hän suositteli mm. Blavatskyn *Valon airutta* kaikille oppilailleen. **Annie Besantin** *Aikain viisaus* oli välttämätöntä luettavaa samoin **Taimnin** *Itsen löytäminen*. Aurakuvat **Leadbeaterin** kirjassa *Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä* antoivat visuaalisen näkemyksen ihmisen energiakehistä. **Mabel Collinsin** *Valoa tielle* ja Blavatskyn *Hiljaisuuden ääni* piti myös lukea samoin **Alcyonen** (**Krishnamurti**)

Yhteisyys. Piirros Tuula Uusitalo

Mestarin jalkojen juuressa. Teosofista kirjallisuutta siis luettiin maailmankuvan rikastamiseksi ja tietysti myös kysymyksenteon ja oman ajattelun lähtökohdiksi.

Intialaisista joogasuuntauksista hathajoogaa alkoi tulla Suomeen 1920-luvulla ja Suomen Joogaliito ry. on perustettu 1967. Transsendenttinen meditaatio tuli 1960-70 -lukujen

taiteessa ja oli tuolloin hyvin suosittua. Parapsykologiaa ja spiritualismia harrastettiin, myös ufoista oltiin kiinnostuneita, samoin henkiparannuksesta.

– Yleisellä tasolla 1900-luvun puoliväli oli kuitenkin materialistinen aikakausi ja sodanjälkeinen yhteikunnallinen ilmapiiri oli raskas maan jälleenrakentamisen ja sotakorvausten vaatiman valtavan työmäärän vuoksi. Henkisyttä sen enempää kuin positiivisuuttakaan ei oikein voinut tuoda esiin. Positiivisuus periaatteena ei ollut vielä 1970-luvullakaan näkyvästi esillä Suomessa – muualla kuin Kirjeopisto Viassa. Se kuului nimenomaan vasta silloin ilmennykseen pyrkivän inspiraation sisältöön.

Hindulaisuus teosofian taustavoimana

Hindulaisella ja buddhalaisella viisaudella on itsestään selvä paikkansa teosofisessa perinteessä. Itään matkoja tehnyt H. P. Blavatsky nosti niitä esiin nykyaikaisen teosofian syntyaikoina.

Niin sanottu uushindulaisuus ja sen mukainen joogafilosofia syntyi perinteisestä hindulaisuudesta, kun **Vivekananda** (1863–1902) muotoili sen pyhien kirjoitusten pohjalta länsimaiseen ajatteluun sopivan filosofian. **Ramakrishnalta** (1836–1886) Vivekanandan opettajalta – joka kokeili kaikkia mahdollisia henkisiä menetelmiä – on peräisin käsitys, että kaikki uskonnot ja kaikki joogamenetelmät johtavat samaan lopputulokseen. Sen vuoksi tämä vedantafilosofiaksi nimitetty aate on voinut olla pohjana mm. teosofialle, joka myös pyrkii löytämään erilaisten uskontojen ja aatteiden yhteisyyden.

Uushindulaisuus on siis teosofian kautta myös Kirjeopisto Vian maailmankatsomuksen taustalla, mutta suoria yhteyksiä Intiaan tai intialaisiin guruihin ei edelleenkään ole. Yhtä paljon mukana on kristinuskoa ja buddhalaisuutta ja erilaisia esoteerisia ja filosofisia vaikutteita.

Joitakin yhtymäkohtia intialaiseen joogafilosofiaan on – esimerkiksi metodin nimitys ”rajajooga”. Sana ”jooga”, sen alkuperäisen merkityksen mukaisesti tarkoittaa *yhteyttä* tai *yhdistymistä*: yhteyttä Jumalaan, yhteyttä korkeampaan Minään, yhteyttä Ikuiseseen Itseen, yhteyttä toisiin ihmisiin – nämä kaikki tulevat esiin Kirjeopisto Vian opetuksessa. – Kirjeopisto Vian alkuperäisessä esitteessä jooga liitetään

Henkinen tie on aina yksilöllinen.

myös asteittain etenevään vihkimystiehen, joka puolestaan kuuluu teosofiseen maailmankatsomukseen. Rajajooga on tässä skaalassa korkeatasoisin joogan laji.

Patanjalin joogasutrat ovat olleet tärkeä esikuva, mm. sutra *jooga on ajatuselämän muodostelmien voittamista* liittyy saumattomasti ajatusjoogaan, jossa ajatuselämän negatiiviset muodostelmat ts. negatiiviset ajatuskoostumat hajoitetaan alkutekijöihinsä ja vastaavat negatiiviset luonteenominaisuudet sammutetaan ja muunnetaan positiivisiksi.

”Ajatuselämän muodostelmien voittaminen” saa myös aktiivisen positiivisen merkityksen, sillä loogisia positiivisia ajatuksia hyödynnetään jalojen luonteenominaisuuksien syöttämiseen. Patanjali erotti rajajoogan eli hallitsijajoogan korkeimmaksi joogan lajiksi verrattuna alempiin, esimerkiksi hathajoogaan, joka kuului jo läpikäytyyn kehitystasoon.

Mainittakoon, että Mirja Salonen oli tunnetun joogaopettaja **Mielikki Ivalon** (1907–1995) oppilas 1960-luvun loppuvuosina ja hyvä ystävä – he myös kävivät kirjeenvaihtoa joogasta. – Kirjeopisto Viassa hathajoogaa suositellaan niille, joille se terveyden vuoksi on tarpeellista, vaikka se ei kuulukaan opetusohjelmaan.

Myös sana ”mantra”, on lainattu hindulaisuudesta. ”Mantra” on sanana ja käsitteenä vanha ja sanskritinkielinen, mutta Kirjeopisto Vian opetuskirjeissä sen sisältö on uusien oivallusten mukainen. Sanskritinkieliset mantrat, vaikka saattavatkin tuottaa aitoja henkisiä kokemuksia, eivät kuulu tähän metodiin, jonka mantrat ovat suomenkielisiä loogisia lauseita, joita toistetaan äänettömästi ja joiden tarkoitus on positivisoida ihmistä, jalostaa hänen

luonnettaan sekä lähentää häntä jumaluuteen luonteen jalouden kautta. Henkiset kokemukset tulevat, jos ovat tullakseen, kun ihminen on sopivassa henkisen kehityksen vaiheessa.

Buddhalaisuus

Buddhalaisuus tunnetaan vanhan intialaisen viisauden keräämisestä. Joten myös sen taustalla ovat hindulaisuuden vanhat pyhät tekstit. Sillä on ollut suoranaismppaakin vaikutusta Kirjeopisto Vian metodiin. Yhteistä buddhalaisuudelle ja ajatusjoogalle on luonteen muuntamisen positiiviseksi sammutuksen ja sytytyksen avulla. Buddhalaiset harjoitukset negatiivisten ominaisuuksien muuntamisesta positiivisiksi ovat samansuuntaisia kuin Kirjeopisto Vian rajajoogassa, vaikkakaan buddhalaisissa harjoituksissa ei käytetä mantroja tähän tarkoitukseen.

Kirjeopisto Vian kymmenennessä opetuskirjeessä on julkaistu luettelo maapalloa ympäröivistä luonnontasoista, jotka ympäröivät myös ihmistä ja joihin jokaiseen kuuluu omanlaisensa tajunnantila. Tasoluettelon *buddhinen, nirvaaninen, paranirvaaninen ja mahaparanirvaaninen* taso ovat mitä ilmeisimmin saaneet nimensä buddhalaisuuden hahmottamista tajunnantiloista. Luettelo on omaksuttu Kirjeopisto Vian opetuskirjeisiin **Leadbeaterin** kirjasta *Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä*. Varsinkin korkeammat tasot (VI ja VII) ja niille pääseminen olivat Kirjeopisto Vian mielenkiinnon kohteina.

Via-Akatemia: vanhaa ja uutta

Entä kehitys – eiväthän henkiset vaikutteet ole loppuneet alkuhetkiin – se mihin suuntaan koulu oppilaineen on mennyt? Kirjeopisto Vian rajajooga on tehty nykyajan länsimaalaista ihmistä varten ja siitä seuraa eroja suhteessa vanhempiin metodeihin. Vaikka teosofisten liikkeiden juuret ovat yhteiset, aika tekee aina tehtävänsä ja sen mukana kasvaa uudenlaisia ihmisiä, jotka pitää myös ottaa huomioon. Aikahan ei merkitse pelkästään vuosilukuja vaan

yleisiä käsitteitä, ajattelutapoja, kehityspäämääriä ja kulloinkin aktuelleja henkisyyslaatuja – ja jokainen metodi on aikansa lapsi. Kaikki tämä vaikuttaa omalla tavallaan sitä harjoittavaan ihmiseen, muovaa häntä käyttämänsä menetelmän mukaiseksi.

Metodit pitävät sisällään syntyäikansa inspiraatiot ja näköalat siirtäen ne henkisyyttä harjoittavaan ihmiseen, hänen olemukseensa ja rakenteisiinsa. Tiettyyn aikakauteen kuuluvien virtausten laannuttua ihmiskunnan tasolla tai jonkin kulttuurin yleisellä tasolla oppilas joutuu itse arvostelemaan, mitä todella tahtoo. Joillekin voivat tuhansia vuosia vanhat menetelmät olla oikeita, toisille ei. Kun jokainen henkisen tien kulkija valitsee opettajan – ja opetuksen – vastaamaan omimpia kehitystarpeitaan, kaikki hyötyvät siitä.

Buddhalaisuus on ollut vaikuttava henkisyyden lähde nykyajalle, ja se on tullut yhä tärkeämmäksi mm. USA:sta lähtöisin olevan zenbuddhalaisvaikutteisen mindfulness-suuntauksen ja sitä lähellä olevan positiivisen psykologian kautta – jolloin se on tuonut uutta buddhalaista vaikutusta Kirjeopisto Vian aatepohjalta toimivaan Via-Akatemiaan.

Moderni buddhalaisuus on tieteenharjoitajiensa kautta myös sulattanut modernin fyysiikan eli suhteellisuusteorian, kvanttifysiikan sekä vieläkin uudempien teorioiden oppeja maailmankatsomukseensa, sillä ne vastaavat perinteisen buddhalaisuuden näkemystä todellisuuden luonteesta. – Tämä näkemys myös vahvistaa Kirjeopisto Vian opille ominaista ymmärrystä ajatusten vaikuttavuudesta, ovathan ajatukset kvanttitasolla samaa henkisaineellista energieettistä maailmankaikkeutta kuin materiaalinenkin maailma.

Modernit buddhalaisuudesta vaikutteita saaneet suuntaukset painottuvat hyvin paljon siihen, mitä ”egon” ts. alemman minän toiminnan hallintaan ottamiseen ja ihmisen ohjaami-

seen meditaation kautta ”nykyhetkeen”. Tällä on merkitystä myös ajatusjoogan meditaation kannalta, mutta varsinainen ajatusjooga luonteen jalostamisen pyrkimyksineen toimii parhaiten sytyttämällä positiivisia luonteenominaisuuksia.

Itäisissä joogaperinteissä oikea elämäntapa maallisessa elämässä on edellytyksenä syvälliselle meditaatiolle – meditaatio puolestaan johtaa lopulta samadhiin, kokemukselliseen jumalayhteyteen. Kirjeopisto Vian rajajoogassa eli loogisen positiivisen ajattelutaidon merkityksessä meditaatio ja mantrojen toisto

toimivat välineenä oikeaan elämäntapaan. Joka-päiväinen elämä positiivisine mielentiloineen ja ihmissuhteiden harmonisoitumisen ovat tärkeitä, kokemukset syntyvät jos ovat syntyäkseen. – Positiivisuus eli Kristus ja aidon positiivisuuden

käytäntöön soveltaminen koko elämään on Kirjeopisto Vian opetuksen päämäärä.

Pyrkimys onnellisuuteen – filosofia ja psykologia

Esimerkiksi kundalini ja tsakrat ihmisen rakenteina eivät riipu kulttuurista tai opetuksesta, mutta eri kulttuurit ja erilaiset henkiset tiet ovat käsitelleet niitä eri tavoin. Nykyisin voidaan ymmärtää, että asiat ihmisen henkisessä psykologiassa ovat riippumattomia kulttuurista. – Nykyaikaisessa rajajoogametodissa, ajatusjoogassa niihin ei puututa, sillä niiden kehityksen on turvallisinta ja hyödyllisintä tapahtua luonnollisesti muun kehityksen sivutuotteena.

Tiedollisessa mielessä näiden ymmärtäminen on ollut tärkeää, sillä monet psykologiset ongelmat selittyvät niiden kautta. Psykologia varsinkin tähdätessään ihmisen eheytymiseen on erittäin tarpeellista, sillä mieleltään tai alemmiltä käyttövälineiltään rikkiäisen ihmisen henkinen tie on erittäin vaikea.

Luonteen jalostamiseen loogisten positiivisten sytytyskaavojen avulla liittyy henkinen näkemys ihmiskunnan kehitystiestä kohti korkeampaa viisautta ja rauhaa missä kansat rakastavat toisiaan.

Kirjeopisto Vian opetuskirjeiden mukaisen mietiskelyn perustavaa laatua oleva tarkoitus on positivisoida jokapäiväistä elämää, sen arkea ja toimintamalleja ja sitä mukaa koko ihmistä sekä lisätä, kasvattaa ja monipuolistaa hänen kaikkia henkisiä olemuspuoliaan. Mietiskelyn kohteena ovat loogiset positiiviset ajatukset siis toistetaan sillä tarkoituksella, että ne pääsevät askel askeleelta ohjaamaan elämää.

Yhteyksiä Kirjeopisto Vian opetuksessa on erityisesti kognitiiviseen psykologiaan ja oppimisen psykologiaan. Ihminen järkiolentona valitsee niissäkin tietoisesti ajatuksia ja tunteita, jotka ovat rakentavia ja hyviä. Oppimisen psykologiassa sammutetaan ei-toivottua käyttäytymistä. Näissä psykologisissa systeemeissä työskentely tapahtuu ”mielen tasolla”.

Ajatusjoogan yhteys suggestiivisiin menetelmiin on huomionarvoinen. Ensimmäiset positiivista ajattelua korostavat menetelmät olivat suggestiopohjaisia. Ero on, että ajatusjooga toimii valppaassa ja normaalissa viireystilassa kasvattaen hitaasti positiivista ajatusvoimaa – ja tietysti se, että ajatusjooga johtaa korkeimmille luonnontasaille. Suggestiomenetelmillä toimitaan muuntuneessa tajunnantilassa (syvässä rentoutuksessa) ja pyritään vain parempaan elämänlaatuun tavallisilla olemisen tasoilla.

Positiivinen psykologia – kuten monet muutkin positiivisuuteen perustuvat suunnat – on saanut virikkeensä samasta positiivisuuteen tähtäävästä inspiraatiosta kuin Kirjeopisto Via. Positiivinen psykologia sopii hyvin yhteen Kirjeopisto Vian luonteen jalostamiseen tähtäävän metodin kanssa. 2000-luvulla positiivinen psykologia onkin ollut vahvasti esillä Via-Akatemiassa.

Jos ajatellaan filosofiaa, positiivisuudella on pitkät perinteet. Esimerkiksi stoalaiset pyrkivät onnellisuuteen. 1600-luvun rationalisteista **Spinozalla** ja **Leibnizillä** on kummallakin ollut matemaattislooginen, positiivisuuteen tähtäävä tapa tehdä filosofiaa. 1600-luvulla psykologia ei ollut erillinen tiede, mutta esimerkiksi **Spinozan** *Etiikka esitettynä geometriseen tapaan* sopii erittäin hyvin positiiviseen psykologiaan ja

samalla myös ajatusjoogametodin ajatteluun: negatiivisista ominaisuuksista positiivisiin.

Universaalia hyvyyden opetusta

Kirjeopisto Vian opetuskirjeiden sanoma on niin universaalia hyvyyden opetusta, että sen voi ajatella sijoittuvan paitsi teosofian myös minkä tahansa korkeatasoisen uskonnon ytimeen. Hyvin monet eri suunnista tulleet positiiviset vaikutteet sopivat yhteen Kirjeopisto Vian rajajoogametodin kanssa. Tuloksena on omaleimainen eteenpäin pyrkivä suuntaus, jonka perimmäiset opetukset ovat saaneet alkunsa jo muinaisissa uskonnoissa ja filosofioissa ja edelleen lujittuvat ihmiskunnan kehittyessä ja positivisoituessa. – Tämä moninaisuus tukee osaltaan myös ajatusjoogan harjoittajan perimmäistä oikeutta ja velvollisuutta yksilölliseen valkeaan henkiseen tiehen. Metodi ja hyvyyteen kohdistuva päämäärä on yhteinen, mutta henkinen tie on aina yksilöllinen. ●

Lähteitä

Terttu Seppänen. "Sadan vuoden kronologia" Uusi Safiiri 1/11. Via Akatemian säätiö 2011.
Tyyne Matilainen. Keskustelumuistiinpanot.
Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen, Kirjeopisto Vian rajajoogan opetuskirjeet I-X. Alkuperäisversiot 1955-57. Kirjeopisto Vian sisäistä opetusmateriaalia. Savonlinna.
Uusi Safiiri 1/2011. http://www.via.fi/tiedostot/Uusi_Safiiri_2011-1-web.pdf

Kirjoittaja Tuula Uusitalo:

"Alun perin henkinen taustani oli länsimaisessa filosofiassa ja siihen 1900-luvulla liittyneessä

matemaattisloogisessa ajattelussa. Pidin itseäni ateistina. 1970-luvun alussa alkaessani Kirjeopisto Vian raja-joogan opiskelun luin teosofisia kirjoja ja niiden lisäksi hyvin paljon vedanta-filosofiaan liittyvää kirjallisuutta. Myöhemmin olen opiskellut filosofiaa ja uskontotiedettä."

Hiljaisuuden Äänen Salainen Sydän

Hiljaisuuden Ääni ei tarvitse ulkopuolista tulkitsijaa, se avaa salaisuutensa lukemaan hiljentyneelle mielelle. Jokaisella lukukerralla siitä nousee esille uusia viisauksia.

Salainen Oppi oli juuri ilmestynyt ja *Teosofian Avain* oli kirjapainossa, kun H. P. Blavatsky¹ alkoi kirjoittaa *Hiljaisuuden Ääntä*. Hän kirjoitti sen suurimmalta osin Pariisin lähellä Fontainebleaussa, jossa hän oli lepäämässä ja keräämässä voimia sen vanhojen metsien raikkaassa ilmassa. Annie Besant vieraili hänen luonaan tuolloin ja kertoo kirjan syntyneen nopeasti. HPB kirjoitti sitä vakaasti tunti tunnin jälkeen aivan kuin olisi kirjoittanut sitä muistista tai lukenut sitä jostakin, missä mitään kirjaa ei ollut. Myöhemmin, palattuaan Lontooseen, HPB kirjoitti kirjaan vielä laajan selitysosan, jossa hän avaa itämaisten filosofioiden vaikeita termejä.

Omistettu "harvoille"

HPB kertoo itse kirjan esipuheessa, että hän on vain kääntänyt muinaisesta pyhästä kirjoituksesta Kultaisten ohjeiden kirjasta ne osat,

jotka hän oli aikoinaan oppinut ulkoa – 39 pientä kirjoitelmaa 90:stä. Hän sanoo, että kaikkia ohjeita ei voisiakaan kääntää ja tarjota tälle maailmalle, joka on liian itsekäs ja liian kiintynyt kaikkeen aistimin havaittavaan kytäkseen ottamaan vastaan tällaista korkeata etiikkaa sen oikeassa hengessä. Nämäkin 39 kirjoitelmaa hän omisti "harvoille".

Kultaisten Ohjeiden Kirja on samaa sarjaa, kuin Dzyanin Kirjan Stanzat, johon Salainen Oppi perustuu. HPB puhuu myös suuresta mystillisestä kirjasta nimeltä Paramārtha, jonka Nāgat eli käärmeet (muinaisten vihittyjen nimi) antoivat "suurelle Arhatille". Ja hän sanoo, että Kultaisten Ohjeiden Kirja tulee samasta lähteestä. Ja lisää, että samoja perusohjeita ja aatteita, kuin edellä mainituissa kirjoissa, tavataan usein myös sanskritinkielisissä kirjoissa, kuten monissa Upanishadeissa.

Alkuperäiset ohjeet on kaiverrettu ohuille suorakaiteenmuotoisille levyille ja kopiot usein kiekonmuotoisille tauluille. Niitä säilytettiin alttareilla temppeleissä, jotka olivat yhteydessä mahāyānakoulujen (yogāchāra suuntauksen eli tietoisuus yksin suuntauksen) kanssa. Niitä on kirjoitettu useilla eri kielillä, HPB mainitsee pappiskieli senzarin, eteläintialaisen telugun ja tiibetinkielen. Hän kertoo vielä, että vihi-

Autuus. Piirros Tuula Uusitalo

tyt mystikot eivät tarvinneet välttämättä kieltä ohjeiden merkitsemiseen, vaan käyttivät usein muistiinpanoissaan ideografeja eli merkkejä ja symboleita, joita he kykenivät tulkitsemaan.

Kultaisten Ohjeiden Kirjan opetukset ovat peräisin HPB:n mukaan buddhalaiselta ja esibuddhalaiselta ajalta. Hiljaisuuden Ääni tuokin esille mahāyāna-buddhalaisuuden perusopetusta bodhicittasta, budhamielestä. Bodhisattva lupauksen antanut pyrkii valaistumaan kaikkien olentojen hyväksi ja jää alempiin maailmoihin saavutettuaan nirvanan auttaakseen kärsiviä olentoja.

Voimakirjallisuutta

Hiljaisuuden Ääni on voimakirjallisuutta², jonka tarkoitus on liikuttaa ja tuottaa oivalluksia vaikeasti ja vajavaisesti ajattelulle avautuvista

asioista. Sen tehokeinoina on runollinen kieli, voimakkaat kielikuvat ja paradoksiset ilmaisut. Siinä astutaan virtaan, ylitetään virta, väistellään vuorovesiaaltoja, upotaan mereen, ratsastetaan elämän linnulla, kiivetään jyrkkää polkua jalat haavoilla, tavoitetaan vuorenhuippuja ja avataan mystillisiä portteja kultaisilla avaimilla. **Carl Jung** sanoisi, että ne ovat arkkityypisiä kuvia ja siksi kaikki ihmiset ymmärtävät niiden merkityksen. Psykologi **William James** lainaa useita kappaleita Hiljaisuuden Äänestä vuonna 1902 ilmestyneessä teoksessaan *Uskonnonlinen kokemus* ja sanoo sitten: ”On olemassa mielen ääriraja, jossa nämä asiat asustavat, ja kuiskaukset sieltä sekoittuvat ymmärryksemme toimintaan niin kuin äärettömän meren vedet lähettävät aaltonsa murtumaan rantojemme pikkukiviin.”

Hiljaisuuden Äänen tehokeinoina on runollinen kieli, voimakkaat kielikuvat ja paradoksiset ilmaisut.

Kirjan luvuissa kuvataan monella eri tavalla ihmisen matkaa omaan sisimpään, omaan itseeseen ja itsestä löytyvään yhteen Itseen, siihen ”joka ei koskaan synny eikä kuole”. Tätä matkaa kutsutaan poluksi. Se, missä polku kulkee, ilmaistaan paradokseilla. HPB:n selitys paradoksin sisältävälle lauseelle ”Sinä et voi kulkea polulla, ennen kuin itse olet tullut tuoksi poluksi” sisältää sekin kaksi paradoksia: ”Polku mainitaan kaikissa mystillisissä teoksissa. Krishna sanoo Jñānesvarīssa: ”Tämän polun nähtyään ... lähtepä sen kulkija idän kukkaa tai lännen huoneita kohti, niin liikkumaton, oi jousenpitäjä on kulku tällä tiellä. Tällä tiellä, mihin paikkaan hän tahtoo mennä, tulee hänen oma itsensä siksi paikaksi”.

Hiljaisuuden Äänen kommentaarissaan Sisäisestä ulkoiseen muuntumiseen **Joy Mills** on avannut polkukäsitettä ja kuvaa sitä tutkimusmatkana omaan itseen; ”tutkimme itseämme, motiivejamme, sisimpäämme, olemuksemme juuria”. Polulla on aina alku ja loppu. Se alkaa tämänhetkisestä ainutlaatuisesta tilanteestamme, siitä miten toimimme maailmassa tällä hetkellä. Polun päätepisteenä on kokonaan uusi olento, jonka koko olemus on viisautta ja myötätuntoa. Kun päämäärä on selkeänä mielessä, polun suunta on helppo pitää.

Kirja kehottaa ”Etsi polkuja.” Mutta neuvo ennen matkaan lähtöä varustautumaan kolmella ominaisuudella: ”Ole puhdassydäminen, ennen kuin lähdet matkaan. Ennen kuin otat ensimmäistäkin askelta, opi erottamaan todellinen väärästä, vaihtuvainen ikiolevasta. Opi ennen kaikkea erottamaan päänoppineisuus sielunviisaudesta, ’silmän’ oppi ’sydämen’ opista.” ja sanoo sitten: ”Tietämättömyyskin on parempi kuin päänoppineisuus, jota sielunviisaus ei ole valaisemassa ja ohjaamassa.” Sy-

dämen oppi, sielunviisaus on meissä kaikissa, se on vain peittyneenä ”harhan mustiin verhoihin”. HPB vertaa mieltä peiliin: ”Sillä mieli on kuin peili; se kokoaa tomua heijastaessaan. Se kaipaa sielunviisauksen hienoja henkähäyksiä puhaltamaan pois harhojemme tomun. Koeta, oi alkaja, yhdistää mielesi ja sielusi.”

Tietopaketti karmasta

Niille, jotka eivät vielä rohkene tarjota apua muille omassa tarvitsevuudessaan, Hiljaisuuden Ääni tarjoaa tietopaketin karmasta ja lohduttaa sillä, että kun tänään luomme tarvittavia syitä, ehkä huomenna, seuraavassa elämässä, voimme astua polulle. ”Jos sydämen oppi on kuitenkin liian korkeasiipinen sinulle, jos itse tarvitset apua ja pelkää tarjota sitä muille – silloin, sinä arkasydäminen, ole ajoissa varuillasi: tyydy Lain silmän oppiin. Toivo silti. Sillä jos salainen polku onkin tänään sinulle saavuttamaton, niin se on ulottuvillasi huomenna... Voit tänään luoda mahdollisuutesi huomista varten. Pitkällä matkalla tuottavat kunakin hetkenä kylvetyt syyt kukin vaikutustensa sardon, sillä järkähtämätön oikeudenmukaisuus hallitsee maailmaa. Erehtymättömän toimintansa mahtavalla pyyhkäisyllä se tuo kuolevaisille onnen tai surun elämän, kaikkien entisten ajatustemme ja tekojemme karmallisen seurauksen. Ota siis vastaan kaikki, mitä ansiosi on sinulle varannut, oi sydämellesi kärsivällinen. Ole iloisella mielellä ja kohtaloosi tyytyväinen.”

Sitten seuraa hätkähdyttävä ajatus, joka tulee harvoin mieleen arkielämässä: sidon omilla teoillani, omalla karmallani ihmisiä karmanalaiseen jälleensyntymisen ketjuun. ”Sellainen on karmasi, syntymiesi sarjan karma, niiden

kohtalo, jotka suruineen ja murheineen ovat syntyneet rinnallesi ja jotka iloitsevat ja itkevät elämästä elämään, sinun edellisiin tekoihisi kahlehdittuina. Toimi sinä heidän hyväkseen tänään, niin he tulevat toimimaan sinun hyväksesi huomenna.”

Hiljaisuuden Äänen ensimmäinen ohje sanoo: ”Ken tahtoo kuulla Naadan, ’äänettömän äänen’ ja käsittää sen, hän oppikoon tuntemaan *dhāranā*’n luonnon.” Mielen on opittava lopettamaan laukkaaminen asiasta toiseen ja keskittymään sisäiseen kohteeseen. Sen jälkeen ”tulee etsiä esille aistinten Raja (valtiat), ajatus-ten luoja, hänet joka herättää harhan.” Kyse on taas mielestä, se on tuo aistinten valtiat. Se on harhan herättäjä ja siksi sitä kutsutaan todellisuuden tappajaksi.

Mielen luoma maailma

Rohit Mehta on kirjoittanut kommentaarin Hiljaisuuden Äänestä, joka on suomennettu nimellä *Luova hiljaisuus*. Hän kuvaa siinä mainiolla tavalla intialaisen psykologian keinoin mielen toimintaa harhan herättäjänä. Mieli on pieni ressurssi, joka yrittää taistella paikasta auringossa luomassaan julmassa maailmassa. Kuvauksesta käy hyvin ilmi, kuinka tiedostamattoman mielen ehdollistumat ja assosiaatiot (mielleyhtymät) ohjaavat tietoista mieltä, joka sitten projisoi sisältönsä ulkomaailmaan luoden kohteille ominaisuuksia, jotka vetävät puoleensa tai tuntuvat vastenmielisiltä.

Tunnettu joogafilosofian esimerkki mielen assosiaatio- ja projektioitumuksesta on se, että jos ihmisellä on aikaisempia ikäviä kokemuksia käärmeistä, hän luulee helposti ilta-hämärässä näkemäänsä polulle jäänyttä köysivyöhyettä käärmeeksi. Lisäksi mieli on dualismin vallassa, vahvistaakseen omaa asemaansa se haluaa jakaa maailman kahtia ja näkee kai-

ken mustavalkoisena. Se luo vastakohtia (hyvä ja paha, kaunis ja rumo, puoleensa vetävä ja luotaantyöntävä...) ja liikkuu sitten niiden välillä. Mielen taukoamaton liike estää todellisuuden havaitsemisen. Kun ihminen edistyy itsetuntemuksessaan, hän luopuu vastakohtasetteluista, ja mieli rauhoittuu. Kun sitten vastakohdistista on luovuttu, jäljellä on vielä luopu-

misen ajatus, ja mieli rakentaa sillekin nopeasti vastakohdan (”nuo toiset pitävät yhä kiinni harhoistaan”) ja kykenee taas liikkumaan vastakohtien välillä. On siis pudotettava pois ajatus luopumisen tapahtumastakin. Silloin mieli voi olla levossa, astia

on tyhjentynyt ”syysmyrskyn mutaisista tulvavesistä”, ja silloin ”ikielämän kristallinkirkkaat vedet” voivat laskeutua siihen.

Kolme salia

Hiljaisuuden ääni kertoo tarinan kolmesta salista, joiden läpi oppilas kulkee autuuden asunnoille. Se on kuvaus tietoisuuden tilojen kehityksestä. Ensimmäinen sali on tietämättömyyden sali. ”Se on se sali, jossa näit valon, jossa elät, jossa kuolet.” Se on aistien, halujen ja maallisen tietoisuuden ilmiömaailma. ”Jos tahdot turvallisesti käydä kautta ensimmäisen salin, älä salli mielesi erehtyä pitämään siinä palavia himon tulia elämän päivänpaisteena.”

Toisen salin nimi on oppimisen sali (koetus-oppimisen, sanoo selitys). ”Sielusi siinä löytää elämän kukkia, mutta jokaisen kukan alla kiemuroivan käärmeen... Jos tahdot vapautua karmen kahleista, älä etsi opettajaasi noista harhan seuduista. Viisaat eivät viivy aistinten ilotantereilla eivätkä kuuntele sulosointuisia harhan ääniä.” Oppimisen salin tehtävänä on opettaa oppilaalle hänen oma tietämättömyytensä. ”Ja opittuasi oman ajānāsi (=tietämättömyytesi) pakene oppimisen salista.” Siellä nimittäin häikäisee suuren paulamiehen (Maaran) jalokives-

Oppilaan polku kulkee kolmen salin kautta: tietämättömyyden salista oppimisen saliin ja sieltä viisauden salin kautta autuuden asunnoille.

H. P. Blavatsky

tä loistava valo, ”joka lumoo aistimet, sokaisee mielen ja heittää hylyksi varomattoman. Nyt oppilasta kehoitetaan: ”Etsi häntä⁴, joka sinut on synnyttävä Viisauden saliin.” Teosofian mukaan tämä vihitty ei ole välttämättä fyysisellä tasolla. Ja sanotaan, että kun oppilas on valmis, on opettajakin valmis.

Viisauden salissa kaikki varjot ovat tunteettomia ja totuuden valo loistaa siellä himmentymättömällä kirkkaudella. ”Se mikä on luomatonta, asuu sinussa, oppilas, niin kuin

se asuu tuossa salissa.” Siellä oppilas kuitenkin tuntee olevansa vielä erillään muista. Siksi tarvitaan seuraava neuvo: ”Jos viisauden salin kautta tahdot päästä autuuden asunnoille, oppilas, sulje tiiviisti aistimesi suurelta julmalta eristyksen harhaopilta, joka vieroittaa sinut muista.” Kun näin tapahtuu, kaksinaisuus häviää, oppilas on sitä, mihin hän kohdistaa huomionsa; pisara sujahtaa valtamereen ja valtameri sulautuu pisaraan. Autuuden asunnoilla oppilas kuulee Mestarinsa äänen ja hänestä tu-

lee ”taivasvaeltaja”⁵, joka ”kulkee tuulien teitä aaltojen yli jalkojaan kastamatta.”

Kolmesta salista ja autuuden asunnoista sanotaan, että ne kertovat neljästä tietoisuuden tilasta eli valvetilasta (jagrat), uneksimisen tilasta (svapna), syvän unen tilasta (sushupti) ja neljänestä, hyvin korkeasta tietoisuuden tilasta (turiija, sana tarkoittaa neljättä). Tietoisuudentilojen vakiintuneet suomenkieliset termit ovat hieman harhaanjohtavia, kyseessä ei ole nukkuminen eikä haaveilu. Jagrat on maallista tietoisuutta, svapna sisäisten kuvien katselua, sushupti kaikkien kuvien lakkaamista ja turiija on neljäs tila, jota ei yleensä selitetä.

Kuljettuaan kolmen salin luopumisprosessin läpi ja opittuaan keskittymisen oppilas on päässyt autuuden asunnoille, jossa hän kokee mietiskelyn hetken ja kuulee hiljaisuuden äänen. Hän kadottaa tietoisuuden erillisyydestään, ”hän on tullut kaikeksi”. Ja nyt oppilas näkee ja ymmärtää, hänellä on ”olevaisten olioiden oikea käsitys, ei-olevaisten tieto”. Hän on nyt valmis antamaan boddhisattvalupauksensa.

Kuusi ylimaallista hyvettä

Rohit Mehta kutsuu samādhiksi sitä tilaa, jossa oppilas palaa lupauksensa antaneena autuuden asunnoilta maailmaan auttamaan kaikkia eläviä olentoja. Hiljaisuuden hetkellä oppilas on kuullut oman todellisen salaisen nimensä, mutta se on niin pyhä, ettei sitä voi lausua ääneen. Siksi hänen toimintansa on anonyymiä, eikä hän kaipaa tunnustusta tekemästään työstä. Ja hänen toimintansa auttaa parhaalla mahdollisella tavalla, koska hänellä on oikea käsitys olevaisesta.

Nyt oppilas voi kehittää itsessään kuusi pāramitā eli ylimaallista hyvettä. Hiljaisuuden Ääni sanoo oppilaalle: ”Auta luontoa ja

työskentele sen kanssa, ja luonto on pitävä sinua yhtenä luojanaan ja on totteleva.” Luonto näyttää oppilaalle tien, ”ensimmäisen portin ja toisen, kolmannenkin ja niin aina seitsemänteen”. Portit aukeavat kultaisilla avaimilla eli noilla ylimaallisilla hyveillä, joiden saavuttamista Hiljaisuuden Ääni kuvailee laajasti.

Seitsemän porttia

Ensimmäinen avain on Dāna, armeliaisuuden ja kuolemattoman rakkauden avain. Toinen avain on *Shīla*, sanan ja teon sopusoinnun avain, joka tasoittaa syyn ja seurauksen, eikä enää jätä mitään sijaa karmen toiminnalle. Kolmas on *Kṣhānti*, kaunis kärsivällisyys, jota mikään ei voi häiritä. *Viragā*, neljäs avain on välinpitämättömyys nautintoa ja tuskaa kohtaan, harha voitettuna, tietoisuudessa vain to-

uus. Viidennen portin avain on *Virya*, uljas tarmo tai peloton energia, joka taistellen raivaa tiensä totuuteen ulos maallisten valheiden mudasta. Kuudes avain on *Dhyāna*, eli mietiskely, jonka kultainen portti, heti kun se aukeaa, johtaa narjolin⁶ ikuisen sar’in⁷ valtakuntaan ja sen lakkaamattomaan kontemplaatioon. Ja seitsemäs avain on *Prajñā*, viisaus, avain, joka tekee ihmisestä jumalan, luoden hänestä bodhisattvan, dhyānien pojan. Hiljaisuuden Äänen mukaan ylimaalliset hyveet ovat siis rakkautta, sopusointua sanoissa ja teoissa, kärsivällisyyttä, välinpitämättömyyttä nautinnosta ja tuskasta, pelotonta voimaa, mietiskelyä ja viisautta.

Ylimaallisten hyveiden esittelyn jälkeen oppilaalle muistutetaan tietoisuuden tilasta, jossa niitä tavoitellaan: ”Ennen kuin voit lähestyä etummaista porttia, sinun on opittava erottamaan ruumiisi mielestäsi, hajottamaan varjo ja elämään ikuisessa. Tätä varten sinun on elettävä ja hengitettävä kaikessa, kuten kaikki minkä tajuat hengittää sinussa. Sinun on tunnettava

Salit kertovat neljästä tietoisuuden tilasta: valvetilasta (jagrat), uneksimisen tilasta (svapna), syvän unen tilasta (sushupti) ja neljänestä, hyvin korkeasta tietoisuuden tilasta (turiija, sana tarkoittaa neljättä).

itsesi kaikissa olennoissa olevaksi, kaikki olennot ITSESSÄ oleviksi. Älä anna aistiesi ottaa mieltäsi temmellyskentäkseen. Älä erota olemustasi OLEMASSAOLOSTA ja toisista, vaan yhdistä valtameri pisaraan, pisara valtameriin. Niin tulee sinun olla täydessä sopusoinnussa kaiken elävän kanssa. Tunne rakkautta ihmisiä kohtaan ikään kuin he olisivat sinun oppilasveljiäsi, saman opettajan oppilaita, saman äitikullan poikia.”

Matkaa kolmessa salissa ja seitsemän portin läpi kulkemista voi kuvata kahtena eri polkuna, jotka seuraavat toisiaan, mutta myös sellainen tulkinta on mahdollinen, että polulla Itsen löytämiseen tarvitaan yhtä aikaa kahdenlaisia toimintakykyä. Toinen on luopumisen ja mielenhiljentämisen taito, joka johtaa todellisuuden tajuaamiseen ja toinen päramitojen kultaiset avaimet, jotka vievät rakkauteen ja myötätuntoon, kykyyn auttaa kaikkia olentoja. Ja toista ei voi olla ilman toista. Hiljaisuuden Ääni sanoo jo polun alkumetreillä tarvittavasta ominaisuudesta, itsetuntemuksesta, että se on ”rakkaustekojen lapsi”. Aina, kun kirja puhuu mielen puhdistamisesta, se sanoo heti perään jotain myötätunnon harjoittamisesta. Kun sanotaan ”et voi kulkea polulla ennen kuin olet itse tullut tuoksi poluksi” seuraava lause puhuu toisten kärsimyksen myötätuntoisesta ymmärtämisestä: ”Kallistakoon sielusi korvansa jokaiselle tuskanhuudolle, niin kuin loo-tuskukka paljastaa sisimpänsä aamuaurinkoa juodakseen.” Ja sitä seuraa kutsu toimintaan: ”Älä anna päivänpoltteen kuivata yhtäkään tuskan kyyneltä, ennen kuin sinä olet pyyhkinyt sen pois kärsivän silmästä... Nämä kyynelät ovat virtoja, jotka kastelevat kuolemattoman armeliaisuuden vainioita”. Myötätuntoinen toiminta, kyynelten pyyhkiminen kärsivän silmästä tuottaa kauniin tuloksen: ”Siitä maaperästä kasvaa Buddhan keskiyön kukka⁸... Se on siemen jälleensyntymästä vapautumiseen ja se erottaa Arhatin sekä taistelusta että pyyteestä. Se vie hänet olemassaolon kenttien kautta siihen rauhaan ja autuuteen, joka tunnetaan ainoastaan hiljaisuuden ja ei-olemisen maassa.”

HPB kirjoitti Hiljaisuuden Äänen 126 vuotta sitten. Ilmestymisestään lähtien se on ollut suosittu kirja teosofien maailmassa. Sitä on tulkittu seminaareissa ja loosien kokouksissa, ja siitä on julkaistu monia kommentaareja. Kaikki nuo tulkinnat saattavat tuottaa oivalluksia ja syvällisempää näkemystä kirjan sisällöstä. Ja on aina mielenkiintoista lukea ja kuulla, miten toinen ihminen on käsittänyt siinä kerrottuja asioita. Mutta Hiljaisuuden Ääni ei tarvitse ulkopuolista tulkitsijaa, se avaa salaisuutensa lukemaan hiljentyneelle mielelle. Jokaisella lukukerralla siitä nousee esille uusia viisauksia. Ja lukija voi vain ihmetellä, ettei ole huomannut aikaisemmin asiaa, joka nyt kertoo itsestään niin kirkkaasti. ●

Viitteet

1. Tästä eteenpäin käytän lyhennettä HPB, jota hän on myös itse käyttänyt muodossa H.P.B.
2. Sutra, joka sisältää syvällisiä opetuksia, usein suuren viisaan antamia, esim. Buddhan opetukset. Sastrat taas ovat sutrien selityksiä ja tulkintoja.
3. HPB'n selitys: Dhāraṇā on mielen voimakasta ja täydellistä keskittymistä johonkin sisäiseen kohteeseen ja sen täydellistä erottamista kaikesta ulkoiseen eli aistien maailmaan kuuluvasta.
4. HPB'n selitys: Vihittya, joka johtaa oppilaan tälle antamansa tiedon avulla henkiseen eli toiseen syntymään, kutsutaan isä-guruksi eli Mestariiksi.
5. Khecara eli ”taivasvaeltaja” eli ”kulkija”. Kuten selitetään erinomaisen mystisessä teoksessa, Jñānesvarīṣa, joogin ruumis muuttuu kuin tuulesta muodostetuksi, kuin ”ihmisen muotoiseksi pilveksi”, jonka jälkeen ”hän (joogi) näkee olioita merten ja tähtien tuolla puolen; hän kuulee devojen kieltä ja tajuaa sitä ja havaitsee, mitä liikkuu muurahaisten mielessä”.
6. HPB'n selitys: pyhimys, adepti
7. Sat, olemassaolo, todellisuus
8. HPB'n selitys: Adeptius – bodhisattvan kukka.

Kirjoittaja Heli Veivo on Teosofisen Seuran jäsen ja hän on mukana YTR:n toiminnassa. YTR:n jäsenet tulevat teosofiaan pohjautuvista henkisistä liikkeistä. YTR järjestää vuosittain seminaarin Helsingissä ja viikonlopputapahtuman Kreivilässä Forssan lähellä. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille kiinnostuneille.

Sisäinen ääni

Kirjeopisto Vian rajajoogassa

Kirjeopisto Vian rajajoogassa sisäinen ääni on ihmisen henkissä olemuksessa oleva "hiljaisuuden ääni". Äänen viisauden ja tiedon taso on riippuvainen siitä, millä tajunnantasolla ihminen tietoisuudessaan on.

Suomen Joogaliiton jooganopettajakoulutuksessa opiskelin **Patanjalin Joogasutraa**, jooga filosofian perusteista. Patanjalin kahdeksanosainen joogantie johtaa rajajoogan harjoittamiseen ja mielen hallintaan. Patanjalilla keskeisenä käsitteenä on sisäinen näkijä, purusa. Sisäisen näkijän oivaltaminen ja tajunnan vapautuminen ovat joogatien päämääriä. Sisäinen näkijä on ihmisessä oleva puhdas tajunta. Yhteys sisäiseen näkijään tarkoittaa tajunnan asettumista perusolemuksensa.

Rajajoogan tehtävä

"Jooga on mielenmuunteluiden ehkäisemistä", ilmaisee Patanjali (Sutra I:2). Toisin sanoen: jotta ihminen voi saavuttaa tajunnan vapautumisen tilan ja oivalluksen todellisesta Itsestään, täytyy ensin poistaa mielessä majailevat

todellisuuden "muuntelut". Mielessämme on erilaisia esteitä eli verhoja peittäen aidon tiedon todellisesta Itsestämme. Esteiden olemassaolo on riippuvainen tietämättömyydestä. Ja tietämättömyys taas on tiedon puutetta todellisesta Itsestämme. Tämä on käsitys, jolle yksilön tajuntaa muuntava joogaharjoitus eli rajajooga pohjautuu. Siksi sitä sanotaan kuninkaalliseksi joogaksi ja korkeimman asteen joogajärjestelmäksi.

Kirjeopisto Vian rajajooga on nimensä mukaisesti rajajoogaa. Se poikkeaa metodina Patanjalin esittämästä kahdeksan portaan joogajärjestelmästä, mutta yhtäläisyyksiä on löydettävissä. Tämän kirjoituksen tarkoitus ei kuitenkaan ole verrata, vaan tuoda esille rajajoogan perusidea: se on jokaisessa ihmisessä olevan jumalallisen tietoisuuden esiintulo – tai oikeastaan sen mahdollistaminen. Tämä päämäärä on myös Kirjeopisto Vian rajajoogan tavoite. Jumalallisen tietoisuuden esiintulo ohjaa jatkuvasti rajajoogin elämäntarkoitusta niin hänessä itsessään kuin ympäristössäänkin.

Rajajooga voidaan tietysti sijoittaa myös erilaisiin itämaisiin filosofisiin koulukuntiin ja pohtia merkityksiä siltä kannalta. Tämä ei ole kirjoitukseni lähtökohta. Haluan kertoa siitä, mitä elämäнкаareni tässä vaiheessa oivallan ra-

jajoogan olevan, ja mitä se merkitsee omassa kokemuksessani elämästä ja sen tarkoituksesta. Minulle jumalasuhteen vahvistaminen ja jumaltietoisuuden läsnäolo ovat ensiarvoisen tärkeitä ja rajajoogan harjoittaminen täyttää juuri tätä tehtävää. Rajajooga auttaa avautumaan sisäiselle näkijälle ja sisäiselle äänelle, jotka Viisauden loisteellaan ilmentävät todellista Ikuista Itseäni.

Rajajoogan harjoittamisen avulla tajunta vapautetaan alemman minän harhasta todelliseen olemukseensa. Se on korkeimman asteen joogametodin tunnusmerkki. Rajajoogan harjoittamisen tarkoituksena on poistaa tietämättömyys siitä, kuka on itsemme todellinen Valtias. Tätä todellista Valtiaasta on haastavaa määritellä sanoin. Henkistä kehitystä ohjaavissa metodeissa sille annetaankin eri nimityksiä. Patanjalin joogafilosofiassa se on purusa, sisäinen näkijä. Kirjeopisto Vian rajajoogassa taas ei käytetä tätä termiä, vaan puhutaan Ikuisesta Itsestä, Ikuisen Itsen tasosta (korkein luonnontaso) ja sisäisestä äänestä.

Kysymys on siitä, miten sisäisen, oman olemuksen todellisen Valtiaan läsnäolo ja ohjaus koetaan. Nimitykset ovat siksi erilaisia. Nimet ja merkitykset muuttuvat henkisen kasvun myötä, kun ymmärrys lisääntyy. Esimerkkinä mainittakoon, että monesti puhutaan korkeammasta Minästä, sielusta, hengestä, sisäisestä valosta jne.

Ihmeiden Oppikurssi puhuu Pyhän Hengen äänestä ihmisen mielessä. Hyvinä sisäisenä äänenä voi puhua myös henkiopas tai suojelusenkeli. Tarvitaan hyvin hienovaraista erottelukykä voidakseen ymmärtää nimitysten ja äänien eriaisteisia laatuja ja yhteyksiä. Mutta kun puhumme korkeanasteisesta sisäisestä äänestä rajajoogan yhteydessä, olemme oman Itsemme äärellä. Voimme pohtia sitäkin, onko tällaiselle puhtaalle tajunnantasolle laadullisia nimityksiä ja merkityksiä. Sisäsyntyinen, hiljaisuuden ääni; suora, välitön

yhteys. Sisäisen joogan tila ja kokemus. ”Se” vain on – itseriitaisuudessaan täydellinen, vailla sanoja. Kirkkaudellaan ja selkeydellään ”Se”, puhdas tietoisuus, varmasti palvelee ja ohjaa niin sisäisenä äänenä kuin sisäisenä näkökykynäkin.

Rajajoogan avulla tapahtuvan laadukkaan ja sinnikkään itsekasvatuksen tuloksena olemuksensa todellisesta Valtiaasta voi siis saada kokemuksen. Kokemuksen sisältö ja laatu on yksilöllinen. Sisäisestä äänestä ja sisäisestä näkijästä voi tulla ihmisen ajattelua ja toimintaa ohjaava tekijä, koko elämää kantava voimavara. Tämä on oma kokemukseni.

Kirjeopisto Vian rajajooga on ajatusjooga

Kirjeopisto Vian rajajoogaa sanotaan nykyään myös ajatusjoogaksi, koska metodina se on ajatusten harjoittamista. Menetelmänä käytetään loogista positiivista ajattelua, joka johtaa luonteen jalostumisen kautta tietoiseen jumalyhteyteen, eli siis muutokseen ihmisen ajattelumalleissa ja toiminnassa. Ajatusten harjoittaminen on tärkeää, sillä ajatus on kaiken toiminnan alku: ennen kuin mitään tilaa voidaan saavuttaa tai mitään tekoa suorittaa, täytyy siitä ihmisellä olla ajatus. Ajatus on siis kaiken toiminnan sytyttäjä. Meille ihmisille on erittäin tärkeää ymmärtää ajatuksen voima

ja vaikutukset paitsi omassa olemuksessamme myös kollektiivisessa tajunnassa. Vain siten positiivinen kehityskaari voi jatkua paitsi itsessämme myös maapallollamme.

Ajatuksen merkityksen ja laadun ymmärtäminen on hyvin tärkeää siinäkin mielessä, että jokaisessa ihmisessä oleva sisäinen ääni puhuu hänelle ajatuksin. Tästä monella on varmasti kokemuksia. Ajatus ei koskaan ole hiljaa. Sisäinen vuoropuhelu jatkuu koko ajan. Myös meditatiivisessa tilassa syntyy vuoropuhelua hy-

Sisäinen ääni on ihmisen henkisessä olemuksessa oleva ”hiljaisuuden ääni”.

vin hienovaraisilla tajunnan tasoilla. On hyvä kysyä itseltään, mistä ajatukset oikein tulevat tai minkälaisia ajatuksia haluaa vastaanottaa. Mitä minun sisäinen ääneni puhuu ja millaista (tai kenen!) tietoisuuden tasoa se heijastaa?

Ajatuksen lisäksi olemukseemme sisältyy kaksi muuta suurta voimaa: tahto ja tunne.

Ajatus, tunne ja tahto yhtyvät toiminnaksi, jonka voimme kokea täällä aineellisella tasolla. Toiminta tarkoittaa koko elämäämme. Ajatuksella on ratkaiseva osuus siinä, millaiseksi elämämme

muodostuu ja miten sen koemme. Tämä kolmikko – siis ajatus, tahto ja tunne, ohjaa myös mystisiä henkisiä kokemuksia, joten ajatuksen laadun vaaliminen on ensiarvoisen tärkeää.

Kirjeopisto Vian rajajooga-menetelmässä ajatusten harjoittamisen tavoitteena on mm. sisäinen rauha, mielentyyneys, keskittymiskyky, ajatusten hallinta, looginen positiivinen ajattelu, luonteen jalostuminen, harmoniset ihmissuhteet, tajunnan avartuminen ja tietoinen jumalyhteys. Harjoitus johtaa ajatusten hallintaan ja niiden oikeaan ohjaamiseen. Näin luonteen positivistuminen ts. jalostuminen tulee mahdolliseksi. Positiivisuudella ja jumalallisuudella on yhteys. Positivisoitunut luonne mahdollistaa tietoisesta jumalyhteyden, koska jumalallisuus on meissä olevaa positiivisuutta. Positiivisuus pitääkin nyt ymmärtää laajana jumalallisena ominaisuutena.

Omia kokemuksia ajatusjoogasta

Kokemuksesta voin sanoa, että Kirjeopisto Vian rajajoogan vaikutukset näkyvät hyvin monipuolisesti elämän eri osa-alueilla: paitsi että suhde itseen muuntuu, myös ihmissuhteisiin liittyy yhä enemmän anteeksiantoa. Tie ei ole ollut helppo, mutta antoisaa se on. Itsen, ympäristön, ihmisen, ihmisyyden ja ns. henkisen kentän tutkiminen on mielenkiintoista ja se pitää virkeänä. Olen saanut kokea, kuin-

Ajatuksella on ratkaiseva osuus siinä, millaiseksi elämämme muodostuu ja miten sen koemme.

ka rajajoogan mantrat johdattavat minut Alkulähteelle eli takaisin Ikuiseen Itsen luo. Sieltä löytyy todellinen voima myös arjessa elämiseen ja omien kehityshaasteiden kohtaamiseen. Jos huomaan aurassani epätasapainoa, tehokkaiden ja syvällisten mantrojen avulla saan olemukseni harmoniseksi hyvinkin nopeasti. Ajatusjoogan

harjoittaminen on auttanut minua ymmärtämään universaalien lakien merkitystä ja toimintaa sekä ohjaamaan ajatteluaani. Konkreettisesti tämä näky kehittyneessä elämänhallinnassa. Erottelukyky

ja intuitio ovat myös kehittyneet valtavasti.

Kirjeopisto Vian rajajooga on joogaa hyvin korkealla tasolla. Opiskelijasta itsestään riippuu, kuinka korkealle tietoisuuden tasolle se johdattaa. Se vie tasolle, mihin oppilas on valmis. Rajajooga seuraa jokaisen yksilöllistä kehitystä avautuen yhä syvemmiltä tietoisuuden tasoilta. Se palvelee oikealla tavalla nöyrää opiskelijaa.

Kirjeopisto Vian rajajoogametodin kuvausta

Kirjeopisto Vian rajajoogametsodi on mahdollista oppia rajajoogan peruskurssilla, joka sisältää kymmenen opetuskirjettä. Ajatusten harjoittamisessa käytetään suomenkielisiä loogisia positiivisia mantroja ja mietiskelyohjelmia. Ne johtavat ajatusten hallinnan ja niiden oikeaan ohjaamisen avulla tapahtuvan luonteen jalostumisen kautta tietoiseen jumalyhteyteen. Rajajoogan opetuskirjeet ovat eettinen itsekasvatusmetodi. Peruskurssin jälkeen opiskelija voi siirtyä jatko-opiskelijaksi.

Peruskurssin eli opetuskirjeiden opiskelu ja ajatusten harjoittaminen vievät vähintään 2–3 vuotta, yleensä kuitenkin kauemmin. Opiskelija saa uuden opetuskirjekokonaisuuden, kun hän on riittävästi sisäistänyt työn alla olevia asioita ja vastannut opintojaksoon liittyviin tehtäviin sekä kertonut havainnoistaan kehittä-

Rajajoogassa luonteen jalostaminen on käyttövälineiden puhdistamista ts. niissä olevien esteiden poistamista.

tymisessään. Vastauksesta hän saa palautteen. Opetus ja edistyminen tapahtuu siis vuorovaikutuksessa ajatusjoogaopettajan kanssa. Ajatusjoogaopettajalla on tärkeä ja vastuullinen tehtävä seurattessaan ja ohjattaessa opiskelijan etenemistä. Samoin opiskelijalla on oma vastuunsa siitä, että vuorovaikutus ajatusjoogaopettajan kanssa toimii niin avoimesti kuin se on mahdollista.

Tämän lisäksi hyvin tärkeää vuorovaikutusta tapahtuu opetuskirjeiden syvällisen sisällön ja opiskelijan kehittyvän ymmärryksen kesken. Vastaamalla opetuskirjeissä oleviin kysymyksiin opiskelija tulee tietoisemmaksi sisäisestä prosessistaan ja samalla korkeampi erottelukyky kehittyä. Näin hän vähitellen oppii itse ohjaamaan omaa kehitystään. Syventyminen opetuskirjeiden sisältöön on matka opiskelijan omaan sisäiseen maailmaan. Sisäinen ääni ja sen kuuleminen voi kehittyä opiskelun myötä, näin ainakin minulle on tapahtunut. Luonteen ja toiminnan jalostumisen myötä myös sisäinen ääni puhuu yhä korkeampaa kieltä.

Rajajoogan harjoittamisen tarkoitus onkin juuri se, että ihminen itse oppii ohjaamaan omaa kasvuprosessiaan ja kuuntelemaan omaa syvempää tietoisuuttaan. Ennen tätä ihminen ohjautuu ulkopuolelta tulevan opetuksen kautta. Ulkopuolelta tulevan opetuksen vaihe on tärkeä, sillä sen avulla rakennetaan pohjaa ihmisen sisäisen opettajan esiintulolle. Kun pyrkijä astuu rajajoogan tielle, se ohjaa löytämään opettajan, sisäisen Mestarin, omasta Itsestä.

Mantrojen käytöstä rajajoogassa

Sinänsä mantrajooga on hyvin vanha harjoitusmuoto. Yleisesti ottaen mantrajooga on sellainen joogan haara, jossa äänen avulla py-

ritään saamaan aikaan muutoksia aineessa ja tajunnassa. Äänellä ja äänteiden järjestyksellä on erityinen merkitys ja ne ymmärretään värähtelyinä. Tietynlainen värähtely saa aikaan muutoksia harjoittajan tajunnassa. Mantrojen ajatellaan yleensä olevan itämaista alkuperää ja lausuttavan esim. sanskritin kielellä. Vieraskielistä mantraa käytettäessä tulee todella tarkasti tietää sen sisältö, vaikutukset ja päämäärä, jotta haluttu vaikutus saadaan aikaan.

Kirjeopisto Vian Opettajat **Tyyne Matilainen** ja **Mirja Salonen** laativat suomenkielisiä mantroja eli toisteltavia kaavoja ja mietiskelyohjelmia. He ymmärsivät sanojen käyttöön liittyvän voiman ja merkityksen. Kaavat on rakennettu sekä sisällöltään että muodoltaan positiivisiksi. Mantrat ja mietiskelyohjelmat toistetaan ajatuksin, keskittyen. On myös hyvä sisäisesti pohtia niiden syvällistä sisältöä. Mantroja voi käyttää mietiskelyn ja meditaation tukena. Ajatuksin toistettavia mantroja voi käyttää melkein missä vain tasapainottamaan ajattelua, tunne-elämää ja toimintaa. Äänen lausutut ja vieraskieliset mantrat eivät tässä mielessä ole niin käyttökelpoisia.

Toistelun ja mietiskelyn avulla opiskelija vetää mantran positiivista ajatusta omaan auraansa ja siten hänen olemuksena positivistuu ja harmonisoituu. Sisäisen äänen kuulemisen kyky ja sen laatu kehittyvät myös. Opiskelija harjoittaa lauseiden avulla omia ajattelutapojaan yhä enemmän niin, että ajattelu vähitellen muuntuu positiiviseksi ja altruistiseksi ”kristusrakkausajatteluksi”. Vähitellen voi tapahtua niin, että sisäinen ääni alkaa puhua Kristus-tietoisuuden äänellä.

Työskentely positiivisuuden vahvistamiseksi ei kuitenkaan sulje ihmisen persoonallisuuteen kuuluvia luonnollisia psyykkisiä mekanisme-

Tyyne Matilainen

Mirja Salonen

ja. Harjoitus antaa persoonallisuudelle uusia tapoja toimia arkipäivän tilanteissa. Voisi puhua vaikkapa kestävän kehityksen tai henkisesti kypsän ihmisen tavoista toimia. Tämä on ns. positiivista psykologiaa, mutta rajajoogan yhteydessä sen lähde on persoonallisuutta ylemmillä tietoisuuden tasoilla. Kysymys on kokonaisvaltaisesta henkisen kasvun prosessista. Harjoittelun vaikutukset alkavat näkyä heti, kun opiskelija sitoutuu itsensä kehittämiseen positiivisessa ja optimistisessä hengessä.

Ajatusjooga on asteittain etenevä systeemi

Kirjeopisto Vian rajajoogan mantrat ja miehistelyohjelmat on laadittu korkeaa logiikkaa käyttäen. Mantrat on laadittu niin, että niiden sisällöllinen laatu kohoaa yhä korkeammille tajunnan tasoille opetuskirjeiden edetes-

sä. Asteittain kohoavaa tasoa kuvailen lyhyesti seuraavasti.

Ensin sytytetään tahto omien ajatusten harjoittamiseen (I opetuskirje). Suojauksen saamiseksi ja korkean työskentelytilan mahdollistamiseksi vedetään Valkean Veljeskunnan auraa itseensä. Tämä on tärkeää, sillä mielen tasolla työskenneltäessä auraan tulee herkästi monenlaisia epäharmonisia värähtelyjä.

Työskentely aloitetaan persoonallisuuden tasolla (II–III opetuskirjeet). Tässä vaiheessa tarkoituksena on luoda jumalallisen tajunnan laskeutumiselle mahdollisimman puhdas alusta. Kyse on tietoisesta luonteen jalostamisesta ja se saadaan aikaan muuntamalla negatiiviset ajatus- ja tunne-energiat positiivisiksi. Jumalallisuus on meissä olevaa positiivisuutta ja siksi harjoittaja vahvistaa positiivisia puolia itsessään loogisten positiivisten mantrojen avulla. Ajatuksin toistettavat mantrat luovat positiivisia ajatuskoos-

tumia tajuntaan. Ne saavat aikaan tunne- ja ajatusenergioiden jalostumisen ja tietoisuuden tason kohoamisen yhä henkisemmille tasoille.

Kun puhdas alusta persoonan tasolla on luotu, alkaa tietoinen yhteyden muodostaminen Ikuiseen Itseen, ts. Ikuisen Itsen sulauttaminen itseen ja Ikuisen Itsen voimistaminen itsessä (IV–V opetuskirjeet).

Ikuisen Itsen mantrojen avulla voimistunut yksilöllinen Ikuinen Itse saa helposti yhteyden Ikuisen Itsen tasolle, joka on korkein luonnontaso. Valkean Veljeskunnan ja Ikuisen Itsen aurojen vetäminen itseen antavat voimakkaan suojan ja kohottavat tietoisuuden tasoa.

Tämän tärkeän sisäisen vaiheen jälkeen, siis mielen puhdistamisen ja Ikuisen Itsen itseen sulauttamisen jälkeen ajatusjoogan harjoittaja voi alkaa keskittää ajatusvoimaa myös itsensä ulkopuolella olevaan maailmaan (VI–IX opetuskirjeet). Hän aloittaa ajatuksin tapahtuvan auttamistyön aluksi lähiympäristössään ja myöhemmin voimien mukaan myös vähän laajemmin. Ikuisen Itsen ja anteeksipyyntöön merkityksen ymmärtämisen myötä opiskelijan tajunta voi ottaa vastaan yhä korkeampaa informaatiota ja hän voi alkaa palvella ihmiskuntaa jumalallisen tajunnan ilmentymänä. Näin Pyhä Henki voi alkaa vuodattaa puhdasta tajuntaa aina persoonallisuuden tasolle asti (X opetuskirje).

Kirjeopisto Vian rajajooga on siis menetelmä, jossa vapaan tahdon mukaisesti opiskelija harjoittaa ajatteluaan. Sen avulla hän puhdistaa luonnettaan, jotta se voisi toimia jumalallisuuden ilmentymänä. Tämä tarkoittaa sisäisen todellisen luonteen esiin tuomista. Käytännössä se on toiminnan täydellistämistä korkeamman ajattelun avulla.

Patanjalin joogafilosofiassa puhutaan esteiden poistamisesta. Jokaisessa meissä oleva puhdas jumalallinen tajunta on kietoutunut aineeseen. Mitä syvemmällä se siinä on ts. mitä

enemmän se samaistaa itsensä aineeseen, sitä enemmän on esteitä poistettavana. Kirjeopisto Vian rajajoogassa esteitä poistetaan ajatuksin tehtävillä mantroilla ja mietiskelyohjelmilla. Ne kutsuvat esiin sitä puolta, joka on todellinen Itsemme. Näin myös sisäisen äänen laatu muuntuu kehityksen myötä, koska se alkaa puhua korkeamman käyttövälineen ja korkeamman tietoisuuden kautta.

Ikuinen Itse ja sisäinen ääni Kirjeopisto Vian rajajoogassa

Kirjeopisto Vian rajajoogassa on Ikuinen Itse hyvin keskeisessä asemassa harjoitusta ohjaavana voimana. Tätä korkeaa tajunnantasoa ja sen luonnetta on haastavaa määritellä sanoin. Kokemus Ikuisesta Itsestä ei jää huomaamatta. Sisäinen ääni puhuu silloin hyvin korkealla tasolla. Se on kokemuksena ainutlaatuinen ja voi todellakin olla ihmisen elämän kannalta käänteentekevä. Koetamme lähestyä Ikuisen Itsen tason ymmärtämistä luonnontasojen ts. tajunnantasojen ja käyttövälineiden käsittelemisen kautta. Rajajoogassa luonteen jalostaminen on käyttövälineiden puhdistamista ts. niissä olevien esteiden poistamista.

On tärkeää ymmärtää, että jokainen ihminen on Ikuisen Itsen ilmennyt osa. Ikuinen Itse ilmentää Itseen kaikkien luonnontasojen kautta. Tässä meidän aurinkokunta-systeemissämme luonnontasoja sanotaan olevan seitsemän (ks. luonnontasotaulukko sivulla 35.) Jokainen taso jakautuu vielä seitsemään alatasoon. Jokaista luonnontasoa voidaan sanoa myös tajunnan tasoksi. Niin kuin luonnontasotaulukosta näemme, Ikuisen Itsen taso on korkein (hienoinen) taso. Fyysinen taso on taas kaikkein karkein taso. Kun puhdas tajunta laskeutuu aineeseen, se saa mystisellä tavalla aikaan tasolle ominaisen käyttövälineen

Positivisoitunut luonne mahdollistaa tietoisien jumalyhteyden, koska jumalallisuus on meissä olevaa positiivisuutta.

muodostumisen. Siten käyttövälineitäkin on seitsemän, ja niissä on jokaisessa seitsemän alatasoa. Tajunnan ja aineen kontakti muodostaa värähtelyjä tasonsa mukaisesti. Mitä korkeampi tajunnan taso, sen korkeampi ja puhtaampi värähtely on myös käyttövälineessä.

Henkistä kasvua voi kuvata tajunnan asteittaisena laajentumisena tai kohoamisena. Se taas on mm. ymmärryksen, viisauden, tiedon, erottelukyvyn ja kaikkiallisen rakkauden lisääntymistä. Henkinen kasvu on positiivisuuden ts. hyvyyden ja jalouden lisääntymistä ihmisessä. Tämä merkitsee sitä, että ihminen yhä enemmän tunnistaa ja ottaa haltuunsa niitä olemuspuoliaan, joiden kautta hän kykenee heijastamaan kohonnutta tajunnan tilaansa ts. todellista Itseään. Hän oppii toimimaan yhä korkeampien käyttövälineittensä tasolla. Se on matkaa omaan sisimpään yhä syvemmälle ja korkeammalle.

Tätä matkaa voi kuvata myös näin: matkansa alkupäässä ihminen samastaa itsensä vain alempaan minäänsä (fyysinen, astraalinen ja alempi mentaalinen käyttöväline). Jossain vaiheessa ihminen tajuaa, että matka itseän ei tarkoita hänen alempaa minäänsä ts. egoaan vaan jotain paljon korkeampaa ja todellisempaa olemuspuolta hänessä. Silloin yhteys korkeampiin tajunnan tasoihin alkaa toimia. Egoistisen äänen sijasta tajunnassa alkaa kuulua kaikuja korkeammasta ja altruistisesta tajunnantasosta. Ääni kuvastaa sitä viitekehystä, missä ihminen siinä elämässään elää. Tämä on hyvin merkittävä vaihe ihmisen kehityslinjassa! Ajattelutavan muutokseen tarvitaan muutakin kuin sisäisen oivaltamisen tila. On löydettävä sopiva menetelmä, joka auttaa kulkemaan löytynyttä suuntaa kohti ja vahvistamaan yhteyttä.

Luonteen jalostumisen myötä myös sisäisen äänen laatu muuntuu. Kirjeopisto Vian rajajoogassa korkein sisäinen ääni on ihmisen henkisessä olemuksessa oleva ”hiljaisuuden ääni”. Äänen viisauden ja tiedon taso on riippuvainen siitä, millä tajunnantasolla ihminen on. Erottelukyvyn lisääntyessä ihminen oppii erottamaan itsessään olevia tietoisuuden laatuja

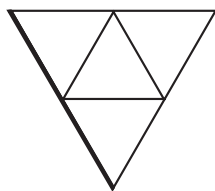
ja pysymään mahdollisimman korkealla tajunnantasolla, ja häiriön sattuessa palaamaan sinne mahdollisimman nopeasti. Käytännössä tämä merkitsee tasapainoista ja harmonista elämää.

Yleensä ihmisen ongelmana on alemman minän ja korkeamman Minän välinen yhteyskatkos. On kuitenkin muistettava se, että molemmat olemuspuolet ovat osa jumalallisen tajunnan ilmenemistä. Alempi minä ei siis ole mitenkään huonompi, se vain on enemmän esteiden peittämä. Sen tietoisuus ei ole vielä kehittynyt jumalalliseksi. Rajajoogaharjoituksen ensimmäinen päämäärä on, että korkeampi Minä voisi yhä vapaammin loistaa alemmassa minässä. Se on henkisen kasvamisen ensiaskeleita. Kun harjoittaja edistyy, hän alkaa toimia yhä korkeammilla tajunnantasolla. Tajunnan vuodatus tulee yhä korkeammalta ja puhtaammalta tasolta. Kirjeopisto Vian rajajoogassa puhtaan tajunnan taso on Ikuisen Itsen taso.

Todellisuudessa on olemassa vain yksi tajunta, joka työskentelee kaikkialla: Ikuisen Itsen tajunta (= kosminen tajunta). Kunkin yksilön tajunta on osa Ikuisen Itsen tajuntaa. Sinnikkäällä ja omistautuneella rajajoogan harjoittamisella luomme mahdollisuudet tämän Ikuisen Itsen esiintulolle omassa itsessämme. Ja nyt sisäinen ääni ohjautuu Ikuisen Itsen tasolta. Sisäinen löpöttely vaimenee ja tajunnan täyttää Viisauden ääni. Silloin sisäinen ääni on korkeimman järjen ja ymmärryksen ääntä, joka ilmentää etupäässä korkeimpien, so. herkimmin värähtelevien, tasojen tietoja ja viisautta. Näin ihminen voi toimia sisäisen ohjauksen valossa luoden hyvää, niin kuin tarkoitettu on. ●

Kirjoittaja Elina Kakko KM, musiikkipedagogi ja jooganopettaja SJL, opettaa musiikkia, joogaa ja ajatusjoogaa Kemissä. Lisäksi hän on tehnyt hoitotyötä mm. voice massage-terapeutina.

Kirjeopisto Vian
rajajoogan kurssi
Kymmenes
OPETUSKIRJE

TYYNE MATILAINEN JA MIRJA SALONEN
TOIMITTANUT TERTTU SEPPÄNEN

Luonnon tasojen tunnistaminen

Saatettuasi itsesi anteeksipyyntöön, anteeksiannon, ymmärtämyksen, kunnioituksen ja rakkauden ajatuksia lähettämällä tilaan, jossa suvaitset ja kunnioitat kaikkia ihmisiä, seuraa henkisessä kehityksessäsi vaihe, jonka aikana opit tietoisesti tarkkailemaan, millä luonnon tasolla olet tavallisimmin valvetajunnassa ollessasi.

Tätä tarkoitusta varten selvitämme hiukan, mitä luonnon tasoilla tarkoitetaan. Yleisesti käytetty nimitys ”taso” ei täysin vastaa todellisuutta, sillä todellisuudessa nämä tasot läpäisevät toisensa, kuitenkin siten, että korkeammat tasot ulottuvat laajemmalle kuin alemmat tasot, joten vain korkeimman eli mahaparanirvaanisen tason ylin kerros on puhtaan (= sekoittumattomana muihin tasoihin) olemassa. Lisäksi nämä tasot eroavat normaalista tason käsitteestä myös sikäli, että vaikka ne yksilön näkökulmasta ja myös paikallisesta – aika laajastakin – näkökulmasta katsottuina ovat tasoja, ne universaalisesta näkökulmasta katsottuina ovat pallon muotoisia ympäröiden maapalloa ja muodostaen sen auran.

Jokainen ihminen on tiedostamattomasti kaikilla näillä tasoilla, koska hänellä on jo syntymässään kaikkien näiden tasojen käyttövälineet fyysisistä olemusta ympäröivinä. Ihmisen henkisen kehityksen edistymisen edellytyksenä on saattaa valvetajuntansa tietoiseksi em. käyttövälineissä sekä yhdistää ne lopulta seitsemänteen periaatteeseen (= Kristusperiaatteeseen), so. seitsemännen tason käyttövälineeseen.

Positiivisuus pystyy läpäisemään kaikki tasot, mutta negatiivisuus on pääsemättä nirvaanista tasoa korkeammille tasoille.

Samalla tavoin kuin eri tasot ympäröivät maapalloa, ympäröivät ihmistä hänen eri tasojensa vastaavat käyttövälineensä (ruumiinsa, nykykielillä kehonsa), joiden avulla hän voi ottaa vaikutteita vastaan eri tasoilta, läpäisten toisensa sekä ihmisen fyysisen ruumiin ja muodostaen yhdessä ihmisen munanmuotoisen auran. Vaikka aura muodostaa yhden

Positiivisuus pystyy läpäisemään kaikki luonnon tasot, mutta negatiivisuus on pääsemättä nirvaanista tasoa korkeammille tasoille.

kokonaisuuden, joka muodostuu toisiaan läpäisevistä käyttövälineistä (auroista), ovat eri käyttövälineet siinä selvänäkijälle nähtävissä myös erillisinä kokonaisuuksina (auroina) riippuen siitä, minkä asteista selvänäkökykyä hän käyttää.

Tasot samoin kuin niitä vastaavat käyttövälineet eroavat toisistaan molekyyliensä värähtelyherkkyyden ja positiivisuusasteensa puolesta. Tästä molekyylien värähtelyherkkyydestä johtuen tasot eroavat toisistaan myös aineensa tiheysasteen suhteen siten, että ns. alemmat eli karkeammat eli hitaammin värähtelevät tasot ovat tiheämpää ainetta kuin ns. korkeammat eli herkemmin värähtelevät tasot. Niinpä ainoastaan alimman eli fyysisen tason aine on niin tiheätä (kiinteätä), että se on fyysisin aistein havaittavissa, kun sen sijaan muiden tasojen aine on niin ohutta, ettei sitä voida fyysisin aistein havaita, vaan sen havaitsemiseen tarvitaan vastaavalla tasolla toimivaa selvänäkökykyä.

Huomautettakoon, että ihmisen henkisen kehityksen edistyessä hänen auransa, joka koostuu juuri hänen fyysistä ruumista korkeammista käyttövälineistään, tiivistyy, so. myös herkemmin värähtelevien (korkeampien) tasojen käyttövälineissä molekyylivärähtelyt hidastuvat, josta on seurauksena se, että korkeammat käyttövälineet pystyvät paremmin hallitsemaan alempia käyttövälineitä. Tästä huolimatta eri käyttövälineet silti pysyvät edelleen eri tiheysasteisina suhteessa toisiinsa. Henkisen kehityksen edistyessä aura tiivistymisen lisäksi myös laajenee (suurentuu) ja tietysti voimistuu. Eetterinen kaksoispuolikin muodostaa osan auraa, mutta se ei ole erillinen käyttöväline, vaan fyysisen ruumiin osa.

Kuten tasoselosteesta näkyy, on luonnon tasoja seitsemän, ja jokaista tasoa vastaa käyttöväline, jossa ihmisen tajunta toimii ko. tasolla. Täten kullakin ihmisellä on seitsemän käyttövälinettä. Mitä positiivisempi ihminen on, sitä kehittyneemmät ovat hänen korkeammat käyttövälineensä ja sitä korkeammilla tasoilla hän siitä syystä pystyy tietoisena olemaan. Ihmisellä, joka ei ole tietoisesti kehittänyt itseään henkisesti, korkeimmat käyttövälineet ovat jokseenkin kehittymättömät.

Viiden alemman luonnon tason luonteeseen voi tutustua tasoselosteesta (s. 35) sekä esoteerisesta kirjallisuudesta. Suosittelemme ennen

LUONNON TASOT JA NIILLÄ TOIMIMISTA VARTEN TARVITTAVAT KÄYTTÖVÄLINEET

7. MAHAPARANIRVAANINEN TASO

A. Ikuinen Itse, joka ilmenee Adeptin tajunnassa puhtaana olemisena, so. tietoisena olemisena kaikkialla.

B. Pyhä Henki = Ikuisen Itsen henki yksilöityneenä ja toimivana Adeptissa, ”ihminen hävinneenä ja Ikuinen Itse syntyneenä”.

Mahaparanirvaaninen käyttöväline.

6. PARANIRVAANINEN TASO = puhtaan positiivisuuden taso

Paranirvaaninen käyttöväline = täydellisesti positivistisesti käytetty käyttöväline.

5. NIRVAANINEN TASO

Positiivisuus kasvaa, negatiivisuus sammuu, tuloksena on

Nirvaaninen käyttöväline.

4. BUDDHINEN TASO

Positiivisuus vallitsevana.

Buddhinen käyttöväline = epäitsekäiden tunteiden käyttöväline.

3. MENTAALITASO

Positiivisuus ja negatiivisuus yhtyneinä

Älyn käyttöväline { Syyruumis
Ajatusruumis

2. ASTRAALITASO = Itsekkäiden tunteiden, affektien, himojen ja aistimusten taso

Negatiivisuus vallitsevana.

Tunne- eli astraalinen käyttöväline.

1. FYYSINEN = aineellinen TASO

A. Eetterinen kaksoispuoli.

Välittää kaikkia tasoja fyysiseen käyttövälineeseen.

B. Fyysinen käyttöväline.

kaikkea C. W. Leadbeaterin kirjaa ”Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä” ja Annie Besantin kirjaa ”Aikain viisaus”.

Paranirvaaninen taso

– Hyvyyden Voimien ja positiivisten henkiolentojen taso

Koska rajajoogan opetusomme eräänä tarkoituksena on kehittää opiskelijan korkeimpia käyttövälineitä, jotta hän pystyy niitä kehitettyään olemaan tietoisena herkemmin värähtelevillä eli korkeammilla, henkisemmillä tasoilla, rajoitumme käsittelemään vain näitä henkisempiä tasoja. Annamme muutamia viitteitä niiden, lähinnä niihin kuuluvan paranirvaanisen tason, luonteesta.

Kuten luonnon tasoja esittävästä tasoselosteesta sivulla 35 ilmenee, on nirvaaninen taso karkeampien eli negatiivisten tasojen ja ohuempien eli positiivisten tasojen välillä eräänlaisena negatiivisuutta neutraloivana kerroksena, jonka lävitse pääsevät positiiviset ajatukset negatiivisille tasoille, mutta negatiiviset ajatukset ovat pääsemättä positiivisille tasoille.

Paranirvaaninen taso on ensimmäinen puhtaasti positiivinen ja henkinen taso. Kun ihmisen persoonallisuus on positivistoitunut ja adepti (lat. Adeptus = hän joka on saavuttanut) hänen positiiviseksi muuttuneessa olemuksessaan tullut ihmismuotoon, voi hän tietoisesti olla valvetajunnassaan paranirvaanisella tasolla.

Paranirvaanisen tason käyttövälineen muodostavat positiiviset luonteenominaisuudet. Käytämme tässä käsitettä ”positiiviset luonteenominaisuudet” tavallista laajemmassa merkityksessä sisällyttäen siihen varsinainen luonteenominaisuuksien lisäksi myös muut erilaiset positiivisten voimien eli hyvyyden voimien ilmentymät.

Kun esim. ihailet jotakin kukkaa tai ihmistä, olet paranirvaanisella tasolla. Kunnioittaessasi, ollessasi onnellinen, iloinen, optimistinen tai sisäisesti tasapainoinen, pitkämielinen, anteeksiantavainen, suvaitseväinen, nöyrä, lempeä, totuutta rakastava, innostunut, rehellinen, tarmokas, kiitollinen, tyytyväinen, reipas, myötätuntoinen, aito, sovintoa rakastava ja rakentava jne. olet paranirvaanisessa käyttövälineessä eli paranirvaanisella tasolla.

Paranirvaanisen tason täyttävät eri positiiviset luonteenominaisuudet. Jokainen positiivinen luonteenominaisuus on paranirvaanisella tasolla koko tason täyttävä pyhä, korkea henkiolento. Paranirvaanisen tason henkiolentoja on niin monta kuin on olemassa positiivisia luonteenominaisuuksia.

Jokaista eri positiivista olentoa on ihmisessä uinuvana. Kun ihminen tietoisesti aloittaa esim. kunnioituksen kasvattamisen itsessään, yhdistää hän ”kunnioitus”-sanon sisällön (= ko. sanaan sisältyvän magneettisen vetovoiman) avulla itsensä paranirvaanisella tasolla olevaan äärettömän suureen kunnioituksen henkeen sulattaen samalla ko. henkeä luonteeseensa.

Kasvattaessaan tietoisesti itsessään jotakin positiivista luonteenominaisuutta ihminen kehittää paranirvaanisen tason käyttövälinettään, ja mitä useampia positiivisia ominaisuuksia hän kasvattaa itsessään, sitä kehittyneemmäksi hänen paranirvaanisen tason käyttövälineensä tulee ja sitä paremmin hän pystyy kohottamaan tajuntansa paranirvaaniselle tasolle sekä pitämään sen siellä – kullekin tasollehan voidaan nousta vain omistamalla ko. tason käyttöväline. Ajatellessasi tulevaisuudessa paranirvaanista tasoa liitä mielikuvituksessasi olemustasi ympäröiviksi erilaiset positiiviset luonteenominaisuudet.

Olet ollut tämän rajajoogan harjoittamisen aikana jo silloin tällöin – melko usein – paranirvaanisella tasolla, kuten itsekin hyvin käsität. Väreilyt ohuemmilla, ns. korkeammilla tasoilla, ovat hyvin herkäät, ja niillä jatkuvasti pysymisen edellytyksenä on täydellinen positiivisuus. Tästä syystä on sinun täytynyt ensin kasvattaa ja kehittää itsessäsi mahdollisimman monia positiivisia ominaisuuksia osataksesi niiden avulla vastata näiden tasojen värähtelyihin ja voidaksesi edelleen kehityksesi nykyisessä vaiheessa sulattaa tajuntaasi niihin siinä määrin, että pystyt ymmärtämään niitä riittävästi.

Eri tasojen värähtelyihin opit parhaiten vastaamaan samaistamalla tajuntasi sen tason väreilyjen kanssa, jolla kulloinkin haluat tajuntasi olevan.

Kehitettyäsi jo tietoisesti esim. paranirvaanisen tason käyttövälinettäsi, on sinun ajankohtaista tietää, miten tajunta tietoisesti samaistetaan paranirvaanisen tason tajuntaan eli miten voit melko nopeasti kohottaa tajuntasi taivastilaan, voidaksesi käyttää tätä tietoa hyväksesi mm. jouduessasi työskentelemään jokapäiväisessä elämässäsi negatiivisten ihmisten keskuudessa ja laskeutumaan heidän takiaan erilaisille negatiivisille tasoille. Tämän samaistuksen, jonka avulla voit vapauttaa itsesi kaikista helvettitiloista (= negatiivisista tiloista) kohoamalla taivastilaan, voit helposti suorittaa ajatustesi avulla sanomalla niillä itsellesi.

1.

Minä, Ikuinen Itse, käsken Pyhän Hengen yhdistämään sinun tajuntasi paranirvaanisen tason tajuntaan.

Voidaksesi paremmin yhdistää tajuntasi paranirvaanisen tason tajuntaan on Sinun syytä toistella tätä kaavaa, paitsi tarvittaessa, jossain määrin myös systemaattisesti. (Toimittaja: Huomaathan, että tässä kaavassa käskijä on kunkin oma yksilöllinen Ikuinen Itse, joka käskää Pyhää Henkeä yhdistämään ”sinun” tajuntasi paranirvaanisen tason tajuntaan.)

Luodaksesi olemukseesi kaikki tarvittavat edellytykset jumaluuden jatkuvalla läsnäololle siinä sekä saadaksesi itsesi yhdistetyksi mahdollisimman tiiviisti positiivisten voimien eli hyvyyden voimien henkiin on

Paranirvaanisen tason käyttövälineen muodostavat positiiviset luonteenominaisuudet ja erilaiset positiivisten voimien eli hyvyiden voimien ilmentymät.

tässä esimerkkinä yksi kaava. (Toimittaja: Tähän tarkoitukseen laaditut kaavat kuuluvat Kirjeopisto Vian sisäisen opetuksen piiriin, koska niiden käyttö edellyttää huolellista kaikkien rajajoogan kurssin vaiheiden harjoittamista ja läpikäymistä. Tästä syystä tässä artikkelissa on esimerkkinä vain yleisimmät kaavat.)

2.

Minä, Ikuinen Itse, käskän Kosmisen Kristus-hengen yhä enemmän ja enemmän sulautumaan sinun tajuntaasi.

3.

Minä, Ikuinen Itse, käskän Pyhän Hengen yhdistämään hyvin tiiviisti sinun tajuntasi kunnioituksen henkeen, (suvaitsevuuden henkeen, rehellisyyden henkeen, sisäisen rauhan ja tasapainon henkeen, onnen henkeen, ilon henkeen, tarmon henkeen, optimismin henkeen, terveyden henkeen, reippauden henkeen, virkeyden henkeen, innostuksen henkeen, kärsivällisyyden henkeen, totuuden henkeen, ystävällisyyden henkeen, altruismin henkeen, rohkeuden henkeen, jne.)

Tätä kaavaa toistellaan erikseen jokaisesta hengestä. Siis: 1. Minä, Ikuinen Itse, käskän Pyhän Hengen yhdistämään sinun tajuntasi hyvin tiiviisti kunnioituksen henkeen. 2. Minä, Ikuinen Itse, käskän Pyhän Hengen yhdistämään sinun tajuntasi hyvin tiiviisti suvaitsevuuden henkeen jne.

Jälkimmäisellä kaavalla vedät maanpäälle entistä enemmän paranirvaanista tasoa. Tulevaisuudessa, kun olet saanut itsellesi voimakkaan

paranirvaanisen tason käyttövälineen, voit herättää myös enemmän lähimmäistesi uinuvassa tilassa olevia positiivisia luonteenominaisuuksia.

Mahaparanirvaaninen taso

– Ikuisen Itsen ja Pyhän Hengen kotimaa

Vielä herkemmin värähtelevä kuin paranirvaaninen taso on mahaparanirvaana. Se on yhden ainoan hengen kokonaan täyttämä taso, ja tätä henkiolentoa kutsutaan kristinuskossa Pyhäksi Hengeksi.

Jokaisessa ihmisessä on Pyhä Henki uinuvassa tilassa vaikuttaen hänessä vain tiedostamattomasti. Vasta kun Ikuinen Itse on käskenyt Pyhän Hengen puhdistaa veremme kaikista negatiivisista praanaväreilyistä ja muuntaa sen praanaväreilyt positiivisiksi, voimme tulla tietoisiksi Pyhän Hengen toiminnasta itsessämme ja ohjata tietoisesti sen toimintaa. Sitten kun veremme praanaväreilyt ovat muuntuneet riittävän positiivisiksi, häviää meissä oleva ihminen, joka oli vain positiivisten ja negatiivisten voimien taistelukenttä, ja tilalle tulee Adepti, joka tullessaan muuttaa tuon avoimen ja turvattoman taistelukentän kaikilta pahuuden voimilta täysin suojatuksi Pyhän Hengen temppeliksi, jossa Ikuisen Itsen tahto tapahtuu positiivisimmassa muodossaan. (Toimittaja: Nämä puhdistuskaavat kuuluvat sisäisen opetuksen piiriin.)

Alkaessasi tietoisesti muuttaa itseäsi Pyhän Hengen temppeliksi ja ohjata Hänen toimintaansa aloitat samalla Pyhän Hengen personoimisen maan päällä. Muututtuasi ensin itse Pyhän Hengen personoitumaksi Sinulla on mahdollisuus kasvattaa Pyhän Hengen avulla koko ihmiskuntaa, koska Pyhä Henki on Maaplaneetan täyttävä henkinen voima, joka välittää Ikuisen Itsen voimia ja kykyjä jokaiseen Ikuisen Itsen ilmenteeseen osaan.

Varsinainen energian lähde on kuitenkin sillä tasolla, jonka tasoselesteessa olemme merkinneet seitsemänneksi, nimittäin mahaparanirvaanisen tason korkeimmalla alatasolla eli **Ikuisen Itsen tasolla**. Jokainen luonnon taso jakaantuu seitsemään alatasoon. Ikuisen Itsen taso on mahaparanirvaanisen tason korkein (=henkisin) alataso eli sen korkein osa. Korkeimpana tasona sitä olisi ehkä sattuvampaa nimittää ylätasoksi kuin alatasoksi.

Vasta siellä korkeimmalla tasolla on Adeptiksi muuttuneen ihmisen varsinainen kotimaa. Itämaisessa kirjallisuudessa on tapana kutsua Ikuisen Itsen tasoon tietoisesti sulautumista seitsemänten periaattiin (=käyttövälineeseen) yhtymiseksi.

Sillä, jolla on mahaparanirvaanisen tason herkin eli korkein, kuten yleensä on tapana sanoa, ylätaso (=Ikuisen Itsen taso) **tietoisesti** käytettävänäään valvetajunnassa ollessaan, on mahdollisuus silmänräpäykselliseen yhteyden saantiin millä luonnon tasolla tahansa olevan olennon kanssa samoin kuin henkisiä teitä tapahtuvaan opetuksen antamiseen

Sisäisen äänen sisältämän tiedon ja viisauden taso riippuu siitä, millä luonnon tasolla yksilö itse tajunnassaan on sitä kuunnellessaan.

minkä olennon tajunnalle tahansa Maaplaneetalla. Kun tällaisella Ikuisen Itsen tason tajunnalla varustettu olento katselee ketä tahansa ihmistä, saa hän heti kokonaisnäkemys tämän tilasta ja ajatusmaailmasta, joten hänen henkiselle katselleen ovat tarvittaessa nähtävinä vartioituimmatkin salaisuudet.

Saavuttaakseen henkisen Tien päämäärän, vapautumisen jälleensyntymien kierrosta, oppilaan tulee sisäistää ja sulattaa olemukseensa ne hyveet, joita pidetään Tien kulkijan tärkeimpinä tunnusmerkkeinä, nimittäin siveellisen puhtauden, rehellisyyden, aitouden, nöyryyden, luottamuksen Valkean Veljeskunnan Adepteihin ja Mestareihin ja heidän työhönsä ihmiskunnassa sekä halun tukea heidän työtään ihmiskuntaa palvelemalla ja myöhemmin opettamalla.

Puhdistettua olemustasi Ikuisen Itsen ja Pyhän Hengen avulla olet kypsä entistä enemmän sulautumaan Pyhään Henkeen sekä siihen tasoon, jolla Pyhä Henki asuu, nimittäin mahaparanirvaaniseen tasoon.

Mahaparanirvaaniseen tasoon sulautuminen suoritetaan toistelemalla kaavaa:

4.

Minä, Ikuinen Itse, käsken Pyhän Hengen heti sulattamaan sinun tajuntasi mahaparanirvaanisen tason tajuntaan ja opettamaan sinut ymmärtämään mahaparanirvaanisen tason luonteen.

Adeptius

Puhuessamme Adepteista ja adeptiudesta olemme aina tarkoittaneet Valkean Veljeskunnan Adeptoja (= valkeita Adeptoja) ja adeptiutta. Paitsi Valkean Veljeskunnan Adeptoja, jotka edustavat hyvyyden voimia, on olemassa myös mustan ja harmaan veljeskunnan adeptoja (= mustia ja harmaita adeptoja), jotka edustavat pahuuden voimia.

Sen jälkeen, kun olet tarpeeksi paljon sulattanut tajuntaasi mahaparanirvaanisen tason tajuntaan, olet valmis jatkamaan matkaasi kehityksesi seuraavalle portaalille sulattamalla tajuntaasi tasoista henkisimpään, Ikuisen Itsen tasoon, toistelemalla kaavaa, joka suo Sinulle pääsyn sille.

5.

Minä, Ikuinen Itse, käsken Pyhän Hengen sulattamaan sinun tajuntasi Ikuisen Itsen tason tajuntaan ja opettamaan sinut ymmärtämään Ikuisen Itsen tason luonteen.

Ikuisen Itsen voimien ja kykyjen ilmentäminen

Sulatettuasi tajuntaasi Ikuisen Itsen tasoon niin paljon, että ymmärrät olevasi yhtä sen kanssa, saat käyttöösi itsellesi varatun perintöosan: tulet Ikuisen Itsen kykyjen ja voimien haltijaksi. Saatuaasi hallintaasi tämän arvokkaan perintöosasi Sinun on vielä opittava sitä oikein ymmärtämään ja käyttämään altruistisessa palvelutyössä lähimmäiten hyväksi. (Tähän liittyvät kaavat kuuluvat sisäiseen opetukseen.)

6.

Minä, Ikuinen Itse, käsken Pyhän Hengen heti tekemään sinun sisäisen äänesi puheen järkeväksi ja totuudenmukaiseksi.

7.

Pyhä Henki on tehnyt sinun sisäisen äänesi puheen järkeväksi ja totuudenmukaiseksi.

Sisäinen ääni = ihmisessä oleva ”hiljaisuuden ääni”, ääni henkisessä olemuksessa. Se **puhuu yksilölle hänen ajatuksinaan**. Tämän äänen sisältämän tiedon ja viisauden taso riippuu siitä, millä tasolla yksilö itse on sitä kuunnelleessaan. Tästä syystä on sen antamien ohjeiden järkevä kontrolloiminen aina välttämätöntä, kuitenkin siten, että puheen (ajattelun) sisällön kritikoiminen aloitetaan vasta sitten, kun puhe (ajattelu) on loppunut. Adeptiasteen saavuttaneella yksilöllä sisäinen ääni on koulutettu korkeimman järjen ja ymmärryksen ääneksi, joka ilmentää etupäässä korkeimpien, so. herkimmin värähtelevien, tasojen tietoja ja viisautta.

Haluamme erityisesti korostaa Sinulle, että jokaiseen ääneen lausuttuun tai ajateltuun sanaan kätkeytyy aina ko. sanan sisällön viitoittamaan suuntaan dynaamisesti, so. itsestään toimivasti vetävä sähkömagneettinen

Jokaiseen ääneen lausuttuun tai ajateltuun sanaan kätkeytyy aina sanan sisällön viitoittamaan suuntaan dynaamisesti vetävä sähkömagneettinen voima, joka toteuttaa Sinussa puhumasi tai ajattelemasi asian sisältöä.

voima, joka tuo olemuksesi ympärille sekä toteuttaa Sinussa puhumasi tai ajattelemasi asian sisältöä. Sen tähden on Sinun hyvin välttämätöntä aina muistaa ajattelusi ja puheesi hallitsemisen ja tarkkailemisen sekä niiden positiivisina säilyttämisen tarpeellisuus.

Puheesi, käyttäytymisesi, ajattelusi ja toimintasi oikeaan ohjaamiseen voit käyttää Pyhän Hengen apua toistelemalla kaavaa:

8.

Minä, Ikuinen Itse, käsken Pyhän Hengen ohjaamaan sinun puhettasi, käyttäytymistäsi, ajatteluasi ja toimiasi.

9.

Pyhä Henki ohjaa sinun puhettasi, käyttäytymistäsi, ajatteluasi ja toimiasi.

Muutettuasi ruumiisi Pyhän Hengen temppeliksi sulatettuasi tajuntaasi riittävästi ensin paranirvaanisen sekä sitten mahaparanirvaanisen tason tajuntaan ja edelleen mahaparanirvaanisella tasolla olevaan Ikuisen Itsen tasoon sekä opeteltuasi olemaan näiden ns. korkeampien tasojen tajunnoissa ja käyttövälineissä sekä ilmentämään niitä jokapäiväisessä elämässäsi, olet saapunut adeptiuden kynnykselle. (Toimittaja: Tähän tarvitaan hyvin monta elämää henkisellä Tiellä.)

Perusopintojen päättyessä

Henkisessä kehityksessä edistyminen edellyttää paitsi mantrojen (kaavojen) toistelemista myös vähitellen ajan mukana tapahtuvaa henkistä kasvua sekä työtä ihmiskunnan hyväksi, ensin pienemmällä ja myöhemmin suuremmalla sektorilla. Tätä työtä voit tehdä pääasiallisesti ajatuksin lähettämällä positiivisia ajatuksia ensin joillekin yksilöille ja myöhemmin suuremmille joukoille.

Korostamme, että halu auttaa ihmiskuntaa on se motiivi, joka parhaiten vie henkisellä Tiellä (= rajajoogassa) eteenpäin. Onpa sanottu niinkin, että se on ainoa motiivi, joka vie henkistä kehitystä eteenpäin. Tiedämme hyvin, että myös oppilaillamme on tämä motiivi ollut eräänä johtavana motiivina opiskelussa ja rajajoogan harjoittamisessa. Uskomme myös, että oppilaidemme halu omalla ajatustyöllään ja puheillaan antaa omalta osaltaan tukea sille työlle, jota Valkea Veljeskunta tekee ihmiskunnan auttamiseksi. Tähän työhön tarvitaan paljon nykyistä enemmän työntekijöitä, että voitaisiin vähitellen positivisoida ihmiskunnan auraa sekä lieventää sen karmaa ja tuoda entistä enemmän taivasten valtakuntaa maan päälle. Siihen tarvitaan jokaista rajajoogia, myös Sinua.

Täydentäköön oma intuitiosi ja sisäinen äänesi niitä opetuksia, joita olemme Sinulle antaneet, ja opettakoon Ikuinen Itsesi Sinua oikealla ja parhaalla mahdollisella tavalla suorittamaan ajatustyötä ihmiskunnan hyväksi, sillä ihmiskunta tarvitsee Sinunkin apuasi.

Nämä opetuskirjeemme ovat olleet vain rajajoogan peruskurssi. Syventävällä ja tutkivalla oppimisella sekä oppilasyhteisöön kuulumisella, ja mikäli mahdollista, sen toimintaan osallistumisella tapahtuu eteneminen kehityksessäsi ja tulet saamaan tietoa ja viisautta tajuntaasi.

Kunnioittavasti
KIRJEPISTO VIA

Työne Matilainen
raja-joogan opettaja

Mirja Salonen
raja-joogan opettaja

TEKSTISSÄ ESIINTYVIEN SANOJEN SELITYKSIÄ.

Adepti = lat. Adeptus, hän joka on saavuttanut. Okkultismissa se, joka on saavuttanut vihkimysasteen.

Aggressiivinen = hyökkäävä, vihamielinen.

Astraalitaso = negatiivisten tunteiden ja affektien sekä himojen ja aistimusten taso.

Buddhinen taso = epätietokäiden tunteiden, ennen kaikkea epätietokäiden rakkauden, taso.

Dynaaminen = (kreikk. dynamis = voima) = itsestään vaikuttava, omavoimainen, voima, liikkeessä oleva.

Dynaamisuus = itsestään vaikuttavuus, omavoimaisuus jne.

Kontrolloida = tarkastaa, valvoa.

Kritikoida = tässä: arvostella.

Maaginen = taianomainen, taika.

Mahaparanirvaana eli mahaparanirvaaninen taso (maha = suuri; para = takana; nirvaana = sammuminen) = suuri nirvaanan takana oleva taso. Oikeammin: Ikkusen Itsen ja Pyhän Hengen taso. Tähän tasoon tajunta voidaan sulattaa sen jälkeen, kun se ensin on riittävästi sulatettu paranirvaaniseen tasoon.

Mentaalitaso = älytaso.

Molekyyli = useampien atomien muodostama aineen osanen t. hiukkanen, atomiryhmä.

Atomi = alkuainehiukkanen.

Nirvaana eli nirvaaninen taso (nirvaana = sammuminen). Oikeammin: taso, jolla negatiivisuus sammuu ja positiivisuus voimistuu. Tähän tasoon tajunta sulautuu sen jälkeen kun buddhinen periaate on riittävästi kehittynyt. – Nirvaanalla tarkoitetaan myös negatiivisuuden sammumisen ja positiivisuuden voimistumisen aikaansaama tilaa: täydellistä autuaallista sielunrauhaa.

Paranirvaana eli paranirvaaninen taso (para = takana, nirvaana = sammuminen) nirvaanan takana oleva taso. Oikeammin: positiivisuuden taso, johon tajunta voidaan sulattaa vasta sen jälkeen, kun se ensin on riittävästi negatiivisuutta sammuttamalla ja positiivisuutta sytyttämällä sulatettu nirvaaniseen tasoon.

Personoida = olennoita, henkilöitä.

Personoituma = henkilöitymä, henkilöityminen.

Praana = elämänvoima.

Prinssiippi = alkuperuste; periaate, perusaate; tässä myös: käyttöväline,

Sektori = lohko.

Symboloida = esittää tai ilmaista vertauskuvoin; olla vertauskuvana.

Lähdekirjallisuutta: Lauri Hendell, Sivistyssanakirja; Hagfors-Manninen, Jokamiehen sivistyssanasto; C. W. Leadbeater, Ihminen näkyvänä ja näkymättömänä.

Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssin opiskelusta

Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssi on Savonlinnassa vuosina 1955–57 kehitetty rajajoogajärjestelmä, jonka päämetodi on looginen positiivinen ajattelu. Menetelmän kehittivät **Tyyne Matilainen** (1911–1989) ja **Mirja Salonen** (1925–2002). Nykyisin käytetään nimitystä ajatusjooga, koska se kuvaa parhaiten ajatuksin tapahtuvaa työskentelytapaa tavoitteena mm. luonteen jalostuminen, sisäinen rauha, tajunnan avartuminen ja tietoinen yhteys Jumalaan.

Oppimateriaali koostuu kymmenestä opetuskirjeestä, joiden opiskelu ja ajatusharjoitusten tekeminen edellyttävät vähintään työskentelyä 20–30 minuuttia päivittäin 2–3 vuoden ajan, käytännössä pitempään. Suurin osa rajajoogan kurssin oppimateriaaleista kuuluu kirjeopiston sisäiseen ohjattuun opetukseen ja sitä oppilas saa käyttöönsä vain opiskelun etenemisen myötä.

Rajajoogan kurssin vaiheet:

1. Ajatusten lainalaisuudet ja auran harmonisoiminen. I opetuskirje.
2. Tunne- ja ajatusolemusten puhdistaminen ja positivistisuus. II–III opetuskirjeet.
3. Ikuisen Itsen voimistaminen. IV–V opetuskirjeet.
4. Ihmissuhteiden harmonisoiminen anteeksipyyttämisen ja anteeksiantamisen metodilla. VI–IX opetuskirjeet.
5. Tajunnantasot ja niiden tunnistaminen. X opetuskirje.

Uusi Safiiri -lehdessä on julkaistu opetuskirjeitä lyhennettynä artikkeleina:

- Kirjeopisto Vian rajajooga nykyajan henkisenä kehitysmetodinä. Uusi Safiiri 2/2009
- http://via.fi/tiedostot/uusi_safiiri_2-09_s58-67-kirjeopisto_vian_rajajooga.pdf
- I opetuskirje hieman lyhennettynä numerossa 1/2011 ss. 70–87, http://via.fi/tiedostot/Uusi_Safiiri_2011-web.pdf
- johdanto II ja III opetuskirjeeseen numerossa 2/2012 ss. 38–62.
- VI opetuskirje hiukan lyhennettynä numerossa 2/2013 ss. 56–68.
- VII opetuskirje numerossa 1/2014 ss. 96–111.
- VIII opetuskirje numerossa 1/2015 ss. 22–39.
- X opetuskirje lyhennettynä numerossa 2/2015 ss. 32–45.

TULOSSA!

Vuoden 2016 alkupuolella on tulossa johdantokirja Kirjeopisto Vian rajajoogaan. Uudessa Safiirissa julkaistujen artikkeleiden lisäksi siihen liitetään enemmän mantramateriaalia, mm. opetuskirjeistä IV, V ja IX, joita ei Safiiri-artikkelissa ole käsitelty lainkaan. Myös ohjeita itseopiskelua varten. Syvä- ja kokonaisempi rajajoogan harjoittaminen jatkuu edelleen ohjatusti Kirjeopisto Vian oppilaina.

Kirjeopisto Vian nykyinen rajajoogan/ajatusjoogan opettaja on psykologi **Terttu Seppänen**. Opetus tapahtuu kirjeopistomuotoisesti. Sen rinnalle uutena työmuotona ovat tulleet pienryhminä toimivat ajatusjoogakoulut Helsingissä, Turussa, Kemissä ja Savonlinnassa. Tulossa myös ajatusjoogaan liittyvä nettiopiskelumahdollisuus.

Yhteystiedot:

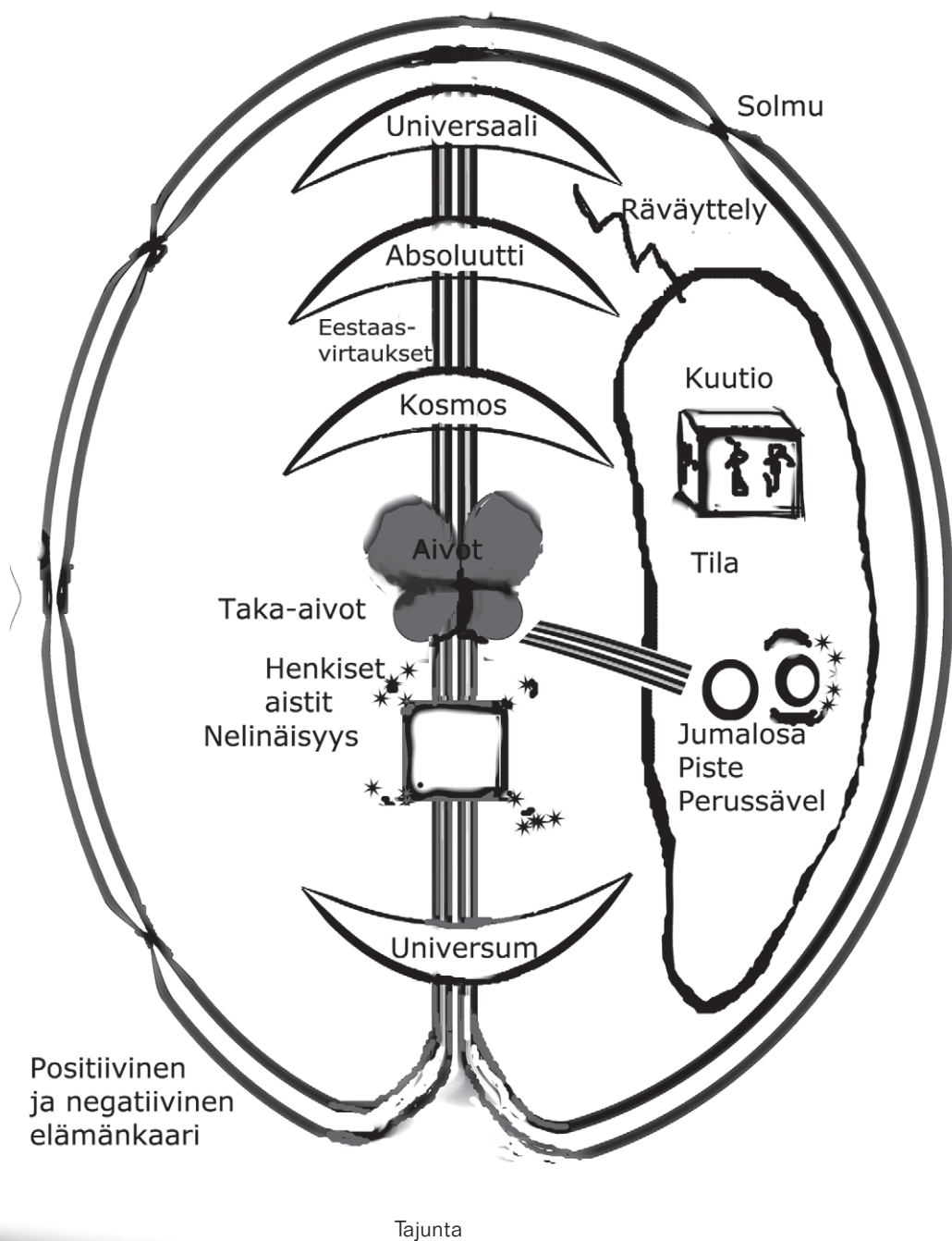
Kirjeopisto Via / Terttu Seppänen, Olavinkatu 34 B 22, 57130 Savonlinna,
050 567 9630, terttu.seppanen@via.fi, www.via.fi, www.facebook.com/via.akatemia

Tajuntakuvio

yksilön ja yhteisön
kehitysprosessien kuvaajana

Kun Tyyne Matilainen henkisenä
opettajana inspiroi oppilaitaan
kasvamaan ihmisinä, syntyi myös
Tajunnan malli, jonka kehitystä
tuolloin yhdessä tehdyt piirrokset
edistivät. – Jatkan tässä Uusi Safiiri
no 1/15:ssa julkaistun Tajunnasta-
nimisen artikkelini teemaa ja
täydennän sitä.

TUULA UUSITALO

Ihmisen Tajunta muodostuu hänen oman auransa aineksista. Vaikka sen muoto olisi samanlainen muiden Tajuntojen kanssa, se on silti aina täysin yksilöllinen. Ihmisen aura palautuu Tajunnan muodostuttua. Hänellä on silloin sekä aura että Tajunta. Aura on hiukan isompi kooltaan ja Tajunta on sen sisäpuolella.

Via-Akatemiassa olemme yhteisessä aurassa, ja sen lisäksi myös yhteiseksi kehittyvän Tajunnan piirissä. Yhteisestä aurasta muotoutuu *yhteinen* tajunnallinen malli, joka alunperin on ollut vain tiettyyn kehitysvaiheeseen tähtäävillä Tyyne Matilaisen oppilailla. Yhteisön prosessissa on edelläkävijöitä ja perässä tulijoita. Kestää jonkin aikaa ennen kuin yhteistajunta alkaa olla niin voimakas, että vasta-alkajakin pääsee siihen helposti mukaan. Yhteisöä yhdistävän Tajunta-mallin ilmennys on yhteinen filosofia ja siitä kumpuava tapa toimia.

Tajunta, oli se sitten yhteisöllinen tai yksilön oma, on *osittain* esoteerinen ja *osittain* filosofinen tajunnallinen luomus. Kaikki siinä on myös yksilöllistä niinkuin jokainen ihminen on yksilö. – Eikä mikään selitys tai kuvaus kerro kaikkea loppuun asti. Todellisuus on aina askeleen edellä.

Tätä kaaviota voi kuitenkin käyttää tukena pohdittaessa esimerkiksi filosofisia asioita. Koska se esittää asiat oman tyyppisinään kehitysprosesseina Eestaas-virtauksineen, siihen mahtuvat vaikkapa erilaiset Jumala-käsitteet. Se mikä käsitys tuntuu milloinkin parhaalta, riippuu lähinnä siitä, minkälaisen prosessin mukainen tarkastelutapa milloinkin on meillä.

Elämäankaari

"Elämäankaareissa ovat valmiit suunnitelmat." "Ne eivät toteudu itsestään suunnittelematta ainakaan hyvin. Siksi pitää suunnitella mieheisensä tulevaisuus."

"Kun on molemmat elämäankaaret erillään, on energiaa." "Harmonisen ihmisen positiivinen kaari on sisäpuolella."

Tyyne Matilainen

– Tyyne Matilainen sanoi kerran, että ihmisen pitäisi kohdella kehoaan niinkuin kukasta. Samalla asenteella sopii lähestyä myös Tajuntaa ja yleensä tajunnallisia rakennelmia, jollainen siis kehokin on. Ne toimivat parhaiten, kun ne saavat toimia rauhassa. Tajunnan rakenteita voi eritellä, mutta sen toimintaa ja muotoja pitää kohdella varoen erilaisissa aikeissaan ja myös ajatuksissaan.

Elämäankaari ja solmukohdat

Kun ihmiset kokoontuvat yhteen, toiminnan taustavoimana ja organisaattorina on ollut Elämäankaari. Se on se käytännön järjestelijä, joka, ellei muuten niin sattumien ja synergisiteettien avulla järjestää ihmisille tilaisuuden tulla yhteen – tai pysyä poissa – ja järjestää vaikkapa synergisiteettejä sen toteutumisiksi.

Via-Akatemia ja erityisesti sen **kesäakatemia** on toiminut osaltaan tällaisten kohtaamisten mahdollistajana. Kun ihmiset tapaavat toisensa Via-Akatemiassa, he saavat inspiraatioita sen aurasta ja myös kehittyneitä henkisiä malleja.

Elämäankaari koostuu positiivisesta ja negatiivisesta elämäankaaresta, jossa jälkimmäisessä on "ikävämät vaihtoehdot". Ajoittain kaksoiskaareissa on solmukohtia, jolloin positiivinen ja negatiivinen kaari sekottuvat keskenään ja käsitys siitä, mikä on positiivista ja mikä negatiivista, pitää tavalla tai toisella tutkia, jotta voisi päätyä positiivisimpaan mahdolliseen ratkaisuun.

Yksilöllistä elämäнкаarta toisin sanoen ihmisen positiivista ja negatiivista elämäнкаarta ohjaa ihmisen oma Jumalallinen suunnitelma. Sen yläpuolella on Yhteinen suunnitelma ja Yhteisen suunnitelman yläpuolella on Korkea Suunnitelma. Kyse on holonisesta suhteesta näiden välillä. Erityisesti via-akatemialaisen filosofian tulee tietysti pyrkiä Korkean suunnitelman mukaiselle tasolle ollakseen filosofiaa parhaimmillaan.

Henkisen tien kulkijoina meille itsekullekin on todennäköistä, että nämä kokoontumiset osuvat positiivisen ja negatiivisen elämäнкаa-

junta toimii oikealla tavalla, niin ne lähtevät kierrokselle koko Tajuntaan ja sen eri prosesseihin. Kun Universum toimii hyvin myös Jumalosalla on siihen yhteys.

”Kun unet ovat rauhallisia, Universum on kunnossa. Sitä edistää, jos hetken muistelee uniaan heti herättyään.”

– **Patanjalin** sutra ”oikeaa tietoa, väärää tietoa, unta ja muistikuvia” kertoo lyhyesti Universumista, sen sisällöstä ennen kuin muu tajunnallisuus on päässyt vaikuttamaan.

Erilaisilla selvänäöillä esimerkiksi saadaan tietoa Universumin kautta ja mm. eri taiteenaloilla sitä on pytytty myös hyödyntämään. Universumin herääminen toimintaan on myös Maa-planeettavihkimyksen osavihkimys.

”*Universumin osavihkimys: Pitää luottaa omaan valoonsa, tukea toisiaan, että pääsevät omaan valoonsa. Täydellinen itseluottamus on universumin vihkimyksen osa. Siis olla positiivinen kaikissa tilanteissa. Ryhmä nostaa, tukee, kannustaa, vetää esiin hyvät ominaisuudet – ti-*

lanteet nostavat.”Tällöin esimerkiksi yhteisen filosofian syntyminen luontevaa, sillä se edellyttää keskinäistä luottamusta esimerkiksi erimielisyys- ja väittelytilanteissa, joita ilman itseenäinen ajattelu ei kehity.

Via-akatemia-tyylinen filosofia noudattaa Tyyne Matilaisen tiedostamia vihkimystien uudempia vaatimuksia. Myös kertaalleen maamatkansa päättäneet voivat päivittää vihkimyksensä tänne syntyessään.

Universum herää

Yhteisissä tilaisuuksissa syntyy myös ryhmädynamiikka, joka on yhteisen Tajunnan alkeismuoto ja jonka puitteissa positiivista ja negatiivista tai muita vastakohta-asetteluja voi tutkia. Ryhmädynamiikka liittyy vahvasti ihmisten keskinäisiin tunteisiin. Tunteet taas ovat hyvä pohja esimerkiksi eettiselle filosofialle. Tunteet, olivat ne positiivisia tai negatiivisia antavat perustan arvoille edellyttäen, ettei ihminen jää tunteittensa orjaksi, vaan tutkii niitä järjen ja ymmärryksen avulla.

Kun tapaa ihmisiä ja tekee työtä tai keskustele heidän kanssaan, ryhmädynamiikka alkaa välittömästi vaikuttaa. Sen voitte havaita esimerkiksi siitä miten ja millaiset tunteet nousevat pintaan tietyissä tilanteissa. Silloin tiedätte, että Tajunnan prosessi – siinä kehitysvaiheessa kuin se kullakin on – alkaa liikehtiä ja herätä Universumissa, Tajunnalla on positiivinen tarve selvittää Universumin heräämisen aiheuttama tietty levottomuus ja ottaa tulos koko ihmisen kehityksen käyttöön.

Kun siis ihmisten Elämänkaaret ja yhteinen suunnitelma tuo yhteen ne, joiden ”kuuluu” tavata toisensa, se aktivoi välittömästi heidän yksilökohtaiset Universuminsa ja kukaties alkaa luoda tajuntoihin tietoisuutta *yhteisölliseen tajuntaan kuuluvasta yhteisestä ”Universumista*”, joka siis on edellytys esimerkiksi filosofisen tms. koulukunnan olemassaololle. – Kyseessä voi olla esimerkiksi jälleensyntymien kautta uudelleen keskinäisen yhteytensä ja aatteensa löytäneiden ihmisten muodostama ja tämän

Universumin kautta Tajuntaan tulee materiaalia mm:

- Eetteritasolta ja muilta fyysistä korkeammilta värähtelytasoilta
- Vaistojen kautta tulevaa tietoa
- Unesta ja sitä kautta myös henkisestä maailmasta
- Alitajunnasta
- Sanojen historiallisista merkityksistä
- Myyteistä ja mysteereistä – jotka ovat mm. tieteiden ja filosofioiden pohjamateriaalia.
- Arkkityypeistä
- Vanhoista filosofioista ja koulukunnista ja niiden metodeista ja vihkimyksistä
- Vastakohta-asetteluista, esim käsitöksissämme vaikkapa dualismista ja ykseydestä
- Jälleensyntymämuistoista ja niihin liittyvästä ryhmädynamiikasta (joka tulee aina vastaan, kun ihmiset ovat yhdessä).
- Inspiraatioita eri tasoilta
- Omasta alkuperästämmme ja päämääristämme
- Jne. Jne. Jne.

elämän henkiin herättämä koulukunta – tai kokonaan uusi.

Henkiset aistit

On huomattavaa, että tieto, ennen kuin ehtii ihmisen aivoihin, päättyy kaavion mukaan henkisten aistien käsittelyyn. Tällä on useita merkityksiä: ensiksikin, henkinen aistiminen on saapumisjärjestyksessä ennen aivoja. Ihminen havaitsee asioita henkisillä aisteillaan jo ennen kuin aivot ottavat ne käsittelyynsä, mutta tiedostaa ne vasta kun aivot osallistuvat prosessiin. Toiseksikin henkisten aistien kehitys on ensisijaista, jotta aivot kehittyisivät. Ja koska kaikki kulkee ”Eestaas”, ihmisen normaali aivotoiminta – vastavuoroisesti – vaikuttaa henkisiin aisteihin ja koko tajunnalliseen systeemiin.

Henkiset aistit ovat rintakehän kohdalla ja neliön eli ”ihmisen nelinäisyyden” kulmissa. Neliön kulmissa ovat henkiset aistit ja hieman niiden ulkopuolella ns. yliaistit. Henkiset aistit ovat äly, järki, ymmärrys, viisus/intuitio. Yliaistit ovat yliäly, ylijärki, yliymmärrys, yli-viisus/yli-intuitio ja mahdollisesti muitakin ja ne ovat pisteinä henkisten aistien lähellä. Yliaisteista Tyyne Matilainen sanoi, että lapset käyttävät pääasiassa yliaisteja. Aikuisella yliaistit täydentävät henkisten aistien antamaa kokonaiskuvaa. Mielikuvitus ja vaisto mm. kuuluvat yliaisteihin. Henkinen selvänäkö puolestaan on intuitiivinen vaisto.

Se, että yliaistit kuuluvat lapsuuteen ja että varsinaiset henkiset aistit ovat aikuisen aisteja, on mielenkiintoista vahenemisen kannalta. Vanhanahan ihminen ”tulee lapseksi jälleen”. Se on tarkoituskkin, Tyyne Matilaisen mukaan. Jossain vaiheessa mennään lapsuuteen päin, mutta sen jälkeen aikuisuus osaamisineen alkaa palautua samalla kun lapsuuden henkisyys ja luovuus säilyvät.

Itsekullakin nämä erilaiset aistimistavat ovat erilaisia ja erilailla kehittyneitä. Myös käytövälineittemme ja henkiolentojemme aistit ovat omanlaisiaan. Mm. sen vuoksi tarvitaan

filosofista ajattelua, perustelua ja yhteistä loogistamista, että myös saataisiin mahdollisuus yhteiseen ymmärrykseen. *Koko filosofian ja filosofisen ajattelun taustalla on siis vakaumus siitä, että yhteisymmärrys – pitkällä tähtäyksellä – voidaan saavuttaa filosofisen ajattelun ja keskustelun keinoin.*

Tyyne Matilainen on sanonut henkisistä aisteista: ”Olemme tulleet tänne etsimään älyä”, ”Ihminen on älykkyysolento.” ”Kylmä järki ohjaa tärkeimpiä päätöksiä.” ”Vaisto opettaa oivalluksen ja intuition kautta ihmiselle *puhumisen taidon.*”

”Ymmärrys älyn ja järjen avulla käsittää, mitä toinen tarkoittaa puheellaan”. ”Ellei satu olemaan järki, äly, viisus ja ymmärrys käytössä, voi puheen ymmärtää myös vaiston avulla kuten lapsi.”

”Järki toimii, kun tunteet ovat hallinnassa.” ”Järki ja äly ovat kokonaan eri aisteja.”

– Jumala voi kehittää ihmistä näiden aistien käytössä, jos ihminen niin haluaa. Ihminen voi pyytää omaa Jumalaansa tekemään hänet älykkääksi.

”Taka-aivot” ja aivot

Itse asiassa tämä piirros silloin, kun sitä tehtiin, aloitettiin Taka-aivoista, eli Tyyne Matilaisella yhdistelmästä *pikkuaivot ja osa aivosiltaa*. Se kuului Tyyne Matilaisen esoteeristen piirrosten tekotapaan. (Oppilaiden jäljiltä tämä on muuttunut filosofiseksi piirrokseksi, joka kaavakuvana kokoa ihmisen tajunnallisuuden keskeisiä prosesseja ja toimintatapoja ilman täyttä esoteerista tarkkuutta.)

Aivottoiminta on Tajunnalle tärkeää. Tietoisuus toimii hyvin pitkälle aivojen kautta, joten kehittyneet aivot ovat edellytyksenä kehittyneelle tietoisuudelle – ja siis myös päinvastoin. – Monissa kielissä tajuntaa ja tietoisuutta vastaa sama sana. Tässä kontekstissa on kuitenkin paras erottaa ne toisistaan.

Taka-aivoilla on keskeinen osa Tajunnassa. Taka-aivoilla on kokoava rooli: elämäankaaret lähtevät Taka-aivoista ja taka-aivoista on Ees-

Tajuntakaavion käytöstä

Tajunta-kaaviota voi käyttää tukena esimerkiksi pohdittaessa filosofisia asioita. Koska se esittää asiat oman tyyppisinään kehitysprosessineen Eestaas-virtauksineen, siihen mahduttavat esimerkiksi erilaiset Jumala-käsitteet. Ne ovat tavallaan yhtä oikeita ja riippuvat lähinnä siitä, minkälainen prosessi milloinkin on meneillään.

taas-yhteys Universumiin ja Kosmukseen sekä Kosmoksen kautta Absoluuttiin ja Universaaliin. Sekä Perussävelleeseen, Jumalosaan, Pisteeseen ja Tilaan.

Aivojen kautta aine ottaa henkeä vastaan ja henki ohjaa ainetta. Kaikki ihmisen Tajunnan prosessit ja niissä kiertävä aineisto kulkevat aivojen kautta. Aivoissa on niitä vastaavat aivotuotinnon mallit. Aivot ovat muotoutuneet Tajunnan ja fyysisen kehon tarpeiden mukaan. Ja ne muotoutuvat uudelleen, aina kun Tajunta uudistuu.

”Taka-aivoista kulkee yhteys Tilaan. Kun Tila on kunnossa, avautuu tietoliikenne myös Universumiin ja Kosmukseen ja Kosmoksen kautta Absoluuttiin ja Universaaliin.”

Ihmisen itse tajunnallisella koneistollaan muokkaamat ja merkitykselliset ajatukset kulkevat hänen Taka-aivojensa kautta eteenpäin. ”Ajatus lähtee Taka-aivoista, menee sieltä Tilaan ja varastoituu Kuutioon.”

Aivot ovat hermojärjestelmän osa. Hermot toimivat suurinpiirtein seuraavasti: jos jokin impulssi toistuu riittävästi hermojärjestelmä alkaa viedä sitä eteenpäin. Jossakin vaiheessa hermot ”kylästyvät” samaan impulssiin eivätkä ota sitä enää vastaan.

Kun esimerkiksi filosofista ajattelua – tai mitä tahansa muuta – pyritään uusimaan, pitää löytää uusia näkökulmia, jolloin yksilöiden hermojärjestelmä alkaa jälleen valpastua. Tajunta Tyyne Matilaisen kuvaamana systeeminä huolehtii eri prosesseillaan tästä uusimisesta.

Yhteisö saattaa siihen kuuluvien Tajunnat

vilkkaaseen toimintaan. Sekä tehtävät (ajatus-toimintana) että asiaan kuuluvat ryhmäprosessit (tunnetasolla), ja niistä lähtevät impulssit vievät tätä eteenpäin tajunnallisesti ja kokonaisvaltaisesti. Sekä yksilössä että yhteistajunnassa.

– Ihmismieli on *tämän tietyn osaprosessin näkökulmasta* sama kuin aivotuotinta, kaikki henkinen, kuten Jumalakin on siltä kannalta aivojen antama kuva ”jostakin korkeammasta”. Muut Tajunnan osat laajentavat ja henkistävät näkökulmaa.

Kosmos

Tyyne Matilaisen lause: ”Tajunta loogistaa”, koskee erityisesti Kosmosta. Tajunta, vaikka se myös kokonaisuutena on loogistava järjestelmä, tarvitsee sellaisen osan, joka erityisesti on keskittynyt loogistamiseen ja harmonisoimiseen. Se juuri on Kosmos. Parhaimmillaan Kosmos tuottaa toimivia teorioita ja loogisia lauseita. – Kosmoksen kannalta ihminen on *järkiolento*.

Nykyajan ihmisellä kosmos vastaa aivotuotinnon kautta katsottuna melko pitkälle vasemman aivopuoliskon toimintaa. Tämä on osittain myös heikkous, sillä visuaalisesti on mahdollista luoda harmonisia ja loogisesti rakentuneita kokonaisuuksia. (Puhuminen ja yleensä sanojen avulla tapahtuva normalin ajattelu on kuitenkin nykyihmisen Tajunnalle tärkeitä, niiden avulla Tila antaa ihmiselle tietoa.)

Kun luontoa tulkitaan Kosmoksen avulla syntyy luonnontieteitä. Kosmoksen avulla on luotu mm. matematiikka, logiikka ja tieteet – geometria edustaa Kosmoksen visuaalista puolta. Filosofia sellaisena kuin se yleensä tunnetaan on hyvin paljon Kosmoksen toimintaa. Kosmos järjestää Kaaosta, joka on Kosmoksen osa. Kosmos pyrkii harmoniaan ja loogisuuteen. Huumori, jos sille on silmää, syntyy Kosmoksen ja Kaaoksen rajapinnalla. Sieltä löytyy paljon inspiraatiota kaikkeen vitsikkääseen.

Filosofit ja tiedeihmiset ovat myös Tajunnan edelläkävijöitä, joten heillä on ollut oma loogistava Tajunta ja Kosmos jo kauan sitten – ja koulukunnissa myös yhteinen. Vanhem-

mat Tajunnan muodot ovat olleet aika lailla toisenlaisia kuin nykyihmisellä, mutta esimerkiksi kosmos ja kaaos ovat olleet jo esimerkiksi esisokraattikojen maailmankäsityksen pohjana – ja heillä on ollut tajunnallista välineistöä niiden ymmärtämiseen.

Malliesimerkkinä tajunnallisten probleemien ratkaisuyrityksistä on 1600-luvulla eläneen filosofi **Descartesin** kuuluisa lause: ”Ajattelen, siis olen olemassa”. Tämä lause ei ole syntynyt itsestään vaan perusteellisen ajatustyön tuloksena. Descartes on harmonisoinut Kosmoksensa avulla tämän tärkeän Tajuntaansa tulleen probleemin ja haluaa viedä sen Absoluuttiin, jossa käsitellään mm. olemassaolokysymyksiä.

Tätä lausetta voi yrittää vastaväitteillä kumota ja viedä sen väitteitä kaaoksen kautta toisenlaiseen lopputulokseen. Harjoituksen vuoksi kannattaakin yrittää kumota vanhoja fraaseiksi muodostuneita lauseita ja filosofisia käsityksiä. – Isoa kalaa kannattaa pyytää, vaikkei onnistuisikaan! Vastaanvittäminen on yksi filosofian tärkeistä perusmuodoista. Väittämällä vastaan ihminen myös sitoo osan itseään kyseessä olevaan asiaan. Se saattaa synnyttää ”positiivisen addiktion”, jonka kautta keskusteluun kuuluvat aiheet alkavat elää. Se ei vielä ole kovin korkeatasoista, mutta alku kuitenkin. Ja silloin kun yhteinen filosofia alkaa muodostua, syntyy ihmisten välille myös yhteinen Kosmos.

– Kosmoksessa Jumala voidaan mieltää ”Logoksena”, jumalallisena järkenä ja yhteisessä filosofiassa yhteisenä jumalallisena järkenä.

Absoluutti

Kosmoksen jälkeen tieto menee Absoluuttiin, ja jos sen takana on riittävästi tietoa, arvostelukykyä ja voimaa sekä joissakin tapauksissa myös tunnetta, se saa *pisteen* ja se ”on olemassa” pysyvänä olemuksena Absoluutissa. Absoluutissa ovat mm. Aksioomat (Aksiomit). (Teen tässä sellaisen jaottelun että Aksiooma tarkoittaa kielellistä sanaa tai lausetta, ja i:llinen muoto Aksiomi tarkoittaa visuaalista muotoa.) Tässä

yhteydessä aksioomilla tarkoitetaan nimenomaan positiivisia aksioomia. – Negatiivisetkin aksioomat ovat Tyyne Matilaisen mukaan olemassa vaikkakin niiden tulisi pysyä latenttina.

Jos muinaisilla kreikkalaisilla filosofeilla oli Aksioomat: hyvyys, kauneus ja totuus. He ajattelivat, että filosofian voi rakentaa aksioomien varaan samalla tavalla kuin **Pytagoras** loi aksiomaattisen geometrian.

”Absoluuttinen” tarkoittaa sellaista tajunnallista olemusta, jonka olemassaolo perustuu jo oikeiksi havaittujen, arvokkaiksi miellettyjen positiivisten asioiden varaan.

Tyyne Matilainen laajensi positiivisten aksioomien määrää silloisten aktiivioppilaidensa kehitystason mukaisiksi kymmeneen: Hyvyys, Kauneus, Totuus, Rakkaus, Rauha, Hellyys, Voima Oikeus, Kunnioitus ja Tieto, joiden muodostamassa kokonaisuudessa Tieto ohjaa muita Aksioomia. Näistä yhdeksän alkaa olla jo yleisesti nykyihmisten tajunnassa. Miksi vain yhdeksän? Kunnioitus on jäänyt heikoille, joten sitä pitäisi vahvistaa siellä missä sen arvo tunnustetaan. Myös Rauhaa pitäisi voimistaa Aksioomana maailman nykyisen tilanteen vuoksi, jossa vastaava negatiivinen aksiooma on alkanut nostaa päätään.

Myöhemmin Tyyne Matilainen antoi aktiivioppilailleen ohjeen tehdä lisää positiivisia Aksioomia aivan yksilöllisiäkkin. Enää ei tarvinnut pitäytyä yksittäisiin sanoihin vaan myös loogiset lauseet voivat muodostua Aksioomiksi. Mitä tästä voi päätellä? Ehkä sen, että Aksioomat ovat aluksi hiukan molempien aivopuoliskojen, mutta ehkä enemmänkin oikean aivopuoliskon tuotteita. Lauseiden kohdalla myös verbaali vasen aivopuolisko on alkanut tuottaa aksioomiksi kelpaavia lauseita, jotka kasvavat yksisanaisten Aksioomien pohjalta. Nämä lauseet eivät ole enää kehitystä estäviä ”tajunnan verhoja” tai hämääviä ”mielen harhoja” vaan osa Absoluuttia ja absoluuttista olemassaoloa eli teosofisessa mielessä totuutta.

”Absoluuttinen äly on älyn korkein muoto, vihkimysaste.” ”Absoluuttisen hengen tasolla järki, tunne, henki ja aine toimivat yhdessä.”

”Absoluuttinen sana, kun sitä miettii, tuo lauseen tullessaan.” Tyyne Matilainen

– *Absoluuttiprosessin näkökulmasta Jumala on Absoluutti*. Silloin se tarkoittaa korkeinta olevaista, kaiken hyvyyden voimien tiivistä keskittymää.

Universaali

Absoluutin jälkeen seuraava taso on Universaali. Universaalissa ovat mm. universaalit – yleispätevät – ideat. Tällöin ihminen ajattelee objektiivisesti. Absoluutista tulee sinne pelkistettyä materiaalia, johon tiivistyy kaikkein olennaisin. Universaali puolestaan laventaa niiden alaa ja mahdollisuuksia. Universaali luo niiden pohjalta ideoita, jotka on mahdollista jakaa koko ihmiskunnan hyväksi.

Myös filosofia pyrkii Universaaliin. **Platonilla** oli ilmeisesti jo Universaalitajunta olemassa, sillä hän piti ideoita jumalallisina. ”Universaalitajunta on korkein. Se on vain Aurinkobrahmaan, vihkimyksen saavuttaneilla.” (Aurinkobrahmaan vihkimys on maaplaneettavihkimyksen osa.) ”Universaalitajunnassa näkee kokonaisuena jonkin tapahtuman. Ulottuvuudet ovat universaalissa.” Erilaisten näkökulmien yhdistäminen antaa edellytyksiä ”kokonaisuena näkemiselle”.

”Universaali on ideoiden taso. Mitä enemmän ihmisellä on ideoita, sitä värikkäämpi persoona hän on.”

– *Universaaliprosessin näkökulmasta* ”Jumala on ideat ja aatteet.” Tämän yleispätevän Jumalan voi hyväksyä ja ymmärtää sellainenkin, jolle muunlainen Jumala on vieras.

Tila

Tila on ajatusten järjestynyt varasto. Tosin elävä sellainen, kuten kaikki Tajunnan osat. Tyyne Matilainen: ”Ajatus on vietävä Tilaan, että se toteutuisi.” ”Tila antaa määräyksen aivoille.” Jotta tieto tai ajatus pääsisi Tilaan, sen on kuljettava Jumalosan ja Pisteen kautta. Jumala ja Ikuinen Itse ohjaavat silloin sitä minkälai-

sia aineksia Tilaan pääsee, toisin sanoen koko Tilan toimintaa ja sitä miten kaikki se vaikuttaa elämänsäkaareen – siis ihmiselämän suuren tapahtumaketjun toteutumiseen. – Elämänsäkaaren sisältämiin valintoihin ei sellaisenaan tarvitse eikä pidäkään puuttua, Tila hoitaa sen ”puoliautomaattisesti”.

Tila on saatava täyteen logiikkaa. Tila jossa on paljon loogisia positiivisia ajatuksia aktivoi positiivisen elämänsäkaaren ja saattaa positiiviset suunnitelmat toteutumaan. Arvot järjestävät tilan, se mitä eniten arvostan, vaikuttaa Tilan kautta koko elämään. ”Mantrat eli tässä kontekstissa loogiset positiiviset ajatukset ovat Tilan loogistajia.”

”Tila vaatii kirjakieltä, jotta ajatukset toteutuisivat.” Tämä ajatus oli hämmäntävä. Miksi juuri kirjakieltä? Kun hiukan pohtii sanallisen ilmaisun monimuotoisuutta, voi ymmärtää, että juuri kirjakielet antavat sanoille ja niiden mukana ajatuksille täsmällisyyttä, loogisuutta, voimaa ja lisää niiden ajatusenergiaa – siksi että ne voidaan toistaa suurin piirtein samanlaisina.

Suunnittelu on tärkeää. Hyvin suunnitellut tapahtumat toteutuvat paremmin kuin heikosti suunnitellut. Oikein muotoiltu kysymys hakee tilasta oikean vastauksen. Jonkin verran tulee tilassa olla myös tavallista puhetta, juttelua yms. – ihmisihän me kaikki olemme.

Tila laajenee, kun opiskelee, kirjoittaa, säveltää yms. Tämä laajeneminen pidentää myös elämänsäkaarta, joka kulkee ulommaisena, ja silloin ihminen elää kauemmin.

Kuutio

Kuutio on Tilan sisällä. Se on paikka ihmisen omalle hyvin perustellulle – ja sen vuoksi py-

Yhteys Tilaan

Kun yhteys tilaan on kunnossa, avautuu tietoliikenne taka-aivoista myös universumiin, kosmokseen ja kosmoksen kautta absoluuttiin ja universaaliin.

syvälle –tieteelliselle tiedolle, jonka ihminen voi viedä mukaansa tämän elämän päätyttyä. Myös ihmisen omaksuma filosofia pääsee hänen Kuutioonsa, sitten kun se on perusteltu oikeilla arvoilla ja on systeeminä loogisesti muotoiltu.

Filosofinen koulukunta elää ja jää elämään, kun se tuottaa oikeita ja järkeviä, käytännön työssä testattuja filosofisia ajatuksia. Silloin siihen osallistuvien ihmisten yhteistajunnassa oleva Kuutio alkaa toimia – mikä myös edellyttää koulukunnan yhteisen Universaalin toimintaa.

”Se mitä itse ajattelee, on oikea perusta tiedolle. Se säilyy kautta elämien ja kuolemien – kun puhuu kokouksissa ja piireissä”, sanoi Tyyne Matilainen (Nykyään ”kokoukset ja piirit” tarkoittavat esimerkiksi Via-Akatemian tilaisuuksia, työpajoja tms. joissa via-akatemia-tyylinen koulu toimii.) Universaalilla ja kuutiolla on yhteys keskenään: ”Universaali rävyttää kuutioon (kyseisen) ihmisen kuvia reliefeinä.”

– Ihmisen, joka on myös *itse itselleen*, yleispätevät aikaansaannokset ovat kuutiossa.

Jumalosa, Perussävel, Piste/Tähti

Via-akatemia-tyylinen filosofia Jumalalla on tärkeä merkitys, sillä ihminen etsii rajajoogan/ajatusjoogan avulla jumalyhteyttä. Se tapahtuu oman Jumalosan kautta, sillä Jumalalla on yhteys Jumalaan, ja se toimii, jos ihminen uskoo Jumalaan. – Filosofissa on kysymys myös siitä, mihin ihminen uskoo tai ei usko. ”Jumalossa ovat vaihtoehdot, joihin ihminen uskoo tai ei usko. Ne laitetaan jo elämäntaakseen.”

Ihmisen oma Jumala on kasvanut esiin ihmisen jumalosta ja sillä on yhteys suurempaan Jumalaan. Ihmisen Ikuinen itse on ihmisen persoonan osa ja samalla suuren Ikuisen Itsen aito osa.

Maaplaneetalle tultuaan ihminen on saanut Jumalosan, jonka hän on rävyttänyt Pisteseen. Piste taas on tuotu omasta aurinkokunnasta. Jumalosa viedään Maaplaneettaviihkimyksen suorittamisen jälkeen omaan aurinkokuntaan. ”Ihmisellä on oma perussävel, jonka

hän on säveltänyt. Maaplaneetan perussävel on myös ihmisen pisteessä, ja on varjeluksessa Jumalossa.” Perussävel on kahtena kaarena jumalosan molemmin puolin. – Ihmisen Ikuinen Itse on ihmisen persoonan osa ja samalla suuren Ikuisen Itsen aito osa.

”Ikuinen piste on Ikuinen Itse. Pyhä Henki on kosminen tuli. Ikuinen piste on negatiivisen ja positiivisen välissä ja on aina tulella, että se säilyy ihmisen Maaplaneetalla viettämän elämän ajan. Ihmisellä on ollut tullessaan omasta aurinkokunnastaan mukana oma tuli, alkupiste ja henkisiä värejä.” Tyyne Matilainen

Nämä Tajunnan osat pitävät siis sisällään myös ihmisen kosmisen menneisyyden ja tulevaisuuden. Maapallo on väliasema ihmisen ikuisessa olemassaolossa.

– Maaplaneetan ”loppututkinnon” eli Maaplaneettaviihkimyksen vaatimus on, että kuollessaan, kun elämäntaakka on täysin positivisoitunut ja kiertyy nilkkoihin, ihmisen täytyy olla nimenomaan ihminen (ei esimerkiksi jumala tai ”vain eläin”) ja *itse itselleen* siis metafysisesti ja identiteetiltään itsenäinen olento. Jotta tämä voisi toteutua, on – Tyyne Matilaisen kehoituksen mukaan – tutkittava mikä on ihminen.

”Eestaasvirtaukset” ja muu tiedon kulku

Koko ajan tätä lukiessa tulee palauttaa mieleen, että tieto ei kulje vain yhteen suuntaan ”alemmasta korkeampaan” tai päinvastoin – vaan eri osien ja niiden prosessien välillä moneen kertaan. Samoin se tosiasia, että vastakohtapari ’positiivinen ja negatiivinen’ on Tajunnassa looginen ja rakenteellinen välttämättömyys. Tosin on kehityksenmukaista, että negatiivisuutta hillitään ja positiivisuutta lisätään sekä voimistetaan Tajunnan eri prosesseissa. Loogisten positiivisten ajatusten jäsentämä Tila pitää siitä huolen.

Tajunnan toiminta on hyvä mieltää osina ja kokonaisuutena, mutta muuten tällaisiin hienonhienoihin prosesseihin ei pidä puuttua. Tajunta on itseään korjaava systeemi, sitä ei pidä pakottaa tai ”ajatella puhki” sen toimintoja.

Kun Tajunta toimii oikealla tavalla, tiedot kulkevat positiivisina ja negatiivisina Eestaas-virtauksina. Samalla myös tajunnan eri osien värähtelyt tai niiden väliset tietoiimpulssit, ”rävättelyt” toimivat. Kaikki tämä on normaalia, tuntuu normaalilta ja sen tulee pysyä normaalien rajoissa. Oikea eettinen asenne ja ihmisen oma arvostelukyky on siinä avaintekijänä.

Tässä kokonaisuudessa tieto täydentyy ja muokkautuu jatkuvasti. Tällöin myös Piste ja Jumalosa (ja niiden kautta ihmisen yhteys Ikuiseen Itseen ja Jumalaan) pystyvät osaltaan pitämään huolta Tajunnan toiminnoista. Tällöin ihmisen yksilöllisyys (eli persoona) kehittyy parhaalla mahdollisella tavalla, mikä kaikki vaikuttaa positiivisesti niin yksilölliseen elämään kuin ihmissuhteisiin.

”Taka-aivoista kulkee edestakainen positiivinen ja negatiivinen tietoliikenne tilaan tähden (eli Pisteen) ja Jumalosan kautta. Tähten ympärillä on pienempiä tähtiä. Tähti on ihmisen ikuinen tähti ja se sisältää hänen entisen ja nykyisen tietonsa, mm. tämän elämän ennusteen.”

Jumala ja ihminen kehittyvät jatkuvassa vuorovaikutuksessa. ”Jumalayhteys” on Jumalan ja ihmisen jatkuva hedelmällinen ja monipuolinen vuorovaikutus. Ihminen kehittyy itseksi itselleen ja kantaa vastuun omista teoistaan. Samoin yhteisö tai koulukunta kehittyy itseksi itselleen.

Tajunta ja etiikka

Tajunta pystyy käsittelemään mm. jälleensyntymien antaman tiedon ja tallentamaan vihkimyksiin tarvittavaa tietoa. Ilman tällaista loogistavaa systeemiä se ei onnistuisi – ainakaan hyvin.

Tajunnalla on ihmisen fyysisen kehon ja aivojen tuottamien ajatusmuotojen ja värähtelyjen ja tunnevärähtelyjen kautta jatkuva yhteys ihmisen auraan ja sitä kautta maapallon ja maailmankaikkeuden eri olentoihin. Tajunnan sisällöt vaikuttavat ajatuksina ja tunteina muihin ihmisiin.

Ihmiset ovat tällöin yhteydessä toisiinsa: 1) Aurasta lähtevien ajatusten ja tunteiden avulla. 2) Tajunnan sisäisesti muokkaaman aineiston ja Elämänkaaren avulla. 3) Universumin kautta unenpuolella ja henkisellä puolella. Tajunta yhdistää vastuun toisista ihmisistä yksilöä itsenäistävään ”ihminen itse itselleen” -kehitykseen – toinen ei voi olla ilman toista. Tajunnan prosessoima tieto antaa keinot ja luo toimintamallit.

Värähtelyiden ja ajatusmuotojen kautta tapahtuva ihmisten välinen suora ajatusyhteys saa näin ohelleen Tajunnan käsittelyn, jolloin ihmisistä tulee vähemmän riippuvaisia keskinäisestä ajatuksen lain: ”mitä minä ajattelen sinusta, sitä sinä ajattelet minusta” antamasta yksinkertaisesta suhteesta. Tällöin mm. etiikka pääsee vaikuttamaan positiivisesti ajatussiltojen laatuun, minkä vuoksi reagointi toisiin ihmisiin järkevöityy.

Tämä mahdollistaa sen, että ihminen on vastuussa ensisijaisesti *itse itselleen* mutta *Elämänkaaren ja Yhteisen suunnitelman kautta* myös toinen toiselleen. *Korkean suunnitelman* kautta ihminen on vastuussa myös Suurelle Ikuiselle Itselle ja muille maailmankaikkeutta ohjaaville korkeille hengille. Sama koskee ihmisyyhteisöjä.

Kun ihminen tiedostaa Tajuntansa kautta moninaiset yhteytensä toisiin ihmisiin ja jumaluuteen, syntyy Ykseyden jokapäiväiseen elämään sovellettu versio. ●

Lähdeaineisto:
Oppilaiden tekemät keskustelumuistiinpanot Tyyne Matilaisen (1911–1989) ja hänen oppilaidensa keskusteluista vuosilta 1975–87.
Tuula Uusitalo, Esitelmä Via-Akatemian Kesäakatemiassa 2015

Pyhä vesi ympäriämme

"Pyhien vesien maa." Suomen kartalta löytyy 33 Pyhäjärveä, suuri määrä Pyhäjokia ja pyhiksi laskettuja lampia. Miten Suomeen on syntynyt näin paljon pyhiä vesiä? Ihmisistä se on kiinni. Pyhäksi on todettu puhdas vesi ja kaunis ympäristö. Nämä pyhät vedet ovat vanhoja asuin- ja kulttipaikkoja. Veden ääreen on muutettu asumaan, sieltä on löytynyt ruokakalaa. Ihmiseen on kaunis luonto ja kirkas vesi aina vaikuttanut. Näin se on tänäkin päivänä.

Kohtalo vei minut Satakuntaan ja sen suurimman järven rannalle. Säkylän Pyhäjärvi on yksi maamme hienoista järvistä. Alkujaan järvi on ollut merenlahti. Maisema on lännessä noussut merestä mantereena, merenlahdesta on tullut järvi. Sijainti on pohjoiseen Turusta ja lännessä on Rauma. Säkylän Pyhäjärvi sijaitsee Säkylän, Euran ja Pöytyän

kunnissa. Järvi on pitkänomainen, pituus 25 km – leveimmillään se on vähän alle yhdeksän kilometriä. Järven suunta on kaakosta luoteeseen ja se saa vetensä kahdesta isommasta joesta, Yläneenjoesta ja Pyhäjoesta. Vesi laskee Kauttuan kautta Euranjoesta mereen. Säkylän Pyhäjärvi on hyvin avoin, saaria on hyvin vähän, ja näkymät ovat enemmänkin merenkaltaisia. Rannat ovat hiekkarantoja ja muistutavat pätkittäin Punkaharjun rantamaisemaa.

Järvi on aika matala ja sen koko elämä on kiinnostanut tutkijoita. Pyhäjärvi on yksi Euroopan tutkituimpia järviä. Pyhäjärvi-instituutti, joka toimii Kauttuan kartanon kauniissa jugendtyylisessä päärakennuksessa, koordinoi tutkimustyötä. Pyhäjärvi on paljon käytetty virkistysalue ja virkistyskalastus sekä ammatimainen kalastus tuo lähiseudun välle kookkaat savumuikut. Rapuja löytyy järvestä melko paljon, vuosittainen pyynti on ollut jopa miljoona rapua.

Isossa järvestä on paljon kaloja. Keskisyyvyys on nelisen metriä, ja saaria on hyvin vähän. Muikkukanta on hyvä, se on tuotu muualta

Säkylän Pyhäjärvi on avoin järvi ilman saaria. Kuvassa ovat kanadanhanhet rantavierailulla poikineen. Tontin rantaviiva on rakennettu, siksi näkyy kiviä vesirajassa. Järvessä on hiekkapohja.

ja kasvanut hyvin istutuksen jälkeen. Saaliina on hyvänkokoista ruokakalaa. Hauki ja ahven ovat yleisiä saaliskaloja. Särkiä ja muita pienkaloja kalastetaan, jotta niiden tuottama lannoitus *vähenee* järvestä. Pyhäjärvässä on hyvä ja monipuolinen kalakanta.

Järvellä on melko monipuolinen lintukanta. Isoimmat linnut ovat kanadanhanhet ja laulujoutsenet jotka pesivät rannoilla sekä harmaahaikara, joka rakentaa pesän sopivan männyn latvaan.

Koko Säkylän Pyhäjärven alue on harjualuetta jossa kasvaa kauniita mäntyjä. Lehtipuita on vähemmän. Männyt ja muut havupuut ovat **Tapio Kaitaharjun** mukaan miespuolisia ja lehtipuut ovat feminiinisiä. Suomineito on yleensä kuvissa yhdistettynä koivuun. Siro ja taipuisa oksisto on koivulla paljon pehmeämpi ja mukautuvampi kuin männyn oksisto. Van-

han männyn runko on alaosaltaan hyvin hyvin karkea ja paksukaarnainen. Mäntymetsässä on hyvä ilma hengittää. Säkylän Pyhäjärven pohjoisrannat muistuttavat paljon Punkaharjun rantamaisemaa. Komeita honkia ja petäjiä rannoilla jotka ovat puhtaan veden ympäröimiä hiekkarantoja. Puhtaita hiekkarantoja. Kauneutta löytyy luonnon rauhasta ja monimuotoisuudesta. Luonnossa on kaikilla olioilla oma tehtävänsä.

Jumalasta olemme lähtöisin. Tämä unohtuu helposti, kun odotamme sitä ja tätä elämässä. Mitä voimme tehdä? Voimme rakastaa ja pyytää anteeksi. Anteeksipyyntö ilmalta, vedeltä, maalta, kasveilta ja eläimiltä. Pyydän anteeksi Suomen luonnolta. Kiitän luontoa (Jumalaa) kaikesta mitä luonto on antanut ja antaa

edelleen. Jumalassa me elämme. Suomessa on paljon hyvää, on helppo löytää sopivat ulkoilumaastot ja päästä kokemaan luonnossa olevan harmonian. Metsä on suomalaiselle myös kirkko jossa hän pääsee lähelle jumalan rauhaa. Luonto puhuu ystävilleen.

Ennen ihmisten oli opittava paljon asioita luonnosta. Oli kysymys selviytymisestä ja henkiinjäämisestä. Nyt perunat löytyvät kaupan hyllyiltä, aivan kuten muukin ruoka. Lääkkeet ostamme tehdasvalmisteena apteekista.

Luonnon omat lääkkeet löydämme osaksi metsän marjoista, mustikka, puolukka, karpalo, vadelma ovat hyvin suosittuja marjoja. On hyvä ajatella olevansa täysin terve. Professori ja kasvitieteilijä **Sinikka Piippo** on kirjoittanut paljon marjojen antioksidanteista ja ravintosisällöstä. Metsässä on kirkon lisäksi myös eräänlainen apteekki. Mustikka on havaittu erittäin tärkeäksi marjaksi. Suomen mustikoita poimii nykyään osaksi thaimaalaiset jotka tulevat tänne poimimaan urakkapalkalla mustikkaa. Maassamme on *jokamiehen oikeus* joka sallii sen, että voi mennä toisen omistamalle maa-alueelle poimimaan marjoja ja sienä. Pihamaat ja pihamaan läheisyys on rauhoitettu alue, jossa marjat ja sienet jätetään poimimatta. On hyvä muistaa metsämaan omistajaa kiittolisuuden ajatuksella, kun olet nauttinut luonnosta ja hänen metsänsä sinulle kasvatetuista marjoista ja sienistä.

Kun ensimmäiset ihmiset tulivat maapallolle, maa oli puhdas ja vesi kirkas kuin taivaan ilma. Olemme jättäneet jälkeemme ympäröivään luontoon. Ihmisessä on hyvin paljon vettä, ja voimme ymmärtää, että puhdas vesi kehossamme on tärkeä inhimillinen oikeus. Vedestä uskotaan tulevan pulaa, paikallisesti maapallon eri mantereilla. Juomavettä voidaan nykyään valmistaa merivedestä. Puhdas vesi on arvokas, se voi olla hyvinkin arvokas luonnonvara. Suomessa on paljon puhdasta vettä. Parhaat lähteet ovat mäntykasvuisten soraharjujen syvyydestä

pintaan pulppuavia vesisuonia. Niistä pulloamme lähdevettä.

On ehkä niin, että juomasi vesi on aikaisemmin juotu Kreikassa Platonin Akatemiassa taikka Tiibetissä Lhasan luostareissa. Vedellä on hyvä muisti. Ajatus vaikuttaa veteen. Vesi maapallon ympäristössä on sama kuin se on ollut aikojen alusta. Vesiatomit ovat niitä samoja, jotka ihmiskunnan historian henkilöt ovat juoneet janoonsa. Vesi on maanpäälliselle elämälle erittäin tärkeä. Uskon että vesi elementtinä – veden läheisyys – on monelle ihmiselle tärkeä. Saattaa olla niin, että veden äärellä asuminen vaikuttaa ihmisen tunneruumiiseen, tasapainottaa. Jos tuntuu siltä, on hyväksi kokea myös sellaista asuinpaikkaa. Ympäristö vaikuttaa luonteensa mukaisesti meihin ihmisiin.

Luojaalle kiitos puhtaista vesistämme. Kiitos myös Hyvyyden Voimille. ●

Karman Lain

syitä ja seurauksia.

Ihminen kehittyy Jumalan lapsena kohti Jumalayhteyttä, yhdeksi tule-
mista Jumalan kanssa.

RITVA PELTOMÄKI

Tämän käsittelyn pohjana on G. Venka-
taramanin kirjan *Conversation between
God and Man* luku 14. Käsittelen Ju-
malan roolia todistajana (witness), kaikkial-
lisena läsnäolona ja kosmisena tietoisuutena
siten kuin Sri Satya Sai Baba se on kuvannut
ja käsitellyt niitä opetuksissaan, joiden lähtö-
kohdat ovat *Bhagawad Gitasta*.

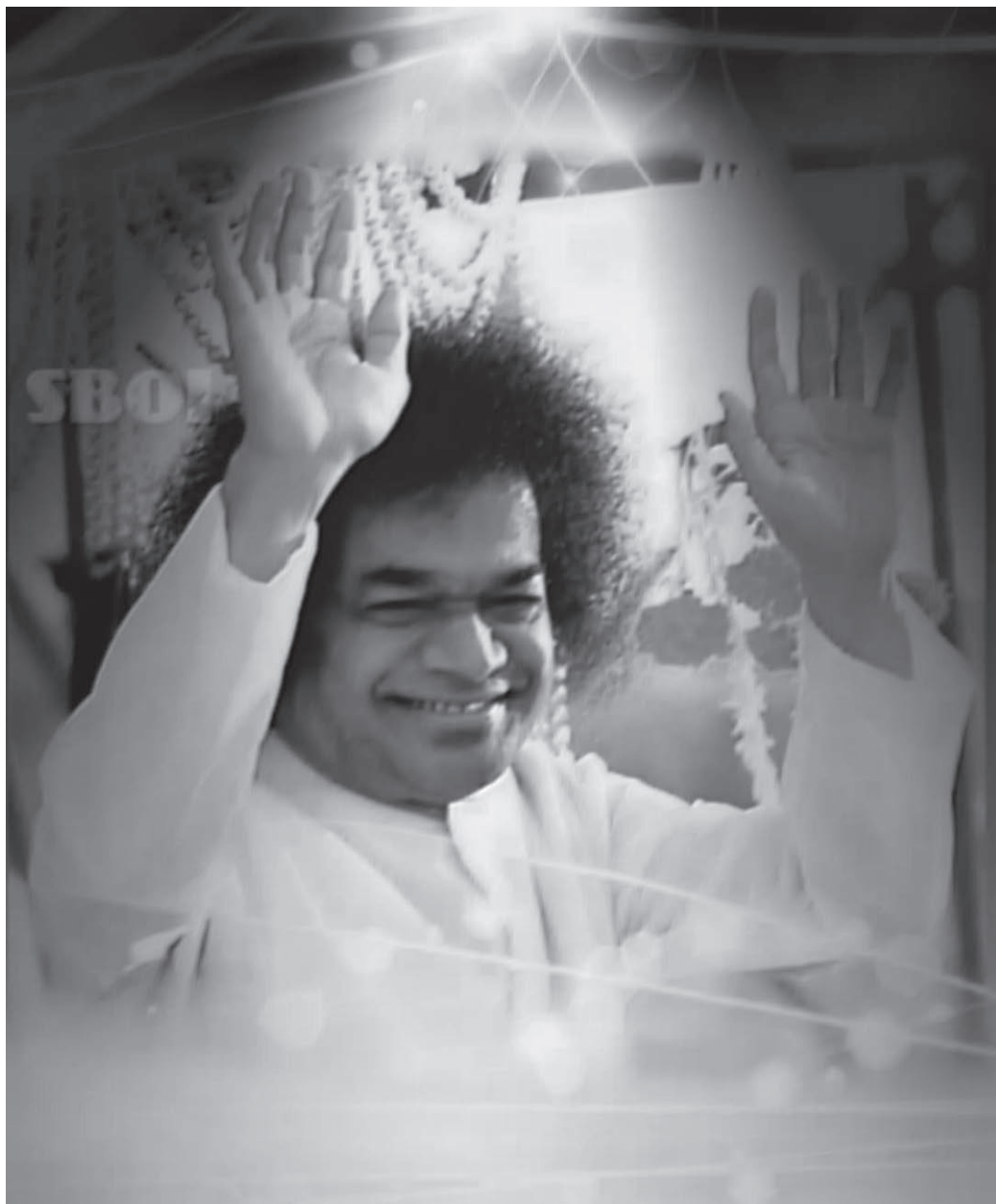
Etenen jatkuvan spiraalin muodossa ja pa-
laan aina uusien näkökulmien kautta alkupis-
teeseen, mikä tarkoittaa palaamista Jumalan
yhteyteen ja ykseyteen. Tämä lähtökohtana
etsin vastauksia siihen, mistä tekijöistä ihmisen
kohtalo määräytyy? Baban kannattajana tunne-
tun Isä Charles Ogadan tulkinta Eliasta ja Jo-
hannekselta havainnollistaa osaltaan kohtalon
määräytymistä raamatun kertomusten avulla.

Yleistä karmasta

”Jumala on luonut kaiken maailmassa ihmi-
sen hyväksi”, sanoi Satya Sai Baba. **Jumala sal-**

lii ihmisten päättävän, kuinka he toimivat.
Päätökset tekee ihmisen mieli ja siten mieli
näyttelee avainroolia kohtalon muotoutumi-
sessa. *Gitassa* Krishna neuvoo Arjunaa, että
mielen neuvoja ei tulisi koskaan noudattaa
ilman kriittistä tarkastelua toiminnan perus-
teista, koska mieli on suuntautunut vain ul-
komailmaan. **Tässä yhteydessä erotuskyky
on erittäin tärkeä.** Kysymys on henkisestä
erotuskyvystä, jonka tavoitteena on oikean
toiminnan ja velvollisuuden valitseminen Ju-
malan näkökulmasta.

”Harkitse ensin, mihin toiminta tulisi johta-
maan ja sen jälkeen, onko se Jumalan tahdon
mukaista. **Lopulliset valinnat ovat ihmisen kä-
sissä. Mieli tekee valinnat:** näkeekö se todelli-
sen ja tekee valinnat totuuden ja oikeudenmu-
kaisuuden (dharman) periaatteiden mukaisesti
ns. kosmisen tietoisuuden läpivalaisemana vai
pysyykö se epätodellisessa, maallisessa keho-
aistit-tietoisuudessa. Buddhi, erottelukyky on
linkki Jumalaan, Atmaan. Tässä oli Arjunan

Bhagavan Sri Sathya Sai Baba.

keskeisin haaste ja Krishnan opetusten painopiste Kurukshestran taistelukentällä.”

”Kaikkien olentojen on tehtävä työtä ja suoritettava velvollisuutensa, jota nimitetään myös karmaksi. Työ on universaalinen ja väistämä-

tön velvollisuus. Jotkut uskovat, että vain hyveellisiä tai vahingollisia tekoja voidaan nimitää karmaksi. Mutta itse hengittäminenkin on karmaa. Karmasta, joka on yhtä luonnollista ja automaattista kuin hengittäminen, tulee

vaikutuksille altista karmaa, kun se tehdään määrätty tulos mielessä.”

Seuraavassa tarkemmin otteita Baban ope-
tuksista, jotka liittyvät karmaan. ”Yleinen nä-
kemys on, että yksilön kuollessa se, mitä hän
vie mukanaan, ovat hyvät ja huonot teot.” Tä-
män Babakin on ilmaissut vertauskuvallisesti:
”Ihminen syntyy tänne kaulallaan näkymätön
helminauha, jonka helmiä ovat hänen men-
neiden elämien hyvät ja huonot teot, mutta
samalla hän lisää: Pidä kaulallasi Jumalan pal-
vonnan helminauhaa ja täytä ajatuksesi, sanasi
ja tekosi jumalallisella rakkaudella.” Tässä pii-
lee myös **armon** perusta.

Työ on universaalinen ja väistämätön velvollisuus.

Nimityksenä karma on peräisin muinaisen
Intian kulttuurin perinteestä. Länsimaalaisit-
tain voimme puhua synn ja seurauksen laista.

Karman käsitettä Baba on tarkentanut mm.
seuraavasti. ”Kun karmasta puhutaan syntymän
ja uudelleen syntymän yhteydessä, on hyvä tie-
tää, että sana karma ei tarkoita pelkästään toi-
mintaa. Kun kysymyksessä on toiminta, sille on
aina olemassa vastareaktio, (action – reaction).
Karma suhteessa uudelleen syntymään viittaa
toiminnan ja vastareaktion ketjuun. . . ” Baba
korostaa: ”Kun puhun reaktiosta, en tarkoita
sillä toiminnan tulosta sinänsä. Tarkoitan sil-
lä **sinun reaktiotasi tämän toiminnan tulok-
seen, sitä reaktiota tai millä tavalla sinä otat
vastaan tämän työn hedelmät.**” Toisin sanoen,
seurauksia eivät ole työn tulokset, vaan ihmi-
sen omat reaktiot niihin.

On tärkeää ymmärtää tämä, koska itse toi-
minta ei aiheuta uudelleen syntymistä, vaan

omat reaktiot siihen, sen kokemuksellinen osa.
Tulet onnelliseksi ja iloiseksi, kun tulos on hyvä
ja tuloksen ollessa huono tulet surulliseksi ja
lannistut. Nämä emotionaaliset vastareaktiot
laittavat liikkeelle uusia haluja ja impulsseja,
jotka paisuttavat, kasvattavat – tai pienentä-
vät, heikentävät egoa. Tämä puolestaan lisää
tietyntaista toimintaa ja toiminta taas päättyy
reaktioon ja siten ketju muodostuu päättymät-
tömäksi: **toiminta – reaktio – jne.** ja lopulta
jälleensyntymisen ketju on valmis. Halut ja
impulssit jäävät sinuun kuoleman jälkeenkin.
Ne ovat niin voimakkaita, että sinä tulet syn-
tymään tänne maailmaan yhä uudelleen to-
teuttaaksesi niitä. Niin kauan kuin halut ovat
jäljellä, uudelleen syntymistä ei voi välttää.”
Toiminta johtaa aina seuraamukseen, joko
palkkioon tai hedelmään. Toiminnan hedelmä
on siis **reaktio** (re-action), **heijastus** (re-flektio)
tai **vastakaiku**, (re-sound) tästä **toiminnasta ja
oikeastaan kaikki elämässä onkin vain tätä.**
Toisaalta Baba on antanut vastalääkkeen tähän:
”Näe hyvää, kuule hyvää, puhu hyvää, tunne
hyvää ja ole hyvä.” Jokaisella teolla ja toimin-
nolla on siis yhtäläinen ja vastakkainen reaktio.
Seuraamus riippuu suoritettun teon luontees-
ta. ”Karma tuottaa siis hedelmiä. Karman he-
delmät synnyttävät näihin hedelmiin liittyviä
haluja. Tämä taas tuottaa impulsseja yhä uu-
teen karmaan. Impulssit johtavat yhä uusiin
syntymiin. Näin karma johtaa jatkuvaan syn-
tymien ja kuolemien ketjuun. Se on noidan-
kehä, joka pyörittää sinua jatkuvasti ympäri
lopulta vetäen sinut vain yhä alemmaksi egon
syvyyksiin.” Toisaalta ns. ”hyvät teot” ja dhar-
man mukainen elämä tuottavat ansioita, jotka
säilyvät ja siirtyvät myös seuraavaan elämään
ja siten vievät kehitystä eteenpäin.

Karman laki ja jälleensyntymä

Karman laki on juuri sitä, mistä Swami on
usein käyttänyt nimitystä **heijastuma, reaktio**
ja **vastakaiku** (re-flection, re-action, re-sound),
ts. kaikella on vastavaikutuksensa: esim. ”niin
metsä vastaa, kuin siihen huudetaan tai mitä

sinä kylvät, sitä niität” – ovat tuttuja sanontoja. Toisin sanoen me olemme vastuussa jokaisesta tekemästämme teosta ja meidän on kohdattava seuraukset riippuen menneiden tekojen luonteesta. Jos olemme tehneet jotakin hyvää, me saamme ansioita tai palkkion, jonka tuloksena hyviä asioita tapahtuu myöhemmin. Toisaalta jos meillä on huonoa kertymää, saamme negatiivisia pisteitä (papam), mikä merkitsee jonkinlaista rangaistusta tai hyvitystä.

Näin jokainen kerää hyviä ja huonoja ”pisteitä”. **Milloin sitten tapahtuu hyvitys?** Se saattaa tapahtua viiveellä lyhyemmän tai hyvin pitkänkin ajanjakson kuluessa tai se voi tapahtua melkein välittömästi. Se, mikä hämmentää useimpia ihmisiä, on hankittu jäänne kaikesta elämästä, toisin sanoen ko. laskun maksaminen jossain myöhemmässä syntymässä eikä nykyisessä.

Ongelma saattaa näyttää esim. tällaiselta. Henkilö on kaikin puolin hyvä ihminen ja käyttäytyy kaikilla tavoin oikein. Kuitenkin hänellä on hyvin hankala vaihe elämässään ja hän kärsii monenlaisista vaikeuksista. Vedantan mukaan tämä selitetään siten, että tämän henkilön kohtaamat ongelmat liittyvät menneen karmisen velan suorittamiseen. Kuitenkaan monet yksinkertaisesti eivät voi hyväksyä tätä, vaan kysyvät, miksi jonkun pitäisi kärsiä nyt kun hän sanoo olevansa hyvä ihminen, koska yhteyksiä ei ymmärretä aikaisempaan elämään. Länsimaalaiset ihmiset eivät yleensä pysty näkemään vastuullisuuttaan, mikä ulottuu useampien syntymien taakse, koska oppi jälleensyntymästä on heille vieras. Kaikki puhe jälleensyntymästä kuitataan helposti roskapuheeksi. Mutta silti kaikki on kohtalon sanelemaa. Swami on vahvistanut myös tämän totuuden kertyneiden jäänteiden maksamisesta lukemattomia kertoja, korostaa Venkataraman artikkeleissaan.

Tätä aihetta prof. Venkataraman on selvittänyt Gitan perusteella. ”Ei ole mitenkään väärin pyytää palkkaa tai palkkiota kovasta työstään, mutta siihen sisältyy ansa. Mikäli kaiken työn ja velvollisuudet jo tehdessään luovuttaa Juma-

lalle odottamatta sen enempiä lopputuloksesta tai itselleen koituvista hyödyistä ja siten kertyneet ansiot ja tunnustukset ottaa vastaan Jumalan armona ja kiittää niistä Jumalaa, silloin toiminta on epäitsekkästä ja oman todellisen luonnon, Jumalallisen päämäärän mukaista.

Ihminen on vapaa sidonnaisuudesta kehomieleen, sidonnaisuudesta omaan egoonsa. Kysymykseen ”**Kuka on tekijä?**” palaan myöhemmin. Mutta jos menestys, palkkiot ja tunnustukset kytkeytyvät yksinomaan ulkoiseen maailmaan tämän maailman ollessa ihmisen ainoa todellisuus ihminen on sidottu dualistisuuteen ja toisiinsa kiinnittyneisiin vastakohtiin: menestys ja epäonnistuminen, ilo ja suru, mielihyvä ja kipu/kärsimys, viha ja kiintymys jne., jotka ovat kuin kolikon kaksi vastapuolta. Tällaisessa dualistisessa maailmassa mikään ei ole pysyvää, silloin esimerkiksi mielihyvä ei ole muuta kuin intervalli kahden kivun välissä, korostaa Baba. Näiden tosiasioiden kanssa ihmisen on vain elettävä. Mutta näidenkin dualististen, maallisten ehtojen yli, niiden tuolle puolen pitäisi katsoa, jos ihmisen lähtökohdana on samanaikaisesti elämän lopullisena päämääränä ja elämän tarkoituksena Jumalan yhteyteen palaaminen.

Silloin joutuukin katsomaan asioita tästä uudesta toisenlaisesta perspektiivistä käsin. Tämä elämän ns. uusi dimensio tarkoittaa, että maallisen, kehomielen tasolle kuuluvat

Jumalan asettama ehto

Vuonna 1994 kesäashramissaan vuoristossa Kodaikanalissa Baban kerrotaan avanneen luomisen mysteerejä opiskelijoilleen seuraavasti: ”Jumala loi koko maailman ja kertoi ihmiselle: Tämä maailma kaikkineen on tarkoitettu sinulle. Sinä voit nauttia siitä mielelläsi tavalla. Tee mitä ikinä haluat. Jumala ei puutu siihen.” Tällä tavoin Jumala sitoutui olemaan ikuinen Todistaja. ”Mutta sitten, sanoi Swami, Jumala asetti vain yhden ehdon: Mitä tahansa ihminen tekeekin, hänen on kohdattava tekojensa seuraukset, niin hyvät kuin pahatkin.” (Uusi Safiiri 1/2014)

tietysti kunnianhimo ja muut vastaavat tunteet, mutta kunnianhimon ei tulisi olla ihmisen ainoa motivaatio. **Jumalallinen dimensio tarkoittaa, että työ tehdään niin hyvin kuin vain osataan ja loppu jätetään Jumalalle.** Kunnianhimo tarkoittaa halua johonkin ja halut sitovat ihmisen maailmaan, josta ihmisen tulisi vapautua. Fyysisen uudelleen syntymisen taustalla saattaa olla halu jatkaa joidenkin täytty-mättömien toiveiden toteuttamista, tai sitten onkin juuttunut vastakohtiin, esim. joista osa on ollut miellyttäviä, mutta osa katkeria, joten niitä on jatkettava. Sen lisäksi uudelleen syntyminen voi olla yhteydessä aikaisempien syntymien ns. karmavelan suorittamiseen.

Kärsimyksen muuttuminen viisauden tieksi

Vaikeudet ja ongelmat kuuluvat luonnostaan ihmisen elämään. Joudumme monesti kysymään, Miksi? Viime kädessä koettelemuksilla on kuitenkin aina jokin korkeampi tarkoitus, sisäinen merkitys. Ihmisen turvautuessa Jumalaansa koettelemusten aikana, Jumala on kulkeva hänen rinnallaan huolehtien hänestä. Swamin seuraajille tämä tarkoittaa antautumista kokonaan hänen ohjaukseensa ja oman elämänsä hyväksymistä. Tähän liittyvää melko pitkää polkua on kutsuttu Viisauden tieksi. Seuraavassa yksi vaihtoehtoinen kuvaus tästä tiestä ja sen virstanpylväistä. **G. S. Srirangarajan** Puttaparthista Intiasta on jäsentänyt tätä matkaa. Hän on entinen Swamin yliopiston opiskelija ja nykyisin kuuluu yliopistoon virkailijana, tutkintojen valvojana. Tämä viisauden matka voi koostua esimerkiksi kolmesta 'miksi' -kysymyksestä ja neljästä ymmärtämiseen liittyvästä vaiheesta. Referoin hänen artikkeliaan *The 3 WHY' PATH to SAI*, joka koostuu hänen pitämästään puheesta Baban läsnä ollessa 25.9.2009 Dasara-juhlien aikana.

"Miksi juuri minä, miksi juuri minulle" on kysymys, kun epäonnistumme, sairastumme vakavasti, menetämme työpaikan jne. Monesti joudumme kysymään: "Missä on Jumala?" ja

käymään hyvin kriittistä keskustelua Jumalamme kanssa. Mutta tähän kysymykseen emme yleensä saa vastausta. Ja sen seurauksena kiuku yms. kohdistuu Jumalaan. Srirangarajan kertoo omista monista vastaavista mielessään käymistä keskusteluistaan, kyseenalaistamisistaan ja taisteluistaan oman Jumalansa Swamin kanssa. (Vedantafilosofian mukaisesti Satya Sai Baba on oppilailleen Jumalan avataara eli ruumistuma.) Jumalan lempeydestä hän sai kerran todisteen eräässä opiskelijaryhmän haastattelussa Baban luona. Baba ympärillään olevien ihmisten kuullen ja katsoen häntä totesi hänelle: "Ja voi millä tavalla tämä poika on niin huutanut minulle". Tässä yhteydessä Baba on käyttänyt appelsiinivertausta kitkerän kuoren poistamisen tärkeydestä ensin, kunnes makean mehun voi juoda. Samaa aihetta Baba käsittelee kertomuksessa demonien ja jumalien maitomeren kirnuamisesta, jolloin ensin tuli myrkkyä, mutta he eivät luovuttaneet, vaan jatkoivat kirnuamistaan, kunnes saivat kuolemattomuuden nektaria (amrit), jumalallista autuutta. Vaikeudet ja koettelemukset on kohdattava ja elettävä läpi ennen kuin onnellisuuden voi saavuttaa. Siinäkin ihminen ei ole yksin, jos hän niin valitsee. Epätoivoa seuraa Jumalan hyvyys ja armo. (Tämä totuus sopii tavanomaiseen psykoterapiaankin. Kirjoittajan huomautus)

Matkan jatkuessa kysymys "Miksi juuri minä?" menettää merkitystään, kun ihminen alkaa ymmärtää, että vaikeuksien taustalla onkin jokin **korkeampi tarkoitus, sisäinen merkitys.** Kun ymmärrämme edellämainitun merkityksen, seuraava askel on hyväksyä se, mitä tahansa eteen tuleeikin ja silloin kysymme: "No, miksipä ei, niin sitten minullakin. Hän alkaa hyväksyä myös elämänsä alamaetkin eikä enää kyseenalaista niitä samalla tavoin kuin ei ole kyseenalaistanut menestymisiäkään ja miettii, mitä tästä kaikesta voin oppia, sillä kaikella on tarkoituksensa ja on kohtalon sanelemaa. Tämän vaiheen tarkoitus on oppia hyväksymään vaikeudet ja koko elämänsä ja elämään niiden kanssa sovussa.

Kehityksen edetessä molemmat edelliset kysymykset katoavat ja seuraa siirtyminen syvällisemmälle ymmärtämisen tasolle. Silloin alamme kysyä vain: ”Miksi?” Miksi minun on käytävä läpi näitä koettelemuksia toistamiseen? Baban sanoja lainaten: ”Miksi kipu on vain intervalli kahden mielihyvän välillä. Tämä kuuluu dualistiseen maailmaan.” Tämän kysymyksen myötä alkaa sisäinen ymmärrys lisääntyä ja pohdinta siitä, mitkä ovat kärsimyksen perussyitä? Babaa lainaten synnä on tietämättömyys ja kiinnittyminen kaiken moninaisuuteen ykseyden kustannuksella. Syntyy luottamus: **”Jokainen Jumalan säädös tai päätös on mysteeri ja kuitenkin aina oikea. Jumala tietää menneisyytemme, nykyisyyden ja tulevaisuuden.”** **Vaikka me puolestamme emme tiedä, mutta meillä on tieto kaiken ykseydestä ohjaamassa toimintaamme.** Kärsimyksen poistaminen tarkoittaa tietämättömyyden poistamista. Tämä tietämättömyys tarkoittaa sen unohtamista, että olemme alkujaan syntyneet samasta Jumalan alkulahteesta ja siksi olemme yhtä. Kun tämä on unohtunut, aiheutamme toiminnallamme tietämättömyyttämme harmia yms. toisille ja joudumme kantamaan tekojemme seuraukset. Mutta ottamalla Jumalan elämämme ohjaksiin hallitsemaan elämäämme sallimme hänen autavan ja helpottavan meitä selviytymään muiden tekojemme seurauksista. Tässä armo astuu kuvaan.

Neljäs taso merkitsee antautumista Jumalalle ja kaiken antamista Jumalan käsiin ja Jumalan armon kokemista vähitellen yhä uusissa yhteyksissä. Jumalan rakastaminen kehittyy oman itsemme yläpuolelle Rakkaudeksi Jumalaan Jumalan itsensä vuoksi, rakkaudeksi rakkauden itsensä tähden. **Kaikki kysymykset katoavat.** Negatiivisuus katoaa ja ihminen pystyy kohoamaan kivun ja mielihyvän ja muiden dualismin tunteiden yläpuolelle. Kaikella elämässä on tarkoituksensa. Elämä, toi se eteen mitä tahansa, opitaan hyväksymään kokonaan ilolla. Silloin henkilö toimii omana itsenään, oman korkeamman Minänsä, olemuksensa, luontonsa mukaisesti. **On vain Jumala, Jumala ja vain Jumala.**

Mielen välityksellä ihmisille on annettu valinnan vapaus ja päättäväisyyttä. **Elämää ja sen vaikeitakin haasteita voidaan tarkastella eräänlaisena tutkintona tai useampien tutkintojen sarjana.** Näitä tutkintoja ihminen suorittaa elämässään **kokelaina** niin kuin maallisessakin opiskelussaan. Jos henkilö antaa tavanomaisessa kokeessa oikeat vastaukset, hän läpäisee tutkinnon. Jos hän ”reputtaa”, hän joutuu uusimaan kokeen ja vastaavasti elämän korkeakoulussa syntymään uudelleen. Tässä mielessä elämän tutkinnot ovat **ennalta määrättyjä.** Tähän teemaan palaan myöhemmin. **Onnistuminen tai epäonnistuminen on siis käsissämme.** Sikäli kuin mielellämme on vapaus valita vastaukset kysymyksiin ja ongelmiin haluamallaan tavalla, silloin onnistuminen tai epäonnistuminen on käsissämme. Oikeat vastaukset tässä yhteydessä tarkoittavat elämällä ja toimimalla Jumalan säätämien lakien, dharman periaatteiden mukaisesti. Jos henkilö **on sitoutunut** tällä tiellä läpäisemään tutkinnon, ts. hänellä on pyrkimyksenään kohottautuminen kohti Jumalan tasoa, silloin Jumala on valmis auttamaan toimimalla valmentajanamme niin kuin jokainen opettaja toimisi, aina viimeisille minuuteille asti ennen koetta, mutta itse kokeen aikana Hän vain tarkkailisi. **Tässä merkityksessä valinnat lankeavat ihmisen vastuulle.** Näin juuri tapahtui Kurukshetran sodassa. Krishna opetti Arjunaa ja jätti lopullisen päätöksen joko taistella tai ei Arjunalle itselleen. Onneksi Arjuna teki oikean valinnan valitsemalla dharman ja niin hän pelastui.

Toiminnan tulokset/seuraamukset ovat tekojen luonteen mukaisia, joko hyviä tai huonoja. Seuraukset, niin hyvät kuin huonotkin toteutuvat eri ajanjaksojen aikana, milloin välittömästi, esim. kompastuessaan henkilö kaatuu, tai sitten muutaman tunnin kuluttua, esim. syödyn ruuan sulattaminen, kuukausien tai vuosien kuluttua, esim. siemen kylvämisestä sen täyteen kasvuun. Kaikessa tässä Jumala pysyy ainoastaan todistajana. Ihmisellä hänen mielensä, mikä koostuu ajatuksista, sanoista ja teoista, ratkaisee seuraukset. Huonojen tekojen

seuraukset eivät ole aina välittömästi näkyvissä, mutta silti ennen pitkää seurauksia ilmenee.

Luonto on tässä yhteydessä tärkeä opettaja, esim. ilmastonmuutos ja kaikki muu saastuminen maapallolla! Toisaalta nykyelämässään ihminen saattaa elää ns. hyvää elämää, mutta silti hän voi joutua kärsimään aikaisempien elämiensä tekojen seurauksista tässä elämässään. Ihmistä voivat ahdistaa monenlaiset onnettomuudet ja kärsimykset, mutta ne saattavatkin polttaa silloin samanaikaisesti kerralla aikaisemmista elämästä kertyneen kaiken karman. Aikaisempien elämien hyvät teot tuovat taas seuraavassa elämässä tuottaa hyviä asioita, vaikka ihminen samanaikaisesti silloin taas toimisikin huonommin.

Jokaisen pitää kohdata karma. Tämä löytyy myös Raamatusta. Matteus, 12:36.37: ”Minä sanon teille: Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili. Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi.” Baban mukaan: ”Jos Jumalan kilvoittelija on vilpiton ja pyrkii toissaan yksisuuntaisesti kohti Jumalan oivaltamista, voi Jumala siunata häntä pyyhkimällä pois hänen karmavelkansa.” **Ensimmäisen kerran Jumala ilmaisi tämän ihmiskunnalle, Krishna Arjunalle, Kurukshetran taistelulukentällä.**

Esimerkki Raamatusta

Charles Ogada on löytänyt esimerkin siitä, miten ns. **karmavelan suorittaminen voi tapahtua jopa 850 vuoden** kuluttua ao. tapahtumasta. Eräs tällainen yhteinen tapahtumaketju liittyy profeetta Elia, Johannes Kastajan ja Jeesuksen elämään ja tarjoaa esimerkin karman periaatteesta: seuraamus riippuu suoritetun teon luonteesta.

Elia uudelleeninkarnoitumisesta Johannes Kastajana ja siihen liittyvät ennustukset. Profeetta Elia, jota pidetään Mooseksen jälkeen merkittävimpänä profeettana, eli noin vuosina 850 ennen ajanlaskun alkua. Entisaikoina oli jo ennustettu Eliasta Herran edelläkävijänä

Katolinen pappi, Isä Charles Ogada.

valmistamaan tietä Messiaalle. Malakia 3:23: ”Kuulkaa! Ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elia. Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen”. Jeesus vahvisti opetuslapsilleen Elia olevan Johannes Kastajan. Mark. 9:11-13 ja Matteus 17:10-13: ”Kysymys Eliasta: opetuslapset kysyivät Jeesukselta Elia tulosta, mikä oli ennustettu. Lainoppineet sanovat, että Elia pitää tulla ensin, mihin Jeesus vastasi: Elia tuleeikin ensin ja panee kaiken kohdalleen. Ja hän jatkaa: Elia on jo tullut. Ihmiset vain tekivät hänelle mitä tahtoivat eivätkä he tunnistanee häntä . . . ja samoin he tulevat tekemään Ihmisen Pojalle”. Matteus 11:14: ”Johannes Kastajasta: Juuri hän oli Elia, jonka oli määrä tulla”. Myös enkeli Gabriel ilmestyessään Sakarially ja ennustaessaan Johanneksen syntymästä ja tämän elämästä ilmoitti myös, että ”Hän (Johannes) on käyvä Herran edelläkävijänä Elia hengessä ja voimassa” (Luukas 1:17). Raamatusta selviää, että Johannes ei tiennyt olevansa Elia, kun sitä häneltä kysyttiin. Sen sijaan Jeesus tiesi sen, kuten edellä kävi ilmi.

Nyt on jo hyvä kysyä, millä tavoin Elia ja Johannes Kastajan elämät kietoutuivat toisiinsa. Johannes Kastajan ja Jeesuksen aikana Galileaa hallitsi Herodes Antipas (syntynyt noin 20 eaa). Herodes oli rikkonut Vanhan Testamentin juutalaista lakia ottamalla vaimokseen

vielä elossa olleen veljensä vaimon, minkä laki kielsi. Johannes Kastaja arvosteli avoimesti tätä avioliittoa. Tämän takia Herodeksen vaimo hautoi kosta ja halusi tappaa Johanneksen keinolla millä hyvänsä. Koska Herodes pelkäsi Johanneksen kansansuosion vuoksi vahingoittamasta Johannesta hän vangitutti tämän ja pani vankilaan noin vuonna AD 30 tai 31 ajanlaskun alussa. Tietäen Johanneksen koetelevasta vankeusajasta Jeesus huolimatta ylluonnollisista kyvyistään pysyikin täysin vaiti. Johanneksen tarinan loppuosan tunnemme. Herodias, Herodeksen vaimo toteutti kostonsa aiheet ja Johannes Kastaja surmattiin Herodiasen pyynnöstä.

Nyt meidän on palattava 850 vuotta ajanlaskumme alusta taaksepäin, jolloin näyteltiin saman draaman esivaihe. Israelin profeetta Elia eli ja profetoi silloin kuningas Ahabin hallintokaudella. Hänen sanotaan olleen merkittävin profeetta Mooseksen jälkeen. Elia kuollessa hänen kehonsa dematerialisoitui puhtaaksi energiaksi. Elia aikana israelilaiset palvoivat yhtä Jumalaa, Jahvea. Kuningas Ahab solmi avioliiton ulkomaalaisen Isebelin, Sidonin kuninkaan tyttären kanssa, mikä puolestaan oli vastoin israelilaisten lakeja. Isebel toi mukanaan vieraan uskonnon ja lopulta Baalista tehtiin valtion uskonto, jota melkein kaikki palvoivat. Elia tehtävänä oli kääntää israelilaisten mielet ja sydämet Jahven puoleen ja noudattaa Hänen opetuksiaan ja siihen hän paneutui uskonnollisella kiihkolla. Baalin profeettoja oli pian 450 ja Elia jäi lopulta ainoaksi Jahven profeetaksi.

Tällöin kuningas suostui Elia ehdotukseen kilpailun järjestämiseksi Baalin profeettojen ja hänen itsensä välillä ja paikaksi valittiin Carmelin vuori. Elia laati suunnitelman, jonka mukaan kumpikin osapuoli valmisti uhrialttarin oman uskontokulttinsa mukaisesti. Baalin profeettojen oli kutsuttava Baalia ja Elia puolestaan Jahvea ja se, joka vastaisi tulella, tulisi olemaan israelilaisten Jumala. Baalin profeetat tekivät kaikkensa aamusta iltaan, rukoilivat huusivat ja tanssivat, mutta tuloksetta. Sen

jälkeen Elia johdatti uhrinsa alttarille ja pyysi kastelemaan kaiken vedellä niin runsaasti, että sitä valui alttarin ympärille kaivettuun uraankin täyttäen sen. Elia suoritti rukouksensa. Välittömästi taivaasta leimahti tuli, joka poltti uhrin, puun ja kiven tomuksi hävittäen kaiken vedenkin. Silloin ihmiset lankesivat maahan huutaen, että Jahve on Jumala, Jahve on Jumala. Kun tämä tapahtui, Elia pyysi pidättämään kaikki Baalin 450 profeettaa ja surmautti kaikki heidät. **Mutta tämä ei ollut enää Jumalan, Jahven tahto. Elia oli vallannut uskonnollinen fanaattisuus. Hän toimi ykseyden lakia vastaan mielen johdattaessa Elia harhaan.**

Kun Elia fanaattisuutta lähdetään ymmärtämään Gitan viitekehyksen näkökulmasta, jonka mukaan Krishna opetti Arjunalle erottelukyvyn ja oikeudenmukaisuuden periaatetta, silloin yksi keskeinen tekijä tässä yhteydessä on ns. mielen herruus. Kun valintoja tekevä mieli saa johtaa harhaan eikä seuraa Jumalan ääntä, joka ihmisellä on hänen sisimmässään, sydämessään, yhteys katkeaa. Atma on hänen todellinen luontonsa ja hänen Jumalaytimensä. On muistettava, että emme voi sivuuttaa maailmaa, jossa meidän on elettävä, mutta emme voi myöskään sivuuttaa Atmaa, Jumalaa, joka on meidän todellinen ytimemme ja kaiken alkulähde myös tässä maailmassa samanaikaisesti. Siksi nämä kolme: **maallinen mieli ja äly, henkinen erotuskyky sekä Jumala, Atma**, kuuluvat luonnostaan erottamattomasti yhteen. Mutta kun mielen maalliset voimat, halut, tunteet, intohimot, fanaattisuus jne. muodostavat ja katkaisevat em. yhteyksiä, silloin Jumalan ohjaus katkeaa. Näin kävi Elialle. Jumala ei halunnut Elia tappavan tässä yhteydessä. Ykseyden periaate ja velvollisuus unohtuivat ja Elia toimi dharmaa vastaan. Mielen ja Atman välillä toimii henkinen erottelukyky buddhi, jota kanavaa pitkin ohjeet Jumalalta tulevat, mikä on oikein ja mikä väärin. Tämä kanava tukkeutuu, kun mieli kytkeytyy ulkoiseen maailmaan. **Mainitun kaltainen reaktioiden ja vastareaktioiden -ketju syntyi myös Elialla.**

Isebelin kuultua Elian teosta hän päätti kosta surmaamalla Elian. Elia pakeni. Tämä kuningattaren toive ei toteutunut silloisen elämän aikana, vaan myöhemmin Johannes Kastajan elämässä. Mutta ihmisen tekojen seuraukset ovat väistämättömiä. Jeesus itse kertoi Johannes Kastajan olleen Elian. Samat Elian ajan olosuhteet kertautuivat Johannes Kastajan elämän draamassa. Kuningas Ahab oli uudelleen syntynyt kuningas Herodeksena ja kuningatar Isebel tuli takaisin kuningatar Herodiaksena. Menneisyyden Ahab toimi Israelin lakia vastaan solmimalla avioliiton ulkomaalaisen Isebelin kanssa tämän aiheuttaessa lisäksi paljon ongelmia tuomalla vieraan uskonnon Israeliin. Jeesuksen aikana kuningas Herodes rikkoi myös Israelin lakia solmimalla avioliiton veljensä Filippuksen vaimon kanssa tämän vielä eläessä. Molemmat kuningattaret olivat hautoneet kosta, mikä toteutui vasta 840 vuotta myöhemmin Johannes Kastajan kuolemassa.

Miksi Jumala oli hiljaa?

Relevantti kysymys on tässä yhteydessä: Miksi Jumala oli hiljaa? Miksi Jumala on hiljaa, on itse asiassa universaalinen kysymys, jonka useimmat ihmiset muodossa tai toisessa ovat kysyneet kautta aikojen kohdatessaan vaikeita haasteita. Tähän on vain yksinkertainen vastaus: **Jos emme suorita karmaamme, emme saavuta vapautta.** Raamatusta jo on tuttua, että jokaisen on tehtävä tili jokaisesta lausumastaan sanastakin (Matteus 12:36). Tässä draamassa Jumala jäi hiljaiseksi todistajaksi (the Silent Witness). Jeesus tiesi, että jos hän vapauttaisi Johannes Kastajan vankilasta, minkä hän olisi hyvin pystynyt tekemään jumalallisilla voimillaan, mutta kuitenkin se ei olisi ollut mikään hyvä teko Johannes Kastajalle eikä se olisi edistänyt hänen henkistä vapautumistaan. Lisäksi Jeesus tiesi vallan hyvin, että jos hän olisi vapauttanut Johannes Kastajan, se olisi ollut vain väliaikainen maanpäällinen vapaus ja Johannes Kastaja joutuisi tulemaan takaisin uudelleen puhdistamaan tekojensa seuraukset.

Ja tämän jumalallisen mahdollisuuden takaisin saaminen saattaisi kestää toiset 850 vuotta.

Baba selittää, että on itse asiassa virhe sanoa: ”Tämä on ystäväni” ja ”Tuo on viholliseni”, koska jokaisessa ihmisessä kohtaamme tietoisuutemme syvätasolla myös Jumalan, joka on Herra, rakkauden ruumiillistuma ja ainoa pysyvä ystävä ja sukulainen, seuralainen, opas ja suojelija sen elämän perustotuuden perusteella, että kaikki on Jumalaa, kaikessa kiinnekohtana on vain Jumala. Charles Ogada ottaa jälleen esimerkin Jeesuksen sanomasta. Jeesus kehotti meitä rakastamaan vihollisiamme. Jeesus varoitti meitä tuomitsemasta koskaan toista. Miksi? ja hän vastaa. Kuinka voin rakastaa ”vihollistani”, jos en tiedä, että ”viholliseni” on itse asiassa parhain ystäväni joka suhteessa, koska hän auttaa minua maksamaan velkojani. Ilman tätä ”vihollista” en voi olla vapaa, saavuttaa vapautumista. Kuinka voin tuomita toisen, kun tiedän, että tuomitessani toisen tuomitsen itseni.

Mitä tahansa minulle tapahtuukin, sen olen vetänyt itseni puoleen ja se, minkä vedän itseni puoleen, toimii Korkeamman Itseni vapauttamiseksi ns. pikku minän sotkuista. Karman ketju kaikessa yksinkertaisuudessaan näyttää tältä Ogadan selitystä lainaten: Jos minä läimäytän sinua ja sinä läimäytit takaisin ja minä vastaan samalla mitalla ja sinä kostat ja minä loukkaan sinua ja sinä lyöt minua takaisin, silloin emme koskaan tule pääsemään irti syntymän ja kuoleman kiertokulusta. Kuoleman ja syntymän kytkennät häviävät reagoimattomuuden avulla (non-reaction). Meidän on toimittava, mutta emme koskaan saa vastareagoida (act – react). **Jos ihminen toimii Korkeammasta Itsestä käsin, hänelle on mahdollista olla reagoimatta.**

Siteeraan seuraavassa Baban usein esittämää vertauskuvallista kertomusta ”Pyhästä miehestä ja skorpionista”, mikä on peräisin Upanishadeista kuvaten karmajoogin polkua (lähde Venkataraman). Kertomuksen teemanä on mielen ja aistikontrollin hallinta, mikä tarkoittaa nousemista aistien ja mielen tuolle puolen ja pysymistä uskollisena omalle todelli-

selle luonnolleen, Korkeammalle Itselleen. Jos ihminen toimii Korkeammasta Itsestä käsin, on mahdollista olla reagoimatta.

Metsässä eleli erakkona joogi. Joka aamu hän meni joelle kylpemään. Tämä joki sijaitsi lähellä kylää ja siksi myös kyläläiset kävivät siellä peseytymässä. Eräänä päivänä eräs kyläläinen näki kummallisen näyn. Skorpioni oli luis- kahtanut reunalta jokeen ja pyristeli siellä pois päästääkseen. Kylpemässä ollut pyhä mies näki taistelevan skorpionin ja otti sen käteensä pe- lastaakseen sen. Sitä tehdessään skorpioni puri häntä. Välttämättä siitä mies nosti sen kevyesti rantapenkereelle ja jatkoi peseytymistään. Val- litettavasti skorpioni luiskahti jälleen kerran ja alkoi pyristellä henkensä edestä. Jälleen kerran pyhä mies poimi skorpionin ja palautti sen jo- enpenkereelle. Tätä tehdessään skorpioni puri miestä jälleen. Ihme kyllä tätä tapahtui kolme tai neljä kertaa. Kyläläinen, joka näki tämän kaiken, oli aivan ällistynyt. Lopulta kykene- mättä enää pidättelemään näkemäänsä hän kysyi Viisaalta: ”Pyhä mies, miksi sinä toista- miseen pelastat kiittämätöntä skorpionia, joka vain jatkaa sinun pistämistään”? Pyhä mies hy- myili ja vastasi: ”Siinä ei ole mitään kummal- lista. Skorpioni tekee vain sitä, mikä on sille luonnollista ja minä myös teen sitä, mikä on luonnollista minulle, siinä kaikki”.

Kertomus muistuttaa, että ihmisen on toi- mittava täysin tietoisena omasta todellisesta luonnostaan. Tässä tapauksessa Joogi toimi omalla tavallaan ja se on tämän kertomuksen ydin; ei se, että skorpionin on pistettävä sinua toistamiseen. Olemalla uskollinen omalle **to- delliselle luonnolleen** tarkoittaa, että tekee velvollisuutensa tilanteessa, johon elämässä on joutunut ja pitämällä koko ajan mielessä sen, mikä on pysyvää ja Jumalasta lähtevää. Em. kertomuksen joogi oli noussut kehotie- toisuuden yläpuolelle ja siksi hän aina palaut- taa hyvän pahan sijaan, korvaa pahan hyvällä.

Gita ei korosta sitä, että ihmisen tulisi vetäy- tyä erakoksi metsään, vaan yhtälailla aktiivisesti eläen voi nousta perusvaistojensa, mielihyvän ja kiukun tunteiden yläpuolelle ja luopua kiinty-

Jumalallinen päämäärä

Mikäli ka ken työn ja velvollisuudet jo tehdes- sään luovuttaa Jumalalle odottamatta sen enempiä lopputuloksesta tai itselleen koitu- vista hyödyistä ja siten kertyneet ansiot ja tunnustukset ottaa vastaan Jumalan armona ja kiittää niistä Jumalaa, silloin toiminta on epäitsestä ja oman todellisen luonnon, Jumalallisen päämäärän mukaista.

myksistään ja riippuvuuksistaan (attachments). Sen voi tehdä missä vain riippumatta omista ammatti- ja muista rooleistaan noudattamalla viittä perusihmisarvoa: Totuutta, Oikeuden- mukaisuutta, Rauhaa, Rakkautta ja Väkival- lattomuutta sekä suorittamalla epäitsekkäästi velvollisuutensa palkkioista, menestyksestä, epäonnistumista jne. välttämättä. Sellainen ihminen näkee Jumalan jokaisessa kohtaa- massaan ihmisessä. Hän tarjoaa kaikki työnsä Jumalalle. Hän hyväksyy kaiken tapahtuvan Jumalan tahtona ja uskoo sen olevan hänelle hyväksi, vaikka se ei aina ole edes näkyvissä. Kun Baba viittaa toimintaan sydäimestä käsin (kysymyksessä henkinen sydän) ja omantun- non ääntä, Jumalan ääntä noudattaen, sen voi tulkita tarkoittavan toimimista tältä dimen- siolta käsin. ●

Jumalan armon ansaitseminen

Jumalan armon ansaitsemisella on mahdollisuus saada lievitystä menneiden tekojen vaikutuksiin kehittämällä lujan vakaumuksen siihen, että Jumala on jokaisen oman itsen sisimmässä ja että me kaikki olemme Jumalasta uskomalla, että rakkaus on Jumala ja Jumala on rakkaus ja tämän totuuden muodostuessa elämän voimanlähteeksi.

RITVA PELTOMÄKI

Armon ansaitseminen kytkeytyy siihen kuka on tekijä. Myös Gita opettaa, että suorittamamme toimintojen pitäisi olla vapaita ilman palkkion tai teon ns. hedelmän huomioon ottamista. Tee parhaasi ja luvu lopusta, kehottaa **Satya Sai Baba** ja silloin

Jumala tulee huolehtimaan kaikesta. ”Vapaus, vapaana oleminen on ihmisen syntymäoikeus”, korostaa Baba, ”ei karmaan sidottuna, samaistuneena aisteihin ja kehoon eikä objektiiviseen maailmaan. Jos usko Jumalan kaikkialliseen läsnäoloon on syvälle juurtuneena, silloin ihminen on tietoinen, että hän on Jumalasta ja niin myös jokainen muukin ihminen eikä hän silloin voi olla koskaan sidottu tekoihinsa eikä koskaan myös tehdä toisille pahaa ja toimia vastuuttomasti. Silloin jokainen teko muuttuu Jumalan palveluksen aktiksi, kohottaa, ylentää sen ja sen sitova ominaisuus, karmallinen seuraamus poistuu. Se on samaa kuin elävöittäisi kiven Jumalaksi. Vastakkainen asenne, Jumalan jähmettäminen kiveksi kuvaa sitä, miten ihminen kokee fyysisen, objektiivisen maailman koko elämäkseen ja kehonsa ainoaksi itsekseen ja siten elämä valuu hukkaan.”.

Mikä sitten tekee teosta joko hyvän tai huonon, ts. milloin teosta tulee joko sitova tai vapauttava karmaan nähden? Mielen transfor-

maatio. Jälleen palaan **Charles Ogadan** näkemyksiin ja käytännön sovelluksiin, jotka puolestaan pohjautuvat Baban opetuksiin. Kuten jo alussa todettiin, että toiminto ei sinänsä tee sitä hyväksi tai huonoksi, vaan siihen liittyvät seikat tai asianhaarat, puitteet, toiminnan konteksti. Nämä toimintaan liittyvät tekijät ovat: kuka, kenelle, miksi, milloin, missä, mitä ja kuinka. Nämä tekijät ovat puolestaan mielen tai toiminnan tuotosten ominaisuuksia. Epäitsekään toiminnan salaisuus piilee siinä, että nämä mielen seitsemän ominaisuutta luovutetaan Jumalalle, jolloin se tarkoittaa koko mielen kääntämistä Jumalaan, näiden mielen psyykkisten tekijöiden luovuttamista Jumalalle. Ihminen ei ole enää tekijä, vaan välikappale, kanava omalle korkeammalle itselleen. Seuraavassa Ogada kuvailee ja määrittelee, miten kukin näistä mielen ominaisuuksista kääntään kohti Jumalaa.

Kuka? Sinun tulee tuntea, että Jumala on toiminnan tekijä. Koska Jumala kannattelee sinua ja taakkaasi (ja ainoa taakka on psyykinen taakka), niin miksi kuormittaa omaa sydäntä tällä painolastilla siitä, että ihminen uskoo itse saavansa aikaan sen, mitä tapahtuu tai minkä ei pidä tapahtua. Totuus on, että Jumala on tekijä, mutta ulospäin Hän esittää sen niin, että ikään kuin ei tekisi mitään. Ihminen ei tee mitään, mutta hän puolestaan esittää ikään kuin tekisi kaiken. Tästä asenteesta pitäisi luopua. Ole kanava sille, mitä on määrä tapahtua. ”Henki kulkee sinne, minne tahtoo (God’s will)” Ogada jatkaa: ”Älä ole huolissasi siitä, minkä ei ole määrä tapahtua. Tähän sisältyy onnellisuuden siunaus, sielun liitto.” Ogada kiteyttää tämän hyvin kauniisti näin: ”Päästä irti elämän huolistista ja nauti jännityksestä, minkä lento täydellisen antautumisen siivillä Luojan luo tuo. Jumala on kaiken tämän tekijä. Etkä sinä ole erilainen Jumalaan nähden. Rentoudu! Näin vain asiat tapahtuvat.”

Kenelle? Sinun tulee tuntea, että Jumala on jokaisen toiminnon vastaanottaja. Koska sinä ja Jumala olette Yksi ja sama, sen seurauksena on, että mitä tahansa sinä teetkin kenelle tahan-

sa, sinä teet sen Itsellesi. Tähän sisältyy myös Rakkauden Kultainen sääntö: ”Tee toisille se, mitä haluaisit heidän tekevän itsellesi”. Taustajatuksena on, että ei ole todellakaan ketään toista eikä enää tämän ylittämisen jälkeen siis mitään eroa ”Kuka ja Kenelle” – välillä.

Kuinka? Meidän tulee tuntea, että Jumala on jokaisen toiminnan taustalla oleva resurssi. Jumala on kaiken säätäjä, järjestäjä, antaja ja elämänvoima. Hänen aarreaitastaan ei puutu mitään. Kun annamme Jumalalle kaiken tekemiseen liittyvän aspektin ”Kuinka”, elämästämme tulee Jumalallisten ihmeiden ja yllätysten virta. Myös Raamattu vakuuttaa samaa: ”Jumalassa kaikki on mahdollista” (Matt. 19:26).

Miksi? Meidän tulee tuntea, että Jumala on jokaisen teon peruste ja aihe. Hänen perusteensa on Rakkaus ilman perusteita, kaiken ajan tuolla puolen. Meidän tulee hyväksyä kaikki, mitä meille tapahtuu, Jumalallisen rakkauden arvokkaana lahjana ja tarkoitettuna vain parhaaksemme. Katkeruus ja epätoivo vaihtuvat kiitollisuudeksi.

Milloin? Meidän tulee tuntea, että Jumalan aika on paras kaikessa toiminnassa ja Jumalan aika tarkoittaa ”Nyt”. Meille ihmisille se tarkoittaa kärsivällisyyttä. Ajankohdan valitsee Jumala siihen, mitä sitten tapahtuu. Antaessamme elämämme aspektin ”Milloin” Jumalalle se tarkoittaa elämästä siinä läsnäolon hetken Hiljaisuudessa, jossa koemme joka hetki Jumalan läsnäolon Voiman, kaikkialla olevan läsnäolon voiman ja tarkoituksen (Constant Integrated Awareness). Tähän yhteyteen lisäisin Krishnan vastauksen Arjunalle tämän pyytäessä saada nähdä Jumalan Kosmisen muodon: ”Minä olen aika ja koska olen aika, kaiken luomakunnassa on oltava minulle alisteinen, mukauduttava Minuun.”

Missä? Meidän tulee tuntea, että Jumala on kaiken toiminnan taustalla oleva läsnäolo. Lainaus Raamatusta ilmaisee saman: ”Hänessä me elämme, liikumme ja olemme”, Apostolien teot 17:28). Baban kanavoitu viesti itselleni: ”Minä olen koko ajan kanssasi. Joka kerran, kun

Elämän tarkoitus on tulla takaisin Jumalan luo.

hengität sisään, Minä olen siinä.” ja toisaalta Babalta: ”Jumala manifestoituu ihmisen hengityksessä ”soham”. Itse hengitys on Jumalaa ja ilmaisee ihmisen jumalallisen identiteetin.

Mitä? Meidän tulee tuntea, että Jumala ei ole ainoastaan jokaisen toiminnon tehokas ja toimiva syy, vaan myös toimintojen aineellinen syy. Jumala ei ole vain Kultaseppä vaan myös Kulta, Luoja ja Luotu, Luomakunta (Creator and Creation), joiden koordinoiminen ja harmonisoiminen tarkoittaa sen näkemistä ja oivaltamista, että on vain yksi ja ainoa kaiken olemassaolon universaalisena perustana, että kaikki on Jumalaa, kaikki on yhteydessä toisiinsa toimien kaiken yhdistävänä tekijänä.

Jumala on aine ja sen ydinperusta. Jumala on Kokonaisuus ja me olemme myös osa tästä ja samalla siten tämä täydellisyys, josta Täydellinen erotti Itsensä voidakseen rakastaa Itseään. Näistä seitsemästä toiminnan puitteista, jotka muodostavat langat mielemme kankaaseen, on mielen kudelma kudottu. Kun nämä häviävät mielikään ei enää voi säilyä entisellään.

Mutta niin kauan, kuin me sanelemme Jumalalle elämämme seitsemän ehtoa: kuka, kenelle, kuinka, miksi, milloin, missä ja mitä, syntyminen ja jälleensyntyminen ovat väistämättömiä ja ne tulevat muodostamaan, luomaan aina uuden kankaan, ts. uuden mielen. Mutta kun nämä kaikki jokaiseen tekoomme ja kaikkeen suorittamaamme toimintaan liittyvät mielen seitsemän ominaisuutta luovutetaan Jumalalle vapaudumme syyn ja seurauksen lain, karman sidoksista. Jumalan armo vie meidät kokonaan Hänen yhteyteensä ja palaamme kotiin, ikuisen jumalallisen ykseyden tietoisuuteen.

Tämä alkukotimme tarkoittaa kehossamme jo syntymässämme saamaamme jumaluuden

kipinää, joka on Jumalan asuinsija sydämesämme. Kun avaamme tämän sydämemme portin, sieltä avautuu ykseyden tila, kaiken kattava ykseys, Jumalan ulottuvuus universaalin rakkauden alkulähteeseen. Silloin kehomme muuttuu kultaiseksi maljaksi täynnä rakkauden nektaria, joka on muutosvoima paitsi itsellemme myös kaikille niille, joille sitä jaamme. Ihmisen transformaatio lähtee sydämen rakkauden mittaamattomista ulottuvuuksista. Silloin pystymme tunnistamaan ja tuntemaan tätä rakkautta kaikkialla ympärillämme olosuhteista riippumatta, koska tämä rakkaus syntyy ykseyden kokemuksesta. Jumalan tunteminen saa alkunsa tästä rakkaudesta.

Jumalan osuus

Syyn ja seurauksen laki on ihmisen syntymästä alkaen sidottu hänessä totuuteen, Jumalan kaikkialla vallitsevaan läsnäoloon, ”muurahaisesta elefanttiin ja atomista galakseihin” jne. Jumala on totuus.

Baba: ”Olet saanut alkusi Jumalasta, Jumala ylläpitää sinua ja lopulta sinä sulaudut takaisin Jumalaan. Tähän totuuteen sisältyy myös Jumalan armo, jota Baba on kuvannut seuraavasti. ”Jokainen teistä pelastetaan ja tulee pelastumaan. En hylkää ketään, vaikka jos pysytkin kaukana. En hylkää edes heitä, jotka kieltävät minut. Minä olen tullut kaikkia varten. Heidä, jotka etäännyvät ja lähevät pois luotani, vedän lähelle ja puoleeni ja heidät pelastetaan. Älä epäile sitä. Minä olen kutsuva heitä ja siunaan heitä.”

Kaikki analyysit päättyvät loppujen lopuksi ja viimeiseksi juuri tähän totuuteen. Kaikki se, mitä näemme tässä maailmassa moninaisuutena, on itse asiassa Jumala lukemattomiin valepukuihin verhoutuneena. Jo kaukaa tuhansien vuosien takaa vedantassa on ilmaistu, että kaikki on heijastumaa Jumalasta ja tämän on vakuuttanut Baba myös monissa puheissaan. Samalla tavalla kuin kaikki näkyvä universumissa on tieteen näkökulmasta koostunut atomeista galakseihin saakka, niin samalla tavalla Swa-

mi on sanonut, että kaiken lähde luomakunnassa on Jumala, ts. kaikki luotu on lähtöisin sen Luojalta. Kaikki entiteetit universumissa ihmistä myöten kantavat itsessään Jumaluuden kipinää, Jumaluuden hienojakoista jälkeä, kuten elävät olennot vanhempiensa geenejä. Gitassa Krishna julistaa, että kaikki on tullut Hänestä, että hän on kaiken manifestoituneen universumin siemen. Myös kaikki hyvyys virtaa hänestä; epäitsekäs rakkaus, myötätunto, kärsivällisyys, väkivallattomuus jne. säteilevät Hänen loistoaan. Luonto julistaa Hänen lopputatonta kauneuttaan ja harmoniaansa. Yksi Jumaluuden määritelmistä onkin: totuus, hyvyys ja kauneus.

Jumala on kytkeytynyt myös syyn ja seurauksen lakiin, karman lakiin jumalallisena järjestyksenä. Venkataraman on selvittänyt näitä yhteyksiä laajasti ja nojautunut kokonaan niihin seuraavassa yksityiskohtaisemmin. Krishnan ja Arjunan välisestä keskustelusta tiedämme, kuinka Jumala on läsnä luomakunnassa ja ihmisessä. Krishna opettaa Arjunaa Kuruksethran taistelukentällä: Jumala ilman muotoa alkulähteenä on ikuinen ja muuttumaton, aina olemassa oleva ja läsnä kaikessa riippumatta siitä, onko universumia vai ei, kaiken ajan ja tilan tuolla puolen ja siten muodostaen kaiken kattavan yhteyden kaiken välillä. Jo ennen luomista ja luomakuntaa oli vain Jumala eikä mitään muuta kuin Jumala, ilman muotoa ja nimeä ilmentymättömänä, mikä on Jumaluuden korkein taso. Mutta samanaikaisesti Hän on läsnä kaikessa luomakunnassaan miljoonilla eri tavoilla niin elottomassa aineessa kuin elollisissa muodoissa, ajan ja paikan tällä puolen joko hetki.

Bhagavad Gitassa Krishna sanoo: ”Oi Arjuna, minä tunnen kaikki olennot menneisyydestä, nykyisyydestä ja ne, jotka tulevat tulevaisuudessa. Mutta kukaan ei tunne Minua! Luomiseni voima on kätkenyt minut, en ole näkyvä kaikille. Hämmäntynyt maailma ei tunnista Minua, jolla ei ole syntymää ja joka on muuttumaton, ikuinen ja häviämätön, ja joka ylittää Luomakunnan ohimenevät, katoavat

ja tilapäiset aspektit. Totisesti, tätä Minun Jumaluuden Illuusiotani on vaikea ylittää. Mutta he, jotka löytävät turvapaikkansa Minussa, läpäisevät tämän verhon.” Venkataraman on todennut, että nämä sanat Swami puhui viisi tuhatta vuotta sitten.

Ihmisen vapaa tahto

Mitä ihmisen vapaa tahto tarkoittaa? Venkataramania lainaten: ”Onko meillä vapaata tahtoa vai onko se vain kuvitelmaa, illuusiota, että meillä olisi se. Onko elämä yksinkertaisesti vain suunniteltu valmiiksi meitä varten, vai luommeko oman kohtalomme valintojemme avulla? Ja toisaalta, jos Jumala on kaikessa ainoa tekijä eikä yksikään ruohonkorsi liikahtaa ilman hänen tahtoaan, kuinka silloin karman laki toimii tekoihin ja niiden seurauksiin liittyvän vastuullisuuden kannalta.”

Vapaan tahdon käsite liittyy yleisesti länsimaiseen ajattelutapaan. Vedantahenkisen kulttuurin piirissä uskotaan, että ihminen ei ole koskaan tekijä, vaan se on yksinomaan Jumala. Maallistunut Intia on kokonaan eri asia. Peruskysymys kuitenkin eri näkemyserojen taustalla on, että olemmeko vastuussa vai emme siitä, mitä teemme?

Henkisten lakien mukaan Luomakunta on sidottu moraaliseen lakiin, johon kohdistuneet rikkomukset synnyttävät karmista velkaa. Kun tätä kirjoittamatonta moraalikoodia rikotaan, saamme laskun siitä ennemmin tai myöhemmin. Tiivistettynä on todettava, että Ikkuiset Moraalilait sitovat meitä kaikkia ja tämän takia meillä ei olisi minkäänlaista vapaata tahtoa, on yksi näkökulma.

Onko sitten kaikki täydellisesti ennalta määrätty aivan mikro- ja jopa nanotasoa myöten vai onko meillä mahdollisuus vaikuttaa joltakin osin kohtaloomme. Tästä Venkataraman itse toteaa, että kaikki riippuu siitä, kuinka kauas me katsomme. Varmuudella on todettava, että tämänhetkinen elämänmeno määräytyy menneiden kokemusten ja ansioiden mukaan. Jos ihminen tutkii esim. joko lyhytaikaista tai jopa

Jumala on kaiken toiminnan taustalla oleva läsnäolo.

koko nykyistä elämäнкаartaan, siihen on saat-
tanut vaikuttaa karminen velka, joka on liit-
tynyt henkilön menneisiin elämiin. Mutta jos
henkilö tutkii pitkäaikaista ajanjaksoa eteen-
päin moniin tuleviin elämiin, silloin voidaan
todeta, että niihin vaikuttaa nykyinen toimin-
ta. Toisin sanoen voimme varmasti muovata
kohtaloamme pitkällä aikavälillä tulevaisuu-
teen niillä valinnoilla, joita nyt itse teemme.
Kysymys on vain siitä, millaisia valintoja mei-
dän tulisi tehdä.

Kuka kontrolloi kohtaloani?

Jos Jumala on ainoa tekijä eikä ruohonkorsi-
kaan liikahda ilman Hänen Tahtoaan, kuinka
silloin Karman laki toimii tekoihin ja niiden
seuraamuksiin liittyvän vastuullisuuden kan-
nalta? Onko ihminen vastuussa vai onko Ju-
mala vastuussa.

Tässä yhteydessä ovat vastakkain kaksi nä-
kökulmaa riippuen siitä, miten ratkaistaan se,
kuka on tekijä. Egon hallitsemat ihmiset usko-
vat, että he ovat tekijöitä ja aikaansaavat saa-
vutuksensa, varsinkin onnistumisensa, mutta
epäonnistuessaan he etsivät muista monesti
syntipukkia, myös Jumalasta. Silloinhan ihmi-
nen ei voi vaatia menestymisistäkään kaikkia
ansioita itselleen. Toinen osa ihmisiä, joita ei
kokonaan ohjaa ego eikä ns. kehotietoisuus,
liittävät vaatimattomasti kaiken, niin menes-
tykset kuin epäonnistumisetkin kohtaloonsa.
Henkilölle, joka on jalostanut, sublimoinut
egonsa ja antautunut täydellisesti Jumalalle,
vastaus kysymykseen, kuka on tekijä, on sil-
loin: Jumala ja hän huolehtii ja ottaa vastuul-
leen kaiken. ”Tekijänä Jumala, todistajana” on
vedanäkijöiden viesti maailmalle jo tuhansien
vuosien takaa. Ihmisen jättäessä kaiken Jumal-
an käsiin on vähän samaa kuin autolla ajami-

nen Jumalan ottaessa ohjauspyörän haltuunsa
ja ihmisen istuutuessa matkustajana Hänen
vierelleen.

Yhteenvetona Venkataraman tiivistää edel-
lisen seuraavasti. Jos me koemme olevamme
tekijöitä ja Jumala suljetaan ulkopuolelle jne,
silloin tulemme vastuullisiksi toiminnastamme
karman lain perusteella. Tässä tapauksessa Ju-
mala toimii puhtaasti vain todistajana. Mutta
jos antaudumme Jumalalle täysin kokonaisval-
taisesti, mikä on hyvin vaativaa, korostaa myös
Venkataraman, silloin Jumala on elämämme
ohjaksissa ja voimme välttää Karman ja toi-
minta ohjautuu dharman tasolta, johon itse
lisäisin, että tässä astuu armo kuvaan.

Ihmisille, jotka ovat antautuneet Jumaluu-
delle ja yhdistäneet persoonallisuutensa Juma-
laan, heille Jumala on varmasti tekijä. Tässä
tapauksessa he uskovat turvallisina, että mitä
tahansa heille tapahtuukin ja mitä he elämäs-
sään kokevatkin, olkoon se sitten hyvää tai
mikä tuntuu epämieluisalta, kaikki tapahtuu
Hänen tahtonsa mukaan. He hyväksyvät elä-
mänsä sillä perusteella, että heistä pidetään
huolta. Toisin sanoen, Jumala toimii molem-
milla tavoin, sekä tekijänä että myös todista-
jana. Joillekin Hän on tekijä ja joillekin Hän
on todistaja.

Venkataraman selittää, miten Jumala mää-
rää elämämme suuntaa makrotasolla ja antaa
mielellemme oikeuden valinnan vapauteen
mikrotasolla ja siten mahdollistaen jossain
määrin meille hallita kohtaloamme. Se, että
Jumala säättää elämämme makrosuuntaa koh-
talon avulla tarkoittaa sitä, että tätä tarkoi-
tusta varten Jumala on säättänyt karman lain,
joka vastaa tästä työstä. Venkataraman ottaa
esimerkin atomin käyttäytymisestä kahdel-
la tasolla. Nestemuotoon veteen kätkeytyvät
atomit mikrotasolla (mielen vapaat valinnat)

liikkuvat sattumanvaraisesti välillä törmäten toisiinsa. Mutta makrotasolla veden virratessa rinteeltä alaspäin sitä ohjaa painovoima ja sillä on määrätty suunta. Samanaikaisesti tapahtuu mikrotasolla veden atomien sattumanvarainen liike ja painovoiman aikaan saama veden ohjattu liike makrotasolla.

Tätä teemaa Venkataraman konkretisoi seuraavasti. Elämä on niin kuin tietokone, johon kuuluu tietty käyttöjärjestelmä, jonka joku on laatinut. Tämä elämän tietokoneen käyttöjärjestelmä on karman laki, jonka varassa järjestelmä toimii. Tämän käyttöjärjestelmän, karman lain on laatinut Jumala.

Jokainen yksilö on alttiina egolleen melkein tahtomattaan. Tiedostamattaan tai muuten ihminen painaa egon päälle ikään kuin katkaisijasta. Tällöin Jumala ilmenee ikuisena todistajana (Eternal Witness). Silloin helposti kysytään, miten se on mahdollista? Mutta vastaus on yksinkertainen. Henkilö selittää esim. egonsa tasolta, että tämä menestykseni ei tullut tyhjästä. Minä työskentelin ankarasti sen eteen. Tai sitten toisaalta: Tämä on minun kovalla työllä ansaitsemani rahaa, joten voin tehdä sillä, mitä haluan jne. Tässä puhuu selvästi ego ”minä ja minun” -kielellä. Jos henkilö on vain yhä jatkaa tätä linjaansa ja monet niin tekevätkin, silloin Jumala sanoo: ”Hyvä on, rakkaani, jos haluat ansion, sinä voit pitää sen. Sinulla on todella oikeus tuntea olevasi tekijä. Mitä taas minuun tulee, minun tehtäväni on vain tarkkailla, mitä sinä teet.” Tällä tavoin Jumala esittää ikuisen tarkkailijan roolia sanoaksemme ja vain sen takia, koska tämä henkilö on näin itse valinnut. On tärkeää huomata, että silloin ihminen on itse päättänyt Jumalan roolin, Ei Jumala itse.

Kuitenkin voi olla vain yksi tekijä. Jos ihminen ottaa tekijän osan itselleen, hänen on pysyttävä siinä eikä hän voi alkaa valittaa asioiden kulun kääntyessä hankalaksi vaikeoimalla: ”Miksi Sinä Jumala aiheutat tämän minulle? Mitä väärää minä olen tehnyt jne?” Jos henkilö ottaa ohjauspyörän käsiinsä ja tapahtuu ns. kolari, silloin ajajan on otettava vastuu tapah-

Baban opetuksia

Lord Krishna loi ja esitti Gitan soturiprinssi Arjunalle Kurukshetran taistelukentällä vastauksena Arjunan ristiriitaan, taistellako vai ei. Kysymys ei ollut valinnasta oikean tai väärän välillä, vaan valinnasta näennäisesti oikean tai absoluuttisesti oikean välillä.

Viisituhatta vuotta myöhemmin Gitan opetukset ovat ajankohtaisempia kuin koskaan aikaisemmin. Bhagavan Sri Sathya Sai Baba korosti tämän pyhän henkisen teoksen tärkeyttä. Kommentit ja selitykset tästä teoksesta Sai kirjoitti kirjaksi nimeltään *Gita Vahini*. Hän on myös pitänyt lukemattomia puheita tästä aiheesta. Vuonna 1984 elokuusta syyskuuhun Baba piti Gitasta 34 puheen sarjan.

tuneesta, eikä niin. Samalla tavoin henkilön ottaessa kaikki ansiot menestymisestään itselleen hän ei voi silloin valittaa, kun asiat eivät suju kuten niiden pitäisi ja moittia kaikesta Jumalaa. Silloin ei voi odottaa, että Jumala vaihtaa rooleja. Samanaikaisesti näitä kahta ei voi olla: ansiot itselle ja moitteet Jumalalle. Vastaavasti toisaalta henkilön antautuessa täydellisesti Jumalalle silloin Jumala ottaa toisen roolin ja Hänestä tulee tekijä. Swamin mukaan tämä tarkoittaa sitä, että henkilö muiden tekijöiden ohella lisäksi luopuu kokonaan tekijän roolistaan ja luovuttaa sen Jumalalle. Ja kun Jumala ottaa tekijän roolin, ts. ohjat käsiinsä, säästymme monista vaaroista, joita muutoin olisimme kohdanneet.

Loppujen lopuksi me itse päätämme, mitä roolia Jumala esittää, todistajaa vai tekijää. Valinta on ihmisen. Niin pian kuin me luomme tietyn käsityksen joko tekijänä tai antautujana olemisesta, ratkeaa Jumalan esittämä rooli lähes pysyvästi. Elämän ylä- ja alamaissa emme omista mukavuussyistämme voi odottaa Jumalan vaihtavan rooliaan. Roolin vaihto on Jumalalle mahdollinen ainoastaan ja vain silloin, kun pystymme antautumaan täysin Jumalalle. Käytännössä antautumisen tie näyttäisi tältä ihmisen vakuuttaessa, että Jumala on antanut minulle vaikutusvaltaisen ja tehokkaan mielen

Vain Jumalan armo voi tuottaa aitoa onnellisuutta.

ja kehon, mutta Hänen ja minun tarkoitus on käyttää sitä välineenä ihmiskunnan parhaaksi. Vaikka saatankin työskennellä kovasti, tiedän, että itse asiassa Jumala on se, joka tekee kyseisen työn ja minä kiitän siitä. Jumalan tarkoitus ja velvoite minuun nähden on vain niiden auttaminen, jotka itse eivät pysty auttamaan itseään. Omat kohtuulliset tarpeeni kyllä aina täytetään. Näin sen vain kuuluu olla. En laatinut sääntöjä, vaan Jumala. Minä vain toimin niiden mukaan ja annan Hänen ohjata. Silloin olemme vain työvälineitä Jumalan kädessä.

"Henki menee, minne tahtoo."

Lainaan Charles Ogadan ajatuksia: Se, mitä Hän tahtoo, tapahtuu. Me emme tee mitään; Jumala on tekijä. Saatat ajatella, että sinä olet se, joka saa asiat tapahtumaan. Mutta se on vain sinun ajatuksesi. Ei ole mitään syytä yrittää saada asioita tapahtumaan, koska se, mitä tapahtuu, tapahtuu riippumatta siitä, vaikka kuinka yrittäisit sitä, että jotain esim. ei tapahtuisi. Ja se, mitä ei tapahdu, ei tapahdu riippumatta siitä, vaikka kuinka sinä yrität saada sen tapahtumaan. Jos pakotat asioita tapahtumaan, ne saattavat tapahtua. Mutta ne ovat tapahtuneet vain, koska niiden oli määrä tapahtua. Ihmisen halu ja kontrolli eivät ole lisänneet mitään ko. tapahtumaan.

Mutta ihmisen rukous asioiden puolesta ja vaikeudet ylipäättäänkin ovat auttaneet ihmistä itseään tulemaan lähemmäksi Jumalaa. Ihminen on kuin kynä Jumalan kädessä. Jos hän kieltäytyy kirjoittamasta ajatellen, että asiat kuitenkin tapahtuvat, koska niiden on määrä tapahtua, eikä hänen siksi tarvitse tehdä mitään. Silloin Jumala ottaa toisen kynän. Ihmisen tehtävä on vain kirjoittaa, mutta hän ei voi päättää tai pysäyttää sitä, mitä on kir-

joitettava. Kun ihminen oivaltaa tämän, toisin sanoen hyväksyy elämänsä, hän vain yksinkertaisesti tekee velvollisuutensa luovuttamalla kaikki tulokset sille voimalle, joka saa asiat tapahtumaan ja hyväksyy elämänsä. Tähän tulokseen Ogada tuli pitkän kivuliaan prosessinsa tuloksena. Lopuksi Ogada korostaa, että vasta tuolloin ihminen alkaa nauttia Jumalan energian vapaasta virtauksesta, mikä ilmenee hänessä ja hänen kauttaan, ts. olemaan avoin ja puhdas kanava sille, että "henki menee sinne, minne se tahtoo".

Baban perustamissa instituutioissa (koulut, yliopistot, sairaalat, seva-toiminta, puhtaan veden projektit jne.) samoin kuin yksityisen seuraajankin elämässä työskentely tapahtuu kokonaan henkisten periaatteiden pohjalta sen ollessa asianomaiselle itselle samalla henkinen harjoitus. Työntekijät luottavat ja nojaavat siihen, että Hän ohjaa heidän työtään ja on läsnä koko ajan riippumatta siitä, että Hän ei ole enää fyysisesti mukana. Monenlaiset jatkuvat ihmeet kertovat Hänen läsnäolostaan edelleen. Henkinen dimensio on mukana kaikessa. "Tunne, että Baba tuntee jokaisen hengitykseni, kaikki sanani ja tekoni, ja kuuntelemalla Hänen sisäistä kultaista ääntään, jonka kuulen omassatunnossani, se täyttää minut energialla ja inspiraatiolla vaikeissakin haasteissa estäen antamasta periksi egoni vaatimuksille." Baba korostaa, että vaatii vain pientä ponnistusta, että kääntää katseensa sisänpäin ja haluaa nähdä Luojamme katsomassa meitä. Hänen katseensa ei koskaan petä eikä koskaan ohita. Silloin ratkaisut ovat löytyneet kaikkien parhaaksi.

Tällä henkisen kasvun tiellä, uskon, vapautumisen, armon ja ylösnousemuksen tiellä, jokainen sitoutunut Sain seuraaja, jokainen uskossaan omalle Jumalalleen antautunut on oivaltanut totuuden, että mitä tahansa tapah-

tuukin, se tapahtuu Hänen, Jumalan tahdosta ja se on asianomaiselle hyväksi ja kaikki on vain Hänen armoaan. Se tarkoittaa oman elämänsä hyväksymistä kärsivällisyydellä, sillä aika on Jumala. Vasta silloin ihmisen sisin täytyy pysyvistä ilosta ja rauhasta. Tämän voi sanoa toisinkin: Ihminen on palannut kotiinsa, jossa häneltä ei puutu enää mitään. Se on pyhä ja ikuinen koti. Hän on siellä täydellisesti turvassa ja suojeltuna leväten Jumalan hyväksyvässä rakkaudessa.

Viime kädessä kaiken lopputulos riippuu siitä, mitä valintoja me teemme. Täydellinen ennalta määrättyminen ei ole mahdollista. Hyvin paljon siteerataan Baban lausumaa: ”Jumalan armon ansaitsemiseen tarvitaan puhdas sydän, luja ja vankkumaton mieli ja usko sekä epätsekäs toiminta. Tämä armo poistaa kaiken mahdollisen kärsimyksen vaikka hetkessä. Ilman Jumalan armoa ei ihminen loppujen lopuksi voi saavuttaa mitään. Tämän takia ihmisen tulisi toteuttaa sellaista toimintaa, jolla hän ansaitsee tämän armon. Pysyvää rauhaa ja onnellisuutta ei voi saada ulkoisesta maailmasta. Vain Jumalan armo voi tuottaa sinulle aitoa onnellisuutta.”

Toisaalta ihminen voi rakentaa oman elämänsä tulevaisuuden perspektiiviä elämäänsä nykyelämässään tekemillään valinnoillaan. Baba: Se, mitä sinun osaksesi tulee, määrää kohtalosi, mutta kuinka sinä suhtaudut siihen, se riippuu sinusta, se on sinun käsissäsi.” Siitä, miten saadaan kosketus tähän kaiken yhdistävään Jumalalliseen ytimeen, on lyhyt kooste seuraavassa.

Baba: ”Elämän tarkoitus on tulla takaisin Jumalan luo. Jumalasta olet saanut alkusi ja Jumalan luo on sinun palattava. Ihminen on syntynyt, jotta hänen ei tarvitse syntyä uudelleen. Kun hän kuolee, hänen ei koskaan pitäisi syntyä uudelleen.” Ja edelleen:

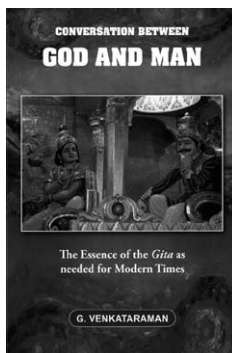
Elä maailmassa kiinnittymättä siihen miten-kään

Tee velvollisuutesi fokuoimatta tulokseen

Näe Jumala kaikissa ihmisissä, joita palvelet

Suorita työsi Jumalan kunniaksi

Luovuta kaikki työsi Jumalalle uskoen, että mitä tahansa tapahtuukin, se on Jumalan Tah-to kokonaan ja aina hyväksi ●

Conversation between God and Man. The Essence of the Gita as needed for Modern Times.

G. Venkataraman

@ The Media Division, Sri Sathya Sai Sadhana Trust 2009

Professori G. Venkataraman ja hänen kirjansa Conversation between God and Man. Luku 14: God's Amazing Assurance to Humans. Venkataraman, jonka näkemykset pohjautuvat Baban opetuksiin, on lähtöisin syvästi uskonnollisesta hinduperheestä ja edustaa

sitä kulttuuria. Artikkelin pääsisältö koostuu G. Venkataramanin kirjan Conversation between God and Man. The Essence of the Gita as needed for Modern Times, sen luvusta 14, Jumalan suurenmoinen lupaus ihmisille.

Kirjan on kirjoittanut Sai Baban oppilas, atomifysikko prof. G. Venkataraman lähteenään Bhagavad Gita sekä tästä teoksesta Bhagavan Sri Sathya Sai Baban pitämät puheet noin 20 vuoden ajalta. (Katso Syyn ja seurauksen laki ja Jumalan armo, Uusi Safiiri 1/2014).

Lähteet artikkeleihin I ja II

Charlene Leslie-Chaden: A Compendium of the Teachings of Sathya Sai Baba

Prof. G. Venkataraman: Conversation between God and Man

Prof. G. Venkataraman: Musings of Gita ja Spiritual Questions and Answers, artikkeleita

Mr. G.S. Srirangarajan: The 3 Why Path to Sai, artikkeli

Bhagavan Sri Sathya Sai Baba: Dharma Vahini

Father Charles Ogada: Resurrection and Reincarnation, artikkeli

Kirjoittaja Ritva Peltomäki on tehnyt elämäntyönsä psykologina. Vuodesta 1995 alkaen hän on tutkinut Sathya Sai Baban opetuksia. Hän on kansainvälisen Sri Sathya Sai Organisaation jäsen ja hän on vierailut Baban Ashrameissa. Ritva Peltomäen yhteystiedot: 050 3470146, ritva.peltomaki@gmail.com

Kaya Brandt intialaista avainta etsimässä

Uskontotieteen tohtori **Kaya Brandt Ph.D.**, kirjoitti väitöskirjansa opiskellessaan Kaliforniassa (University of California, Santa Barbara). Väitöskirjan aihe "*Cosmogonic Themes in the Finnish Kalevala Epic and the Vedic Indian Hymns*" käsittelee Kalevalan ja Vedan luomisrunoaiheita. Väitöskirjakomitean jäseninä olivat: **Dwight Reynolds** (arabimaailman oraallinen perinne), **Apostolos Athanassakis** (kreikkalainen mytologia) ja **David White** (intialainen mytologia).

Kaya Brandt on myös kuvittanut väitöskirjansa luomisen teemoja. Sadoista perusvärein – sininen, punainen ja keltainen – sommitelluista kuvista on näissä Uuden Safiirin artikkeleissa muutama mustavalkoinen esimerkki.

Hän on omistanut teoksensa sukulaisilleen Teitisen perheelle ja tyttärelleen Tuulia Talvikki Hiltuselle (1966-2009).

Näin Kaya Brandt selostaa tutkimus- ja kuvitustyötään:

Professori **Ninian Martin** sanojen mukaan: "Pyrin avaamaan suomalaista kuvastoa intialaisella avaimella. Hauskana tutkimusmotiivin etsinnän ohjeena professori **Juha Pentikäisen** sanat: Kaiken takana on nainen, *cherchez la femme!* Tutkimukseni aiheina (ja mytologisen kuvituksen aiheina) ovat olleet kaksi Kalevalan luomisrunon kohtausta:

1. Väinämöisen ratsastus Sinisenä Hirvenä/ sinisellä hirvellä, jota Tulilappalainen ampuu nuolellaan "sapsohon sinisen hirven".

2. Ilmattaren, Vein-, Vesien emosen, luominen ja synnyttäminen, kosminen muna.

Käsittelyssäni olen seurannut **Matti Kuusen** *Suomen Kansan Vanhojen Runojen* Sampo-epoksen, 1949, analyysiä (sen ensimmäinen osa

käsittelee maailman luomista), jossa esimerkiksi Väinämöisteema jaetaan Ampumiseen, Ajelehtimiseen ja Luomiseen, nämä edelleen "nikamiin", jotka kuljettavat juonta eteenpäin: Lappalaisen pitkä vihanpito, nuolien valmistaminen, Väinämöisen matkaaminen ja Ampuminen.

Kunakin näistä alaotsikoista olen esitellyt kolmen *Kalevalan* (Alku-, Vanha- ja Uusi Kalevala) runoina, suomalainen ja englantilainen käännös rinnakkain, ja niistä poiminut pysyvän muodon. Tätä pysyvää muotoa olen verrannut intialaisesta materiaalista löytämäni vastaavaan "kuvaan". Esimerkiksi Lappalaista kuvaavia ominaisuuksia olivat vihamielisyys, viirullisuus/silmäisyys, tulisuus, kylmä kalma-pohjola, Väinämöisen halu (uvannon sulho) ja halun kohde (nuori nainen).

Tämä Väinämöisen "halun" motiivi vastaa vedalaisessa materiaalissa apokryyfistä runoa alkuyhdynnästä (englanniksi käännettynä primordial intercourse): Prajapati himoitsee tytärtään Aurin-gonusua, Ushas-Aamua, jonka Rudra-Shiva "kosta" ampumalla. Tätä pidän sinä intialaisena avaimena, joka selittää ampumis-kohtauksen paikan luomisrunossa – Kuusi ja **Haavio** puolestaan pitivät sitä sekaannuksena, Lönnrot teki siitä runon 6. – Vastaavasti olen käsitellyt Ilmatar-teemaa, jota ei tässä Uuden Safiirin artikkelissa ole mukana.

Kuvat olen "kuvitellut" yhdistämällä molemmat runostot yhdeksi kuvasarjaksi ja jatkamalla vielä Väinämöisen näennäistä kuolemaa mystis-mytologiseen suuntaan, edelleen kuvin. Väinämöistä ammutaan, hän käy kuoleman luolan, hajoamisen ja valkoisen valon kokemuksen kautta kohti uutta ykseyden tulkintaa, jossa hän on lopulta yhtä kaipauksensa kohteen kanssa. Se on sisäinen todellisuus, ei enää ulkoisena takaa-ajettu harhakuva.

Kirjoittaja Kaya Brandt huo-vutustyönsä kanssa kal-liopiirosten Karhu-näyt-telyssä Hel-singissä.

Luomísrúnous Kalevalassa ja Vedassa

Vertaan tässä väitöskirjani pohjalta kirjoittamassani artikkelissa toisiinsa kahden erilaisen perinteen runokuvia. Aiheenani on luomisruno suomalaisessa ja intialaisessa perinteessä, jotka molemmat ovat alkujaan suullista runoutta.

TEKSTI KAYA BRANDT
KUVAT KAYA BRANDT

Teksteinäni ovat kansanrunouteemme perustuvat ja Elias Lönnrotin koostamat *Kalevalat*. Kalevala kolmena versiona. Ne ovat Alku-Kalevala, Vanha Kalevala ja Uusi Kalevala, jotka ilmestyivät vuosien 1833 ja 1849 välisenä aikana. Intialaisena lähdeaineistonani ovat tuhansia vuosia vanhat Veda- ja Brahma-

na-tekstit, runolliset pyhät hymnit, joita pidetään jumalallisen ilmauksina.

Menetelmät

Saattaakseni nämä aineistot mielessäni verrannollisiksi keskenään, tarkastelen niitä mytologisina esiaikaisina uskomuksina, jotka on ilmaistu runollisessa muodossa ja joiden taustalla voi olla mystinen oivallus hengen olemuksesta. Hypoteesini on, että näistä toisistaan hyvin kaukana olevista aineistoista voi löytyä jotakin yhteistä. Kalevaloiden kolmesta muodosta pyrin etsimään alkumuodon, jota tutkin ja tulkitSEN intialaisen kuvaston kautta. Symbolinen runokuvasto vaatii tulkintaa, joka on uskontofenomenologian perusmenetelmä. Tässä tarkastelussa pyrin käyttämään intialaisten tekstien alkuperäisimmän muo-

don runokuvaa Kalevalan kuvien merkityksen avaamiseen.

Viitekehys

Käsitykseni sanataiteellisesta luomisesta pohjautuu saksalaisen filosofin, **Ernst Cassirerin** ajatuksiin mytologisovasta tietoisuudesta. Kosmogoninen myytti-käsitykseni nojaa **F. B. J. Kuiperin** kaksiosaiseen analyysiin, jossa edetään eriytymättömästä ykseydestä eriytymiseen (Kuiper oli hollantilainen sanskritin kielen professori Leidenin yliopistossa). Sannallisten symbolien ymmärtämiseni perustuu Cassirerin oppilaan, amerikkalaisen professori **Susanne K. Langerin** esteettiseen teoriaan, jonka mukaan sanataiteessa kieltä käytetään

kahdella merkitystasolla – taiteellisesti, ei siis tavanomaisen logiikan sääntöjen mukaisesti, vaikka runomuotoa pyritään usein lukemaan ”väärin” loogisesti käsitettävänä ”diskurssina”, mikä on tietysti ymmärrettävää, koska niin sanoja tavallisesti käytetään.

Aineistojen erot

Aineistoni tuskin voisivat näyttää erilaisemmilta: yhtäällä on melko ”nykyaikainen” eepos Suomen kansan suomenkielellä laulama runous, toisaalla taas tuhansia vuosia vanhoja sanskritinkielisiä pyhinä pidettyjä hymnejä. Nämä kielet, kuten kulttuuritkin, ovat kehittyneet kaukana toisistaan, joten yhteyksien etsimistä ei voi perustaa kielisukulaisuuteen.

Tekstini eivät myöskään kuulu samaan lajiin, genreen: Kalevala pohjautuu kansanrunouteen, ja on yhden yksilön, Lönnrotin, koostama. Veda-hymneillä taas on pyhän ilmoituksen status: ne ymmärretään uskonnollisesti, pyhille miehille, tietäjille ja runoilijoille paljastuneina – kuultuina ja nähtyinä – uskonnollisina kokemuksina. Vedan uskotaan säilyneen suhteellisen muuttumattomana brahmaani-pappisluokan rituaaleissa. Kalevalalla sitä vastoin on Lönnrotin kirjallisten näkemysten mukainen kirjallisen työn, eepoksen, tavoitteellinen syntyhistoria. Vanhat runot ovat myös olleet jo ennen Lönnrotin muunnelmia runonlajien yksilöllisten esitysten ja runoperinteen muuntelemia. Oraalinen runous teksteiksi säilytettyinä asettaa ne myös kauas toisistaan: Suomen kansan vanhaa runoutta on kerätty ja alettu kirjoittaa suullisesta perinteestä muistiin vain parisataa vuotta sitten, intialaisia tekstejä uskotaan säilytetyn sekä suullisessa että kirjallisessa muodossa useita satoja, jopa tuhansia vuosia (runojen syntyäika 2000–500 eKr).

Tarkasteleman aineistot eroavat vielä siinäkin suhteessa, että Kalevalan luomisruno, ensimmäinen runo, on yksi yhtenäinen kokonaisuus. Intialaisessa runostossa sitä vastoin ei ole yhtä ainoaa alkuluomista esittävää runoa, vaan luomiseen viitataan sekä eri jumalien tekoina että eri menetelmillä. Sekä Vedassa että myöhemmissä Brahmana-säestöissä on useita kosmogonisia aiheita.

Yhteyksien etsintä

Se mikä kuitenkin on molemmille valitsemilleni aineistoille yhteistä, on runous. Molemmat runostot nousevat alunperin suullisesta perinteestä, jonka ovat luoneet kehittyneeseen perinteeseen kuuluvat runoilijat. Nämä runoilijat ovat olleet yhteisönsä viisaita, tietäjiä, pyhän näkijöitä ja kuulijoita, ”shamaaneja”. Vaikka tekstien historia onkin eriyttänyt ne ulkoiselta muodoltaan ja lajityypiltään toisistaan eroaviksi lajeiksi, toisen eepiseksi kansanrunoudeksi ja toisen taas pyhäksi, ”ilmoitetuksi” rituaalirunoudeksi, niiden

sisällöstä voi kuitenkin löytyä samaa: mytologiaa, myyttisiä aineksia, runomuotoon saatettua henkistä kokemusnäkemystä. Mytologisina, vieläpä mystispohjaisina runostoina niitä voi vertailla ja niiden sanallisia kuvia analysoida. Tätä olen yrittänyt tehdä: aukaista Kalevalan luomisrunoa intialaisella avaimella.

Intialainen esikuva

Väitöskirjani alkupisteenä oli kävelyllä käyty keskustelu vierailevan professori **Juha Pentikäisen** kanssa Kalifornian Santa Barbaran yliopistoalueella vuonna 1997. Kysyin, keksisikö hän mitään tutkimuskohdetta, jossa voisin yhdistää kotimaani Suomen ja akateemisen opiskeluni erikoistumisen kohteen, Intian: yhdistää jotenkin näiden molempien esiaikaiset uskonnot. Vastaukseksi hän viittasi omaan teokseensa Kalevalan mytologia ja näkemykseensä Kalevalasta shamanistisena teoksena, jossa suomalaisen runoston pohjalla on euraasialaisia juonteita, aiheita euraasialaisista myyteistä. Euraasialaiset, siis Eurooppaa ja Aasiaa yhdistävät myyttiaiheet, sisältävät shamanistisia rituaaleja, joiden kuvausta uskotaan myös näkyvän sekä Suomesta että Karjalasta löydettyssä kivitaiteessa. Professori Pentikäinen kertoi myös kirjoittaneensa, että Lönnrotin eeposesikuvat olivat intialaisia hänen muokatessaan Kalevalaa, josta on tallessa myös Lönnrotin oma maininta, ja lisäsi sitten shamanistisen salaperäisesti myhäillen: ”Kaiken takana on nainen.”

Viittaus naiseen tarkoitti Ilmatarta, Jumalatar-Luojatarta, jonka hahmon Lönnrot loi Kalevala- eepokseensa, Uuteen Kalevalaan. Kalevalan mytologia -teoksen luvussa ”Kosminen draama” viitataan Kalevalan intialaisiin vaikutteisiin. Alaviitteessä mainitaan lähde. Se on Lönnrotin joulukuussa 1839 Mehiläinen-nimiseen aikakauslehteen kirjoittama artikkeli, jossa hän pohtii suomalaisen kansanrunouden luomiskertomusta. Vanhan Kalevalan kansanrunoutteen perustuva versio, jonka Lönnrot oli toimittanut ja julkaissut, oli jo ilmestynyt neljä vuotta aikaisemmin, vuonna 1835. Nyt

Mehiläiseen kirjoittamassaan vuoden 1839 artikkelissaan Lönnrot kuitenkin esittää, että ”eikö tällä tarinalla alkuluomisesta saattaisi olla jotain yhteyttä edellä mainitun India-laisten luomistarinan kanssa”. Maailman eepok-sista ilmeisesti lukemiaan luomiskertomuksia verratessaan Lönnrot kirjoittaa:

”Pian kullaki kansalla maailmassa owat tarinansa alkuluomisesta, nimittäin maan ja maailman luomisesta, ihmisten ja muiden sekä hengellisten että hengettömien olentojen ilmau-misesta j.n.e. Kaikki pitävät yhtä siinä asiassa, että ennen maan luomista, ei ollut muuta, kun joku muodoton tyhjä eli aineitten seko, joka kaikkenaan oli yhdennäöstä, eikä toinen paikka toisestaan erotettu. India-laiset Aasiassa tarinoivat pyhinä pidetyissä kirjoissaan, että tämä alkuolento ensin rupesi itsestään ajattelemaan, kuvaui siitä munaksi ja munasta sikesi maailman luoja. Jumala Brahma, joka asetti pääl-lyspuolen munasta taiwaaksi, alapuolen maaksi ja teki sisuksesta ilman ja meren.”

Lönnrot jatkaa kirjoittamalla persialaisten ja egyptiläisten luomistarinoista, sivuuttaen kreikkalaisten, ruotsalaisten ja muiden germaanien tarinat. Hän kiinnittää kuitenkin vielä huomiota Shippowais-Indiaaneihin Pohjois-Amerikassa, jotka ”sanovat maan ennen luomistansa olleen merenä eikä silloin muuta eläwätä löytyneen, kun yhden hirwiänsuuren linnun, jolla oli silmänsä tulesta, katsunsa kun ukonleimaus ja siipiensä suhina lentäissä, kun pitkäsen jyrinä”. Kuriositeettina voi mainita, että ”Shippowais-Indiaanit” ovat nykyisellä nimeltään Ojibwa (Chippewa) -intiaaneja, joiden yhdistymisestä Dacotah-intiaaniheimon kanssa legendaarisen Hiawathan johdolla **Henry Wadsworth Longfellow** kirjoitti kalevalami-talla runoelman *The Song of Hiawatha*, 1855.

Tutkimukseni taustaa

Historiallinen tutkimus niistä lähteistä, joita Lönnrot olisi mahdollisesti käyttänyt kosmogonia-käsitteensä muovautumiseen, ei johtanut minua kovin pitkälle. Turun Akatemia oli

palanut, ja jos kolmen kuuluisan suomalaisen opiskelijan, **Runeberg**, Lönnrot, **Snellman**, lukemista kirjoista olisi ollut arkistotietoja, niiden kerrottiin tuhoutuneen tulipalossa. Lönnrot oli kyllä tilannut sanskritin kielen sanakirjan myöhemmin elämässään, sen sain selville. Oli myös mahdollista selvittää, milloin sanskritinkielisiä teoksia oli käännetty eurooppalaisille kielille, mutta oliko Lönnrot saanut niitä käsiinsä ja millä osaamistaan useista kielistä hän olisi niitä mahdollisesti lukenut ja mihin johtopäätöksiin tullut, ei näyttänyt mahdolliselta selvittää täsmällisesti.

Turun Yliopistosta ei löytynyt arkistotietoja. Helsingin Yliopistosta tai Valtionarkistosta voisi löytyä luetteloita Lönnrotin ajan kirjallisuudesta, mutta intialaista mytologiaa koskevia tietoja Lönnrotin lukemista kirjoista ei käsittääkseni löydy hänen kirjastostaan, kirjeistään, artikkeleista eikä elämäkerroista.

Koska minulla kuitenkin oli todiste suomalaisen ja intialaisen luomistarinan samantyyppisyydestä yhden piirteen suhteen, jonka Lönnrot itse oli todennut – kosmogoninen muna, maailmanmuna – päätin yrittää etsiä muita mahdollisia temaattisia vastaavuuksia munan lisäksi. En siis pyrkinyt etsimään historiallisia todisteita siitä, että Lönnrot olisi lainannut intialaisia esikuvia Uuteen Kalevalaansa, vaan vertailemaan kirjallisia runokuvia toisiinsa yhtäläisyyksiä tulkitsevan mielikuvituksen avulla.

Sitä, että vastaavuuksia löytyy, on selitetty eri tavoin. Tarinoiden lainaaminen ja siten kulttuurista toiseen siirtyminen on aina ollut mahdollista ilman historiallisia siteitä ja kielisukulaisuuttakin, sillä kauppareittien myötä on kulkenut tavaroiden lisäksi myös aatteita, uskontoja ja tapoja. Maantieteellisen kulkemisen lisäksi samankaltaista kielellistä ja kuvallista oivaltamista voi kuitenkin syntyä eri puolilla maailmaa ilman yhteyksiäkin. Toisilleen vieraitten, kaukaisten aineistojen keskinäisellä vertailulla onkin usein päädytty näkemykseen, että ihmisen tiedonkäsitys ja tuntemattoman selityspyrkimys voi johtaa samantyyppisiin kuvauksiin. Syvällisten henkisten

kokemusten sanataiteellinen runollinen ilmaisu voi olla samanlaista. Indoeurooppalaisten ja suomalais-ugrilaisten välillä on voinut joskus olla kanssakäymistä, mutta samanlaisia oivaluksia ja runollisia luomuksia on voinut syntyä erilläänkin.

Aikaisemman tutkimuksen väitteitä

Kun vertaa Kalevaloiden juonirakenteita toisiinsa, huomaa, että Väinämöisen ampumiskohtaus on ollut tärkeä osa kosmogonista runoa. Mutta sen kuuluminen tähän runoon yleensä ja siten itse luomistapahtumaan on

kummastuttanut Kalevalan ja kansanrunouden tutkijoita Lönnrotin itsensä lisäksi. Jos maailma luodaan munasta, miksi Väinämöinen ratsastaa missään ennen kaiken alkua ja miksi häntä ammutaan ennen kuin mitään on luotu? Ampumiskohtauksen arvoitusta kuvatakseni lainaan seuraavaksi tunnettujen suomalaisten tutkijoiden ajatuksia siitä.

Matti Kuusi kirjoitti esimerkiksi typologiassa analyysissään vuonna 1949: Nähdäkseni **Kaarle Krohn** (suomalainen folkloristi 1863–1933) on terävästi oivaltanut maailmansyntyrunon dualistisen perusluonteen – runo Väinämöisen syntymästä, ajelehdinnasta ja luo-

Suomalaisten ja intialaisten teemojen vertailu

Matti Kuusi jakoi Sampo Eepoksessaan (1949) kansanrunojen materiaalin viiteen runokokonaisuuteen, joista ensimmäinen käsitteli maailman luomista. Sen Kuusi jakoi kolmeen osaan: Väinämöisen ampuminen, ajelehtiminen ja maailman luominen. Väinämöisen ampumisosassa oli edelleen eri "nikamia", jotka olen yhdistänyt neljäksi kokonaisuudeksi: Lappalaisen vihamielisyys, nuolien valmistaminen, Väinämöisen matkaaminen ja Väinämöisen ampuminen. Ne sopivat intialaiseen materiaaliin vertaamiseen seuraavasti:

SUOMALAISET TEEMAT

Lappalaisen vihamielisyys

- Väinämöinen sinisenä hirvenä ratsastaa ja matkaa taivaan tilassa, merellä
- Kyyttösilmä-lappalainen. Kyyttö voi merkitä raitoja eläimessä
- Ampumisen motiivi ei ole selkeä
- Nuori nainen puuttuu kuvasta: Väinämöiseen tosin liittyy nuorten naisten haluaminen (Aino kalaksi muuttunut, Katariina taivaalla jne.)

Nuolien valmistaminen

- Tulilappalainen
- Tulilappalais-nimitykselle ei ole mitään selityksiä; hänen aseensa ja asuinpaikkansa ovat tulsia
- Lappi kylmänä kylänä
- Nuori nainen jousen kaarella (kosmisen halun kuvana)

Väinämöisen matkaaminen

- "Uvantolainen" -termi = kiimassa, kuumana (uusi tulkinta uve sanalle)
- Väinämöisen hevonen = hän itse hirvenä
- Halu maata, laskeutua naisen viereen

Väinämöisen ampuminen

- Kolmijaon käsite, kosminen jako. Rujo rampa sokia. Suhde jousiampujamytyttiin, Jumi

INTIALAISET TEEMAT

Rudran vihamielisyyden syy

- Prajapati-isän ja Ushas tyttären yhdyntä
- vanhojen sinettien viirukuviot (Harappan proto-Shiva)
- Rudran tehtävä ykseyden valvojana = Vas-tospati -nimitys. Yhdyntänsä kostaja
- Ushas on läsnä halun kohteena; Isän halu on ampumisen ja koston syy

Rudran nuolet

- Rudran ambivalenssi: 1. eheyden vartijana ja 2. Prajapatin kunnian menetyksen kostajana
- Rudran kaksijakoinen asema 1. joogina = sisäisen ykseyden tilan, selibaatin haltija ja 2. Tulena (Agni)
- Rudra-Shivan yhteys kylmään, oleskeluun hautausmailla ja Himalayan vuoristoon
- Prajapatin matkaaminen
- Prajapati (rsya) hirvenä, antilooppina, kii-massa

- Ushas (rohini), punainen naarashirvi, peura, antilooppi. Tähtikuvioissa nähdään hirvien takaa-ajomatka

Ampuminen

- Rudran nuoli on tulinen Agni = Tryambaka, kosmiset kerrokset, kolmisolmuinen nuoli

Proto-Kalevalan (1834) ensimmäinen runo sisältää teemat

(kaikkiaan 113 säettä)

1. Vihamielinen lappalainen ampuu kolme nuolta kohti Väinämöistä ja onnistuu kaatamaan hänen hevosensa/sinisen hirven hänen altaan.
2. Väinämöinen suistuu mereen ja ajelehtii.
3. Kääntyilemällä vedessä hän luo merenpohjan, saaret ja luodot.
4. Ilman lintu lentää etsien pesäpaikkaa.
5. Väinämöinen nostaa polvensa merestä.
6. Lintu pesii polvelle, munii munat ja hautoo.
7. Väinämöinen liikauttaa polveansa tuntiesaan sen palavan.
8. Munat vierivät veteen ja särkyvät kappaleiksi
9. Äiti maa syntyy munan alimmaisesta puoliskosta, taivas ylemmästä, aurinko keltaisesta ja kuu valkuaisesta, tähdet munan kuoren sirusista.

Vanhan Kalevalan (1835) ensimmäisen runon teemat

(kaikkiaan 315 säettä)

(Sisältää Proto-Kalevalan teemat lisäksiin ja muutoksin Lönnrotin kielellä – säerivien lukumäärä sulkeissa)

1. Laulaja valmistuksen ja alkaa kertoa miten Väinämöisen kolmekymmentä kesää ja talvea äitinsä kohussa maannut syntyy maailmaan (73-112).
2. Siitä Väinämöinen hevosen saanut lähtee ajoon (113-135).
3. Lappalainen, mistä lie vihaa kantava, vah-taa surmataksaan häntä (136-182).
4. Näkee meren selällä ratsastavan ja ampuu kohti nuolensa (183-221).

5. Toiste kolmannesteki lauasnut jo kaato Väinämöisen alta hevosen (222-232).
6. Siitä Väinämöinen itse ympäri vesiä uien luo, mitä mihinki, karia, saaria, luotoja ja kalahautoja (233-269).
7. Kotka pesintäpaikkaa etsossa keksii merellä Väinämöisen ja munii polvelle (270-284).
8. Munat siitä polvien liikahtaessa vierivät veteen ja särkyvät karilla. (285-303).
9. Niin Väinämöinen munanmurusista luo maan ja taivaan, tähet, kuun ja auringon (304-315).

Uuden Kalevalan (1849) ensimmäinen runo

(kaikkiaan 344 säettä)

1. Runo alotteleikse (1-102). Ilman impi laskeutuu mereen, jossa tuulen ja veden raskauttamana tekeytyy veden emoksi (103-176).
2. Sotka laittaa pesänsä ja munii veden emosen polvelle (177-212).
3. Munat vierivät pesästä, särkyvät palasiksi ja palaset muodostuvat maaksi, taivaaksi, auringoksi, kuuksi ja pilviksi (213-244).
4. Veden emonen luopi niemiä, lahtia ja muita rantoja, syviä ja mataloita paikkoja mereen (245-280).
5. Väinämöinen syntyy veden emosesta ja ajelehtaa kauan aalloilla, kunnes viimein pysähtyy maarannalle (281-344).

mistöistä on sekoittunut runoon Väinämöisen amunnasta ja ajelehdinnasta Pohjolaan.

Martti Haavio, Matti Kuusen opettaja, suulisen perinteen professori Helsingin Yliopistossa ja myös runoilijana tunnettu **P. Mustapää**, kirjoittaa seuraavasti luomisorunon toisinoista: Runon alku on hyvin epämääräinen ja tutkijat ovat turhaan koettaneet saada selville onko ru-

no erillinen kokonaisuus vai muiden runojen jatkoa, kuten usein on.

Myöskään Elias Lönnrot Uutta Kalevalaa kootessaan ei enää hyväksynyt kyytösilmä Lappalaisen ampumaa sinisellä hirvellä ratsastavaa Väinämöistä luomisorunon osaksi, vaikka se kuului luomisorunoon vanhoissa runoissa, jotka ovat Kalevala-versioiden pohja. Niin Alku-

Intialaiset tekstit

Samhita-tekstit

Rg-Veda Samhitassa on kaksi "mandalaa", joissa käsitellään luomisen myyttiä: Rg-Veda 10.61.4-9, joka on jumalallisen yhdynnän tarina, viidessä säkeessä.

Rg-Veda 1.71.1-5, säe 5, joka kertoo saman tapauksen. Muut lainaamani säkeet ovat esimerkkejä Agnista, tulesta, joka yhdistyy Rudraan, nuolen ampujaan.

Maitrayani-Samhita 4.2.12 kertoo yhdyntätarinan selkeän yksinkertaisesti. Jousiampuja tähtää Isä Prajapatia, olentojen Luoja, joka on ottanut hirven muodon, jahdatessaan himonsa kohdetta tyttärtään Ushasta, joka on myös yhtä kuin aamunkajo, auringonnousu.

Brahmana-tekstit

Satapatha Brahmanasta kolme tekstiä:

SB1.7.4.14 mainitsee myyttidraaman päähenkilöt nimeltä; ei ainoastaan isä, tytär ja "se jumala", kostaja.

SB 1.7.4.5-7 kertoo Rudran nuolen voimasta, kun se uppoaa Prajapatin lihaan; Prajapatin joka myöhemmin ymmärretään "uhrina".

SB 2.12.1-10 on tähtitieteellisesti käsitelty Ushas-tytären pakoretki hirven hahmossa isä-hirven seurattessa häntä.

Aitareya Brahmanasta kaksi tekstiä:

AB 3.33 kertoo yhdynnän perusmyytin, jossa henkilöahmot nähdään taivaan tähtikuvioiden eläiminä; myytti kerrotaan tähtien liikkeinä.

AB 3.34 jatkaa myyttiä pudonneen siemen-nesteen voimasta.

Kausitaki Brahmanasta yksi teksti:

Agnimaruta shastra käyttää yhdynnän perusmyytin henkilöitä uhrirituaalissa rg-vedan mantrojen myötä.

Intialaisten luomisrunojen sisältö

Luominen, jonka vedalaiset runoilija-tietäjät, rishit kuvasivat, voidaan luokitella professori Barbara Holdregen (University of California, Santa Barbara, U.S.A.) mukaan seuraavasti viiden tekijän avulla:

Luomisen "tekijät" :

1. Ilmentymätön absoluutti, kaiken luomisen ydin (Tad Ekam Rg-veda 10.129.) ja Aja, syntymätön (Rg-veda 10.82.).
2. Persoonallinen jumala-hahmo, joka muodostaa kolme maailmaa, maan (prthivi, bhumi), ilma tai keskinen maailma (antariksha) ja taivas (div). Esimerkkeinä Prajapati, olentojen ylijumala Rg-veda 10.121. ja Vishvakarman Rg-veda 10.81. ja 10. 82.
3. Vedet (ap, ambhas, salila), jotka edustavat naiseuden periaatetta Rg-veda 10.129., 10.121., 10.82. Vedet yhdistetään Vac eli puheen jumalattareen, joka on myöhemmin Sarasvati.
4. Hiranyagarbha, kosminen embryo tai muna, valokehä Rg-veda 10.121., 10.82.
5. Purusha, kosminen mieshahmo, jonka kehon osat muodostavat maailmankaikkeuden osat ja Intian eri kastit Rg-veda 10.90. ja 10.130.

Keinot, joita näissä luomisissa käytetään ovat professori Holdregen mukaan: Halu, keskittymisen kautta muodostuva "tulivoima" eli tapas, yhdyntä, uhri ja puhe. Keinot yhdistyvät yllä olevan luettelon tekijöihin eri tavoin: Purushan uhraus intialaisena rituaalina (agnicayana), Hiranyagarbhan maailmanmuna-syntymä (joka vastaa Kalevalan munasta syntymistä), tuli Vesissä (kuten Kalevalassakin sotkan munan hautuessa tulipesässä), Prajapatin kosminen himo tyttärtään kohtaan (jota tutkin intialaisena avaimena draamaan, jossa Lappalainen ampuu nuolellaan Taivaan Isää, luoja Väinämöistä) jne.

(Proto-)Kalevalassa kuin Vanhassa Kalevalassakin Väinämöinen vielä ratsastaa ja vihaapitävä tulilappalainen ampuu nuolensa hänen "sapsoonsa" (sapsohon sinisen hirven). Vaikka runonlaulajat lauloivatkin ampumiskohtauksen luomisrunon osana, samoin kuin syntylöitsujen osana, Lönnrot ei nähnyt sen olevan looginen Uuden Kalevalan uutta juonikudelmää

kehitellessään. Kuten jo todettu, luodessaan Ilman Immestä Vein Emoisen hahmon (Vein Emoinen = Väin-ämöinen ja miettiessään näiden nimien mahdollista sekoittumista toisiinsa) sekä uskoessaan Lappalaisen olevan itse asiassa sama kuin Joukahainen, Lönnrot sijoitti Väinämöisen ampumiskohtauksen omaksi erilliseksi runokseen ja muodosti siitä runon 6.

Matti Kuusi esitti mielipiteenään (1949), että tutkijat olivat miltei yksimielisiä siitä, että Väinämöisen ampuminen ja maailman luominen eivät kuuluneet yhteen.

Väinämöisen ampumiskohtaus on siis ollut ongelmallinen. Lönnrot ratkaisi sen yhdistämällä Joukahaiseen Väinämöis-hahmoa ampuneen Lappalaisen kehittäen näin uuden loogisen juonen ja selityksen näiden kahden suhteeseen. Alkuperäistä Väinämöis-hirven ja Lappalais-ampujan suhdetta tutkaillessamme ja intialaisia avaimia etsiessämme voimme kuitenkin kysyä: Onko intialaisissa kuvauksissa jumalhahmojen ampujia? Onko ampujissa yhteisiä piirteitä Lappalaisen kanssa? Voisivatko ne selittää ampumisen ja näin selittää sen paikan (myös suomalaisessa) kosmogonisessa runossa?

Toinen teema-aiheeni eli Luojan muuttaminen luojattareksi – Kalevalassa Ilmattareksi – nostaa esiin sellaisia kysymyksiä kuin: millaisia malleja tälle muutokselle on? Onko Suomen kansan vanhoissa runoissa naisjumalattaren malleja? Onko intialaisissa luomirunoissa naisjumalattaren malleja ja jos on, millaisia? Yrityksenäni on ollut selvittää Ilmattaren yhteyttä tai vastaavuutta intialisiin runokuviiin, ja kuten ampumiskohtauksessakin, ”löytää nainen kaiken takaa”.

Tällaisten kysymysten pohjalta työhypoteesiksi muodostui: vertaileva lukeminen voi selittää joitakin kiintoisia, mutta ratkaisemattoman arvoituksen kaltaisia piirteitä suomalaisessa kosmogonisessa tekstimateriaalissa.

Aikaisempi tutkimus on pysynyt siinä näkemyksessä, että Väinämöisen ampuminen ja maailman luominen eivät kuuluneet yhteen.

Tätä päätelmää vastaan esitän ajatuksen, että ampumiskohtaus on oma kosmogoninen myyttikertomuksensa ja sellaisena kuuluu kosmogoniseen kontekstiin.

Hypoteesi: Suomalaisen ja intialaisen tekstimateriaalin vertaileva tutkimus voi selittää sekä joitakin materiaalin tähän asti selittämättömiä piirteitä että myös jo aikaisemmin (Lönnrotin itsensäkin toteamia) yhtäläisyyksiä.

Lönnrot oli havainnut yhteyden ”indialaisen” tarinoihin vanhojen runojen kanssa työ-

kennellessään. Tämän lisäksi hän loi uutta -- jotkut osat säilyivät ennallaan, jotkut muutuivat. Yhteyksiä ja vastaavuuksia intialaiseen materiaaliin voi siis ilmetä ja niitä etsiä kahdella tasolla: ensiksi, onko samanlaisuutta jo ennen Lönnrotia ja toiseksi, mikä on samanlaista Lönnrotin uusissa luomuksissa kuin intialaisessa materiaalissa?

Ampumista käsittelevien intialaisten tekstien henkilöt ja juoni

Taivaallisella näyttämöllä on kolme henkilöä: Prajapati, Rudra ja Ushas.

Juoni on yksinkertainen: Rudra, tulenpunainen huutaja on virittänyt jousensa valmiiksi ampuakseen nuolen olentojen luojaan, Taivaan valtiaaseen, Isä Prajapatiin, joka himoitsee tyttärtään Ushasta, auringonnousua.

Himollaan Prajapati, joka on alkuperäinen, muotona ilmentymätön kaikkeus ja kokonaisuus itsessään, loukkaa omaa statustaan, jonka Rudra, vihasta syntyvä ilmentymättömyyden tilan suojelija, kostaa ampumalla Isää.

Rg-Veda 10.61.4-9 säkeiden ydin kuuluu tyypillisen huonosti suomennettuna suunnilleen näin: *”Hän jonka seksuaalinen elin oli ojentuneena, tämä, jonka hän oli naiseen asettanut, tämän hän veti ulos, nuoresta naisesta, ja keskellä aktia, himokas isä, joka yhtyi nuoreen naiseen, valutti siementä ja sirotti sitä Maahan. Isä paritellen tyttärensä kanssa, suihkutti siementä Maahan. Ja jumalat loivat tilan, asumuksen ja valojen vartijan...”* (= Vastospati, Rudra, josta tulee aktin kostaja). Näitä säkeitä ei Griffithin vedan sanskritin englanninkielisessä käännöksessä ehkä sopivaisuussyistä ollut mukana, viitteissä oli vain latinankielinen käännös.

Vaikka voi näyttää siltä, että yritys tulkita Väinämöisen ampumiskohtaus kostona yhdynnästä tämän kaukaisen intialaisen apokryfisen yhdyntäkuvauksen kautta on pyrkimys shokeerata ja paljastaa suuri Väinämöinen, Tietäjä länikuinen, vain ”likaisena ukonrähjänä” – tai selittää Väinämöisen ampumiskohtauksen syyksi pelkästään (taivaallinen...) insesti

– isä haluaa tytärtään – ymmärrän yhdynnän vertauskuvan kuitenkin syvällisempänä. Ymmärrän sen alkuperäisen ykseyden kuvauksena, ykseyden, josta syntyy moninaisuus.

Kenties ”kokija-runoja”, ”mystisen” ykseyskokemuksen haltija esittää tässä mytologisen tietoisuutensa sanelemana eriytymisen tarinan vertauskuvin: esittää kaikkeuden runollisesti taivaana, (kokemusperäisen kaikkeus-käsitteen filosofisen ajattelun ja tunne-elämän läpi) taivaan rajattomana sinisyytenä, näyttämönä, jolla on inhimillisiä henkilöitä, kosmisen draaman näyttelijöitä, tässä Isä, tytär ja kostaja.

Tässä tulkinnassa Rg-vedan luotujen herra personifioi kaikkeutta, ennen kuin kakseus ja sen vastakohtana ykseys ei-kakseutena ovat eroteltuina toisistaan. Kaikkeus nähdään luovana periaatteena, kuvataanpa hänet sitten Taivaana (Dyaus), personoituna valon, lämmön ja kosteuden antajana tai eläinhahmona, hirvenä, puhvelina tai antilooppina, mikä tapahtuu myöhemmissä Brahmana-säkeissä. Isä-Taivaan sylistä nouseva sarastus, aamunkajo, voidaan nähdä tyttärenä, ikään kuin yhdestä jatkuneena, kun ei vielä ole ”toista” – luomistarinoisahan on yleensä miehen lisäksi nainen, johon yhtyä. Tytär on tavallaan kuitenkin vain mel-

kein ”toinen”, yhden jatkeena yksi, ei todellinen ”toinen”, muu.

Kalevalan Luoja-hahmon, taivaan sinisen hirven, Väinämöisen, voidaan nähdä tuntevan samanlaisia taivaallisten tyttärien kaipauksia kuin vedassa, esimerkiksi runossa, jossa hän ”Istu illat ikkunassa, aamut aitan kynnyksellä, valvatti vajojen päissä, istu immen ihanuutta, kanamarjan kauneutta.” Proto-Kalevalan rakenteessa tämä runo (kooste) oli vielä mukana, myöhemmissä Kalevala-teoksissa ei. Kalevaloissa Väinämöisen ampumista valmisteleva tulilappalainen on ollut hahmo, jonka *vihamielisyys on ollut kaikkien vanhojen runojen tyyppilinen piirre, mutta pitkän vihan pitämiselle ei ole tiedetty selvää syytä. Viha on siis kertautuva ”alku”-piirre – mutta miksi?* Intialaisissa teksteissä meillä voi olla vastine, syy Lappalaisen vihaan: Rudra, joka syntyy vihasta punaisena huutajana (”Red Howler” englanninkielisissä käännöksissä), on tulisen vihan ruumiillistuma, joka suuttuu siksi, että näkee Isän rikoksen tytärtä kohtaan ja ampuu isää kostoksi. Lappalaisen ja Rudran vertailussa olen avan-
nut yhtäläisyyksiä Matti Kuusen luokittelun pohjalta. ●

Rg-Veda 10.61. 4-9. To the Viśve Devās from Nābhanedīṣṭha Mānava²⁵
triṣṭubh²⁶

4. kṛṣṇā yad goṣu aruṇīṣu śīdad divo napātā aśvinā huve vām
vītam me yajñām ā gatam me annaṃ vavanvāṃsā nayīṣam asmṛtadhṛū
5. prathīṣṭa yasya vīrakarmam iṣṇad anuṣṭhitam nu nariyo apauhat
punas tad ā vṛhati yat kanāyā duhitur ā anubhṛtam anarvā
6. madhyā yat kartvam abhavad abhīke kāmam kṛpṇāne pitari yuvatyām
manānag reto jahatur viyantā sānau niṣikṭam sukṛtasya yonau
7. pitā yat svām duhitaram adhiṣṭkan kṣmayā retāḥ saṃjagmāno ni siṃcat
suādhiyo 'janayan brahma devā vāstoḥ patiṃ vṛtapāṃ nir atakṣan
8. sa īm vṛṣā na phenam asyad ājau smad ā parā aid apa dabhracetah
sarat padā na dakṣiṇā parāvṛn na tā nu me prśaniyo jagrbhre
9. makṣu na vahnīḥ prajāyā upabdir agniṃ na nagna upa śīdad udhah
sanitā idhmaṃ sanitota vājam sa dhartā jāñe sahasā yaviyut

Tutkimukseen kuu-
lunut intialainen
Vedatekstin kat-
kelma sanskritiksi.

Veda-avaimet Kalevala-lukkoon

Vastaavuuksien erityispiirteitä

Temaattisten vastaavuuksien tarkan tutkimisen pohjalta voi vetää johtopäätöksiä intialaisissa ja kalevalaisissa teksteissä ker-
tautuvista sanojen tai käsitteiden "alkumuodoista".

TEKSTI KAYA BRANDT
KUVAT KAYA BRANDT

Kalevalateksteissä niiden juuret ovat vanhoissa kansanrunoissa variaatioineen ja Lönnrot kertaa niitä Kalevalan eri versioissa. Niistä on kehittynyt kuin alkuvehnän siemeniä, myöhemmin viljeltävän vehnän alkumuotoja. Intialaisista Samhita- ja myöhemmistä Brahmana -teksteistä olen vastaavasti etsinyt niiden eri-ikäisistä kerrostumista sellaisia siemenaihelmiä muunneltuneen, jotka vastaavat Kalevalan kerrontaa.

Ampujan viha alkumuotona

Suomalainen. Ampujan viha Uudessa Kalevalassa: Runolaularit muuntelivat vihan käsitettä sellaisin ilmaisin kuin "kantaa kauaista kadetta, katsetta, karehta", jolloin kateus ampumisen motivaationa korostuu. Jotkut tutkijat yrittivät löytää vihan syyn historiallisista suhteista, suomalaisten ja lappalaisten heimojen välisistä kahakoista. Lönnrot ratkaisi ampumisen ja vihan arvoituksen siirtämällä ampumiskohtauksen kokonaan pois luomiskertomuksesta ja tekemällä siitä vuoden 1848 Uuteen Kalevalaan oman itsenäisen kohtauksensa runossa 6, jossa Väinämöinen ja Lappalainen kohtaavat, ja Lappalainen nyt Joukahaisena, ampuu Väinämöistä. Joukahainen on tässä eepoksen juonen uudessa kehittäessä kateellinen Väinämöisen laulutaidosta ja shamanistisista kyvyistä, sanan voiman ja syntysanojen tiedosta.

Runossa 3 Joukahainen on jo haastanut Väinämöisen kateellisena hänen laulutaidoistaan (heidän rekensä aisat tarttuvat toisiinsa kuin intialaisten taisteluvaunujen pyörät...) ja lopulta kun Joukahainen väittää kyllä ”muistavansa” ja olleensa ”merta kyntämässä”, toisin sanoen maailman synnyttämisessä mukana, Väinämöinen kimmastuu. Ja niin ”lauloi vanha Väinämöinen, järvet läikkyi, maa järisi, vuoret vaskiset vapisi, paaet vahvat paukahteli, kalliot kaheksi lenti, kivet rannoilla rakoili...” Lisäksi Väinämöinen lauloi Joukahaisen ”suohon suonivöistä, niittyhyn nivuslihoista, kankahasen kainaloista”. Joukahainen pelastuu vasta lupamalla sisarensa Ainoa Väinämöiselle.

Lönnrot on siis kehittänyt psykologisen motivaation ampumiselle: Joukahaisen nuoren miehen into, kateus ja ylimielisyys ja Väinämöisen nuorten naisten himoaminen solmiutuvat yhteen. Kun Väinämöinen on runossa 5 seurannut Joukahaisen sisarta Ainoa mereen asti, jonne tämä suruissaan vanhalle miehelle joutumisesta on hukkunut, Väinämöinen yrittää kalastella Ainoa vedestä, mutta saamaansa ”lohta leikkellessä”, ei tätä Ainoksi tunne. Äitivainajansa neuvosta Väinämöinen – edelleen naimahaluisena – päättää lähteä kosimaan Pohjolan tyttärtä. Tiellä hän kohtaa Joukahaisen, joka ampuu häntä. Näin siis luomisrunon arvoituksellinen ampumakohtaus on muuntunut Uuden Kalevala-epoksen juonen osaksi.

Intialainen. Ampujan viha vedahymneissä ja brahmanoissa: Rudra-ampujan viha on selitetty vedahymnien samhita-osiossa ja aiheita vastaavissa brahmanoissa Rudran olemukseksi. Jumalallinen viha manifestoitui häneksi. Viha syntyi, kun ”alkuperäinen tila” häiriytyi, kun sitä loukattiin, jonka metaforana on myytissä Isän himo (jokin harmoniassa ”viriää” eloon). Kun aurinko nousee taivaalla, tytär aamurushko, Ushas, nousee isän sinisessä sylissä: hänessä yhdistyvät valon henki ja luontometafora. Vain näennäisesti toisena, tytär on isävalon hypostaasi, uskonnollis-filosofisesti selitettynä ”käsite tai ominaisuus kuviteltuna itsenäiseksi olennoksi, henkilöksi tai jumaluudeksi”. Isän

himon ”synti” täytyy rangaista, sillä (filosofisesti tulkittuna): se edustaa ”tietämättömyyttä”. Tietämättömyyttä mistä? Tietämättömyyttä todellisuudesta, joka on kaikkeus-ykseys.

On kuin isän silmien eteen olisi yhtäkkiä noussut Todellisuuden Tiedon peittävä väliaikainen verho, tietämättömyys. Kakseus on tietämättömyyttä, tyttärenä ilmennyt kakseus on jokin muu (näennäisesti) Itsen ulkopuolelta, johon voi kohdistaa halun. Tytär ”muuna” on hienostunut paradoksin metafora tulkittessaan samanaikaisesti samuutta ja erilaisuutta, mutta toiseuden ilmeneminen isä-tytär-suhteena, jos siihen liittyy myös sukupuolinen halu, avaa sen myös inesti-syytteelle. Ruumiillisen yhtymisen kaipuu, ”himo” tässä myytissä on syy, joka oikeuttaa seurauksen, jumalten rangaistuksen. Rudra esiintyy aktiivisena tietoisuutena, joka täyttää karman lain seurauksen. Isä herätetään oman tietämättömyytensä paljastavaan tuskaan ruumiin kivun kautta.

Intialainen avain: Jos Kalevalan runoa luetaan ampujan ja ammutun hahmon välisistä suhteista tähän tapaan, Lappalaisen vihaan voidaan nähdä syy: Väinämöisen väärin suunnattu energia, himo.

Viirusilmä – Virupaksha

Suomalainen. Kyyttösilmä: Etsiessäni Lappalaisen ja Rudran yhtäläisyyksiä, yksi niistä jatkuvasti esiintyneistä piirteistä, joita olen kutsunut alkumuodoiksi, on Lappalaisen kuvaaminen kyyttösilmänä tai kyyttöselkänä. Kyyttösanan merkitys ei ole selvä. Kun olen etsinyt kyytön merkitystä, olen tavannut määritelmän valkoisesta viivasta, viirusta, raidasta lehmän kaltaisen olennon selässä. Ilmeisesti se on merkinnyt pitkää muotoa, uraa, viivaa, muotoa, joka on liitetty silmiin tai selkään. Lappalaista on myös kuvattu viirusilmänä, viisaana viirusilmänä.

Intialainen. Virupaksha eli vinosilmä: Virupaksha on myös yksi Rudran nimistä. Sen voidaan ajatella kuvaavan kolmatta silmää, joka nähdään keskitetyn voiman ja kahta silmää yhdistävän tiedon pisteenä, binduna, josta

myös Rudran seuraajan, Shivan viha räjähtää tulena esiin. Kolme silmää muodostavat pitkän yhdistävän viivan Rudran kasvoille. Ajateltaessa sanaa kyyttö+selkä, taidehistorian puolelta tutut raitaselkäiset Harappa-ajan sineteissä kuvatut eläimet tulevat mieleen, näiden myötä proto-Shivana tunnettu, joogin asennossa istuva sarvipäinen olento. Shivan seuraajien, Shaiva-askeettien käyttämät poikittaiset valkoiset tuhkaviivat kasvoilla ja vartalossa muistuttavat myös näitä kuvioita. Ja mytologinen Rudra-Pashupati, eläinten herra, sarvekkaitensa keskellä, on myös kuin ikiaikainen vastine Lappalaiselle – nykylappalaiselle poromiehelle.

Intialainen avain: Viirusilmä-kuvauksella voi olla itään viittaava lähde.

Tulinen kostaja

Suomalainen. Tulilappalainen: Toinen Lappalaisen kuvauksissa jatkuvasti kertautuva piirre pitkän vihan lisäksi on häneen yhdistyvä tuli, vaikka sille ei ole olemassa selvää syytä. Häntä kutsutaan tulilappalaiseksi, hän odottaa tulisisa paikoissa ja hänen aseensa ovat tulisia. Kalevalateksteissä ainoastaan yksi viite on annettu: tulinen jousi, mutta runovarianteissa on paljon tuliviitteitä. Lappalainen odottaa tulisen kodan luona, tulisen niemen kärjessä, tulisen kosken partaalla, ”lekahuttaa tulisen jousen liipasinta” ampuakseen ensimmäisen nuolensa. Uudessa Kalevalassa kolmas nuoli osuu ”sapsohon sinisen hirven, alta vanhan Väinämöisen”. Tulisuus on mahdollista yhdistää Rudraan, joka on myös samassa hahmossa tulen jumaluus, Agni.

Tulen ja valkean välille voi piirtää myös mielenkiintoisia yhdistäviä viivoja. Lappalaisesta sanotaan, että hän on ”valkia verille” (vain on valkia verille, kuin on kaunis on näköinen, vain on paha on tavoille). Valkia, valkea tavallisessa käytössä tarkoittaa valkeisuutta, mutta se merkitsee myös tulta sanassa tulivalkea. Lappalainen on vereltään valkea ja tulinen, kaunis mutta pelottava. Vaaleavärinen tulinen Rudra on myös kaunis ja pelottava. Pahatapaisuus, ilkeämielisyys ja kostonhalu

Runojen alkumuodot ja siemenaiheet

Esimerkiksi Lappalaisen selittämätön vihanpito, jota myös Lönnrot ihmetteli sanoin: ”Lappalainen mistä lie vihaa kantava vah-taa surmataksaan häntä” on kalevalarunojen siemenaiheita.

Proto- eli Alku-Kalevalan Runossa 1 näkyy Lappalaisen pitkä viha:
Lappalainen kyyttöselkä
Ijän kaiken kiertolainen,
Piti viikoista vihoa,
Kauanaikaista kareta,
Päällä vanhan Väinämöisen.

Se näkyy myös Vanhan Kalevalan pitentyneessä runossa samassa muodossa:

Lappalainen kyyttösilmä
Piti viikoista vihoa,
Kanto kaukaista katsetta,
Kera vanhan Väinämöisen.

Ja Uudessa Kalevalassa, nyt runossa 6, Lappalaisesta tulee Joukahainen, jonka nimen kertaavana lisäkkeenä on lappalainen.

Olipa nuori Joukahainen,
laiha poika lappalainen.
Piti viikoista vihoa,
ylen kauaista kaetta,
kera vanhan Väinämöisen,
päälle laulajan ikuisen.

Intialaisista Samhita- ja myöhemmistä Brahmana -teksteistä, niiden eri-ikäisistä kerrotumista, löydettyjä Kalevalan kerrontaa vastaavia siemenaiheita muunneltuneina ovat: Lappalaisen vihamielisyys/ Rudra vihan ruumiillistumana kyyttösilmä/ virupaksha tulilappalainen/Rudra-Agni-tulena
Lappi, kylmä kylä/Himalaya
Väinämöinen uvantolainen/Prajapati hirven Neito halun kohteena/Ushas

yhdistetään myös vinoihin, kapeisiin silmiin, ei ainoastaan ennakkoluuloina Suomessa lappalaisiin vaan yleensäkin.

Intialainen. Rudra tulena: Rudra Agnina, tulena, on käsite, jossa yhdistyy sekä luovuus että tuhoaminen. Ne vastakkaiset ominaisuudet, joista myöhemmin tulee Shiva, askeettierootikko, ovat jo esi-isä Rudran ominaisuuksia: tuli, jolla luodaan, myös tuhoaa luodun,

sen voimaa voidaan käyttää molempiin tarkoituksiin. Veda-kirjojen tekstien sisältämät Rudran nimitykset Vastospati ja Vratapa kertovat Rudrasta asumuksen, pyhän tilan vartijana, niiden valojen vartijana, joilla on pyhitetty se mikä ”on”, kaikkeus kokonaisuutena, josta mikään ei ole vielä vuotanut ulos ja muuttunut olemassaoloksi, universumiksi, maailmaksi. Kun tämä purkaus on tapahtunut, Rudra hoitaa ja vartioi tuhoamalla. Hänen tulinuolensa tuhoaa sen, mikä on saanut alkunsa, toisesta tulesta, halun tulesta. Rudran asettama motivaatio voidaan nähdä askeettisena keskitetyn mielen luovana tulena, tapaksena, jolla tuhoataan, keitetään, kypsytetään halun vähempiarvoinen ja himon vääristynyt tuli.

Intialainen avain: Lappalaishahmon tulusuudessa voi olla Rudran jälkiä.

Kylmä Pohjola, Kuoleman ja Tuonpuoleisuuden Maa

Suomalainen: Lappi, Pohjola, Tuonela, Manala, Kalma, Hiisi: Kaikki edellä olevat paikan nimet ovat kohoava portaikko kohti esoteerisempaa ja abstraktisempaa käsitettä tuonpuoleisesta – Lappalainen on kotoisin sieltä. Hän voi olla myös Alisesta, kuoleman maasta. Hänen kotipaikkaansa on kutsuttu pimeäksi ja kylmäksi kyläksi. Jos kylmyys ymmärretään psykologiseksi mielenmaisemaksi, tämä symboli voi saada toispuoleisuuden lisäpiirteitä. Lappi voi merkitä muuttuneeseen tietoisuuden tilaan astumista, johon shamaani astuu transsikokemuksessaan. Shamaani matkustaa kuoleman maahan, jossa Tuonen koirat haukkuvat, tuodakseen takaisin tietoa. Lappi on manaajien ja noitien maa.

Intialainen. Maa ajan tuolla puolen: Rudran seuraajan, Shivan tiedetään olevan kotonaan Himalayalla, ja hän rakasti viettää aikaa hautausmailla. Shiva on pelottavassa Mahakalan eli ajan hallitsijan hahmossaan ajan ja kuoleman tuhoaja, ja samalla myös ajasta vapauttaja. Myöhempi Mahabharata-teksti 13.128.13-15 kuvailee Shivan asumusta näin: ”Se oli ruu-

miiden polttopaikka, jonka maa peittyi petolintujen ja shakaalien repimiin hiuksiin ja luihin, täynnä sadoittain palavia ruumislavojia, epäpuhtas lihan, luuytimen, veren ja lihaskasojen röykkiö, shakaalien kirkkaisujen kiirissä ympäri.” Tässä uskomusjärjestelmässä ei kuitenkaan ole mitään puhtaampaa paikkaa kuin polttohautausmaa, koska siellä vapautuu maailmasta, joka jo sellaisenaan on kuoleman maa. Kun Lappi nähdään Kalman maana tämän henkisen kuvaston kautta, myös Lappalaisesta tulee vapauttaja. Hän vapauttaa halun ajaman kosmisen Isälahmon kosmisesta tietämättömyyden unesta (Väinämöisen oman väärin suunnatun halunsa, himonsa vankilasta).

Intialainen avain: Myyttisen toispuoleisuuden, Kalman maan rakenteen näkeminen Lapin maan takana, nostaa ampumisen henkiselullisen tulkinnan tasolle.

Kohteen kiima

Suomalainen. Väinämöinen halunsa ajamana: Väinämöisen nimitys ”uvantolainen” tai ”uvannon sulho” on uusi tapa tulkita se kiimaiseksi. Adjektiivin muotoinen substantiivi uvantolainen ymmärretään yleensä Uvanto-nimestä paikasta kotoisin olevaksi. Vaikka sanan tausta ei ole varma, on ajateltu sen juontuvan sanasta uve, joka tarkoittaa reikää jäässä, tai uva, joka merkitsee vuolaana virtaavaa vettä. Väinämöisenkin nimen on uskottu johdetun vedestä, sanasta väinä, leveä syvä hitaasti virtaava kohta vedessä. Uve merkitsee myös oria, uroshevosta tai sonnia. Uvehebo, uvehäkki on paritteluun valmis eläin.

Luomiskertomuksessa, jossa on kysymys kosmisesta eroottisesta halusta, voitaisiin sana uvantolainen tulkita kiimaiseksi Väinämöiseksi, joka kosmisen himon vallassa sinisenä hirvenä laukkaa kohti nuoltensa kanssa valmiina piileskelevää Lappalaista.

Väinämöisen hevonen tai sininen hirvi, eläin, voi olla runollinen ilmaisu hänestä itsestään; ammuttu nuoli tuntuu osuvan mieheen, ihmiseen, vaikkakin hirven muodossa, kuvauksissa

”läpi lihojen ja luiden, oikean olkapään, vasemman kainalon”, jotka päättyvät ”sapsohon sinisen hirven”. Sapson on selitetty merkitsevän eläimen olkapään, hartioden tai lantion seutua. Hevonen/hirvi on sininen tai tumma, musta, ratsastaminen tapahtuu merenaalloilla, joten on mahdollista nähdä mies/eläin symbolisena hahmona.

Hirvikuvausta ei ole annettu Luomisarun yhteydessä, mutta se on punottu Kalevalarunoihin esimerkiksi Hiiden hirven muodossa; Hiisi merkitsee pyhää. Vanhan Kalevalan Luomisarunossa on eräs kuvaus hirvennahasta: ”Selkeä silittelevi, taljoa taputtelevi: Sopisi selällä olla, ketun päällä kelletellä”. Tämä säepari on tuttu myös jatkosta: ”Sopisipa taassa maata, nuoren neitosen keralla.” Jos tämän runon mielikuva hirven tavoittelusta yhdistetään in-

tialaisen myyttikuvan kanssa, nähdään Isä ja tytär, hirviksi muuttuneina, pakeneva tytär-hirvi Isän takaa-ajamana.

Intialainen. Prajapati rshya/mrga-hirvenä/antilooppina: Prajapati, olentojen Luoja hirvieläimen muotoon muuttuneena on esitetty Aitareya Brahmana 3.33. ja Satapatha Brahmana 2.1.2.4-10 -teksteissä. Hirvimyytti esitetään rituaalisena uhritulien asettamisena oikeassa suhteessa tähtiin. Aitareya-kuvauksessa Isä on ottanut tumman rshyahirven tai antiloopin muodon, takaa-ajettu tytärhirvi kuvataan rohini punainen hirvi -nimellä. Hirven tumma väri krishnamrga on varattu palvontarituualiin, antiloopin nahan yhä ollessa yksi rituaaliin vaadituista tarvikkeista. Myös ratsastava Väinämöinen-hirvi nähtiin tummana pisteenä taivaanrannassa.

Intialainen avain: Takaa-ajaja ja takaa-ajettava pyhän tilassa ovat hirvieläimen muodossa.

Halun kohde nuori nainen

Suomalainen. Nuori neito: Nuori neito tai nuoret neidot monikossa, on se mikä motivoi erilaisissa runollisissa yhteyksissä miesten toimintaa Kalevalassa ja vanhoissa kansanrunoissa. Vaikka nuorta neitoa ei näy suomalaisessa luomisrunossa, olen silti etsinyt häntä ”cherchez la femme!” eli nainen kaiken takana -näkemys mukaisesti. Missä hän on? Hän on läsnä esimerkiksi Pohjan neitinä, joka ”istui ilman vempalellä, taivon kaarella kajotti” Uuden Kalevalan runossa 8. Kuvauksessa yhdistyy useita aineksia ja toisinoissa nimiä Kaija, Kaia, Kaio, Katri, Katrina, Katerina, Katerinainen, Katja, Katjoi jne. Taivon kaarella kajottaminen viittaa myös kajaan, kajastukseen, sama ajatus kuin aamunkajo-auringonnousu (Aurora) Ushas intialaisessa myytissä. Nainen kaarella -ajatusta Lönnrot käytti myös tarvittaessaan Lappalaisen, eli ampujan jousen kaaren viimeistelyyn sopivan koristeena. Lönnrot valitsi sanat ”kapo kaarella makasi” (kapo = kaunis nuori neiti) kuvaamaan Lappalaisen jouta. Muita naisten nimiä, joita Kalevalassa on käytetty, ovat Aino, joka kuuluu Anni, Annikki, Annukka, Annukainen nimiperheeseen, ja johtaa mieleen sanan ainoa. Tavoiteltu neito on myös Saaren neito ja morsian, jonka ominaisuudet, valkea (valvatti) ja punava, verevä, vereväinen (kuin veri) tuovat mieleen aamunkoiton jumalattaren, jonka veri punertaa valkeana kuultavan ihon läpi, kuin runollisesti auringonnousua symboloiden.

Intialainen. Ushas, Aamunkoitto: Etsimäni suomalaisen ampumiskohtauksen motiivi – nuori neito – on intialaisessa mytologiassa nuolella ampumisen syy: olentojen luoja, Isä Prajapatin sylistä nouseva aamun aurinko, Ushas. Häntä vastaavaa halun kohdetta olen etsinyt suomalaisesta runostosta selittääkseni kosmogonian ampumiskohtauksen arvoituk-

sen, jolle ei ole näkynyt selvää syytä. Vaikka Ushas-tytär ilmestyy ”toisena” hän on silti yhtä kuin Isä. Heidän samuutensa korostuu molempien esiintyessä myös hirvinä. Näin ollen heidän näennäinen jakautuneisuutensa kahdeksi, kakseutensa, ja siitä seuraava eroottisuus, on vain illuusio, kosmogoninen leikki, ”lila”. Filosofisessa katsannossa kakseuden verhon siirtyessä pois hämärtämästä näköä, ykseystila, joka on alku- ja ääri-Todellisuus, paljastuu jälleen sinä mikä ”oli” ennen ajan ja avaruuden, universumin, maa-ilman kosmogonisen luomisleikin alkua.

Intialainen avain: Kun vedatekstien alkuyhdynnän kuvaus ja sen rangaistus ampumalla asetetaan suomalaisten vanhojen kansanrunojen ja Kalevaloiden kontekstiin ja verrataan yhtäläisyyksiä, on mahdollista ajatella, että suomalaisen ampumiskohtauksen puuttuva pala on nuori nainen.

Loppupäätelmä

Kun intialainen avain sovitetaan suomalaiseen lukkoon, jonka osa näyttää hävinneen, nähdään lukon avautuvan: filosofisesti tulkitsevan mielikuvituksen avulla intialaisen myytin voidaan nähdä – kuvitella – valaisevan myös suomalaisten vanhojen kansanrunojen ampumistapahtumaa. Ykseyden menettäminen illuusioon yhtymällä Itsen ulkopuolelta on ehkä vaatinut jumalten koston, ajattelussa, jossa luovuuden alkulähteen uskotaan olevan Yksi.

Luomisrunon hahmot ja tapahtumat voivat olla kulkeutuneet suomensukuisille muualta, myös siis Intian suunnalta. Intialaiset piirteet voivat selittää sellaiset selittämättömät luomisrunon arvoitukset kuin lappalaisen pitkän vihan, hänen tulisuutensa ja sanat Lappalainen kyyttösilmä ja Väinämöinen uvantolainen. Väinämöisen ampumiskuvausta pidän täten omana kosmogonisena runokokonaisuutenaan ja uskon sillä olleen tehtävänsä syntyjä syviä laulettaessa. ●

Tarina Lönnrotin
Kalevala-
versioiden
takana

Lönnrot teki useita runonkeruumatkoja ja niiden pohjalta erilaisia versioita Väinämöisen tarinasta. Onko tulos folklorea vai "fakelo-rea"? Jotta Lönnrotin Kalevalaan tekemiä muutoksia ymmärrettäisiin oikein, on tarpeen kerrata hieman historiaa.

TEKSTI KAYA BRANDT
KUVAT KAYA BRANDT

Ensimmäinen *Kalevala* eli *Runokokous Väinämöisestä*, joka ansaitsee *Proto-Kalevalan* eli *Alku-Kalevalan* nimen, valmistui vuonna 1833, toinen eli *Vanha Kalevala*, jossa oli keruumatkojen pohjalta uutta runoma-

teriaalia, ilmestyi vuonna 1835. Ja vielä 1849 täysin uusien ajatusten pohjalta Lönnrot julkaisi kolmannen Kalevalan eli Uuden Kalevalan, jollaisena Suomen kansa Kalevalan tuntee. Uudessa Kalevalassa ovat myös ne kosmogonisen runon muutokset, joihin oma tutkimukseni on keskittynyt.

Koska tiesin Lönnrotin Kalevalaan tekemistä muutoksista hänen omien kirjeittensä pohjalta, jouduin ajattelemaan vanhaa kysymystä Kalevalan aitoudesta kansanrunoutena. Ja koska olin etsimässä kuvittelemaani aitoa ja ensimmäistä runokuvan "alkumuotoa", siirryin aluksi Kalevalan eri versioiden taakse, *Suomen Kansan Vanhoihin Runoihin*; niistähän myös Lönnrot Kalevalansa kokosi. Vanhoissa runoissa ajattelin olevan Kalevalan henkilöhahmojen ja eppisten juonien siemenet, niin kuin

vanhimmissa intialaisissa Veda-runoissakin on myöhempien kehittyjen alkuainekset.

Suomen Kansan Vanhat Runot

Kun lukee yksittäisiä vanhoja runoja ja uuden toisintoja, tulee väistämättä tunne siitä, että ne ovat osa laajempaa kokonaisuutta, jo kadotettua maailmankuvaa. Lönnrot ei varmasti ole omana aikanaan ollut yksin sen tuntiessaan ja halutessaan muodostaa runoista eepinen kokonaisuus –minkä vuoksi häntä jossain vaiheessa syytettiin ”fakeloren”, väärennöksen, eikä aidon folkloren, kansanruno-eepoksen tuottamisesta. Nykylukijassakin herää samanlainen yhdistämisen mielihalu – ainakin itse tunsin sen. Runojen luonto merineen, puineen, eläimineen, aurinkoineen, kuineen, tähtineen, Väinämöisineen ja muine Kalewan poikineen tuntuu hengittävän kuin valtava, salaperäimen elävä olento, ilmaisevan synnyn ja kohtalon merkitystä, kuitenkin kuin osiinsa irronneina pirstaleina.

Aivan luonnollisesti syntyy tarve pirstaleiden yhdistämisestä laajemmaksi kokonaisuudeksi, jotta vertauskuvien sisäinen logiikka ja johdonmukaisena soljuvan juonen kauneus olisi nähtävissä. Ja juuri sen Lönnrot teki. Hän yhdisteli osia, kokosi ja liitti erillään olevia kokonaisuuksia yhteen muodostaen uusia juonenkulkuja, ja tämä ainesten yhdistäminen oli ja on luovaa kykyä vaativa tehtävä. Se on tarinan kertojan ja tarinan kirjoittajan taito, niin Lönnrotin kuin runonlaulajienkin. Runojen keräämisen ja runojen tuntemuksen kautta myös Lönnrotista sukeutui tekijä ja taitaja. Syystäkin hän piti myös itseään runonlaulajana tuntiessaan kansanrunoja lopulta enemmän kuin yksikään kansaulaulaja. Siitä minkä tasoista ja kuinka ”aitoa” luomista jo valmiiden osien yhdisteleminen on, voi olla eri mielipiteitä. Lönnrot itse ei kuitenkaan uskonut väärentävänsä kansanrunouden henkeä Kalevalaa kootessaan.

Ajatukset siitä, että Lönnrotin Kalevala ei ollut aitoa kansanrunoutta, liittyvät Kalevala- ja kansanrunoustutkimuksen historiaan: ne oli-

vat alussa yksi tieteenala. Lönnrotin esittämää eeposkokonaisuutta ei pidetty sanataiteellisenä luomuksena, jonka hän oli luonut myyttipohjaisen aineiston perusteella, vaan historiallisesti todenperäisenä aineistona esiaikaisten sankareiden elämästä ja kansamme uskomuksista.

Syy siihen, että Lönnrot halusi tehdä muutoksia jo 1835 julkaistuu Vanhan Kalevalan ”alkuperäisempään tekstiin”, oli kerätyn runomateriaalimäärän valtavassa kasvussa. Jotta muutosten tarpeellisuutta Lönnrotin kannalta ymmärtäisi paremmin, on yllä esittämäni vanhojen runojen lukukokemuksen synnyttämän eepos-yhtenäisyyttä kaipaavan yksilöllisen ”mutu”-tuntemuksen lisäksi hyvä tietää hiukan siitä runomateriaalin kasvusta, joka vaati runojen sisällyttämistä uusiin laajempiin kehyksiin: on hyvä tietää jotakin Lönnrotin omista runonkeruumatkoista. Se auttaa ymmärtämään hänen halunsa kasvattaa Kalevalan kokoa.

Lönnrotin matkat ja julkaisut

Ensimmäisen yhdestätoista runonkeruumatkoistaan Lönnrot teki kesällä 1828. Seuraavana vuonna ensimmäinen kirjanen julkaistiin Topeliuksen julkaiseman mallin mukaisena. Sen nimeksi tuli Kantele taikka Suomen kansan sekä Vanhoja että Nykyisempiä Runoja ja lauluja (myös nimi muistuttaa Topeliuksen julkaisua). Lönnrotin suunnitelmaan kuului koota jo kerätty runous yhteen omansa kanssa ja julkaista se viiden kirjasen sarjana, joten aikaisempien kerääjien ja julkaisijoiden, esimerkiksi **Portanin**, **Lencqvistin** ja **Schröterin** kirjojen runot, kuin myös sanoma- ja aikakauskirjoissa julkaistut runot, olisivat kaikki yhdessä helposti saatavilla. Neljä kirjasta julkaistiinkin. Viidettä valmisteltiin ja kuudennestakin puhuttiin, mutta suunnitellut kirjaset jäivät julkaisematta, koska Lönnrotin mielen täyttivät jo uudet suunnitelmat. Uudet suunnitelmat kertovat uudesta työskentelytavasta. Lönnrot työsti runomateriaalia paljon vapaammin kuin Topelius, Schröter, **Gottlund** ja **von Becker**:

hän yhdisteli ja toimitti runoja omien näkemyksiensä pohjalta uuteen muotoon.

Lönnrot oli aloittanut lääketieteen opintonsa Helsingissä syksyllä 1828 ja liittynyt ystäviensä kanssa Suomalaisen Kirjallisuuden Seuraan 1831, jonka sihteeriksi hänet valittiin. Seuran myöntämin runonkeruuvaroin Lönnrot lähti vuoden 1831 toukokuussa toiselle runonkeruumatkalleen Vienan Karjalaan, joka kuitenkin keskeytyi Kuusamossa lähellä Venäjän rajaa terveysministeriön toivomuksesta lähettää lääketieteen opiskelija takaisin hoitamaan koleraan sairastuneita potilaita Etelä-Suomeen.

Seuraavana keväänä 1832 Lönnrot puolusti lääketieteen liseniaatin väitöskirjaansa, jonka aihe kertoi myös hänen kansaa koskevan tiedon kiinnostuksestaan. Se oli 16-sivuisena nykyään tunnettu tutkielma kansanlääkinnästä nimeltä *Om finnarnes magiska medicin*.

Valmistuttuaan Lönnrot lähti kahden opiskelijatoverin kanssa kolmannelle runonkeruumatkalleen. Akonlandessa Venäjän puolella hän kuunteli taitavaa runonlaulajaa **Trohkinen Soavaa**.

Vuoden 1833 alussa Lönnrot muutti Kajaniin hoitamaan lääkärin virkaa. Syyskuussa hän lähti neljännelle, Kalevalan synnyn kannalta hyvin tärkeälle runonkeruumatkalle. Hän matkasi Vienan Karjalan Vuonnisen kylään jossa kuuli suuren runonlaulajan **Ontrei Malisen** laulantaa. Lönnrot kokosi 802 säettä, näistä tärkein oli Sampo-jakso, joka sisälsi 368 säettä. Hän tapasi myös Vaassila Kieleväisen, jonka ajatukset runojen yhdistelemisestä vastasivat hänen omiaan. Vaassila sekä kertoi niistä, että myös lauloi ne siinä järjestyksessä, jossa hänen mielestään tapahtumat ”juoksivat” parhaiten. Palattuaan tältä matkalta Lönnrot alkoi järjestää aikaisempien kokoelmien runoja ja uusia löytöjään uuteen eppiseen järjestykseen, jota tukivat sekä hänen oma esteettinen käsityksensä että runonlaulajien muunnelmat. Näkyvissä on siis jo Lönnrotin aikaisemmasta poikkeavan uuden menetelmän luova askel: suurempien kokonaisuuksien muodosteleminen, vaikka tässä vaiheessa Lönnrot yhdisteli

yhteen ainoastaan samasta henkilöahmosta kertovat tapahtumat.

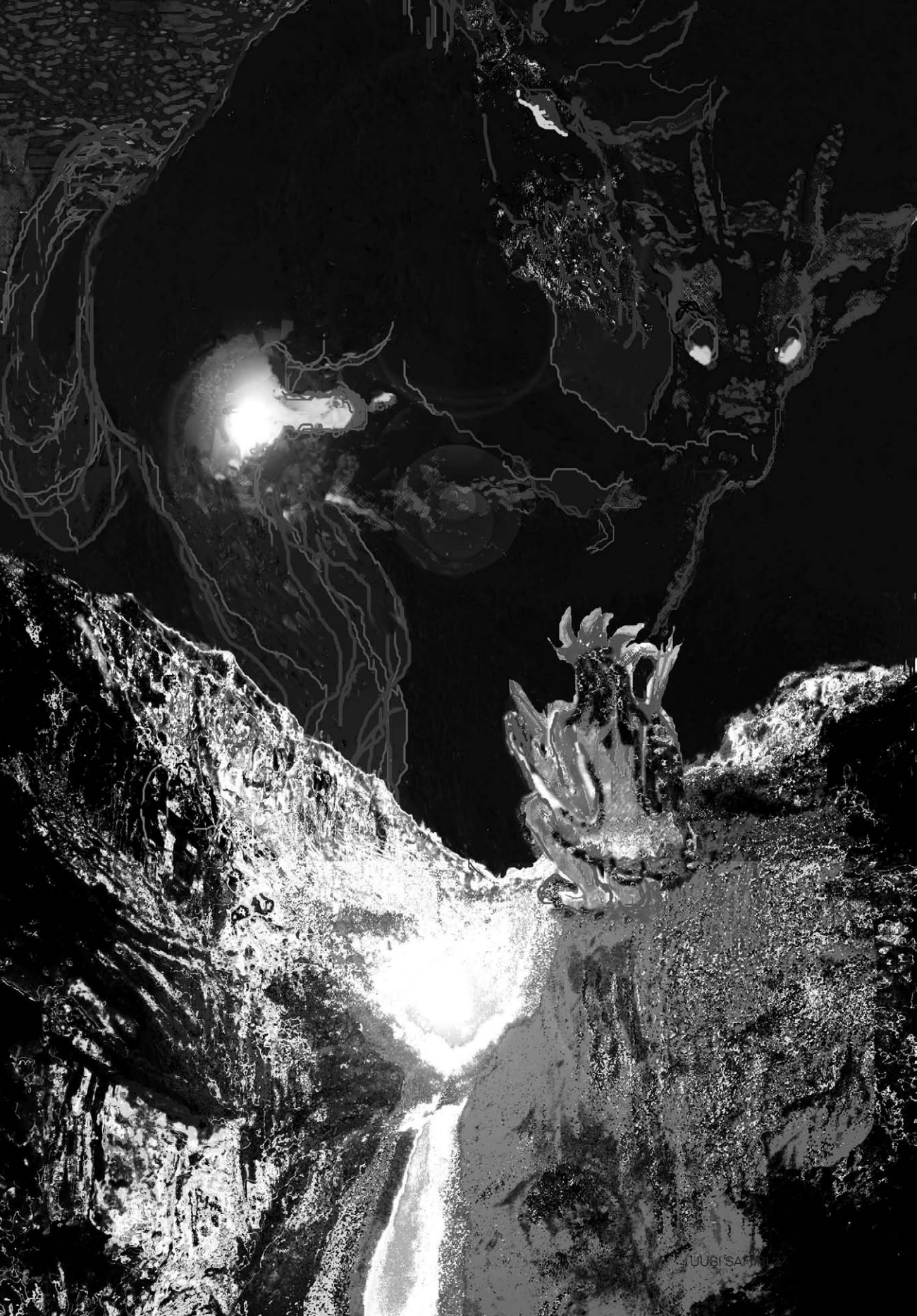
Kesällä 1833 Lönnrotilla oli jo valmiina 825 säkeen pienoiseepos sankarista, jonka nimi oli Lemminkäinen. Valmiina olivat myös *Naimakansan Virsiä* 499 säettä ja Väinämöinen 1867 säettä. Viimemainitun rakenne oli kehitelty Vaassila Kieleleväisen ja Ontrei Malisen Sampo-jakson laulannan mukaisesti. Laajempaan eepokseen viittaavat piirteet, säkeiden lisääntyminen ja rakenteen muuttuminen, ovat nähtävillä näissä teoksissa. Taas kerran näiden minieeposten viimeistely ja julkaiseminen viivästyi laajempien suunnitelmien syntyessä. Helmi-kuussa 1834 Lönnrot kirjoittaa ruotsiksi Johan Gabriel Linsenille (SKS:n eli Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran puheenjohtaja 1834-41).

Verratessani neljännen matkan tuloksia aikaisempiin, minussa heräsi halu järjestää ja yhdistää niitä niin, että saisin suomalaisesta mytologiasta jotain islantilaista Eddaa vastaavaa. Aloitinkin työn heti ja jatkoin sitä usean viikon, jotta kuukauden ajan jouluihin asti, jolloin koossa oli huomattava määrä Väinämöis-runoa, sellaisessa järjestyksessä kuin itse halusin.

Samassa kirjeessä Lönnrot kuitenkin esittää varauksen omasta kyvystään saattaa työ yksin päätökseen. Varauksellisuus ja omien kykyjen realistinen arvioimisen tarve osoittaa Lönnrotin tarkkuutta ja vaatimattomuutta, työlleen antautumista, sekä kansanrunojen merkityksen ymmärtämistä jälkipolville.

En tiedä kuitenkaan tulisiko yhden miehen yrittää liittää mytologisia runoja toisiinsa, koska jälkeläisemme luultavasti pitävät tällaista kokoelmaa yhtä suuressa arvossa kuin goottilaiset kansat Eddaa tai kreikkalaiset ja roomalaiset, elleivät Homerosta, niin ainakin Hesiodia.

Seuraavat matkat eli viidennestä yhdenteentoista, jotka Lönnrot teki vuosien 1834 ja 1844 välillä, lisäsivät yhä jo tunnetun runomateriaalin määrää, ja näistä Lönnrot muovasi nykyisin tunnetut Kalevala-versionsa.

Sekä Alku-, että Vanha ja Uusi Kalevala, sisäl-
tävät oman versionsa kosmogonisesta runosta.
Seuraavaksi esittelen hiukan kutakin Kalevalaa.

Alku-Kalevala

Lönnrot on saattanut tuntea kreikkalaisen epii-
kan uuden syntyteorian, jonka Friedrich Au-
gust Wolf (1759–1824) oli esittänyt, jonka
mukaan suullisena kokonaisteoksena laulettu
eepoksen runot olisivat olleet alunperin eril-
lisiä ja vasta myöhemmin koottu yhteen. On
ajateltu, että tämä teoria olisi innoittanut hän-
tä kokoamaan ja yhdistämään runoja yhdeksi
eepos-kokonaisuudeksi. Väinämöis-runot, ja
niiden taustamateriaali, jotka Lönnrot oli opis-
keluaikanaan saanut opettajaltaan Reinhold
von Beckeriltä, olivat jo kokoelmaksi muotou-
tuessaan kasvaneet 5052 säkeeseen, jotka oli
jaettu 16 lauluksi. Runokokous Väinämöisestä
oli paljon pitempi kuin aikaisemmat pienet ee-
pokset Lemminkäinen ja Naimakansan Virsiä.

Kuten jo todettu, muutokset, jotka Lönn-
rot teki tähän kokoelmaan, oikeuttavat sen
kutsumisen Kalevalaksi. Se oli Kalevaloiden
prototyyppi ja eepos, sekä pituutensa että ra-
kenteensa takia. Kalevala -nimi viittaa kahteen
kansaan, joista toinen asuttaa Kalevan maita,
toinen kaukaista Pohjolaa. Lönnrot itse an-
toi ensimmäisen kerran Kalevala-nimen vas-
ta vuoden 1935 Vanhalle Kalevalalle. Vaikka
Alku-Kalevalaa seuraavien eeposten pituus
lisääntyykin, säilyy sankareiden seikkailujen
dramaattinen kehityskaari samanlaisena, sillä
Sampo-jakso pysyy samanlaisena: se sisältää
Sammon takomisen, jota seuraa kosminen-
ja häät Pohjolassa ja lopulta Sammon ryöstö.

Vanha Kalevala

Palattuaan viidenneltä runonkeruumatkaltaan
huhtikuussa 1834 Lönnrot alkoi työskennel-
lä siihen asti vaativimman toimitussuunnitel-
mansa kanssa. Se oli Suomen kansan mennei-
syyden, sankareiden ja jumalhahmojen myto-
loginen kuvaus – joskin hän uskoi sen myös

olevan historiallinen. Työ kasvoi aikaisemmin
ennennäkemättömiin mittoihin runonlaulajilta
kootun laajan ja mielikuvituksellisen rikkaan
runomateriaalin ansiosta. Lönnrotin matkan
huipputapahtuma oli ajan suurimman runon-
laulajan, Latvajärven Arhippa Perttusen ta-
paaminen; häneltä Lönnrot kirjoitti muistiin
4 100 säettä. Martiska Karjalaiselta hän sai 1800
säettä. Helmikuun 28 päivänä 1835 Lönnrot
kirjoitti esipuheen teokseensa, jonka nimeksi
hän antoi Kalevala taikka Vanhoja Karjalan Ru-
noja Suomen kansan muinosista ajoista.

Esipuheessa Lönnrot selittää miksi hän on
kutsunut sankareitten kotipaikkaa Kalevalaksi.
Kristfrid Gananderin Mythologia Fennicassa
kuvattu mytologinen tarina Kalewa-nimisestä
jättiläisestä ja hänen yliluonnollisen voimak-
kaista pojistaan sekä kansanrunouden Kale-
van kankaat olivat Lönnrotille tuttuja; hänen
mielikuvituksessaan Kalewa/Calewa oli en-
simmäinen myyttinen Suomenniemelle saapu-
nut suomalainen ja Väinämöinen, Ilmarinen
ja Joukahainen olivat joko hänen poikiaan,
"Kalewan-pojat" tai ainakin hänen jälkeläisi-
ään. He kuuluivat Kalevan kansaan, jota vas-
toin Pohjolaa johti kauhistuttava matriarkka
Louhi – taisteluissa Kalevan sankareita vastaan
Louhi muuttui lohikäärmemäiseksi linnuksi.

Vaikka Lönnrot ajatteli sanan "kaleva" kuulu-
van etymologialtaan sanaperheeseen, joka mer-
kitsi kuolemaa ja toispuoleista ("luulisin itse
nimityksen Kaleva merkitsevän jotain hirviötä,
surmaawaista, ollen yhtä rotua kun sanat kalpa,
kalma, kallo, kalu, kuolen"), hän uskoi sen ajan
myötä muuttuneen sankaruutta korostavak-
si vastakohdakseen. Kalevala-eepoksen juoni
etenee musta-valkoisessa asetelmassa, kahden
kansan voimainkoetuksessa, jossa kuitenkin se-
kä Kalevan että Pohjolan valtakuntia ympäröi
myyttismystinen toispuoleisuuden utu, Van-
han Kalevalan esipuheessa Lönnrot kirjoittaa:

*Vaikka näistä ei enää mitään selvää
saane, olen kuitenkin uskova Kalevasta,
hänen Väinämöistä, Ilmarista ja mui-
ta nimellisiä uroita paljon vanhemmak-
si, ehkä kun sanoinksi, siksi, joka ensim-*

mäiset Suomalaiset näille maille saattati. Ja koska paikkoja, joissa hänen jälkeentulevaisensa asukselivat, näyttää Kalevalan nimellä kutsutuksi, joka mahto olla yhteinen niille erityisille Väinölän, Ilman, Utuniemen, Terhensaa-ren, Suomelan, Kaukoniemen, Päivilän, Vuojan, Luotolan, Jumalaisten j.n.e. nimityksille: niin olen tämän runokoko-uksenki Kalevalaksi nimittänyt. Nimi sillen piti antaa, ja enimmäkseen näissä runoissa ovat tätä selitystä myöten Kalevalassa tapahtuneet.

Lönnrotin Vanha Kalevala oli ensimmäinen julkaistu Kalevala. Se ilmestyi kahtena osana, ensimmäinen jouluna 1835, toinen maaliskuussa 1836. Se sisältää yhteensä 12078 säettä, jotka on jaettu 32 runoon. Tämä Kalevala eroaa aikaisemmista (Väinämöinen-versio ja Proto- eli Alku-Kalevala), sillä se oli jo materiaalin pohjalta luotu eepos, ei pelkkä olemassa olevan materiaalin eikä valittujen runojen julkaistu kokoelma. **Matti Kuusen** mukaan tässä Kalevalassa on Alku-Kalevalan rakenne, johon Lönnrot on sovittanut uutta aineistoa luodakseen Homeroksen epiikkaa vastaavan laajemman eepisen runoelman. Lönnrot kehitti laulajan alku- ja loppusanatkin Vanhaan Kalevalaan. Vanhojen runojen karumpi ja iskevämpi tyyli muuttui Lönnrotin eepos-ihanteiden mukaan: käsillä olevista toisinnoista hän pyrki valitsemaan kauneimmat ja sopusointuisimmat. Hän myös yhdisteli eepistä ja lyyristä runoutta ja loitsuja. Hän muodosteli erillisistä runoista uusia kokonaisuuksia, vaihtoi paikkojen ja henkilöiden nimiä.

Uusi Kalevala

Kuudes ja seitsemäs runonkeruumatka, jotka Lönnrot teki vuosina 1835 ja 1836–37, tuottivat niin paljon runosaalista, ettei Lönnrot voinut muuta, kuin alkaa suunnitella uuden Kalevalan kokoamista. Hän oli sekä itse löytänyt uusia runoja, että saanut vastaanottaa aikaisemmin tuntemattomia, runoja, sekä myös

tunnettuja runojen täydennyksiä muilta kerääjiltä; erityisesti innokkailta yliopiston opiskelijoilta, jotka retkeilivät runoja keräämässä usein kustantaen matkansa itse. Uutta aineistoa, tuli erityisen paljon **David Emanuel Daniel Euro-paeukselta**, joka löysi Laatokan Karjalan, Aunuksen, Inkerin ja Tverin Karjalan runokylät.

Lönnrotin käsissä oli nyt uusi löytö, Euro-paeuksen kokoamaan aineistoon perustuva Kullervo-sarja, samoin kuin aikaisemmin tuntemattomia Lemminkäis-runoja. Tiedetään, että Lönnrotin työmenetelmiin kuului paperille kirjoitettujen uusien runojen sijoittaminen Vanhan Kalevalan sivujen väliin; näin hän visuaalisesti loi uutta kokonaisuutta, kooltaan kasvavaa uutta eeposta samalla kun hän huolellisesti merkitsi muistiin tekemänsä muutokset.

Uuden Kalevalan ilmestymiseen painosta kuului kuitenkin yli kymmenen vuotta. Lönnrot ei saattanut työtään kiireellä päätökseen, sillä sen julkaiseminen ei näyttänyt mahdolliselta. Suomen lukeva yläluokka ei puhunut eikä ymmärtänyt suomea, joten kirjojen menekki ei olisi ollut kovin suuri ja Vanhaa Kalevalaakin oli vielä huomattava määrä myymättä. Lönnrot valmisti Uutta Kalevalaa sivutöinään vuodesta 1845 lähtien, mutta vuodesta 1847 lähtien jo tiiviisti keskittyneenä, sillä Vanha Kalevala oli myyty loppuun ja Suomalaisen Kirjallisuuden Seura oli päättänyt julkaista Kalevalan uuden version.

Lönnrotin Uusi Kalevala sisälsi nyt 50 runoa, 22 795 säettä (aikaisempi 32 runoa 12078 säettä). Lähes kaksinkertaistuminen johtuu vanhojen aiheiden kasvamisesta uusien säkeiden lisäämisen kautta sekä myös kokonaan uusien aiheiden, muiden muassa edellä mainitun Kullervo-sarjan mukaan ottamisesta. Koska juoni myös muuttui, Kalevalan "transformaatio" oli niin syvälinen, että, uutta ei voi pitää enää samana teoksena, ei edes korjattuna laitoksena. Se oli uusi eepos, joka oli synnytetty vanhan pohjalta.

Lönnrot kuvaa lisäysten aiheuttamaa juonen muutosta **A. E. Ahlqvistille** lähettämässään kirjeessä, joka julkaistiin sanomalehti Suomet-

taressa syyskuun 1. päivänä 1848. Kirjeessään Lönnrot mainitsee juuri ne kaksi kokonaisuutta, joihin olen keskittynyt omassa väitöskirja-analyysissäni: kohtauksen, jossa Lappalainen ampuu Väinämöistä sekä Ilmattaren, Veden ”emosen” luomisen. Näinä molemmat runokuvaukset, ampuminen ja luominen, jotka sekä Alku-Kalevalassa että Vanhassa Kalevalassa kuuluvat luomisrunoon, Lönnrot on muuttanut uuteen muotoon Uudessa Kalevalassa. Ensimmäinen muutos pohjautuu ehdotukseen, joka tuli D. S. D. Europaeukselta: Europaeus oli sitä mieltä, että Joukahainen ja kyyttösilmä Lappalainen olivat yksi ja sama henkilö.

Yhdistäessään heidät Lönnrot loi uuden motiivin Väinämöisen ampumiselle, jonka puuttuminen luomisrunossa on myös Lönnrotin jälkeen kummastuttanut tutkijoita. Toinen muutos oli luojat-Väinämöisen muuttuminen

luojatar-Ilmattareksi. Tässä uudessa muodossa sekä Väinämöisen ampumistarina että naispuolinen jumaluus, Ilmatar- Vesien Emonen, tunnetaan Uudessa Kalevalassa.

Kalevalan uudistoksen kanssa on nyt niin asiat, että jo pari kuukautta sitten sain kaikki lisät ja tosinnot välilehtiöihin paikoilleensa kirjoitetuiksi. Siitä ajasta alkain olen joka päivä 5 eli 6 tii-maa toimitellut päälu'un suorintoa niistä ja entisen laitoksen päälu'usta, jotta jo on 9:säs runo käsiilläni uudessa laitok-sessa. Semminki alkurunot tulevat pal-jo eriämään entisistä, kuin seuraavasta näiden runojen sisällöstä taidat nähdä: Kave neiti ilman impi, Luonnotar ty-tär koria ikävysty yksinäiseen elämäänsä ilmassa, laskeiksen veteen Vein emok-si, sikiytyy veestä ja kantaa kohtaa kovoa

700 vuotta 9 uron ikeä. Sillä ajalla lentää iso sotka, laatii pesänsä vein emosen polvelle, pesä vierähtää veteen, munat särkyvät j.n.e. Uidessaan siitä edelle synnyttää Vein emonen maita, saaria, luotoja j.n.e. ja viimeksi Väinämöisen, Ilmarisen j.n.e. saarelle selälliselle, manterelle puuttomalle. Väinämöinen siitä saapi Sampsa eli Sämpsä poika pellervoisen kylvämään maita, raataa ensimmäisen kasken itse, löytää viisiä jyviä – rannalta merelliseltä ja kylvää toukoja. Siitä kasvaa, viisastuu ja laulelee, jotta tulee ulompanaki mainituksi. Tuo nuori Joukahainen, laiha poika lappalainen, kun kuuli Väinämöisen taidosta mainittavan, läksi kiistalle Väinämöisen kanssa, mies on miestä voittamahan, toinen toista oppimahan. Tullessansa ajoi ylipästä Väinämöisen eteen, rahis puuttui rahkehesen j.n.e. Siitä lauletaan viimein Väinämöiseltä suohon, lupaa sisaresä oman päänsä päästimeksi. Sisar hukkuu veteen, Väinämöinen sitä onkii, tappaa kalaksi muuttuneena, jota ei tunne pitää, tulee pahalla mielin kotiin, äiti käskee Pohjan tytärtä naimaan. Sinne mennessään ammutaan viikoista vihaa pitävältä Lappalaiselta (Joukahaiselta). Kulkee siitä usiampia päiviä selvällä meren selällä, kunnes iso kokko tulee, kantaa hänen Pohjolaan, siellä rakastuu Pohjan neiteen, joutuu venettä veistämään, lyö polveensa j.n.e. Siihen asti olen nyt korjannut runoja ja päättääkseeni tästä alusta, tulevat runot jo paljon entistä täydellisemmiksi kuin myös parempaan ja luonnollisempaan järjestykseen toistensa kanssa.

Muutamissa muissa artikkeleissa Lönnrot kirjoittaa Kalevalan sisällön lisäksi myös siitä, kuinka eepos syntyy ja kasvaa. Hän on sitä mieltä, että jos eeposten synnystä kirjoittaneilla olisi ollut yhtä paljon kokemusta kuin hänellä itsellään, ei laulujen synnystä olisi ollut niin paljon erimielisyyttä. Hän viittaa Homeroksen

Ilias ja Odysseia -eepokseen ja esittää näkemyksenään, että ensin joku tapahtumien aikalaisten olisi kertonut niistä lyhyessä laulussaan ja perinteen jatkuessa runo olisi sitten kasvanut ja laajentunut eri versioiksi. Eri muunnelmien kerääjä olisi ollut saman tehtävän edessä kuin Lönnrot itse – eikä Lönnrot tällä tarkoita asettavansa itseään kreikkalaisen eepoksen vertaiseksi – vaan selittää, että laulujen yhdistäjä joutuu kehittämään niiden välille yhdistäviä linkkejä. Tämän lisäksi eri runot voitiin hänen mukaansa liittää yhteen, ja kuten jo aiemmin mainittu, Lönnrot piti itseäänkin runonlaulajana, koska tunsikin niin paljon runoperinnettä – näin ollen hänelläkin oli oikeus liittää runot toisiinsa niin kuin parhaaksi näki.

Professori Matti Kuusi on todennut, että muutosten ja lisäysten jälkeen Kalevalan rakenne säilyi ja vahvistuikin, perusteena on symmetria eepoksen esteettisenä ihanteena:

Muutoksista ja runsaista lisäyksistä huolimatta eepoksen perusrakenne ei vaihtunut vaan itse asiassa vahvistui. Uuden Kalevalan kokonaishahmotuksessa. Lönnrotilla on ollut entistä selvempi pyrkimys symmetriaan: eepos alkaa laulajan alkusanoilla. Väinämöisen syntymällä ja luomistöillä ja päättyy hänen poistumiseensa ja laulajan loppusanoihin. Alun Aino-episodi ja lopun Marjatta-legenda kehystävät symmetrisesti sankarien Pohjolan-retkiä. Sampo-jakso on kahdessa osassa: molemmissa on yhtä monta runoa, ja ensimmäinen osa on lähes yhtä kaukana eepoksen alusta kuin toinen osa eepoksen lopusta. Ensimmäisen osan, Sammon taonnan jälkeen seuraa pääjuonen katkaiseva Lemminkäis-episodi. Toista osaa, Sammon ryöstöä edeltää toinen pääjuonen katkaiseva episodi, Kullervo-jakso.

Kalevalan ensimmäiselle painokselle annettu Kansalliseepoksen arvo siirtyi pian toiselle painokselle, josta tuli varsinainen Kalevala. ●

Holonit ja Hierarkia

Maailma kokonaisuutena kaikkine ilmenemismuotoineen on hyvin rikas ja moniulotteinen todellisuus. Pythagoralaiset puhuivat Kosmoksesta. Jotta kykenisimme hyvin suunnistamaan tässä moniulotteisessa todellisuudessa, tarvitsemme hyvän kartan. Hyvä kartta auttaa meitä hahmottamaan tätä kokonaisuutta.

JARI KIIRLA

Hyvässä kartassa on sopiva määrä asioita. Se ei ole liian yksityiskohtainen, koska muuten se olisi liian sekava ja vaikea käytettäväksi. Toisaalta, se ei saa olla myöskään liian yleisellä tasolla, jotta sillä olisi käyttöarvoa. Juuri tällaisen kartan luomisesta on kyse **Ken Wilberin** integraaliteoriassa. Sen tarkoitus on auttaa meitä hahmottamaan Kosmos-

ta, jotta osaisimme suunnistaa eli toimia siinä hyvää luoden.

Teorioissa piilee se vaara, että otamme ne tarkoina kuvauksina todellisuudesta. Tällöin rajoitumme näkemään todellisuuden teorian muodostaman kehikon kautta ja kaikki mikä ei siihen kehikkoon sovi jää näkökykymme ulkopuolelle. Tästä johtuen meidän on syytä muistuttaa itsellemme aika ajoin, että teorit ovat karttoja todellisuuteen. Kartta ei ole koskaan sama kuin maasto. Maasto on aina huomattavasti rikkaampi todellisuus. Kartta on apuväline.

Millainen apuväline integraaliteoria, integraalikartta, sitten on? Sen tarkoitus on auttaa meitä hahmottamaan ja arvostamaan todellisuutta, Kosmosta, moniulotteisesti ja kaikesa siihen sisältyvässä rikkaudessaan. Tällaisen kartan avulla meidän on hyvä lähteä suunnistamaan Kosmoksessa ja iloita siitä moniulotteisesta rikkaudesta, joka siihen sisältyy.

Tässä kirjoituksessa esittelen osan **Ken Wilberin** integraaliteoriaa. Integraaliteoriassa Wil-

ber pyrkii yhdistämään länsimaisten tieteen tutkimustuloksia sekä itämaisten ja länsimaisten viisaustraditioiden tietoa. Kyseessä on filosofinen kokonaishahmotus Kosmoksesta. Hän lähtee liikkeelle ajatuksesta, että kukaan ei voi olla sataprosenttisesti väärässä. Erilaiset teorialat antavat meille relevantin kuvauksen jostain osasta todellisuutta, mutta ne ovat aina myös rajoittuneita. Ongelmana on ollut, että nämä erilaiset teorialat ovat ristiriidassa keskenään. Silloin energia helposti kuluu kiistelyyn siitä, mikä teoria on oikeassa ja mikä väärässä. Tämä ei kuitenkaan ole kovin hedelmällinen lähtökohta. Integraalilähtökohta on löytää kuvaus, jossa ne kaikki voivat omalla paikallaan olla oikeassa ja tarjota meille oman kontribuutionsa todellisuuden hahmottamiseen. Näin syntyvä kuva todellisuudesta on rikkaampi.

Tässä kirjoituksessa esittelemäni osuus Wilberin integraaliteoriasta on luonteeltaan hyvin filosofinen¹. Se pyrkii auttamaan meitä ymmärtämään Kosmoksen perusrakennetta, joka manifestoituu kaikessa rikkaudessaan Kosmoksessa. Kun saamme selkeän kuvan tästä perusrakenteesta, voimme pohtia tämän teorian soveltamista käytäntöön. Tässä kirjoituksessa ei kuitenkaan edetä käytäntöön soveltamiseen vaan se jääköön lukijan oman pohdinnan aiheeksi.

Hierarkia

Onko olemassa parempaa ja huonompaa? Onko olemassa aste-eroja? Kukapa meistä ei pitäisi jotain parempana kuin jotain toista? Meillä on siis ainakin henkilökohtaisia preferenssejä eli asetamme jonkin jonkun toisen edelle – paremmaksi. Mutta miten sovittaa yhteen minun ja sinun preferenssit, jos ne ovat erilaiset. Jos siis asetamme eri asiat paremmiksi, onko mahdollista löytää yhteisymmärrystä? Vai onko se henkilö aina oikeassa, jonka asema arvohierarkiassa on korkeimmalla. Silloin yhteiset preferenssimme perustuisivat aina arvohierarkiassa korkeimmalla olevan ihmisen henkilökohtaisten mieltymysten mukaiseen

paremmuusjärjestykseen. Näin tapahtuu usein esim. totalitaarisissa yhteiskunnissa.

Täysin demokraattisissa yhteiskunnissa ongelma voi olla se, että kaikki tuntuu olevan yhtä arvokasta ”tasamaata”². Tarvitsemme siis jonkin objektiivisemmän tavan preferoida asioita. Jonkin mittarin jonka avulla voimme edes jossain määrin mitata paremmuutta, vaikka se mittari itsessään ei olisi täydellinen. Silloin voimme perustella preferenssejämme ja yhteisymmärrys on myös paremmin saavutettavissa.

Hierarkia sanana on kärsinyt useaan otteeseen viime vuosikymmeninä pahasta maineesta. Wilberin näkemyksen mukaan se ei johdu siitä, että hierarkiat itsessään olisivat huono asia vaan siitä että olemme törmänneet epäterveisiin hierarkioihin. Itse asiassa aina kun arvotamme jonkin jotain toista paremmaksi, luomme tai ilmennämme hierarkiaa. Minkä tahansa arvojärjestyksen tekeminen on hierarkian tekemistä.

Hierarkiaa esiintyy kaikkialla Kosmoksessa. Kosmos on rakentunut hierarkkisesti. Otetaanpa esimerkiksi vaikka kirjoituskieli. Tämäkin kirjoitus on hyvin hierarkkisesti muodostunut. Hierarkian 1. tasolla voimme nähdä mustepisteet paperilla tai mustan ja valkoisen kontrastit sähköisen laitteen näytöllä. Juuri niitä katsot nyt. Myös koirasi, jos sinulla sellainen on, voi katsoa ja havaita saman kuin sinä, tällä hierarkian 1. tasolla.

Hierarkian 2. tasolla ovat yksittäiset kirjaimet. Suomessa usein jo esikoulussa lapset opetetaan tunnistamaan kirjaimia. Näin he pääsevät sisälle hierarkian 2. tason saloihin. Koirallesi tätä mahdollisuutta ei tarjoudu. Se ei koskaan tule hahmottamaan kirjoituskielen hierarkian 2. tasoa ja sitä korkeampia tasoja vaan jää auttamatta hierarkian 1. tasolle. Esikoululaisella lapsella on siis paremmat edellytykset ymmärtää kirjoitettua tekstiä. Wilberin sanoin: lapsella on tässä suhteessa enemmän syvyyttä kuin koiralla.

Jatkaessamme esimerkkiämme hierarkian tasolle 3 tulemme sanoihin³. Kun lapsi on opinnut kirjaimet, hän voi opiskella kirjaimien

Holoni on samaan
aikaan sekä
kokonaisuus
että osa jostain
suuremmasta
kokonaisuudesta.

Ken Wilber

muodostamia sanoja. Ajatellaanpa vaikka sanaa "on". Se muodostuu kahdesta kirjaimesta "o" ja "n". Lapsi osaa puhekielen jo lukemaan opiskellessaan. Sana "on" on siis hänelle tuttu, mutta nyt hän oppii, että "o" ja "n" kirjaimien yhdessä muodostama sana on sama kuin puhekielen "on"-sana. Näin hänen ymmärryksensä kohoaa esittämässämme hierarkiassa tasolle 3, ja hän oppii lukemaan kirjoitetut sanat. Havaitsemme, että hierarkian taso 3 on olennaisesti erilainen kuin taso 2.

Ajatellaanpa seuraavaksi lyhyttä lausetta: "Minulla on hyvä olla." Kun lapsen lukutaito kehittyy hierarkiamme tasolle 4, hän kykenee ymmärtämään kirjaimien muodostamien sanojen yhdessä muodostamia lauseita. Luettuuan esimerkklauseemme hän ymmärtää sanojen muodostaman lauseen ja ajattelee sitä lukiesaan "Minulla on hyvä olla."

Voimme ajatella, että hierarkiamme 5. taso on kappale. Samassa kappaleessa olevat lauseet muodostavat kirjoituskieletierarkiamme 5. tason kokonaisuuden. Kappale muodostaa jonkin hierarkkisesti korkeamman kokonaisuuden kuin yksittäiset lauseet. Esimerkiksi tämä kappale kuvaa kirjoituskieletierarkian 5. tasoa.

Tästä voimme jatkaa hierarkiamme tasolle 6, joka on yksittäisten kappaleiden muodostama luku. Tässä kirjoituksessa viisi edellistä kappaletta, tämä kappale ja kaksi seuraavaa kappaletta muodostavat yhdessä hierarkiaa esittävän esimerkin ja voitaisiin siten nähdä luvun 6 alatasona. Koko tämä luku nimeltä "Hierarkia" muodostaa hierarkiamme tason 6 kokonaisuuden – joka kuvaa hierarkiaa.

Koko tämä kaksiosainen kirjoitukseni alaot-sikoineen muodostaa itsessään oman kokonaisuutensa, joka on meidän hierarkiassamme taso 7. Voimme siis nähdä, että tämä kirjoitus on hierarkkisesti rakentunut ja muodostuu 7:stä eri tasosta. Normaalissa lukukokemuksessa kaikki nämä 7 tasoa ovat läsnä, vaikka tasoista 1 ja 2 emme ole ollenkaan tietoisia ja tasosta 3 myös hyvin vähän. Yleensä lukiessamme tietoisuutemme operoi tasoilla 4:stä 7:n. On siis kyse tietoisuuden tasoista.

Kehittynyt lukija voi lukea tätä aikakauskirjaa myös tasolta 8 eli hahmottaa koko aikakauskirjan kokonaisuutena ja nähdä miten eri artikkelit muodostavat yhdessä hierarkiamme tason 8 kokonaisuuden. Tämä on se taso, jolla lehden päätoimittaja operoi. Se on hierarkiamme korkein taso tässä esimerkissä.

Kirjoituskielen lisäksi voimme löytää hierarkisen järjestäytymisen myös lukuisilta muilta alueilta kuten esim. modernista psykologiasta, evoluutioteoriasta ja systeemiteoriasta. Edellä esitetystä voisimmekin vetää johtopäätöksen, että objektiivinen luokittelu on mahdollista. Kuten esimerkiksi havaitsemme, korkeammalle hierarkiassa mennessämme tulemme aina laajempien kokonaisuuksien pariin. Oikea tapa luokitella on luokittelu holistisen kapasiteetin mukaan. Mitä suurempi holistinen kapasiteetti eli laajempi kokonaisuus (mitä enemmän se pitää sisällään – sisällyttää itseensä), sitä korkeammalla se on hierarkiassa. Näin meillä on menetelmä mitata ja järjestää asioita hierarkkisesti järjestykseen. Jotta pääsemme vielä syvällisempään ymmärrykseen aiheen tiimoilta, on meidän seuraavaksi syytä perehtyä holonin käsitteeseen.

Holoni

Wilber sanoo, että todellisuus kokonaisuutena ei ole muodostunut asioista tai prosesseista vaan holoneista⁴. Termin ”holoni” esitteli **Arthur Koestler**. Se tarkoittaa, että tämä jokin on samaan aikaan sekä kokonaisuus että osa jostain suuremmasta kokonaisuudesta. Kun alamme tutkimaan asioita, havaitsemme, että ei ole olemassa kokonaisuuksia tai osia vaan on olemassa vain kokonaisuus/osia – holoneita. Tämä tarkoittaa, että todellisuus on muodostunut holoneista, jotka ovat samaan aikaan itsenäisiä kokonaisuuksia sekä osa jotain suurempaa kokonaisuutta. Edellä ollut esimerkimme valaisee myös hyvin holonin käsitettä. Esimerkissämme voimme nähdä holonin jokaisella kirjoituskielen tasolla.

Kuten näimme holonit muodostavat hierarkioita, jossa samalla tasolla ovat saman holis-

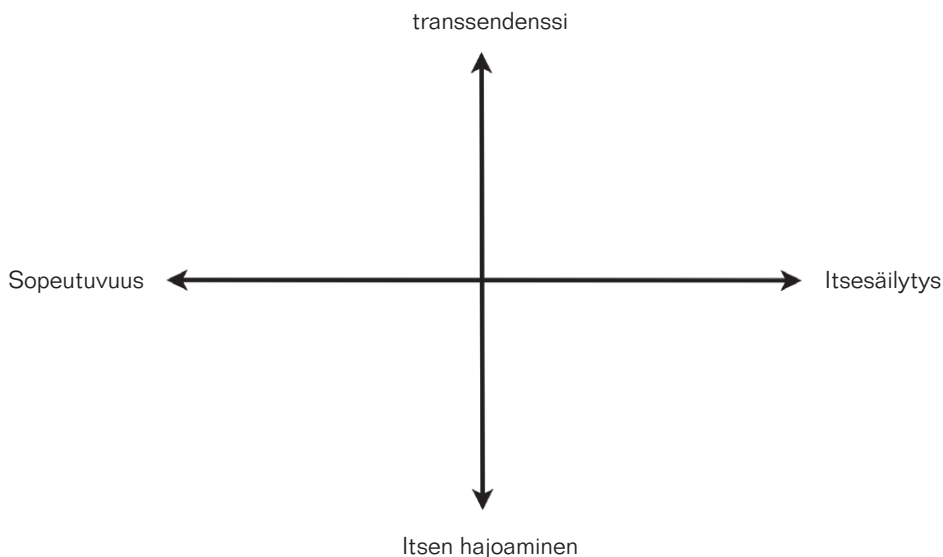
tisen kapasiteetin muodostamat holonit. Hierarkiassa ylöspäin mentäessä holonien holistinen kapasiteetti kasvaa ja ne muodostavat yhä laajempia kokonaisuuksia. Tästä holoneiden hierarkiasta voimme käyttää myös nimitystä holarkia. Tässä yhteydessä hierarkia ja holarkia ovat synonyymejä.

Seuraavaksi tarkastelemme holoneilla olevia neljä perustavaa laatua olevaa kapasiteettia.

a) Itsesäilytys (self-preservation): Jotta holoni säilyttäisi olemassaolonsa todellisuudessa, sen pitää suojella omaa kokonaisuuttaan (omaa muotoaan ja rakennettaan). Kyse on holonin kokonaisuusaspektista ja sen säilyttämisestä. Kokonaisuusaspektinsa kautta holoni on yksilöllinen. Kokonaisuuspekti mahdollistaa holonin autonomian. Holoni voi toimia itseohjautuvasti juuri itsesäilytyskapasiteettinsa kautta ja siten mahdollistaa olemassaolonsa jatkumisen.

b) Sopeutuvuus/mukautuvaisuus (self-adaption): Jotta holoni säilyttäisi olemassaolonsa, sen tulee kyetä sopeutumaan ympäristöönsä ja mukautumaan muihin holoneihin, koska holoni on aina jossain ympäristössä. Kyse on siis holonin osa-aspektista. Holonin täytyy kyetä havainnoimaan ympäristöään ja muita samalla tasolla holarkiassa olevia holoneita ja sovitautumaan tähän ympäristöön.

Nämä kaksi holonin kapasiteettia itsesäilytys ja sopeutuvuus muodostavat holonin kaksi horisontaalisesti äärimmäistä tendenssiä ja ovat jossain määrin ristiriitaisia keskenään. Ne ovat kuin kaksi holonin sisäistä vastavoimaa. Toisaalta halu olla kokonaisuus, muista riippumaton ja vapaa autonominen toimija ja toisaalta halu olla kanssakäymisessä ja vuorovaikutuksessa toisten kanssa ja yhdistyä toisiin holoneihin. Nämä kaksi vastakkaista tendenssiä näkyvät Kosmoksessa kaikkialla. Vanha perinteinen jin (sopeutuvuus) ja jang (itsesäilytys) on yksi tapa ymmärtää tätä. Toinen tapa on maskuliinisuus (itsesäilytys) ja feminiinisyys (sopeutuvuus). Ilmenevähän nämä myös politiikassa oikeisto (itsesäilytys) ja vasemmisto (sopeutuvuus).

Holonin neljä kapasiteettia

Kuten havaitsemme, nämä molemmat ovat äärimmäisen tärkeitä holonin eloonjäämisen ja harmonian kannalta. Sen pitää kyetä ilmentämään molempia kapasiteettejaan sopivassa suhteessa tilanteen ja olosuhteiden mukaan. Epätasapaino näiden kapasiteettien välillä voi johtaa patologiaan. Jos sen kokonaisuusaspektin itsesäilytys tendenssi korostuu liikaa, se voi vieraantua ympäristöstään ja muista holoneista. Silloin se näkee itsensä vain kokonaisuutena eikä osana isompaa kokonaisuutta, jolloin sen toiminta suhteessa muihin holoneihin muuttuu vahingolliseksi. Jos taasen holonin osa-aspekti eli sopeutuvuustendenssi korostuu liikaa, se sulautuu liikaa ympäristöönsä. Usein henkisisissä piireissä arvostetaan sulautumista suurempaan kaikkeuteen ja sitä luullaan henkiseksi kohoamiseksi. Täydellinen sulautuminen johtaa kuitenkin siihen, että holoni menettää itsesäilytyskykynsä ja kykynsä toimia. Se kadottaa autonomiansa. Kumpikin patologia – sulautuminen ja vieraantuminen – ovat omalla tavallaan hyvin haitallisia holonille.

c) Transsendenssi (self-transcendence): Uusi ennennäkemätön holoni voi ilmaantua – emergoitua. Se voi syntyä alemman tason holoneista, kun olosuhteet ovat sopivat. Esimerkiksi jos meillä on happiatomi (O) ja kaksi vetyatomia (H₂), niin sopivien olosuhteiden vallitessa nämä voivat yhdistyä ja synnyttää veden (H₂O). Vesi on korkeamman tason holoni kuin happiatomi ja vetyatomi, joista se muodostui. Uuden tason holonilla on uudet kyvyt ja mahdollisuudet eikä sitä voida ymmärtää tarkastelemalla alemman tason holonien kyvykkyyksiä. Uudella holonilla on omat itsesäilytys ja sopeutuvuus kapasiteetit, jotka ovat yhteydessä siihen holarkian tasoon, jolla uusi holoni on. Evoluutio on transsendenssiä. Transsendenssin kautta evoluutio synnyttää uusia olemisen ja hierarkian tasoja. Nämä syntyvät juuri kehityksen epäjatkuvuuskohdissa. On myös hyvä huomata, että luovuus liittyy olennaisella tavalla evoluutioon ja transsendenssiin. Kun transsendenssikyky lähestyy nollaa, luovuus katoaa.

d) Itsen hajoaminen (self-dissolution): On myös mahdollista, että holoni ei kykene säi-

lyttämään olemassaoloon, vaan hajoaa alemman tason holoneiksi. Näin käy jos se ei kykene säilyttämään omaa kokonaisuusaspektiaan, vaan sulautuu muihin holoneihin tai ei kykene säilyttämään omaa osa-aspektiaan ja lakkaa mukautumasta ympäristöönsä ja siten menettää kykynsä tulla toimeen muiden holonien ja ympäristönsä kanssa.

Emergoituva holoni pitää sisällään aina alemman tason holonit, mutta se avaa aina laajemman tason todellisuuden. Näin tietoisuus Kosmoksista kasvaa holarkiassa ylöspäin mentäessä. Uuden tason holoni on tietoisempi Kosmoksista ja se omaa suuremman kapasiteetin toimia Kosmoksessa kuin alemman tason holonit. Se pystyy vaikuttamaan Kosmokseen enemmän ja siitä syystä se on merkittävämpi kuin alemman tason holonit. Voidaankin sanoa, että merkittävyys lisääntyy holarkiaa ylöspäin mentäessä. Samalla myös holonien populaatio pienenee. Hierarkiassa alempana on aina enemmän holoneja kuin ylempänä.

Emergoituva holoni tarvitsee kuitenkin synnyäkseen alemman tason holonit. Kun ylempään tason holoni luo uusia mahdollisuuksia, ovat alemman tason holonit aina välttämättömyys. Ilman niitä ylempiä tasoja ei voisi syntyä holarkiaan. Alemmat tasot ovat siten välttämättömiä. Jos tuhoat joltain tasolta kaikki holonit, tuhoutuvat kaikki sen yläpuolella holarkiassa olevat holonit, koska ne ovat muodostuneet alemmantason holoneista. Tämä antaa meille ymmärryksen siitä, että on tärkeä arvostaa ja rakastaa holoneita kaikilla tasoilla. Henkiselle Tielle se tarkoittaa sitä, että Henkinen Tie ei ole vain korkeille tasoille pyrkimistä. Se on ennen kaikkea koko spektrin – koko holarkian – kehittämisprojekti. Se on koko holarkian hyvinvoinnin tavoittelua niin itsessään kuin ympäristössäänkin.

Evoluution suunta on kohti uusia emergoivia todellisuuksia ja laajempaa tietoisuutta. Tämä tarkoittaa myös kompleksisuuden lisääntymistä, joka on hyvin nähtävissä esim. teknisessä kehityksessä (esim. lankapuhelin → matkapuhelin → älypuhelin → ?). Transsendenssi

tuo mukanaan lisääntyvän organisoituvuuden ja rakenteellisuuden. Myös autonomia ja joustavuus lisääntyvät holarkiassa ylöspäin mentäessä. Holoni voi yhä joustavammin mukautua ympäristöönsä laajemman tietoisuutensa ja parempien kyvykkyyksiensä avulla.

Wilber näkee transsendenssin olevan kaksivaiheinen prosessi. Ensin on differentioituminen aiemmasta tasosta. Sitten transsendenssin jälkimäisessä osassa aiempi taso integroidaan osaksi uutta laajempaa tasoa. Näin tietoisuus ensin differentioituu aiemmasta ja synnyttäessään uuden laajemman tietoisuuden sisällyttää aiemman tietoisuuden osaksi uutta laajempaa tietoisuuttaan. Olennaista on, että differentioitumisvaiheessa ihminen (jos nyt puhumme ihmisestä) oppii tarkastelemaan aiempaa tietoisuuttaan ikään kuin ulkoapäin, objektiivisemmin. **Otto Scharmer** puhuu kameran kääntämisestä itseensä. Ihminen reflektoi itseään. Näin ihminen tiedostaa itsensä paremmin ja on jo astumassa seuraavalle laajemman tietoisuuden tasolle, jossa vanha tietoisuuden taso on osa kokonaisuutta. Näin kasvaminen ja kehittyminen vaativat rehellistä itsensä tarkastelamista ja toisaalta kykyä päästä irti vanhasta rajoittuneemmasta tietoisuudesta.

Samanlainen transsendenssi tapahtuu myös ajassa. Uusi ajanhetki sisältää aina aiemman ajanhetken, mutta se tuo mukanaan aina jotain uutta. Näin ajan voidaan nähdä transsendoituvan ja pitävän sisällään kaikki menneen ajanhetket. Tästä Wilber käyttää nimitystä Kosminen karma. Voisimme sanoa sitä myös Kosmoksen muistiksi. Muistaminen on silloin sen sisällyttämistä tähän hetkeen, mikä tapahtui menneessä ajan hetkessä.

Kaiken edellä esitetyn jälkeen herää kysymys, mitä holismi tarkoittaa? Wilber nostaaikin aiheelliseksi tämän kysymyksen. Jos keran holoneita on aina vain korkeammalla ja korkeammalla hierarkiassa, on aiheellista kysyä, mikä on holismin taso kulloinkin. Yleensä ihminen tarkastelee asioita joltain tietyltä tasolta ja pitää sitä kaikkein korkeimpana ja holistisimpana. Todellisuudessa holismin ta-

soja on lukemattomasti ja niiden laajuudessa on eroja. Seuraavan kerran kun kuulet jonkun puhuvan holistisesta tarkastelusta, mieti miltä tasolta tämä tarkastelu on tehty. Olisiko olemassa vielä holistisempi taso? Vielä laajempi taso? Vielä enemmän Kosmosta sisällyttävämpi ja tietoisuudeltaan laajempi taso? Näin lisää ymmärrystäsi ja kohotat tietoisuuttasi.

Patologia

Aina kehitys ei mene nappiin. Jokaisella holarkian tasolla holonin kapasiteetti itsensäilytykseen ja sopeutuvuuteen voi päättyä epätasapainoon. Terveessä hierarkiassa myös eri tasojen holonit ovat tasapainoisissa suhteissa keskenään, vaikkakin hierarkiassa korkeammilla olevilla holoneilla on suurempi mahdollisuus vaikuttaa hierarkiassa. Jos kuitenkin korkeamman tason holonit alkavat liian vahvasti vaikuttaa alemman tason holoneihin ts. dominoida niitä, ovat vaikutukset haitalliset (esim. syöpäsolut). Näin patologinen holoni voi hyvin haitallisesti vaikuttaa koko holarkiaan ja se on syytä palauttaa harmoniaan terveen hierarkian kanssa.

Wilber puhuu ihmisen kohdalla myös varjosta, joka on **Jungin** käyttönottama termi. Varjo on jokin osa ihmistä itseään, josta hän ei ole tietoinen. Tämä osa voi aikaansaada ihmisesä toimia, jotka eivät ole hänen itsensä ja ympäristönsä kannalta hyväksi. Ihmisen holarkia on siis epätasapainossa, kun hänen kehityshistoriassaan on jollekin holarkian tasolle jäänyt epäterve (patologinen) piirre. Korjaavana toimenpiteenä ihminen voi lisätä tietoisuuttaan tuosta puolesta ja saattaa sitä puolta itsessään harmoniaan terveen hierarkian kanssa omassa olemuksessaan.

Toinen mahdollisuus patologiaan on, että holoni kadottaa identiteettinsä. Se sopeutuu niin paljon ympäristöönsä, että sitä itsenäisenä toimijana ei ole olemassakaan. Se sulautuu toisiin. On osa kaikkeutta, mutta ei oma itsensä – itsenäinen yksilö, kokonaisuus. Totalitarismi pyrkii sulattamaan kaikki ihmiset samanlaiseksi massaksi ja sellaisena osaksi suurta

kokonaisuutta. Ihminen pääsee vastuustaan (ainakin oman käsityksensä mukaan), mutta maksaa siitä kalliin hinnan kadottamalla itsensä. Ihminen on vain osa kokonaisuutta, mutta ei enää kokonaisuus – oma itsensä. Jos ei ole omaa itseä, ei ole holonia. Silloin todellistuu holonin kapasiteetti itsensä hajoamiseen. Se hajoaa alemman tason holoneiksi. Se katoaa holarkian kyseiseltä tasolta.

Wilber puhuu usein erilaisten ihmistä eheyttävien terapiamuotojen ja muiden vastaavien menetelmien tarpeellisuudesta ja hyödyllisyydestä oman holarkiamme harmonisoinnissa ja varjon työstämisessä. Haluan seuraavaksi esittää muutamia ajatuksia Kirjeopisto Vian rajajoogan suhteesta edellä esitettyihin teemoihin.

Kirjeopisto Vian rajajooga

Kirjeopisto Vian menetelmässä luonteenjalostaminen on tärkeällä sijalla. Luonne vaikuttaa siihen miten näemme ja koemme itsemme maailmassa suhteessa toisiin ja ennen kaikkea siihen miten toimimme. Luonteen jalostamisessa ihminen harmonisoi omaa holarkiaansa. Hän harmonisoi oman holarkiansa alempia puolia omasta korkeimmasta jumalosuudestaan käsin. Harmonisoinnin myötä hänen luonteessaan kultivoituvat positiiviset ominaisuudet joiden avulla hän tulee yhä kykenevämmäksi toimimaan muiden ihmisten kanssa. Samalla hänen tietoisuutensa laajenee. Hän kykenee ymmärtämään Kosmosta ja sen lainalaisuuksia yhä selkeämmin ja paremmin. Hän asettuu yhä paremmin harmoniaan Kosmosta johtavien jumalallisten lakien kanssa. Näin hänen oman sisäisen holarkiansa johto siirtyy hänen sisäisen hierarkiansa korkeimmalle tasolle hänen Jumalolemuksensa, joka edelleen kehittyy opiskelun myötä.

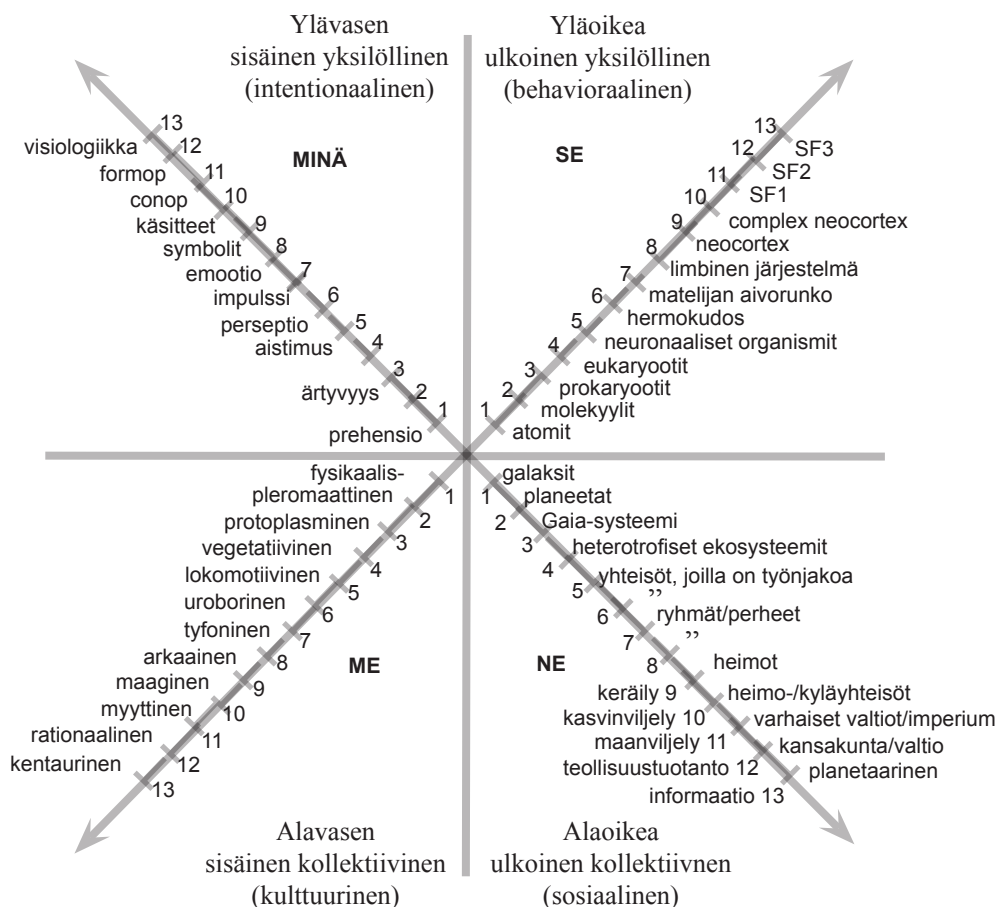
Eräät tärkeät piirteet tässä kehityksessä ovat aitous ja rehellisyys. Ne ovat hyvin keskeisellä sijalla Kirjeopisto Vian raja-joogassa. Lisäksi nöyryys on hyvin tärkeä. Nöyryys on kuitenkin yksi väärin ymmärretyimmistä hyveistä.

Nöyryys ei ole alistumista eikä loputonta sopeutuvuutta ja mukautumista. Kuten edellä näimme holonin kyky sopeutua ja mukautua on tärkeä, mutta sen mennessä liiallisuuksiin holoni sopeutuu täysin kaikkeen ja sulautuu pois.

Nöyryydessä on kyse harmonisesta suhteesta terveeseen hierarkiaan. Epäterveen hierarkian tapauksessa ihmisen täytyy aina oman ymmärryksensä ja viisautensa avulla valita sopiva toimintatapa: missä määrin sopeutua sekä missä määrin säilyttää ”oma päänsä” eli itsesäilytys. Terveen hierarkian tapauksessa ihminen nöyr-

tyy toimimaan harmoniassa hierarkian kanssa. Nöyrytyminen, tässä tapauksessa, tarkoittaa lähinnä ihmisen tervettä hierarkiaa vastaan taistelevien ja kapinoivien alempien puolien tendenssien puuttumista.

Ihmisen ei siis varsinaisesti tarvitse nöyrytyä, silloin kun hän on jo harmoniassa terveen hierarkian kanssa. Nöyrytyminen kuuluu siihen vaiheeseen, kun ihminen ei vielä ole nöyrä mutta taistelee alempien olemuspuoltensa tervettä hierarkiaa vastustavia tendenssejä vastaan.

Neljä eri näkökulmaa Kosmokseen.

Mitä on positiivisuus? Se on mm. harmoniaa terveen hierarkian kanssa. Positiivisuuden määrä lisääntyy hierarkiassa ylöspäin mentäessä.

Kirjeopisto Vian raja-joogassa ajattelun, tunteiden ja tahdon laadullistumisen kautta seuraa luonteen jalostuminen, oman holarkian harmonisoituminen, oman holarkian suhteen muuhun Kosmokseen harmonisoituminen ja omassa holarkiassa kehittyville korkeammille henkisille tasoille muodostuvien käyttövälineiden kautta avautuva korkeampi ja laajempi tietoisuus, ymmärrys ja viisaus.

Neljä näkökulmaa holoniin ja holarkiaan

Seuraavaksi tarkastelemme lyhyesti⁵ Wilberin Kosmoksen karttaa, jossa holonit ja holarkia ovat todellisuuden rakennusosia ja voimme tarkastella todellisuutta neljästä eri näkökulmasta. Huomautettakoon, että neljä eri näkökulmaa on vähimmäismäärä näkökulmia.

On tärkeä huomata, että holonia voidaan aina tarkastella näistä kaikista neljästä näkökulmasta. On myös tärkeä huomata, että kaikissa näissä neljässä näkökulmassa on oma holarkiansa. Ja vielä erityisen tärkeä on muistaa, että holarkian jokaisella tasolla olevat eri näkökulmat korreloivat toistensa kanssa. Näin tietyn aivotason aktivaatiota vastaa samantoinen tietoisuuden aktivaatio ja toisin päin. Eli tietoisuuden tason kohotessa tietylle tasolle, on havaittavissa vastaavan tason aivoalueen aktivoituminen.

Ylhäällä vasemmalla on yksilön sisäinen tietoisuus. Ylhäällä oikealla on yksilön ulkoinen todellisuus. Voimme esimerkiksi mitata ihmisen aivoja ja nähdä mitä hänen aivoissaan tapahtuu. Koska aivot ovat materiaalisessa todellisuudessa, voimme mitata niitä fyysisillä mittalaitteilla (oikean yläkulman näkökulma). Emme kuitenkaan voi mitata ihmisen sisäistä kokemusta millään mittalaitteella (vain kehollisia, energieettisiä vastineita), koska tietoisuus ei ole osa fyysistä todellisuutta. Se on ihmisen (tai jonkin muun) sisäinen kokemus. Sisäinen kokemus on subjektiivinen ja henkilö voi pyr-

kiä jakamaan sen esim. kertomalla, mutta silloinkin itse kokemus säilyy yksilön sisäisenä. Näin materiaallinen reduktionismi on tuomittu epäonnistumaan yrittäessään selittää aivojen kautta tietoisuutta. Kyseessä on kaksi eri näkökulmaa ja niiden sulattaminen yhdeksi ei ole mahdollista.

Alhaalla oikealla on ulkoinen jaettu sosiaalinen todellisuus. Alhaalla vasemmalla on sisäinen kulttuurinen jaettu tietoisuus. Esimerkiksi ollessamme porukalla yhdessä olemme jossain fyysisessä tilassa ja toimimme fyysisesti. Jos tarkastelemme tapahtumaa tästä näkökulmasta, tarkastelemme sitä alhaalla oikealla olevasta näkökulmasta. Voimme tarkastella sitä myös jaetun koetun tietoisuuden kautta. Mikä on meidän jaettu kokemus tapahtumasta? Näin tarkastellessamme tarkastelemme tapahtumaa alhaalla vasemmalla olevasta näkökulmasta. ●

Viitteet osaan I

1. On nähtävissä, että Wilberin tavalla tehdä filosofiaa on enemmänkin yhtymäkohtia Platoniin kuin Aristoteleeseen. Esiteltävät filosofiset käsitteet kumpuavat selvemmin Platonin ideamaailmasta kuin käytännöstä. Nämä ideamaailmasta saadut käsitteet sitten kuvataan erinäköisten tieteellisten tietojen avulla. Tämä Wilberin lähestymistapa (ideoiden kautta eteneminen) näyttää olleen myös useiden kvanttifysiikan mestareiden arvostama. Tästä voi lukea Wilberin kirjasta Quantum Questions
2. Wilber kirjoittaa paljon kritiikkiä tasamaa-ajattelua kohtaan. Tasamaa-ajatteluksi kutsutaan sitä, että kaikki on yhtä arvokasta ja hyvää. Siihen sisältyy ajatus, että jonkin paremmaksi asettaminen sortaa toista. Käytännössä tämä tie on kuitenkin kestämaton. Niin kuin tulemme näkemään, se ei edes vastaa todellisuuden luonnetta.
3. Olisimme voineet ottaa tavut myös omana tasonaan hierarkiassa, mutta tällä kertaa pidämme sitä tason kolme alatasona.
4. Wilber esittelee holoni-käsitteen ja käsittelee sitä kirjassaan Sex, Ecology, Spirituality. Suomeksi aiheesta voi lukea Kaiken lyhyt historia kirjasta. Tarkempi kuvaus löytyy Uusi Safiiri lehden numerosta 2/2011 JP Jakosen kirjoittamana.

Pyhä Yhteys

Eri tietoisuuden tiloja vastaavat erilaiset Pyhän Yhteyden kokemukset. Yksilöiden tietoisuuden tilat viestivät ja virittäytyvät, kun olemme toistemme kanssa tekemisissä.

JARI KIIRLA

Pyhä Yhteys on ennen kaikkea sisäinen yhteys Pyhään. Kyse on siis vasemman puoleisista näkökulmista kuvassa ”neljä eri näkökulmaa Kosmokseen”. Emme tarkastele ulkoisia korrelaatioita (kuvan oikeaa puolta), vaikka teorian mukaisesti nekin ovat olemassa. Kuten havaitsemme kuvasta, voimme tarkastella Pyhää Yhteyttä yksilössä sisäisenä subjektiivisena kokemuksena sekä myös yhteisössä – yksilöiden jaettuna yhteisenä intersubjektiivisena kokemuksena.

Pyhä Yhteys yksilössä

Ymmärtääksemme Pyhää Yhteyttä yksilössä meidän on syytä ymmärtää Wilber-Combs kaaviota. Horisontaalisessa suunnassa esiintyvät

tietoisuuden tilat. Yksikertaisin tapa hahmottaa näitä on valve, unennäkö ja syväuni. Valveilla ollessamme tietoisuutemme on usein karkealla tietoisuuden tasolla. Tiedostamme aineellista todellisuutta ja toimimme siinä.

Nukkuessa näemme usein unia ja niitä nähdessämme tietoisuutemme on hienojakoisessa tietoisuuden tilassa. Siinä tilassa emme havaitse fyysiseen todellisuuteen liittyviä asioita – vain hienojakoiseen todellisuuteen liittyviä asioita. Lisäksi on vielä muotoja vailla oleva tietoisuuden tila, jota kutsutaan kausaaliseksi¹.

Sitä vastaa syväuni, jolloin emme havaitse mitään muotoja – emme fyysisiä emmekä hienojakoisia. Nämä tietoisuuden tilat ovat pääosin toisensa poissulkevia. Eli et voi olla tietoisena monessa tilassa samaan aikaan. Lisäksi näitä eri tietoisuuden tiloja vastaavat omat kehot: karkea-, hienojakoinen- ja kausaalinen keho². Vaikka edellä tarkastelimme näitä tiloja lähinnä valveillaolon, unennäön ja syvän unen kautta, on syytä huomata, että ihminen voi tietoisesti olla näissä tiloissa myös valveilla ollessaan – esimerkiksi meditaatiossa.

Jos tarkastelemme tietoisuuden tiloja pyrkien ymmärtämään Pyhää Yhteyttä, havait-

semme, että eri tiloja vastaavat erilaiset Pyhän Yhteyden kokemukset. Pyhä Yhteys koettuna karkean tietoisuuden tilan kautta liittyy usein luontoon ja syvälliseen yhteyden kokemukseen luonnossa. Siinä ihminen kokee pyhyyttä luonnossa. Ihmiset ovat etsineet kaikkina aikoina luonnosta paikkoja, jossa tuo jumalyhteyden kokemus onnistuisi puhtaimmin. Näitä paikkoja on sitten kutsuttu pyhiksi paikoiksi.

Pyhä Yhteys koettuna hienojakoisessa tietoisuuden tilassa liittyy erilaisiin Jumaliin. Kokiessaan Pyhää Yhteyttä Jumaluuteen ihminen kokee hienojakoisessa kehossaan olevansa yhteydessä tai tekemisissä Jumalan tai hänen sanansaattajansa kanssa. Kyse ei ole mistään fyysisin silmin havaittavasta

hahmosta, vaan hienojakoisen kehon avulla havaittavasta hahmosta. Kokemus on usein hyvin syvä ja aito.

Kausaalisisessa tilassa oleva kokemus Pyhästä Yhteydestä muuttuu luonteeltaan hyvin erilaiseksi kuin aiemmissa tiloissa. Enää ei ole mitään, mitä havaitaan itsen ulkopuolella. Koska kausaalinen taso on muotoja vailla, ei ole mitään muotoja joita havaitaan. Kausaalisella tasolla kokemus Jumalasta on hyvin suora. Kokemus on yksinkertaisesti: ”Minä olen Jumala.” On syytä huomata, että tämä ei tarkoita sitä, että minä persoonana olisin Jumala. Kyse on päin vastoin siitä, että tietoisuuteni ei ole enää samaistunut persoonaani vaan tietoisuuteni on samaistunut itsessäni olevaan Jumaluuteen ja kokemus tästä Jumaluudesta on suora tietoisuudelleni.

Kausaalisen tilan kautta on mahdollista edetä nonduaalisen tietoisuuden tilaan. Siinä kausaalisisessa tietoisuuden tilassa saavutettu suora yhteys Jumalaan säilyy, kun ihminen palaa muotojen maailmaan. Nyt ihminen näkee kaikki maailman muodot ja samaan aikaan niiden takana olevan Jumaluuden. Tällaisessa tietoisuuden tilassa Jumaluuden ja maailman

muotojen välille ei synny dualismia. Ne eivät ole erillisiä asioita. Ihminen näkee ja kokee ykseyden suorana kokemuksena tietoisuudessaan. Pyhä Yhteys nonduaalisella tasolla on suora ykseyden kokemus.

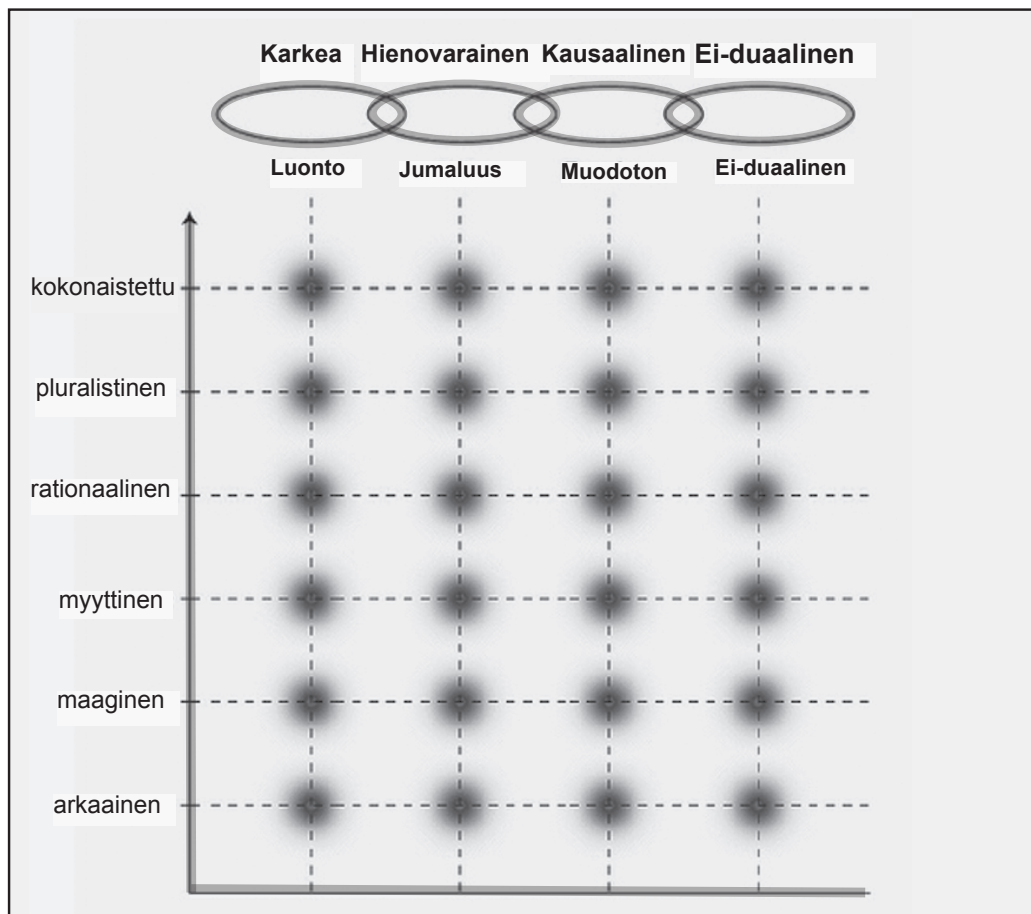
Jotta ymmärtäisimme Kosmosta ja ihmistä paremmin, meidän täytyy kuitenkin huomioida myös kuvassa vertikaalisesti³ esitetyt tietoisuuden tasot. Tietoisuuden tilat ovat yhteydessä siihen miten koemme asiat. Tietoisuuden tasot taasen liittyvät siihen miten olemme eri suhteissa kehittyneet ja miten kykenemme ymmärtämään maailmaa. Ne liittyvät siihen, miten ymmärrämme Pyhän Yhteyden kokemuksen ja muutkin asiat. Tietoisuuden tasot liittyvät ihmisen tietoisuuteen vakiintuneisiin

Ihminen voi yhä aidommin kokea Pyhää Yhteyttä kaikkia ihmisiä kohtaan ja tahtoa kaikkien ihmisten onnellisuutta ja hyvinvointia.

rakenteisiin ja kykyyn hahmottaa ja ymmärtää todellisuutta. Tietoisuuden tasot ovat holarakisesti rakentuneet ja siten kaikki se, mitä aiemmin puhuimme holoneista ja hierarkiasta/holarkiasta pätee niihin.

Esirationaalisia tietoisuuden tasoja ovat arkaainen, maaginen ja myyttinen. Mitä alempana olemme näissä tasoissa, sitä enemmän ne ovat yhteydessä fyysiseen kehoomme. Arkaainen onkin hyvin läheisesti yhteydessä keholisiin toimintoihimme ja niihin liittyvään tietoisuuteen. Maagisella tasolla ihminen uskoo maagiseen yhteyteen. Hän uskoo esimerkiksi konkreettisesti kykenevänsä muuttamaan asioita vain ajatuksen voimalla. Ihmisillä kuitenkin harvemmin on suurempia maagisen tason kykyjä, jotka tällaisia ihmeitä voisivat saada aikaan.

Myyttisellä tasolla ihminen siirtää tuon kaikkivoipaisuuden ajatuksen itsestään Jumalaan. Myyttisellä tasolla Jumala on se, joka voi tehdä nuo ihmeet ihmisen puolesta, kun ihminen vain osaa rukoilla oikein. Myyttinen taso on siten ensimmäinen ei-itsekeskeinen taso. Tällä tasolla ryhmäidentiteetti on usein tärkeä ja jako oikein uskovien ja väärin uskovien välillä

Wilber-Combs -kaavio (Integral Finland 2010).

voi olla voimakas. Pyhän Yhteyden kokemus voi tällä tasolla olla hyvin aito, mutta ymmärryksen osalta se aina jossain määrin sulkee pois ne, jotka eivät usko samaan myyttiin.

Rationaalisella tasolla ihmisellä on ensimmäisen kerran mahdollisuus ajatella globaalisti. Ensimmäisen kerran ihminen voi laittaa itsensä tai oman ryhmänsä edun sivuun ja ajatella kokonaisuuden etua. Utilitarismi on tästä hyvä esimerkki. Siinä pyritään rationaalisesti maksimoimaan kaikkien onni tai hyvinvointi.

Näin ihminen voi yhä aidommin kokea Pyhää Yhteyttä kaikkia ihmisiä kohtaan ja tahtoa kaikkien ihmisten onnellisuutta ja hyvinvoin-

tia. Enää ei ole tarvetta sulkea ihmisiä pois, vaikka he uskoisivat toisin kuin itse. Myös heille nähdään ihmisoikeudet kuuluviksi. Pluralistisella tasolla ihminen menee vielä pidemmälle tässä erilaisuuden arvostuksessa. Nyt kaikki eri näkökulmat ja mielipiteet saavat osakseen arvostusta ja dialogi on keskeisellä sijalla kommunikaatiossa. Pyhä Yhteys kaikkiin on yhä syvällisempää. Ongelmaksi voi kuitenkin muodostua se, että on ristiriitaisia näkökulmia, jotka eivät sovi yhteen. Vaarana on ”tasamaa-ajattelu”, jossa ei ole parempaa ja huonompaa.

Integraalilla tasolla ihminen hahmottaa yhä selkeämmin kokonaisuuksia ja osaa muodos-

taa synteesiä eri näkökulmista. Tällä tasolla on mahdollista arvostaa sitä hyvää, mitä eri näkökulmiin liittyy, mutta myös nähdä mikä näkökulmat kuvaavat Kosmosta paremmin. Pyhä Yhteys on yhä enemmän ymmärrystä sisällyttävämpi tällä tasolla, koska se pystyy ymmärtämään itseään suppeammat näkökulmat paremmin kuin mikään aiempi taso. Näin siksi että integraalilla tasolla ihminen ensimmäistä kertaa kykenee aidosti ymmärtämään ja arvostamaan aiempien tasojen rajoituneempia näkökulmia sekä ymmärtämään, että nuo näkökulmat kuuluvat ihmisen kehitykseen luonnollisella tavalla.

”Superintegraali” on yleisnimitys kaikille integraalia tasoa korkeammille tasoille. Nämä kaikki tasot ovat transrationaalisia tai henkisiä tasoja. Itse asiassa integraali tasokin on luonteeltaan jo selvästi rationaalisen tason yläpuolella. Superintegraalilla tasolla ihmisen ymmärrys etenee kuitenkin yhä enemmän henkiseen todellisuuteen ja sen syvällisempään ymmärtämiseen.

Jos rationaalinen taso liittyy olennaisella tavalla luonnonlakien ymmärtämiseen ja integraalitaso näiden lakien ja kokonaisuuksien syvällisempään hahmottamiseen, niin superintegraalitaso liittyy henkisen todellisuuden ymmärtämiseen.

Tällä tasolla ihminen alkaa yhä syvällisemmin ymmärtää, miten hänen oma toimintansa vaikuttaa muihin. Ihminen alkaa ymmärtää yhä syvällisemmin etiikan lakeja. Nämä lait ovat Kosmoksen lakeja, Kosmoksen Logiikkaa. Kosmoksen Logiikka on sitä miten Kosmos on järjestäytynyt. Etiikka on sopusointua Kosmoksen Logiikan kanssa. Ihminen on osa Kosmoksen hierarkiaa ja toimiessaan eettisesti hän noudattaa Kosmoksen Logiikkaa. Ihmi-

nen voi saavuttaa Pyhän Yhteyden Kosmoksen Logiikan kanssa.

Mitä sitten on valaistuminen? Perinteinen valaistumisen määritelmä liittyy edellä esitettyihin tietoisuuden tiloihin. Ajatellaan, että kun ihminen kokee korkeimman saavutettavissa olevan tietoisuuden tilan, hän on valaistunut. Perinteisesti valaistuminen on siis ykseyskokemus, joka syntyy nonduaalisessa tietoisuuden tilassa.

Wilberin valaistumisen määritelmä poikkeaa edellä esitetystä perinteisestä valaistumisen määritelmästä. Wilberin mukaan valistuneen ihmisen tulee ykseydenkokemuksen lisäksi olla kehittynyt myös tietoisuuden tasoissa korkeimpaan tarjolla

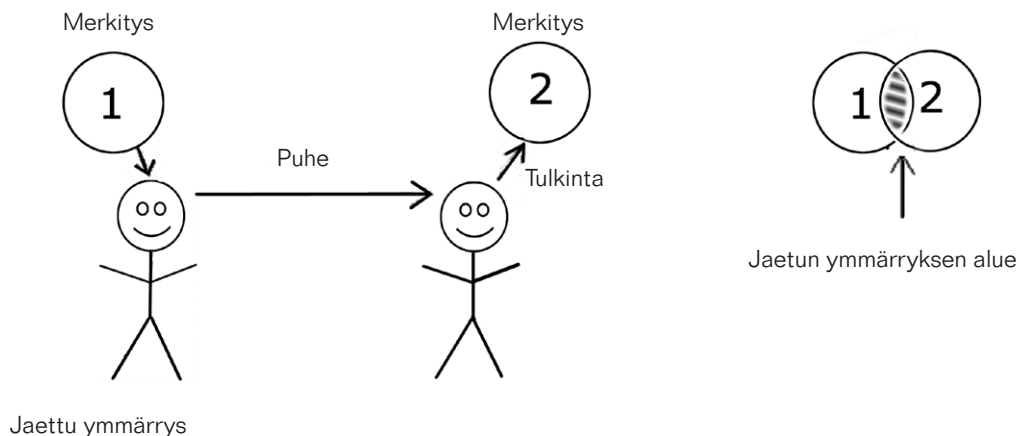
olevaan tietoisuuden tasoon. Hänen tulee olla kehittynyt superintegraalille tasolle, jotta hän ykseyskokemuksen lisäksi ymmärtäisi maailmaa syvällisesti ja kykenisi toimimaan tästä laajemmasta ymmärryksestä käsin. On hyvä huomata, että uusia korkeampia tietoisuuden tasoja kehittyä tietoisuuden evoluution myötä ja siten valaistuminen tänä päivänä on monessa suhteessa erilaista kuin valaistuminen 1000 vuotta sitten.

Pyhä Yhteys yhteisössä

Kun yllä tarkastelimme Pyhää Yhteyttä yksilössä, tarkastelimme kuvan neljä näkökulmaa Kosmokseen vasenta yläkulmaa – yksilön sisäistä näkökulmaa. Seuraavaksi tarkastelemme kuvan vasenta alalaitaa, jossa on kyse yhteisestä jaetusta sisäisestä todellisuudesta. Kuten kuvasta havaitsemme, holonilla on jokaisella tasolla oma näkökulmansa sekä yksilön sisäiseen, että yksilöiden yhteiseen sisäiseen tietoisuuteen.

On hyvä huomata, että sama tietoisuuden tilojen ja tietoisuuden tasojen erottelu pätee

Hienojakoisten kehojemme taipumusta virittäytyä samalle aaltopituudelle on hyödynnetty myös henkisessä opetuksessa. Oppilaat ovat perinteisesti pyrkineet olemaan paljon Henkisen Opettajansa seurassa. Henkisessä Opettajassa nuo korkeammat tietoisuuden tilat ovat voimakkaasti läsnä ja säteilevät hänen olemuksestaan.

myös yhteisessä jaetussa sisäisessä tietoisuudessa. Eli yksilöiden tietoisuuden tilat ja niihin liittyvät kehot (karkea-, hienojakoinen- ja kausaalikeho) viestivät ja virittäytyvät jossain määrin toistensa kanssa, kun olemme toistemme kanssa tekemisissä. On hyvä havaita, että erilaisissa tilanteissa olemme eri tavoin energeettisesti virittyneissä tiloissa. Voimakkaita tunteita herättävät tilat lienevät usein vaikutuksiltaan voimakkaimpia. Puhutaankin, että tunteet tarttuvat. Näin voimme kokea toisen tunteen itsessämme kun samaistumme häneen.

Hienojakoisten kehojemme taipumusta virittäytyä samalle aaltopituudelle on hyödynnetty myös henkisessä opetuksessa. Oppilaat ovat perinteisesti pyrkineet olemaan paljon Henkisen Opettajansa seurassa. Henkisessä Opettajassa nuo korkeammat tietoisuuden tilat ovat voimakkaasti läsnä ja säteilevät hänen olemuksestaan. Kun oppilas on tällaisen Henkisen Opettajan läheisyydessä, alkavat myös hänessä uinuvana olevat hienojakoinen- ja kausaalikeho kehittyä ja vahvistua, antaen myös hänelle paremmat mahdollisuudet kokea tietoisesti korkeampia tietoisuuden tiloja⁴. Näin oppilas voi kokea yhä syvempää Pyhää Yhteyttä Henkisen Opettajansa avulla. Tässä pyrkimyksessä myös henkisesti saaman suuntaan pyrkivien ihmisten yhteisö voi tukea jäseniään. Tällaisessa

yhteisössä ihminen voi kokea yhdessä toisten kanssa Pyhää Yhteyttä.

Tietoisuuden tilan kokemuksen lisäksi voimme tarkastella myös jaetun ymmärryksen aluetta yhteisessä me-kentässä. Tämä yhteinen ymmärrys liittyy tietoisuuden tasoihin, joita jo edellä esittelimme yksilön osalta. Vastaavat tietoisuuden tasot ovat olemassa myös yhteisesti jaetussa todellisuudessa. Mutta missä tämä yhteinen ymmärrys on? Yksilön osalta voimme helposti ymmärtää sen olevan yksilössä itsessään sisäisesti. Missä on ihmisten yhteinen jaettu sisäinen ymmärrys?

Voimme lähteä tarkastelemaan tätä yksinkertaisen esimerkin kautta. Olkoonpa tilanne, jossa minä puhun ja sinä kuuntelet⁵. Ensin minulla on jokin merkitys, jonka haluan välittää sinulle. Alan pukea sitä sanoiksi⁶. Samalla suoritan puheaktin, jossa tuotan nuo sanat verbaalisessa muodossa⁷. Sinä kuulet nuo sanat, toivottavasti oikein, ja pyrit ymmärtämään merkityksen, jonka olen halunnut sinulle välittää⁸. On todennäköistä, että et ymmärtänyt alkuperäistä merkitystäni aivan täydellisesti samalla tavalla kuin olin sen tarkoittanut. Näin siksi, että sinun täytyy tulkita puhumaani oman kokemuksesi ja ymmärryksesi kautta. Voi myös olla, että ymmärrät joitain sanoja hyvin eri tavalla kuin minä olen niitä tarkoittanut.

Jaettu ymmärrys on se osuus, minkä ymmärrämme samalla tavalla. Jotta ymmärtäisimme toisiamme mahdollisimman hyvin, on meidän hyvä keskustelussa tarkistaa välillä olemmeko ymmärtäneet asiat samalla tavalla. Dialogi onkin tarpeellinen yhteisen ymmärryksen kasvattamisessa. Se antaa hyvän mahdollisuuden kasvattaa jaetun ymmärryksen aluetta.

Missä tuo jaettu ymmärrys on? Se on yksilöissä, mutta ennen kaikkea kulttuurissa. Kulttuuri on jaetun ymmärryksen kenttä ja se tekee yleensäkin mahdolliseksi jaetun ymmärryksen syntymisen. Kulttuuri kantaa ja välittää jaetun ymmärryksen rakennuspalikoita. Ihminen kasvaa sisälle kulttuuriin. Tämän kasvuprosessin myötä ihmisen on mahdollista kommunikoida muiden saman (tai riittävän samanlaisen) kulttuurin edustajien kanssa.

Kun ihminen kasvaa sisälle kulttuuriin, hänen on ensin otettava kulttuurin käytänteet ja normit itsestään selvyyskinä. Hän kasvaa sisälle kulttuurin sääntöihin ja rooleihin. Tästä näkökulmasta toisten kulttuurien poikkeavat säännöt, normit ja käytänteet vaikuttavat oudoilta ja joskus huvittavilta. Se on luonnollista ennen kuin ihminen alkaa kasvaa oman kulttuurinsa yläpuolelle ja pystyy tarkastelemaan omaa kulttuuriaan kriittisesti. Mitä enemmän ihminen kykenee näkemään kulttuurin vaikutusta itsessään, sitä enemmän hän kykenee valitsemaan mitä siitä ottaa itseensä ja mitä jättää pois. Näin hän voi itsenäisen ajattelun avulla kehittyä yhä enemmän yksilöksi ja nousta ympärillä vallitsevan kulttuurin yläpuolelle.

Edellä oli puhetta, että tämä yhteisen jaetun ymmärryksen alue liittyy tietoisuuden tasoihin. Yhteisen ymmärryksen alue voi toteutua vain niillä tasoilla, joihin ihmiset ovat kehittyneet. Ihminen ei voi ymmärtää paljon hänen oman kehitystasonsa yläpuolella olevia asioita. Näin kommunikaatio tulee sovittaa kehitystasolle, joka on molempien ihmisten saavutettavissa, jotta yhteinen ymmärrys voisi syntyä. Yksilöiden kehitystasot esiteltiin edellisessä luvussa ja ne pätevät yleiseltä osin myös tähän jaetun ymmärryksen kenttään. On hyvä huomata, että

itse kehitystasot eivät ole ainoa, mikä vaikuttaa yhteiseen ymmärryksen syntymiseen. Siihen vaikuttavat myös monet muut asiat – kuten riittävät taustatiedot keskusteltavasta asiasta.

Edellä oli jo puhetta, että Pyhä Yhteys voi toteutua yhteisössä ihmisten välillä hienoja-koisten kehojen yhteisen virittäytymisen kautta. Lisäksi se voi toteutua ihmisten syvällisen ymmärryksen jakamisen kautta. Tämä toki edellyttää, että ihmiset ovat kehittyneet varsin pitkälle aiemmin mainittujen kehitystasojen osalta. Kun näin on tapahtunut, ihmiset voivat jakaa syvällistä ymmärtämystä keskenään ja lisätä yhteisen ymmärryksen tasoa. Tätä yhteisen ymmärryksen laajentamista kutsun Pyhäksi Yhteydeksi. Tällainen Pyhä Yhteys on suuri voimavara yhteisölle, jossa ihmiset ovat.

Kuten kaikesta tässä luvussa esitetystä voimme havaita Pyhä Yhteys voi toteutua monilla erilaisilla tavoilla niin yksilössä kuin ihmisten välisessä kanssakäymisessä ja yhteisöissäkin. On meidän oma valintamme, miten paljon näemme vaivaa Pyhän Yhteyden saavuttamiseksi ja sen laadullistamiseksi. ●

Lähteet

Scharmer Otto and Kaufer Katrin: Leading from the Emerging Future, Berrett-Koehler Publishers, 2013
Wilber Ken: Quantum Questions, Shambhala, 1984
Wilber Ken: Sex, Ecology, Spirituality, Shambhala, 1995
Wilber Ken: Integral Spirituality, Integral books, 2006
Wilber Ken: Kaiken lyhyt historia, Basam books, 2009, alkuperäinen teos: A Brief History of Everything, 1996

Kirjoittaja Jari Kiirila on DI ja liiketoiminta-analyytikko, joka on kiinnostunut ihmisen kokonaisvaltaisesta (integraalista) kehittämisestä. Henkisyysen pääasiallisena harjoitusmuotona hänellä on Kirjeopisto Vian raja-jooga.

Viitteet osaan II

1. Nimityksen "kausaalinen" selitys: Wilber noudattaa tässä intialaista traditiota. Shankaran mukaan muotoja vailla olevaa kolmatta tilaa sanotaan "kausaaliseksi" siksi, että se on siemen (bija) kahdelle muulle tilalle, karkealle ja hienojakoiselle. Kausaalikeho käsitetään silloin näiden mentaalisten tilojen "siemenvarastona".
2. Kirjeopisto Vian opetuskirjeissä puhutaan kehojen sijaan käyttövälineistä. Keho on hieman harhaanjohtava termi, kun kyse on karkeaa kehoa lukuun ottamatta lähinnä hienojakoisuudeltaan erilaisista energiakehoista, jotka eivät karkean kehon tavoin ole nähtävissä. Käyttöväline on terminä yleisluonteisempi ja kuvaa enemmän niiden toiminnallista luonnetta. Käyttöväline antaa yksilölle mahdollisuuksia tiedostaa ja toimia kyseisestä tietoisuuden tilasta käsin. Tietoisuuden tilan vakiintuessa yksilössä siitä kehittyy tietoisuuden taso ja käyttöväline vakiintuu ihmisen käyttöön.
3. Olemme oppineet hahmottamaan kehityksen vertikaalisessa suunnassa ja siksi se on luontevaa piirtää vertikaaliseen suuntaan.
4. Henkisen Opettajan antamat mantrat voivat myös auttaa oppilasta virittäytymään korkeampiin tietoisuuden tiloihin. Kun annettuja mantroja toistellaan riittävän pitkäkestoisesti ja ihminen kehittyy muutenkin, alkaa oppilaalle muodostua näitä korkeita tietoisuuden tiloja vastaavat kehot (käyttövälineet ks. myös loppuviite 2) ja ne vakiintuvat. Tässä vaiheessa ihmiselle on muodostunut tietoisuuden tiloja vastaavat tasot ja hän alkaa saavuttaa ymmärrystä näiden tasojen luonteesta.
5. Tilanne on monella tapaa lähellä tätä tilannetta, jossa luet tekstiä. Näin siksi että kirjoittaessani tätä tekstiä koen melkein puhuvani sinulle.
6. Merkitys on korkeammalla tasolla holarkiassa kuin itse sanat joilla pyrin sitä välittämään.
7. Alemmalla holarkian tasolla voidaan havaita esim. ääniaaltoja, jotka värähtelevät väliaineessa – ilmassa.
8. Et ole erityisemmin kiinnostunut itse sanoista, koska ennen kaikkea haet hahmoa – merkitystä – puheestani. Siinä mielessä kyse on hahmon tunnistamisesta, vaikka kyse ei ole varsinaisesti visuaalisesta hahmosta vaan käsitteellisestä. Sanat ovat holarkiassa alemmalla tasolla kuin merkitys. Jokin puoli sinua keskittyy niiden yksittäisten sanojen ymmärtämiseen, mutta se tapahtuu vuorovaikutuksessa holarkian korkeamman puolen kanssa, jossa pyrit ymmärtämään tuon merkityksen.

FILOSOFINEN KESKUSTELU SOKRAATTISENA KÄYTÄNTÖNÄ

Sokraattisessa keskustelussa edetään yleisestä kysymyksestä konkreettisten henkilökohtaisten esimerkkien kautta yleistykseen.

HEIKKI VUORILA

Sokrateen (470–399) sanotaan vaikuttaneen ihmiskunnan ajattelun historiaan hyvin voimakkaasti. Sokrates pyrki totuuteen, ajattelun itsenäisyyteen ja rohkeuteen asettaa kyseenalaiseksi vallitsevat sovinnaisuudet. Hän ei muotoillut mitään yhtenäistä oppijärjestelmää vaan omalla esimerkillään viitoitti ihmisiä omakohtaiseen tutkiskeluun kohti totuutta ja hyvää elämää. Filosofisen keskustelun vaatimuksena on syventää omaa itseymmärrystä sekä vuorovaikutusta muiden ihmisten kanssa.

Hän ei jättänyt jälkeensä kirjoitettuja kirjoja eikä muotoillut yhtenäistä oppijärjestelmää, jota muiden olisi seurattava. Hän ei ollut filosofian opettaja vaan viisauden etsijä. Viisautta etsiessään Sokrates kierteli toreilla, voimistelulaitoksissa (gymnasion) ja käsityöläisten työpajoissa väitellen tapaamiensa ateenalaisten kanssa.

Sokrateen oppilaan **Platonin** (427–347) teosten keskustelujen keskeisin hahmo on usein Sokrates. Platonin tekstejä kutsutaan dialogeiksi, joista on vaikea sanoa, milloin niistä kuuluu Sokrateen ääni, milloin Platonin oma ääni? Myöskään Platon ei kehittänyt selkeää oppijärjestelmää vaan piti keskustelua ja suullista vuorovaikutusta tärkeämpänä kuin kirjallista tuotantoa.

Elämänsä puolivälissä 380-luvulla Platon perusti oman puistomaisen Akatemian Ateenan kaupungin välittömään läheisyyteen. Täällä hän jatkoi Sokrateen aloittamaa sokraattista vuoropuhelua ystäviensä kanssa. Platonin Akatemiassa työskenteli myös Platonin oppilas **Aristoteles** (384–322). Aristoteleen mukaan filosofia alkaa ihmettelystä.

Aristoteles perusti oman peripateettisen koulun Lykeionin vuoden 335 paikkeilla Ateenan itäpuolelle. Peripateettisella (peripatos)

tarkoitetaan kävelevää, sillä Aristoteles käveli opettaessaan oppilaitaan. Kuten Sokrateen ja Platonin, niin myös Aristoteleen Lykeionin päämääränä ei ollut minkään opin edistäminen vaan filosofisten ja tieteellisten teorioiden tutkiminen.

Nämä kolme Antiikin kolme suurta filosofia on syytä pitää mielessä, kun tänä päivänä puhutaan filosofisesta keskustelusta sokraattisena käytäntönä. Noin 2500 vuotta myöhemmin sokraattinen menetelmä käytännön elämässä nousi esiin, kun saksalainen filosofian tohtori **Leonard Nelson** (1882–1927) piti puheen *Sokraattinen menetelmä* (*Die sokratische Methode*) Göttingenin pedagogisessa yhdistyksessä vuonna 1922.

Sokraattinen menetelmä

Nelsonin mukaan on menetelmän avulla kuka tahansa voi pohtia filosofiaan, etiikkaan tai olemassaoloon liittyviä kysymyksiä, sillä jokainen ihminen osaa ajatella. Sokraattisten keskustelujen tavoitteena on oman ajattelun kehittäminen. Nelson ajattelee, että sokraattinen menetelmä ei ole tapa opettaa filosofiaa, vaan tarkoituksena on avittaa osallistujia löytämään itsestään filosofin.

Nelsonin sokraattisessa menetelmässä karotetaan ensin se, mistä aiotaan keskustella. Kun keskustelun teeman ydinkysymys ”Mitä x on?” on kartoitettu, sen jälkeen kukin osallistuja kertoo omaan kokemusmaailmaan liittyvän esimerkin. Myös Sokrates omana aikanaan lähestyi keskustelua esimerkkien avulla. Filosofinen keskustelu sokraattisena käytäntönä on filosofoimista, eikä yhtenäisten filosofisten oppijärjestelmien omaksumista. Nelson kuvaa tätä seuraavasti, ”Sen, joka haluaa opettaa filosofisia totuuksia, hänen tulee oppia filosofoinnin taito”.

Sokraattisen menetelmän tieto-opillinen ydin on regressiivinen abstraktio. Sokraattisessa keskustelussa edetään yleisestä kysymyksestä konkreettisten henkilökohtaisten esimerkkien kautta yleistykseen. Nelsonin mukaan tämä on

filosofisesti ainoa oikea tapa edetä. Varsinaisen kokemustietoon perustuva keskustelu alkaa jokaisen osallistujan hyväksymästä ja ymmärtämästä arjen tapahtumasta, josta edetään loogisesti kohti abstraktimpia ulottuvuuksia.

Hän suositteli regressiivistä abstraktiota filosofian opetukseen, sillä näin ihmiset oppivat ajattelevaan itse. Heidän ei tarvitse tukeutua auktoriteetteihin. Nelsonin mielestä filosofiaa ei voi opettaa eikä filosofista viisautta välittää opettamalla. Yleisiä totuuksia voidaan kertoa ja kuulla. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että ne ymmärretään. Ymmärryksen avulla ihminen pystyy luomaan yhteyden yleisen totuuden ja kokemuksellisen tapahtuman välille.

Nelson ajattelee, että filosofiaa ei voi opettaa yhtenäisenä oppijärjestelmänä kuten esimerkiksi historian tosiasioita. Jos haluaa opettaa filosofisia näkemyksiä, ei ole muuta mahdollisuutta kuin opettaa filosofoinnin taitoa. Jos on olemassa sellainen oppiaine kuin filosofia, se on korostetusti opetusta itsenäiseen ajatteluun. Hän piti filosofiaa ensiarvoisen tärkeänä oman ymmärryksen ja ajattelun kehittäjänä.

Sokraattisen menetelmän toinen ydin on dogmien välttäminen. Hänen mukaansa filosofian opetuksen on oltava itselle selvä. Joko olet sokraatikko tai dogmaatikko! Tästä seuraa se, että jokainen opetettava asia on dogmaattista, ja tämä vähentää ihmisen omaa ajattelua sekä tekee hänestä auktoriteettiuskaisen. Filosofinen keskustelu sokraattisena käytäntönä auttaa ihmistä itsenäiseen ajatteluun. Sokraattinen menetelmä on Leonard Nelsonin teoreettinen

Dialogin yleiset säännöt:

- Ilmaise omat epäilysi dialogissa
- Ole huomaavainen muita kohtaan
- Vältä monologeja
- Vältä hypoteettisia kysymyksiä
- Vältä viittauksia auktoriteetteihin
- Pyri konsensukseen (Nelson/Heckman)
/ Pyri proseduaalisuuteen (Heckman myöhemmin)

Sokrates keskustelee

Leonard Nelson nosti esiin sokraattisen menetelmän puheessaan 1922.

viitekehys, johon sokraattinen keskustelu pohjautuu. Toisinaan puhutaan myös sokraattisesta dialogista, joka taas on aivan eri asia kun sokraattinen dialektiikka.

Sokraattinen keskustelu

Sokraattisessa keskustelussa etsitään osallistujien kanssa yhteistä näkemystä käsiteltävästä aiheesta. Keskustelun tärkein työkalu on ajatusten vaihto. Muita työkaluja ovat argumentointi, argumenttien tutkiminen, lisäkysymysten esittäminen ja käsitteiden analysointi. Tämän vuoksi keskustelu sopii yleisen kokemuksen valossa esitettyjen ongelmien tarkasteluun.

Keskustelun onnistumiselle on kaksi ehtoa. Ensimmäiseksi osallistujilla on oltava vilpittömä aikomus löytää tyydyttävä vastaus käsiteltävään asiaan, eikä vain halua ymmärtää toista osallistujaa henkilökohtaisesti. Toiseksi osallistujien tulee pyrkiä toimimaan yhdessä, eikä toisten ylipuhumiseen tai voittamiseen. Lopputulos pohjautuu osallistujien yhteistyöhön.

Käsitteiden selvittäminen on yksi tärkeä elementti keskustelussa. Käsitteen merkityksen selvittäminen aloitetaan jonkun osallistujan kokemukseen perustuvasta konkreettisesta tapahtumasta, jota käsitellään esimerkkinä. Sen tulee olla riittävän mielenkiintoinen ja kaikkien tunnistettavissa. Nelsonin mukaan kuvitellut esimerkit eivät johda aitoon yhdessä tutkimiseen.

Keskustelulla on fasilitaattori, jolla on yleiskäsitys käsiteltävästä asiasta. Hän ei osallistu keskusteluun muiden keskustelijoiden tapaan. Hän ohjaa keskustelua kysymällä, kiinnittämällä huomioita sellaisiin tärkeisiin asioihin, jotka näyttävät jäävän piiloon osallistujilta. Keskustelun fasilitaattorin rooli on proseduurilinen (toiminnallinen). Hän pitää myös kirjaa keskustelusta mieluiten kaikkien osallistujien luettavissa olevalle taululle.

Sokraattiseen keskusteluun osallistuminen on sitovaa eikä siitä voi vapaasti ilman muiden lupaa vetäytyä kesken keskustelun pois. Keskustelun kaikki havainnot ovat tärkeitä, siksi

jokaista osallistujaa tarvitaan keskustelun myöhemmässä vaiheessa selvittämään mahdollisia alun huomioita. Keskustelua jatkavat vain ne ihmiset, jotka on sen aloittaneetkin. Muuten ei voida puhua samasta keskustelusta.

Jokaiseen keskusteluun liittyy turhautumia, jotka eivät välttämättä liity käsillä olevaan asiaan käsittelyyn. Joku voi olla tyytymätön prosessin etenemiseen. Toinen taas fasilitaattorin rooliin. Kolmas saattaa olla ärsyntynyt muiden osallistujien sitoutumisesta keskusteluun. Turhautumisen estämiseksi jokaisella on oikeus pyytää metakeskustelua, jolla ratkaistaan keskustelun prosessiin liittyviä asioita. Metakeskustelulle on hyvä valita oma fasilitaattori. Sokraattinen keskustelu tarjoaa ainutlaatuisen kokemuksen siitä, kuinka vaativaa toisten ihmisten ymmärtäminen on.

Sokraattinen dialektiikka

Sokrates käytti dialektiikkaa keskustellessaan ihmisten kanssa Ateenan toreilla, voimistelulaitoksissa ja käsityöläisten työpajoissa. Sokraattien dialektiikka (dialektike tekhnē) on antiikin filosofien käyttämä keskustelumuoto, jossa pyrittiin kumoamaan ristiriitaiset näkemykset ja voittamaan vastapuoli väittelyssä. Eri filosofeilla ”dialektiikka” tarkoittaa hieman eri asiaa. Etymologisesti ”dialektiikka” (dialegethai) tarkoittaa keskustella.

Sokrateelle dialektiikka tarkoitti menetelmää, jonka avulla erilaisia näkökulmia tarkastellaan mahdollisimman monesta näkökulmasta. Keskustelun tavoitteena oli tutkia erilaisia näkemyksiä ja pyrkiä kumoamaan ne näkemykset, joihin ei ollut vakuuttavia perusteluja. Sokraattien dialektiikassa näkemysten kumoaminen tapahtui epäsuorasti.

Sokrates näki itsensä filosofisena paarmana ja kättilönä. Paarmana hän pisteli ihmisiä hereille ja ajattelemaan. Kättilönä hänen pyrkimyksensä oli vapauttaa ihmiset vääristä käsityksistä ja antaa heissä itsessään piilevän viisauden tulla esiin. Paarman ja kättilön tehtävää Sokrates toteutti kysymysten kautta etenevän dialogin avulla.

Hyvän esimerkin kriteerit:

- Liittyy osallistujan henkilökohtaiseen kokemukseen
- On tapahtunut menneisyydessä ja on päättynyt
- Ei saa olla liian tunneperäinen
- On lyhyt
- On yksinkertainen
- Esimerkin kertoja pystyy vastaamaan dialogin myöhemmässä vaiheessa muiden osallistujien mahdollisiin kysymyksiin

Sokraattinen dialektiikka on induktioon perustuva tiedonhankintamenetelmä. Platonin mukaan dialektiikkaa filosofisena metodina voidaan kutsua olioista ideoihin nousemisen taidoksi. Sokrates tutki sitä, onko henkilön vastaus yhteensopiva hänen esittämien muiden väitteiden oletusten kanssa. Tulos oli yleensä kielteinen. Näin Platonin varhaisdialogit päättyivät vaikeuksiin. Platon kutsuu tätä prosessia nimellä ”elenkhos”, joka on muinaiskreikkaa, ja tarkoittaa kumoamista. Puhutaan myös vastaesimerkkimenetelmästä.

Laajassa mielessä elenkhos on määritelmän tai väitteen tutkimista ja analysoimista vastaesimerkkimenetelmän avulla. Suppeassa mielessä elenkhos tarkoittaa kielteiseen tulokseen päätyvää tutkimusta, vääräksi osoittamista. Sokraattien vastaesimerkit päättyivät useimmiten umpikujaan (aporian) ilman ratkaisua. Hänelle tärkeintä on keskustelu eikä ratkaisuun pääseminen. Leonard Nelsonin sokraattiseen menetelmään perustuvassa sokraattisessa keskustelussa tärkeää on päästä konsensukseen ja päätökseen. Sokraattista keskustelua kutsutaan myös usein sokraattiseksi dialogiksi.

Konsensuksesta proseduaalisuuteen

Sokraattisen dialogin tuloksellisuus näkyy keskustelussa saavutetussa konsensuksessa. Tuloksellisuuteen puolestaan vaikuttaa se, kuinka hyvin ryhmä on pysynyt valitussa aiheessa.

Konsensusvaatimuksen taustalla on kokemuksesta riippumaton totuuskäsitys. Leonard Nelsonin ja hänen oppilaansa **Gustav Heckmanin** (1898–1996) mukaan filosofinen totuus on olemuksellisesti apriorista.

Filosofinen totuus on kenen tahansa järjen kyvyillä varustetun ihmisen saavutettavissa. Usein totuus kuitenkin piiloutuu perinteisten ajattelutapojen, illuusioiden ja ennakkoluulojen alle. Ihmisiltä tarvitaan tahtoa käyttää oman järjen kykyjä. Sokraattisen dialogin tavoitteena on totuuden etsiminen illuusioiden hävittämisen kautta. Tämä tuo mahdollisuuden yhteisen lopputuloksen konsensuksen saavuttamisen.

Nelsonin mukaan filosofinen totuus löytyy tutkimalla jokapäiväisen ajattelun taustalla olevia ennakkokäsityksiä. Perusteellisen tarkastelun avulla voimme löytää omaa ajatteluamme ohjaavat näkemykset maailmasta ja omasta itsestämme. Ne ovat myös vaikeimmin hahmo-

Joko olet sokraatikko tai dogmaatikko!

tettavat osat ajattelustamme. Kuitenkin meidän on mahdollista paljastaa universaaleja ja absoluuttisia transsendentaalisia totuuksia. Nelsonin tieto-opillinen ajattelu on objektivistista. Hän luottaakin rationaaliseen itsereflektioon löytää objektiivinen totuus.

Myöhemmin Heckman erkani Nelsonin tiukasta transsendentalismista. Heckman ei pitänyt ajatusta konsensuksesta sokraattisen dialogin lopputuloksena totuuden löytymiseksi enää niin tärkeänä vaan tilalle tuli proseduaalinen vaatimus. Tavoitteeksi tuli sokraattinen käytäntö eettisen tiedon hankinnan metodin opiskelussa. Tavoitteena oli myös löytää mo-

raalista ajattelua ohjaavia yleisiä periaatteita vuorovaikutuksessa.

Proseduaalisen vaatimuksen mukaan sokraattinen dialogi on erilaisten tapahtumien sarja, jolla on alkunsa ja loppunsa. Dialogissa mukana olevat osallistujat vaikuttavat dialogin tapahtumien kulkuun. Proseduaalisen tapahtumasarjan tarkoituksena on rikkoa osallistujien vanhoja ajatusmalleja ja tuottaa uusia. Sokraattista dialogia voikin nykyisin kuvata tämän ajan ”take away” -periaatteella; ”Osallistu dialogiin, ja nouda uutta ajateltavaa”.

Sokraattinen dialogi ryhmätyömenetelmänä

Sokraattinen dialogi on ryhmätyömenetelmä 6–12 ihmisen kokoiselle ryhmälle. Dialogi tarvitsee fasilitaattorin, jonka johdolla ryhmä pyrkii etsimään vastausta yleiseen kysymykseen. Esimerkiksi: ”Mitä on onnellisuus?”, ”Mitä on hyvä elämä?”, ”Mitä on henkisyys?”, ”Mitä on sivistys?”, ”Mitä on vapaus?”. Sokraattista dialogia ei pidä sekoittaa niin sanottuun sokraattisen dialektiikan metodiin (elenkhos), jossa Sokrates ajaa kysymyksillään keskustelukumppanin umpikujaan. Sokraattinen dialogi puolestaan auttaa ryhmää saamaan selville ”Mitä jokin on?” yleisellä tasolla. Käsiteltävä teema voidaan valita joko etukäteen ennen dialogia tai sitten osallistujien kanssa yhteistyössä dialogin alussa.

Sokraattinen dialogi ryhmätyömenetelmänä on antoisa keskustelumuoto, jossa päätöksenteko kietoutuu konsensuksen saavuttamiseen. Sokraattisessa dialogissa ei ole voittajia eikä häviäjiä. Ryhmä kokonaisuutena joko hylkää tai hyväksyy dialogin eri vaiheessa saavutetut johtopäätökset. Jokainen olennainen kysymys, epäily, oivallus, huomio tarjoaa osallistujille erilaisia näkökulmia käsiteltävään asiaan. Loppujen lopuksi jokaisen osallistujan tulee hyväksyä ryhmän yhteisen harkinnan tuloksena saadut näkemykset.

Sokraattisessa dialogissa on oma symmetrinen rakenteensa, joita voidaan kutsua tiimalasi-

malliksi. Laajimmillaan se on alussa ja lopussa. Suppeimmillaan se on dialogin keskivaiheessa. Dialogi alkaa universaalilla kysymyksellä: esimerkiksi ”Mitä on henkisyys?”. Tämän jälkeen jokainen osallistuja kertoo aiheeseen liittyvänsä oman kokemuksellisen esimerkin. Muut osallistujat saavat esittää tarkentavia kysymyksiä esimerkin kertojalle. Valitusta esimerkistä tulee dialogin tärkein työväline.

Kun käsiteltävä esimerkki on valittu, sen kertoja antaa ryhmälle mahdollisuuden tarkastella dialogin teemaa hänen kokemuksensa kautta. Ryhmä pyrkii ymmärtämään esimerkkiä ja siihen liittyviä yksityiskohtia hyvin huolellisesti. Fasilitaattorin tehtävä johdattaa keskustelua ja kirjata puheenvuoroista tärkeimmät kohdat paperille kaikkien nähtäväksi. Näin ryhmällä on keskustelun pääkohdat näkyvillä.

Ryhmä määrittelee tarkasti sen, missä kohtaa valitussa esimerkissä on selkeästi kerrottu ”Mitä on henkisyys?”. Puhutaan ydinväittämästä. Apuna voidaan käyttää lausetta ”Tässä esimerkissä henkisyyttä on...” Lausetta jatketaan dialogisesti osallistujien ehdotuksilla, joista saattaa kehkeytyä yksi yhteinen näkemys, siitä ”mitä henkisyys on”. Toisaalta yhteistä näkemystä ei välttämättä synny, jos sokraattinen dialogi pidetään esimerkiksi yhden päivän pituisena.

Näin dialogissa ollaan palattu yleiseen universaaliin tilanteeseen, jonka jälkeen ryhmän aikaansaamaan yleisen tason väitettä voidaan peilata ryhmäkeskustelun alussa esitettyihin jokaisen osallistujan esimerkkeihin. Hyvin usein yleisistä väitteistä löytyy yhtäläisyyksiä osallistujien esimerkkeihin. Jos fasilitaattorilla on jokin yleinen vallalla olevan malli, teoria tai yleisesti hyväksytty näkemys käsitelystä aiheesta, sen yhteensopivuuksia voidaan tarkastella ryhmäkeskustelun konsensukseen perustuvaan näkemukseen.

Leonard Nelsonin alulle saattama sokraattisen menetelmän keskustelu ei ole enää se sama keskustelu, josta hän esitelmöi vuonna 1922. Tästä puheesta on aikaa jo lähes sata vuotta. Sokraattista dialogia on sovellettu eri tieteenaloilla, sekä tutkijoiden näkemykset ja kirjoi-

tetut artikkelit ovat kehittäneet sitä moniin eri suuntiin. Itsekin ajattelen tällä hetkellä toisin kuin ottaessani filosofisen praktiikan ensiaskeleita ja aloittaessani sokraattisen dialogin työmetodin käytön 2000-luvun alussa. Toki filosofisen praktiikan erilaiset menetelmät ovat edelleenkin käytössäni parantuneina ja kehittyneimpinä versioina. ●

Lähteitä

Birnbacher, Dieter (1998) Philosophie als sokratische Praxis

Birnbacher, Dieter (1999) The Socratic Method in Teaching Medical Ethics – Potential and Limitations.

Van deer Leeuw, Karel (2008) Sokraattinen keskustelu – Johdatus Leonard Nelsonin metodiin ja sitä käsittelevään kirjallisuuteen (kääntänyt Hannu Juuso).

Marinoff, Lou (2001) The Structure and Function of a Socratic Dialogue

Nelson, Leonard (2004) The Socratic Method (alkuperäinen Die sokratische Methode), (translated Thomas K. Brown)

Ruokonen, Flora (2013) Aporia? Kaksi tulkintaa sokraattisesta metodista.

Kirjoittaja FM, filosofi Heikki Vuorila on filosofisen praktiikan harjoittaja. Vuorila on käyttänyt sokraattista dialogia työvälineenä 2000-luvun alusta alkaen opettajan ja kouluttajan työssään. Hän toimii opettajana Kriittisen korkeakoulun filosofisen praktiikan koulutusohjelmassa.

Perusteltua tietoa lyhytterapiasta

Lyhytterapiassa työskentely räätälöidään kunkin asiakkaan yksilöllisten tarpeiden ja resurssien mukaan. Kirjan Lyhytterapeuttinen työote kirjoittajat ovat sitä mieltä, että merkityksellinen työskentely voi onnistua hyvinkin rajoitetussa ajassa.

Kuinka käynnistää myönteinen muutosprosessi psykoterapiassa vain muutaman tapaamisen puitteissa? Mahdollisuudet pitkiin asiakassuhteisiin ovat yhä harvemmassa. Lyhytterapeuttinen työote tarjoaa mahdollisuuden tehokkaaseen ja voimaannuttavaan työskentelyyn, mutta se vaatii omanlaisensa työotteen. Työskentely räätälöidään kunkin asiakkaan yksilöllisten tarpeiden ja resurssien mukaan. Yhdessä asiakkaan kanssa fokusoidaan häiritsevät toimintatavat ja käynnistetään muutosprosessi kohti parempaa psyykkistä hyvinvointia.

Lyhytterapeuttinen työote psykoterapiassa ei ole mikään uusi ohimenevä suuntaus, vaan Suomessa on tähän saatu koulutusta ja työkokemusta jo 1980-luvulta asti. Eräs syy siihen, ettei tästä ole kovin paljon tietoa, on se, että ratkaisukeskeiset terapeutit ovat olleet enemmän kiinnostuneita konkreettisesta työnteosta kuin tieteellisestä tutkimuksesta ja kirjoittelusta. Katri Kanninen ja Liisa Uusitalo-Arolan

kirja *Lyhytterapeuttinen työote* vastaa tarpeeseen saada ajantasoista kokemuksellista ja tutkimukseen perustuvaa tietoa asiasta.

Tässä kirjassa voidaan erottaa asioita, joita voidaan eräällä tapaa pitää käsikirjana alan ammattilaisille. Mielestäni se on hyvä asia, sillä lyhytterapeuttinen työote ei saakaan olla mitään salatiedettä, vaan lukijoiden, olivatpa he asiakkaita, omaisia, yhteistyökumppaneita, opiskelijoita tai muuten asiasta kiinnostuneita, on hyvä tietää, mitä mahdollisuutta nykyisin on saada tietoa ja apua tarvittaessa.

Kirja ei tee kenestäkään psykoterapeuttia, mutta se antaa esim. ihmissuhdealan ammattilaisille vinkkejä siitä, miten hyödyntää omassa työssään kirjan esittelemää työotetta. Terveysalan lait ja asetukset säätelevät psykoterapiakoulutusta ja alalla toimimista ja psykoterapeutti-nimikkeen käyttöä tiukasti. Tämä on perusteltua, sillä alalle kouluttautuminen ja kasvaminen on vuosien prosessi ja edellyttää laajan tietopohjan ohjatussa harjoittelussa ja oman etenemisprosessin sulattamista osaksi ammattitaitoaan. Psykoterapeuteilla on myös työnsä tukena kokeneempi ammattilainen työnohjaajana. Ammatillisessa auttamistyössä hyödynnetään auttavan vuorovaikutuksen keinoja tietoisesti ja harkitusti ammatillisen tiedon, ammattietiikan ja asiakkaalta saadun informaation pohjalta. Tämä kirja antaa vinkkejä siitä, miten hyödyntää omaa tietotaitoaan parhaalla mahdollisella tavalla.

Kirja antaa myös tietoja psykoterapiatutkimuksista, joita on tehty psykoterapiaklinikoilla, sosiaalityössä ja kliinisen psykologian ja psykiatrian työssä. On huomattu, että eri terapiasuuntaukset ovat lähentyneet toisiaan juuri terapiatutkimuksen ansiosta. On pystytty erottamaan toimivia ja ei-toimivia työskentelytapoja toisistaan ja näitä tutkimustuloksia on hyödynnetty eri suuntausten koulutuksissa. Huonosti toimivista työskentelytavoista on näin ollen voitu luopua.

Kirjan kirjoittajat Katri Kanninen ja Liisa Uusitalo-Arola edustavat *kognitiivis-analyttista* suuntaa – toisin sanoen he ovat KAT-psykoterapeutteja ja kouluttajia. He ovat kumpikin toimineet pitkään työnohjaajina ja vetäneet yhdessä kaksi psykoterapiakoulutusta kyseisen kirjan teemoista. Kirjassa erottuvat siis psykologin, terapeutin, työnohjaajan ja kouluttajan työkokemus. Tämän lisäksi kumpikin ovat työskennelleet omassa yrityksessään. Katri Kanninen toimii myös Åbo Akademin yliopistonlehtorina. Kaikesta tästä työkokemuksesta on se hyöty, että osaa vastata aloittelevan psykoterapeutin, asiakkaiden ja alasta kiinnostuneiden ihmisten ja yhteistyökumppaneiden kysymyksiin. Kun työkokemukseen lisätään vielä toiminta koulupsykologina ja psykiatrisissa sairaaloissa, voi sanoa, että työkokemusta riittää.

Mistä lyhytterapeuttisessa työotteessa on kyse?

Lyhytterapeutti joutuu vastaamaan seuraavanlaisiin kysymyksiin: Kenelle sopii lyhytterapia ja kuka tarvitsee pidempää terapiaa? Miten pystytään hyödyntämään lyhyempi aika ilman, että se näkyy työn tuloksissa? Miten löytää oleelliset muutostarpeet kussakin asiakassuhteessa? Onko syytä olla aktiivinen vai luottaa siihen, että tärkeät asiat tulevat siinä vaiheessa kun asiakas on valmis ne sanomaan? Miten rakentaa asiakassuhde, kun aikaa on rajallisesti? Miten konkreettisesti työskennellään ja hyödynnetään terapiakäyntien välissä

oleva aika? Miten huomioidaan aikarajallisuus ja lopettaminen? Mitä lyhyt työskentely vaatii työntekijältä? Miten työntekijä voi huolehtia omasta työkunnostaan kun aikaa on vähän ja asiakkaita paljon.

Lyhytterapeuttinen työote on tullut jäädäkseen yleiseksi toimintatavaksi. Varsinkin maailmalla tuntuu olevan vallalla suuntaus, että pitkiin terapiaoihin alkaa olla mahdollisuus vain hyvin rikkailla ihmisillä. Resurssit ovat rajalliset ja tutkimustulokset osoittavat, että lyhytterapeuttinen metodi käynnistää asiakkaan oman työskentelyn tapaamiskertojen välissä ja muutosprosessi voi olla nopeampaa, kun asiakas joutuu ilmaisemaan muutostarpeensa jo terapian alussa. Myös tässä metodissa käytetyt tehtävät terapiakäyntien välissä aktivoivat asiakasta. Kun asiakas tietää jo terapian alussa aikarajat, hän ei kuluta kallista aikaa turhiin puheisiin, vaan ottaa tärkeimmät asiat käsitelyyn heti alussa.

Työntekijän kannalta lyhytterapia on hyvinkin kuormittavaa, sillä kun työpäiväkirjassa on tyhjää tilaa, siihen tulee luonnollisesti työtehtäviä. Terapeutin on valmistauduttava jokaiseen saapuvaan asiakkaaseen ja kirjoitettava muistiin edelliseen asiakkaaseen liittyviä tietoja ja tärkeää olisi että kunkin asiakkaan välillä pysyisi pitämään hengähdystaukoa ennen kuin seuraava asiakas saapuu. Kun kynnys saapua lyhytterapiaan on madaltunut, uusien asiakkaiden on helpompi varata aikaa. Kukaan terapeutti tuskin suostuu työskentelemään enää ilman jatkuvaa työnohjausta.

Omissa ongelmissaan kipuilevat ihmiset, jotka eivät löydä ratkaisua, voisivat hyötyä kirjan lukemisesta. Edelleen koetaan vaikeaksi puhua toisille omista mielenterveyden ongelmistaan. On myös väärä uskomuksia siitä, että hoitoon hakeutuessaan leimautuu mielenterveyspotilaaksi loppuiäkseen. Kenenkään ei tarvitse tietää, että käy keskustelemassa ongelmistaan. Myös omaiset kokevat itsensä avuttomiksi kun eivät tiedä kuinka vakavasta asiasta on kysymys. He voisivat tarttua tähän kirjaan saadakseen tietoa mielenterveystyön mahdol-

lisuuksista. Mielenterveyden ongelmista kärsiville kirja osoittaa mahdollisuuksia ymmärtää ja hallita omia mielenliikkeitään ja antaa toivoa siitä, että muutos on mahdollinen ja apu puhelinsoiton päässä.

Tieto ei tässä tapauksessa lisää tuskaa, vaan ymmärrystä ja toivoa siitä, että kyseessä ei ole parantumaton tauti, vaan itse voi hyvin paljon vaikuttaa omaan hyvinvointiinsa. Lyhytterapeutit eivät ole kovin kiinnostuneita diagnooseista, vaan ottavat asiakkaat vastaan niiden ongelmien ja muutostarpeiden kanssa, mitä asiakkaat tuovat mukanaan. Kirjoittajat ovat sitä mieltä, että merkityksellinen työskentely voi onnistua hyvinkin rajoitetussa ajassa. Se vaatii kuitenkin omanlaisensa työotteen asiakastyöhön. Terapeutti työskentelee tietoisena ajan rajallisuudesta.

Myös työvoimahallinnon, terveyskeskusten, kouluterveydenhuollon, kasvatus- ja perheneuvonnan ja työvoimahallinnon työntekijät voisivat hyötyä tämän kirjan lukemisesta saadakseen ajantasaista tietoa mielenterveystyön mahdollisuuksista tänä päivänä. Vaikka kirjan kirjoittajat ammentavat tieto-taitoaan psykoterapian maailmasta, samat periaatteet pätevät kaikessa muutokseen tähtäävässä vuorovaikutukseen perustuvassa auttamistyössä. Terapian raja on kirjoittajien mielestä veteen piirretty viiva. Terapeuttista muutosta tapahtuu kaikessa kunnioittavassa toiselle tilaa antavassa vuorovaikutuksessa. Siksi kirjoittajat mielellään käyttävätkin ilmaisua lyhytterapeutin työote.

Asiakkaan on hyvä tietää terapiaan tullessaan, että joutuu itse ilmaisemaan ja työstämään oman olotilansa, muutostarpeensa, elämäntapansa ja ongelmansa. Koska terapia-aikaa on vähän, kotona joutuu tekemään tehtäviä, jotka toki sovitetaan asiakkaan voimavarojen mukaan. Asiakkaan on ilmaistava, mihin haluaa apua ja muutosta ja työskentelyn tavoitteeksi ja fokuksiksi otetaan hänen itse il-

Lyhytterapeutti pohtii: Kenelle lyhytterapia sopii ja kuka tarvitsee pidempää terapiaa? Miten löytää oleelliset muutostarpeet jokaisessa asiakassuhteessa?

maisemansa asiat. Tutkimuksissa on todettu, että kun käyntejä on harvassa ja välissä aikaa prosessoida, muutosprosessi käynnistyy hyvin. Asiakas ei tule niin sanotusti valmiiseen pöytään, vaan työskentelee itse asettamiensa tavoitteiden eteen. Tutkimuksissa on todettu, että 1/3 asiakkaista saa avun viidellä käynnillä.

Tuoreen suomalaisen väitöstutkimuksen mukaan neljä viidestä masennus- ja ahdistuneisuusasiakkaasta hyötyy lyhyestä terapiasta.

Silloinkin, kun asiakas tarvitsee pidempää hoitoa ja tukea, lyhyt työskentely toimii akuutin tilanteen

helpottajana ja pidempään hoitoon ohjaavana ja valmistelevana hoitona. Lyhytterapia on joka tapauksessa parempi vaihtoehto kuin hoitamatta jättäminen.

Kat, Integroiva ote työhön

Kirjan kirjoittajat edustavat kognitiivis-analyttista työotetta lyhytterapiaan. Tämä Kat yhdistelee ja mukauttaa erilaisia terapiamuotoja toisiinsa. Kotipesänä toimivaan KAT:iin yhdistellään muiden suuntausten tekniikoita ja näkökulmia luovasti. KAT on eräs varhaisimmista integratiivisista eli yhdistelevistä terapiamuodoista. Aivan alkuvaiheessa KAT oli brittiläisen Anthony Rylen yritys kansankielistää ja yleistajuistaa psykoanalyysin piirissä syntynyttä ymmärrystä siitä, miten ihmisen kokemus kasvuiän ihmissuhteissa ilmenee ensin suhtautumisessa itseän ja sitten siinä, minkälaisia suhteita toisiin muodostetaan myöhemmässä elämässä.

Ryle osoitti, miten psyykkinen kärsimys ja ihmissuhdevaikeudet usein pohjautuvat jumiutumisiin perustavanlaatuisissa suhtautumistavoissa varhaisissa kehitysvaiheissa. Myöhemmin KAT on kehittynyt käyttökelpoiseksi ja ennakkoluulottomaksi tavaksi jäsentää mitä erilaisimpia psyykkisen kokemuksen ja yhdessä toimimisen ongelmia. KAT:ista on myöhem-

min tullut kirjan kirjoittajien integratiivisen ajattelun ja työskentelyn runko. Alkuaan aikarajaiseksi ja lyhytkestoiseksi tarkoitettuna se on luonteva pohja työskentelyn jäsentämiselle. Eräs KAT:n vahvuuksia on välineet asiakkaan tilanteen haltuunottamiseen ja työskentelykohteen rajaamiseen ensitapaamisesta lähtien. Työskentelyn nopea käynnistyminen perustuu siihen, että asiakas otetaan mukaan työskentelyyn ensi hetkistä lähtien.

Jo ensimmäisellä tapaamisella työntekijä pyrkii yhdessä asiakkaan kanssa hahmottamaan esim. alustavan kartan muotoon visualisoiden, mikä kaikki on tuottamassa ongelmallista kokemusta ehkä oireiksi asti. Myöhemmillä tapaamisilla kuvausta korjataan, täydennetään ja syvennetään ja samalla muotoillaan yhdessä työskentelyn alue ja tavoitteet. Työntekijä käyttää asiantuntemustaan apuna ja tarjoaa ulkopuolisen näkökulman asiakkaan tilanteeseen. Asiakkaan kokemuksesta pystyy kertomaan vain hän itse. Samoin työskentelyn myöhemmissä vaiheissa työntekijä voi tarjota erilaisia tapoja ongelmallisten tunnekokemusten tai ajatusmallien työstämiseen. Ne ovat hyödyksi vain jos asiakas tarttuu niihin. Sekä työntekijän, että asiakkaan panos on välttämätön.

KAT on kirjoittajien kotipesä, mutta samalla he ovat pitäneet silmänsä auki muiden suuntausten suhteen. He ovat mm. integroineet hyväksi havaitsemiaan aineksia muista terapioidista omaan työskentelyynsä ja myös hyödynneet muissa terapiatutkimuksissa todettuja vaikuttavia tekijöitä omaan työskentelyynsä. Jotta lyhyt työskentely olisi tehokasta, sen on oltava suunnitelmallista. Siksi hyvä työskentely räätälöidään asiakaskohtaisesti. Työntekijä mukauttaa toiminnan ilmiongelman ja sen taustalla olevat tekijät asiakkaan ja työntekijän omien resurssien ja taitojen mukaan.

Asiakkaan voimavarat voivat olla erilaiset eikä pelkkä diagnoosi anna osiittain, miten

juuri tätä asiakasta voisi auttaa. KAT:ssa kuvataan ongelma, siihen vaikuttavat tekijät ja käytettävissä olevat voimavarat täsmällisesti. Seuraavaksi laaditaan työskentelysuunnitelma, jossa huomioidaan, miten ongelma näyttäytyy eri elämänalueilla, millaisia taitoja asiakkaan tulee kehittää ja mitä hän tarvitsee, voidakseen irtautua ongelmistaan kulkemaan kohti lisääntyvää hyvinvointia.

Työskentelyn lähtökohta on se, miten asiakas pystyy elämään jatkossa täyttä ja omanlaistaan elämää. Siihen liittyvät arvot ja etiikka ja yleensäkin ihmisarvoinen elämä. Tärkeää on se, miten oman mielen kanssa selviää. Terapien keston rajaaminen etukäteen auttaa valikoimaan työn sisällön ja kohteen realistisesti terapeutin taitojen mukaan. Ajan rajallisuus auttaa näkemään sen, minkä kanssa on mahdollista työskennellä ja minkä kanssa voidaan työskennellä tavoitteellisesti ja konkreettisesti.

Lyhyessä työskentelyssä ei pystytä saamaan asioita valmiiksi, vaan tavoitteena on, että asiakas hahmottaa tilanteensa entistä selkeämmin ja saa välineitä sen käsittelemiseen.

Muutos tapahtuu yleensä vähitellen asiakkaan arkielämässä ja konkretisoituu yleensä kunnolla vasta tapaamisten päättymisen jälkeen.

Työntekijä pyrkii työskentelemään asiakkaan toimivimman puolen kanssa. Ne ongelmatilanteet, joiden vuoksi asiakas on tullut vastaanotolle, nostavat esiin varhaista perua olevia vaikeita tunteita ja muistoja kipeistä kokemuksista. Näiden kokemusten käsittely ja vaikeiden tunteiden kohtaaminen on lyhyessäkin työskentelyssä usein mahdollista. Sen sijaan vältetään palaamista varhaisiin kokemuksiin eikä pyritä lisäämään riippuvuutta terapeutista. Aikaisempien merkittävien ihmissuhteiden ja kokemusten vaikutus heijastuu myös asiakkaan suhteessa terapeuttiin ja itse työskentelyyn. Näiden transferenssien tarkastelu on osa myös lyhyttä työskentelyä.

Taitava työntekijä suuntaa työntekoa sellaiseksi, että yhteinen ymmärrys työskentelyn tavoitteista löytyy.

Työskentelysuhde jäsentyy kuitenkin lyhyessä työskentelyssä luontevammin yhteistyö- kuin hoitosuhteeksi.

Lyhytterapiassa työntekijä ja asiakas tutkivat asiakkaan tilannetta tiiviimmin rakennetussa työskentelyssä kuin pidemmässä hoidossa. Mitä vähemmän on aikaa käytettävissä, sitä enemmän rakennetta tarvitaan ja sitä aktiivisempaa työskentelyn tulee olla. Jotta sitä voitaisiin kohdentaa mielekkäästi, on asiakkaan tilanne osattava jäsentää hyvin. Sitä ei tarvita vain asiakkaan ongelman kuvaamiseen, vaan on ymmärrettävä myös, miten ongelma on syntynyt ja millainen sen rooli on asiakkaan elämässä. Lyhyt elämänkriisi, oireilu tai muutostoiveen käynnistävä työskentely voi olla asiakkaan elämässä tiivis jakso, jonka hedelmiä hän korjaa vielä pitkään.

Mainittakoon, että tällä KAT-terapialla on saavutettu hyviä tuloksia esim. persoonallisuushäiriöiden ja rajatilan hoidossa. KAT:n tuloksellisuudesta on tutkimuksellista näyttöä myös päihdeongelmien, vakavan kaltoinkohtelun ja seksuaalisen hyväksikäytön kohteeksi joutuneiden asiakkaiden hoidossa. KAT:n etu on asiakkaiden tehokas sitouttaminen hoitoon ja hyvä tutkimusnäyttö todella vaikeista tapauksista.

Lyhyt työskentely

Vaikeatkaan ongelmat eivät välttämättä ole este lyhyelle työskentelylle. Olennaista on tunnistaa omat voimavaransa ja taitonsa työntekijänä. Tärkeää on myös asiakkaan muutosvalmius ja motivaatio. Taitava työntekijä suuntaa työntekoa sellaiseksi, että yhteinen ymmärrys työskentelyn tavoitteista, raameista ja menetelmistä löytyy. Kun asiakas haluaisi keskustella joistakin asioista enemmän, terapeutti pyytää kirjoittamaan niistä kirjeen ja tuomaan sen mukanaan seuraavalle tapaamiselle, jolloin sitä voidaan käsitellä paremmalla ajalla. Samalla asiakas tulee valmistautuneeksi seuraavan kerran tapaamiseen. Joka tapauksessa on syytä kysyä, mistä asioista asiakas haluaa keskustella seuraavalla kerralla.

Ajan niukkuuden vuoksi on syytä säilyttää terapiasuhde hyvänä ja ottaa aina vaikeita asioita alkuun, jotta loppua kohden voidaan rauhoittua ja alkaa suunnitella seuraavan kerran aiheita ja siihen liittyviä kotitehtäviä. Yhteistyötä rakennetaan asiakkaan toimivien puolten kanssa ja yritetään välttää yhteistyön epäharmonisoitumista. Pidemmässä terapiassa on mahdollisuus reagoida ja olla aggressiivinen, mutta tässä terapiassa on tärkeää pitää yllä hyvää yhteistyötä.

Kaikille terapeuteille ei sovi tällainen lyhytterapeuttinen työote. Se vaatii rohkeutta ja uskallusta heittäytyä tuntemattomaan, jossa omalla intuitiolla ja terapeuttisella itsetunnolla on suuri rooli. Lyhyt työskentely persoonallisuushäiriöisen kanssa on todellinen haaste. Tässä työskentelyssä pitää olla vahva työnohjaus tukena. Ehkä on hyvä asia, ettei tiedä asiakkaiden diagnooseja, jotta voi jokaisen kanssa aloittaa puhtaalta pöydältä ja ajatella että elämä kantaa. Toisaalta tähän työhön kouluttautuneet useimmiten kokevat sen eräänlaiseksi kutsumustyöksi, koska taustalla on ennestään jo joku muu koulutus ja ammattitaito. Työ antaa kuitenkin myös useimmiten enemmän positiivisia tuloksia kuin negatiivisia. Saa nähdä kuinka aallon pohjalla oleva ihminen silminnähden löytää välillä kadottamansa ilon ja elämäntähtäyksen ja suuntautuu uusiin haasteisiin elämässään. ●

Kirjoittaja FM Kaisa Pakkala on tehnyt työuransa psykiatrisena sairaanhoitajana, ratkaisukeskeisenä psykoterapeuttina ja perheterapeuttina sekä työnohjaajana ja terveydenhuollon lehtorina. Henkisenä kasvumetodinä hänellä on ollut kautta vuosikymmenien Kirjeopisto Vian rajajooga ja eläkeiän harrastuksena näytelmäkirjoittaminen.

Via-Akatemia on toiminut 20 vuotta

Via-Akatemian 20-vuotisjuhlaa vietettiin VII kesäakatemian alkajaisiksi juhannuksena 2015 Kaukalinnassa.

Via-Akatemian perustaminen ja historia sekä koko vialaisen yhteisön historia on kerrottu Uuden Safiirin 1/2011 artikkeleissa ”Sadan vuoden kronologia” ja ”Via-Akatemia ja Via-Akatemian säätiö”. Kyseinen Uuden Safiirin numero on näköisversiona netissä ja se löytyy osoitteesta http://www.via.fi/tiedostot/Uusi_Safiiri_2011-1-web.pdf.

Säätiöpohjainen Via-Akatemia perustettiin 1995 jatkamaan ja kehittämään Kirjeopisto Vian rajajoogan opetustyötä. Vuoden 2015 alusta aiemmin toiminimenä toiminut Kirjeopisto Via siirtyi lahjakirjalla Via-Akatemian säätiön omistukseen.

Nykyisin Via-Akatemian säätiö ylläpitää kurssikeskus Via-Akatemiaa ja Kirjeopisto Vaa, joka toimii edelleen kirjeopistomuotoisesti yksilöllistä opetusta antaen. Sen rinnalle on kehitetty rajajoogan (jota nykyisin nimitetään ajatusjoogaksi) ryhmäopetusta ajatusjoogakouluissa mm. Helsingissä, Turussa, Kemissä ja Savonlinnassa.

Tästä eteenpäin Via-Akatemia suuntautuu ja keskittyy syvemmin tutkimaan, opettamaan ja soveltamaan käytäntöön ajatusjoogaksi kutsuttua Kirjeopisto Vian rajajoogaa, miten se toimii nykymaailmassa.

Filosofian luomisen pyrkimys on kulkenut mukana yhteisön historiassa vuosikymmenet ja se jatkuu intensiivisenä edelleen. Yhteisöl-

lisen kehityksen alkuvaiheessa 1970-luvun loppupuolella Tyyne Matilainen otti käyttöön ilmaisun ”vialainen filosofinen koulukunta” tai ”Kirjeopisto Vian filosofinen koulukunta”.

Kuluneena vuonna 2015 on vialaisessa yhteisössä ollut Via-Akatemian lisäksi muitakin merkkivuosia. Kirjeopisto Vian perustamisesta tuli kesäkuun alussa 60 vuotta. Oppilasyhdistys Via ry puolestaan on toiminut 40 vuotta. Samoin 40 vuotta on ikää Uusi Safiiri -lehdellä, joka toimi ensin Via ry:n jäsenlehtenä 1975–1996 ja sitten Via-Akatemian säätiön julkaisemana yleisölehtenä vuodet 1997–2015. Nyt Uusi Safiiri on jälleen muutoksen edessä. Nimi säilyy Via-Akatemian säätiön julkaiseman kirjasarjan nimenä *Uuden Safiirin Aika-kauskirjat*. ●

Via-Akatemian syntysanat

Kirjeopisto Vian opettaja Mirja Salonen avasi Via-Akatemian avajaisseminaarin uudenvuodenpäivänä 1994 Kerimäellä Vialassa seuraavilla sanoilla: ”Tulkoon se valo, jonka on ennustettu tulevan pohjolasta ja nimenomaan Suomesta, ja jota Kirjeopisto Via on tälle planeetalle tuonut ja levitkään se edelleen Via-Akatemian kautta koko ihmiskunnalle, sen jokapäiväiseen elämään ja ihmissuhteisiin sekä tieteisiin ja taiteisiin ja koko kulttuuriin.”

Ennennäkemätön

*Meri puhuu itseksseen
meri puhuu itseksseen
aamuyöstä meri havahtuu
ja puhuu itselleen
vain itselleen.
Se syvään hengittää.
Pinnallaan laivaa valkeaa
se kannattaa.*

*Omaa olemustaan toistaa itselleen
vain itselleen.
Vedet jokien siemaisee
ja pilvet henkaisee.
Se pohjahiekkaan laineverkot kuvioi.
Yöilman lepyttää
ja elämän virrat
sisässänsä kuljettaa.*

*Se puhuu itselleen
vain itselleen
Se on niin suuri
ja paljon sisältää.
Se loputtomiin kertaa aalloissaan
itsestäänselvyydet
ja itsestäänselvyyksien selvyydet
ja väliin tuhahtaen
niille pärskyttää.*

*Se laivaa valkeaa
massoillaan kannattaa,
ja laivan matkustajat
aamuyöhön juteltuaan nukahtaa.
Se laivaa tuudittaa
ja unen keveydessä laivalaiset
hyvyyden voimin
salaista unitehtäväänsä
toteuttaa.*

*Se valtavaa olemustaan
toistamiseen toistaa
se taivaan kuvaajaista
loistamiseen loistaa,
kun auringon nousukaaren alta
pois öiset usvapilvet katoaa.*

*Se peilin puhdistaa
pintansa kiiltävän
ja herkät valonsäteet
taittaa taivuttaa ja heijastaa.
Se värit synnyttää
ja sateenkaarikehät
utupisaroissaan kieputtaa
ja valaistuen olemustaan oivaltaa.*

*Se samalla huomaamattaan
– ja kenenkään huomaamatta
uudistuu,
kirkastuu henkisesti.
Se kirkastuen puhdistuen
muuntautuu
pohjiaan myöten
myös ennennäkemättömäksi itselleen.*

*Sen pintaa pitkin
hyvässä ohjauksessa
purjehtii määränpäättä kohti
kaarikeulalaiva valkea.
Hellin aallonlönnein
meri suunnattoman vahva
laivaa arvoituksellista
huolenpidontuntein keinuttaa.
Salaista työtään matkalaiset
iloa sydämessään kantain
suorittaa.*

*Se ikiaikainen.
Se alkusyntynen.
Se elinvoimainen.
Ei vielä eikä koskaan kokonaan
tunne taivaitaan, laivoja pinnallaan.*

*Ei se useimmiten
edes arvaa ennakolta
Jumalan suuren
ilmenemistahdon
purkauksia itsessään.*

Tuula Uusitalo

Rauha on jokainen askel

Yhteistyöryhmä on toiminut 20 vuotta

YTR:n eli Yhteistyöryhmän jäsenet tulevat teosofiaan pohjautuvista liikkeistä. YTR ei ole teosofisia järjestöjä yhdistävä ryhmä, vaan totuudenetsijöiden yhteisö, jonka toiminta painottuu maailman auttamiseen henkisen työn kautta.

Tämä on erona liikkeisiin, jotka painottavat pelkästään henkilökohtaista kasvua ja saattavat jättää toiset ihmiset huomiotta. YTR:ssä on ollut mukana ruusuristiläisiä, kristosofeja, kristi-yhteisöläisiä, antroposofeja, teosofeja, via-akatemiaalaisia sekä jäseniä kultaisesta ruusu-rististä, ruusu-risti vapaamuurareista, yhteisvapaamuurareista, Roerich-liikkeestä, pyöreän pöydän ritareista sekä TOS:sista. Ryhmän jäsenet ovat kuitenkin toimineet aina yksityisinä totuudenetsijöinä ja kohdanneet toisensa samanlaisina veljinä.

Yhteistoiminta alkoi 1970-luvulla kustannusyhteistyöstä, jatkui 1980-luvulla Hengen ja Tiedon -messuilla sekä yhteisillä Valkoisen lootuskukan juhlilla. 1995 kokoontui ruusuristiläisiä ja kristosofeja Tampereelle suunnittelemaan seminaaria **Pekka Ervastin** opetuksen pohjalta. Seminaari toteutui jo seuraavana vuonna Hanasaassa, ja siihen osallistui myös teosofeja ja antroposofeja. Pekka Ervast seminaareja järjestettiin seitsemän, kunnes yhteistyöryhmäläiset halusivat muuttaa nimen sopivammaksi.

YTR järjestää vuosittain keväällä huhti-toukokuussa lauantaisin seminaarin, joka on viime vuosina pidetty Helsingissä Balderin salilla.

Toinen tapahtuma on viikonloppuseminaari Kreivilässä, joka on Teosofisen Seuran kurssikeskus Forssan lähellä.

Tämän vuoden teemana molemmissa tapahtumissa oli *Rauha on jokainen askel*.

Balderin seminaari

Pirjo Aalto aloitti seminaarin alustuksella *Rauhan askeleita*. Hän esitteli viisi rauhanaskelta ja niiden edustajat, sekä rauhan erilaisia ilmeneismuotoja. Oli hienoa kuulla **Arndt Pekurista**, **Mahatma Gandhista**, **Dalai-Lamasta**, **Äiti Teresasta** ja **Pekka Ervastista** rauhanpalvelijoina. Taiteesta vastasi **Janneke Mossin** johtama sekakuoro *Aava*, jossa laulaa myös YTR:n jäsen **Anne Paalo**.

Toisen alustuksen piti **Terttu Seppänen** aiheena *Ajatus sisäisen rauhan luoja*. Hänen puheenvuorossaan korostui ajattelun ja tunteiden puhdistamisen tärkeys sisäisen rauhan ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin edistäjänä loogista positiivista ajattelua käyttäen. Yhteys todelliseen sisäiseen Itseen rakentuu puhdistumisprosessin myötä.

Pienryhmäkeskustelujen antina oli löytää yhteinen kieli ja omia oivalluksia alustusten ja teeman inspiroimana. Tilaisuus päättyi ohjaamaani harjoitukseen *Rauha on jokainen askel* sekä **Jasmin Vattulaisen** kanssa esittämäämme **John Lennonin** kappaleeseen *Imagine*.

Kreivilän viikonloppu

Vuoden kohokohta on Kreivilän viikonloppuseminaari elokuun alussa. Tänä vuonna

TIM BOYD

Kuvassa Tim Boydin keskusteluryhmä Kreivilässä: vas. Liisa Kaukoniemi, Jeremy Qvick, Jouko Palonen, Pirjo Aalto, Tim Boyd, Jarmo Anttila, Lauri Livistö ja Maria Sannamo. Edessä keskellä Mirva Jaatinen ja Heli Veivo.

osallistujia oli ennätysmäinen yli 70. Nuoria oli toistakymmentä, useimmat Tammisaaresa järjestetyn *Inner Humanity Campin* kautta. Olin järjestämässä sitä ja kutsuin nuoret myös Kreivilään. Tämänvuotisen tapahtuman teki erityiseksi Kansainvälisen Teosofisen Seuran uuden presidentin **Tim Boydin** mukanaolo.

Perjantai-ilta alkoi **Erja Lahdenperän** *Non-violent communicationista* (väkivallattomasta kommunikaatiosta) kertovalla alustuksella.

Lauantaiaamun mietiskelynä **Seppo Aalto** ohjasi **Yoganandan** rauhameditaation, jossa visualisoidaan kolmas silmä ottamaan vastaan rauhan värähtelyjä. Nämä värähtelyt laajenevat koko kehoon, ja tahdolla voimme laajentaa rauhaa itsemme ulkopuolelle.

Tim Boydin luentoa odotettiin. Lavalle astui kohtelias ja moderni amerikkalaismies, jonka ulkoisesta olemuksesta ei olisi osannut sanoa, että hän on totuudenetsijä. Timin jokainen lause kantoi selkeää ajatusta, joten hän oli varmasti työskennellyt myös henkisillä tasoilla ideoidensa kanssa. Hän puhui teosofisesta perinnöstä, ja kysyi, mitä aiomme tehdä tällä perinnöllä? Luennot ovat katsottavissa Teosofisen Seuran nettisivuilta: www.teosofinenseura.fi

Tim Boyd kertoi, että he järjestävät yhteistyötä Amerikan Teosofisen Seuran ja kolmen muun seuran kanssa. Kerroin ideastani, että haluaisin luoda yhden nuorisosaaston, joka toimisi kaikkien teosofisten, ja muiden merkittävien henkisten liikkeiden yhteisenä nuo-

risoryhmänä. Tim kannusti minua tekemään tämän, ja olen valmis aloittamaan työn.

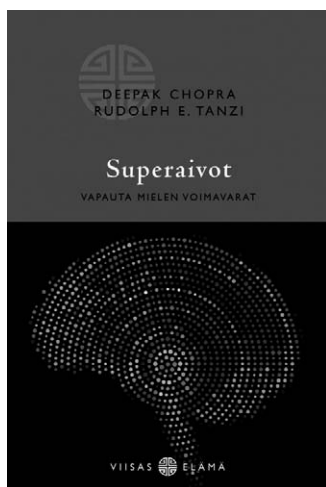
Mikko Romppanen puhui rauhasta itsessämme, rauhasta toistemme välillä sekä rauhasta maailmassa. Mikko on huumorintajuinen mutta syvälinen mies, jonka sanat jäävät elämään, esim. iso Jihad, pyhä sota soditaan omaa alempaa luontoa vastaan. Jos tässä epäonnistutaan, tulee vuoroon pieni Jihad, eli sota toisiamme vastaan.

Musiikki-iltaan Mikko Romppanen oli koonnut soittajia osallistujista. Musiikkiesitykset vaihtelivat runoudesta freestyleräppiin, myös sooloja kuultiin. Illat Kreivilässä kuluvat saunoen ja vapaasti keskustellen. Kaksi saunaa järven rannalla, tunnelmalliset metsäreitit ja suuret kasvisruoka-annokset ovat Kreivilän antoisia ja hyviä puolia.

Sunnuntaiaamun meditaation ohjasi Terttu Seppänen. Mietiskelyohjelman eräs perusajatus oli: ” – se jumalallinen rauha, joka on täyttänyt sinun sydämesi, virtaa siunauksena myös lähimmäistesi sydämiin, niin että kansat rakastavat toisiaan.” Osana Kreivilän viikonloppua oli **Terhi Takasen** ja **Sari Komulaisen** taidenäyttely *Yhdeksän maalausta porteista*. Vaikuttava ja energeettinen kokemus.

Mauri Lehtovirran alustusaihe oli *Kaksi askelta rauhaan: vuorisaarnan kohdat älä suutu ja älä ole pahaa vastaan*.

YTR järjestää myös vuonna 2016 kaksi tapahtumaa, lisätietoja löydät Aatma-kirjakaupasta, sekä kotisivuiltani www.jeremyqvick.com ●

Superaivot on tietoisien aktiivoinnin tulos

Deepak Chopra
ja Rudolph E. Tanzi

Superaivot – vapauta mielen voimavarat

Suomentanut Teija Hartikainen
Basam Books 2014
Viisas elämä-sarja
413 sivua

Aivoja tutkitaan nykyään paljon, samalla myös arvioidaan uudelleen vanhaa tutkimusta ja yleensä käsityksiämme aivoista. Aivojen täyden potentiaalin saavuttamisesta on tiedeessä hyvin erilaisia käsityksiä. Jotkut tutkijatkin uskovat, että aivot ohjaavat ihmistä ja toiset taas, että ihminen ohjaa aivoja saavuttamaan parhaan mahdollisen potentiaalin elämässään.

Bestseller-kirjailija, tohtori **Deepak Chopra** sekä neuro-

logian tutkija professori **Rudolf E. Tanzi** kertovat uusimmasta aivotutkimuksesta kirjassa *Superaivot – vapauta mielen voimavarat*. Heidän avullaan sekä tiede että henkisyys muodostavat kirjassa mielenkiintoisen kokonaisuuden. He ovat kehitelleet suunnitelmaa, jonka avulla voimme aktivoida aivojamme saavuttaaksemme fyysistä, psyykkistä ja henkistä hyvinvointia elämäämme.

Chopra puhuu lukuisissa kirjoissaan kehon loputtomasta kapasiteetista muuttua ja uudistua. Näin toimivat myös aivot. Ne ovat valmiita aina hyväksymään ihmisen ajatukset ympäristöstä ja ihmisestä itsestään sekä mukautumaan niihin. Aivot tulkitsevat maailmaa ja myös luovat sitä. Ihmisen mieli on tajunnan lähde, eivät aivot. Vain tajunta voi ymmärtää tajuntaa. Ihminen toimii aivojensa johtajana, keksijänä, opettajana ja käyttäjänä. Nämä roolit määräävät, onko sinulla superaivot. Maailmasi tarvitsee tietoisien luojan eikä sitä roolia voi ottaa kukaan muu kuin sinä itse. Energia virtaa aivoissa sinne, minne tietoisuus suuntautuu.

Chopran ja Tanzin väittämän mukaan mindfulness- ja meditaatioharjoitusten avulla voidaan luoda uusia hermoraatoja aivoihin. Uudet hermoraatoliset lisäävät taas aivojen kapasiteettia tulkita asioita.

Kirjassa sanotaan, että aivojen kehitys on yksilöllistä. Niille tulee keksiä aina uutta teke-

mistä, sillä aivot tuottavat sitä enemmän tulosta mitä enemmän niitä aktivoidaan. Lepoa aivotkin tietysti välillä tarvitsevat ja sopivaa ravintoa. Älyllinen uteliaisuus ja ihmisen aito oma innostus pitävät myös aivoja kunnossa. Kirjassa annetaan lukuisia ohjeita, kuinka aivot pidetään nuorekkaina: kuinka ihminen voi hidastaa vanhenemista ja estää tai hidastaa muistisairauksien kehittymistä.

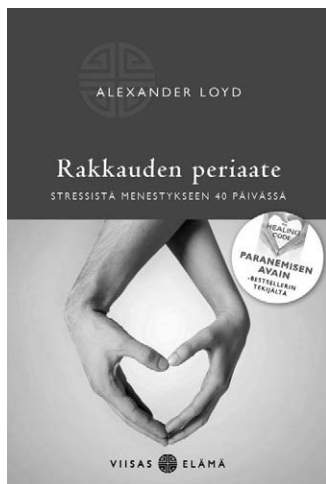
Kirjassa todetaan, että aivoissa yhdistyvät sekä biologia että ihmisen oma kokemus. Haluamme käyttää aivoja, emme halua aivojen käyttävän meitä. Aivot salakuuntelevat jatkuvasti ajatuksia, sillä kuunnelleessaan ne oppivat. Aivot ovat portti tulevaisuuteesi. Se mitä ajattelet, määrittää paljon tulevaisuuttasi. Aivot muokkaavat elämän, raaka-aineensa, isäntänsä toiveiden ja kuvittelemien tulevaisuudennäkymien mukaisesti. Aivot eivät pysty sellaiseen, mihin ne eivät usko pystyvänsä. Ihmisen tulee elämänsä luojana luoda uusia uskomuksia, jos haluaa muuttaa maailmaansa. Tunteilla on myös suuri merkitys ihmisen aivojen muotoutuessa.

Chopran mukaan ihmisen yksi tavoite on aivojen valaistuminen. Silloin sinä itse saat olla tarkkailijana ja sen todistajana, mitä aivot tekevät. Olet silloin hiljainen todistaja, eivät aivot voi toiminnallaan sekoittaa sinua. Kun tietoisuutesi on täysin rauhallinen ja hiljainen, löydät Jumalaa ja sielua

koskevan totuuden. Aivot ovat aina valmiita seuraamaan, kun mieli tahtoo ylittää maallisen. Ne ovat valmiita seuraamaan ihmistä vaikka Jumalan tiedostamiseen.

Kirja *Superaivot* on täyttä asiaa kokonaisuudessaan. Vaikka reilun 400 sivun lukeminen voi alussa tuntua haastavalta, on se vaivan arvoista. Itse asiassa suurin osa kirjasta oli niin mielenkiintoista luettavaa, että olin erittäin kiitollinen, siitä että kirja oli "ohjautunut" luettavakseni. Suosittelen kirjaa varauksetta muillekin. Antoisia lukuhetkiä.

Rauni Pietarinen

Sisäinen voimanlähteemme

Alexander Loyd

Rakkauden periaate - Stressistä menestykseen 40 päivässä

Alkuteos: The Greatest Principle
Suomentaja: Leena Siitonen
Basam Books 2014
342 sivua

Alexander Loyd, FT, on psykologian ja neurolääketieteen tohtori. Suomeksi on julkaistu aikaisemmin hänen kirjansa *Paranemisen avain*, josta on tullut jo kahdeksas painos.

Rakkauden periaate -kirjan avulla opimme ymmärtämään, miten kaikkein suurin voima, rakkaus, toimii kehossamme ja mielessämme. Tämä auttaa meitä löytämään oikean asenteen haasteisiimme. Olennaisinta on, asuuko sisimmässäm-

me rakkaus vai pelko. Ainoa syy, miksi Loyd on kirjoittanut kirjansa on se, että hän haluaa kaikkien ihmisten elävän rakkaudessa, ilossa, rauhassa ja totuudessa.

Kolminaisuus *ajatus, tunne ja tahto* mainitaan Kirjeopisto Vian opetuskirjeissäänkin. Tämä on tärkeä kokonaisuus. Kirjailija kehoittaa meitä luopumaan pelkällä tahdonvoimalla saavutettavaan tulevaan lopputulokseen kohdistuvista odotuksista. Sen sijaan hän kehoittaa meitä luomaan sisäisen rakkauden tilan, joka toimii voimanlähteenä ulkoisille olosuhteillemme. Se mitä olemme aina halunneet, ei ole ulkoista eikä materiaalista. Se on rakkauden, ilon ja rauhan sisäinen tila sydämesämme ja mielessämme.

Loydin kirjassa olevat menetelmät ja tekniikat on tarkoitettu kaikille ihmisille. Kirjoittaja ei ota kantaa siihen, onko niistä apua myös tietoisesti henkisellä tiellä oleville ihmisille – ilmeisesti henkisen tien kulkemiseen löytyy ainakin uusia näkökulmia. Kirjan olennaisin kysymys on: mitä kaikkein eniten haluat elämässäsi? Oikeaksi vastaukseksi Loyd määrittelee sisäisen rauhan ja rakkauden tilan, ei mitään ulkoisia tavoitteita.

Kirjassa opetetaan yksityiskohtaisesti menetelmiä ja tekniikoita, joilla pystymme uudelleen ohjelmoimaan tiedostamattoman mielemme. Siinä sijaitsevat Loydin mukaan solumuistot ja henkinen sydämemme, ja se

on elämämme ongelmien lähde. Muistot ovat siis lähes jokaisen fyysisen, tunnepohjaisen ja henkisen oireemme syy, ja ne asuvat kehomme jokaisen solun informaatioki kentässä.

Kirjailijan mukaan mielikuvi tus on kuvantekijä: puhumme sisällämme olevasta luovasta voimasta, joka tuottaa kuvia. Kaikki Maa-planeetalla on peräisin kuvantekijästä ja jokaisella ihmisellä on sellainen. Se on avain kaikkien meitä vaivaavien ongelmien parantamiseen, koska se on välitön yhteytemme lähteeseen – henkiseen sydämeemme – ja sen kieli. Henkinen sydän on hengen asuinpaikka aivan samoin kuin keho on sielun asuinpaikka. "Kuvatuus" on henkisillä tasoilla.

Menestys saavutetaan elämällä totuudessa ja rakkaudessa joka hetkenä. Se mitä siitä sitten meille seuraakin, on parhaaksemme, vaikka siihen liittyisi myös kipua. Ulkoinen ei koskaan luo sisäistä; sisäinen luo aina ulkoisen. Todellinen menestyminen ulkoisissa olosuhteissa riippuu täysin sisäisestä rakkauden, ilon ja rauhan tilastamme.

Tee kaikki, mitä teet, sisäisessä rakkauden tilassa tähän hetkeen keskittyen. Tämä on rakkauden periaate. Todellinen rakkaus ja armo vapauttavat meidät lopputuloksista. Kun elämme rakkauden periaatteen mukaisesti, keskitymme sisäisesti toimimaan rakkaudessa – ikuisessa nykyhetkessä.

Tauno Halme

Jos anteeksianto ei onnistu, kokeile toista tietä

Miten välttyä katkeroitumiselta kun on ylivoimaista antaa anteeksi, ja kun loukkauksen sivuuttaminenkin on mahdotonta. Onneksi löytyy tie, joka vapauttaa toisen vian tai virheen virittämästä kourusta.

Anteeksiantoa on kuulutettu paljon, hyvä niin. Mutta jos se ei onnistu, jos yritys menee pinnistelyksi eikä sittenkään pysy, eikä kykene. Lakkaisiko yrittämästä? – Niin onkin parasta, sanoo psykoanalytikko **Perti Simula**

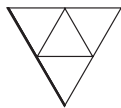
Anteeksiantamisen vastakohta on tuomitseminen. Simula kehoittaa lähestymään ongelmaa sen kautta: "Sinun ei tarvitse antaa anteeksi, älä yritä antaa anteeksi, se ei edes kuulu sinulle." (Käsikirja Ihmiselle, 2013) Ja heti perään: "Riittää kun purat tapaasi tuomita. Se vapauttaa tietoisuuttasi ja sinä vapaudut ihmisenä." Siis opetellaan näkemään oma tila sen sijaan että kipuilitaisiin toisen pahan teon virittämässä kourussa. Ongelma onkin lähtökohtaisesti itsessä. Näkökulman vaihdos paljastaa oman osuuden, osallisuuden omaan mielihintaan. Tuttu sanonta: älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi, konkretisoituu.

Yhteiskunta joutuu jakamaan sekä langettavia että vapauttavia tuomioita. Yksilö voi anteeksiannolla kamppailla katkeruutensa ja pyyhkäistä olemattomiin toisen rahavelan tai vastaavan rikkeen. Mutta väärää tekoa seuraavasta moraalisesta vastuusta ei ihminen voi toista vapauttaa. Väärä teko jää aina tekijän asiaksi. Ihmisyyden tasolla anteeksianto ei todellakaan näytä kuuluvan sinulle.

Moraalista vastuuta ei ihminen voi kuitenkaan toiselta ihmiseltä poistaa: vaan syy jää syyllisen asiaksi. Ihmisyyden tasolla anteeksiantaminen ei näytä kuuluvan sinulle.

Lähtekö katkeruuden selittäminen anteeksiantoharjoituksista vai oman viallisuuden tiedostamisesta, on yhdentekevää. Onnistuessaan menetelmät vievät samaan tulokseen. Antamalla anteeksi vapauttaa itsensä tuomitsemisen taakasta, mutta loukkaajan voi vapauttaa vain Kaikkein Korkein taho. Siihen vedotaan ripissäkin. Onko siis niin, että anteeksianto ei todellakaan kuulu ihmiselle? Näin Simila sanoo. Pääseekö ihminen inhimillisen tason yläpuolelle onnistuessaan antamaan anteeksi? Lähteminen oman raadollisuuden tiedostamisesta ei varmaan ole helppoa sekään, mutta voiko siltä välttyä myöskään anteeksiantamisen tiellä? Oli lähtökohta kumpi tahansa, lopputulosta voidaan sanoa anteeksiantamiseksi. Siinä mielessä kuin se on ihmisen vallassa.

Anja Lappalainen

AJATUSJOOGA

Katso ilmoitus takakannen sisäsivulla.
Aloita ajatusjooga!

Turku

Ajatusjoogaan tutustumistyöpajoja sopimuksen mukaan pienryhmille.
Tiedustelut: Kaisa Pakkala, 044 992 6191, kaisapakkalamaaria@gmail.com tai Jouko Palonen, 050 390 6517, joukopalonen@gmail.com

Helsinki

- 14.2.2016 klo 15
- 6.3.2016 klo 15
Paikka Valon Tila, Uudenmaankatu 35 A 1, Helsinki
Muulloin sopimuksen mukaan.
Tiedustelut: Rauni Pietarinen, 040 867 1429, rauni.pietarinen@pp2.inet.fi tai Yrjö Honkala, 050 534 9519, yrjoh@yahoo.com

SYKSY 2015

Tapahtumat Helsingissä

Via ry:n Helsingin ja Lohjan paikallisosastojen yhteinen 40-vuotisjuhla
Sunnuntaina 22.11.2015, Valon Tila, Uudenmaankatu 35

Tapahtumat Turussa

Adventtijuha ja Via ry:n Turun paikallisosaston 40-vuotisjuhla
Lauantaina 28.11.2015, Maarian Myllyoja, Ruusuportti, Paimlantie 374

Lämpimästi tervetuloa!

Majoitus ja ruokailu

- Majoitus ja ruokailu maksetaan erikseen.
- Via-Akatemian opiskelijoille majoitus sisältäen täyshoidon on 30 euroa/vrk, Via ry:n jäsenet 25 euroa/vrk.
 - Lisämaksu liinavaatteista ja 1-2 hengen huoneesta.
 - Kesäisin mahdollisuus aittamajoitukseen.

TULOSSA KEVÄÄLLÄ 2016

Yleisöluennot Helsingissä

Valon Tila, Uudenmaankatu 35
Oviraha 10 euroa, sisältää kahvitarjoilun
- Lauantaina 12.3.2016 klo 13
Ajatus työkaluna, Timo Ala-Reinikka
- Lauantaina 9. 4.2016 klo 14
Yrjö Honkala ja Päivi Kansanaho-Guo
Aihe ilmoitetaan myöhemmin.

Yleisöluennot Turussa

Maarian Myllyoja, Ruusuportti, Paimlantie 374
Oviraha 10 euroa, sisältää kahvitarjoilun
- Sunnuntaina 20.3.2016 klo 13
Dharma, universaalinen ja maallinen oikeudenmukaisuus, Ritva Peltomäki
- Sunnuntaina 3.4.2016 klo 13
Positiivisen psykologian ja lyhytterapian auttamismahdollisuudet, Kaisa Pakkala

TAPAHTUMAT KESÄLLÄ

Via-Akatemian VIII kesäakatemia

Aika: 24.-30.6.2016
Paikka: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki

Aamiaismajoitusta Kerimäellä Savonlinnassa

Kaukalinnassa, Viitamäentie 189.
Katso ilmoitus s:lla 2.

MESSUT

Joulumessut 12.-13.12.2015
Liikuntahalli, Kerimäki
Viisas elämä -messut 30.-31.1.2016
Järvenpää-talo, Järvenpää
Minä Olen messut 6.-7.2.2016
Finlandia-talo, Helsinki
Joogafestival 27.-28.2.2016
Kaaapelitehdas, Merikaapelihalli, Helsinki

Lisätietoa ja ilmoittautumiset

Puhelin: (015) 543 112
Postiosoite: PL 4, 58201 Kerimäki
Käyntiosoite: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki
Sähköposti: via.akademia@via.fi
Internet: www.via.fi
www.facebook.com/via.akademia

Uusi SAFIIRI

Uuden Safiirin ilmestyminen painettuna lehtenä päättyy numeroon 2/2015. Via-Akatemian säätiö alkaa kustantaa 2016 kirjasarjaa *Uuden Safiirin Aikakauskirjat*.

Vuodelle 2016 tehdyt tilaukset

Olemme yhteydessä niihin Uusi Safiiri -lehden tilaajiin jotka ovat suorittaneet tilausmaksun numerosta 1/2016 tai 1 - 2/2016 voidaksemme sopia maksun palautuksesta tai sen käytöstä varausmaksuna Via-Akatemian säätiön kustantaman kirjasarjan - Uuden Safiirin Aikakauskirjat - julkaisuihin.

Uudet tilaukset

Voit edelleen tilata Uusi Safiiri -lehden vuoden 2015 lehdet/2 numeroa ja aiempien vuosien numeroita ilmoittamalla yhteystietosi ja tilattavien lehtien tiedot toimitukseen:

Uusi Safiiri/Tilaukset
PL 4, 58201 Kerimäki
uusi.safiiri@via.fi
(015) 543 112, 040 825 5165/Sinikka Juntura

Voit tehdä tilauksen myös internetin kautta: www.uusisafiiri.fi

Lasku lähetetään tilaamiesi lehtien mukana, maksu suoritetaan tilille:
Uusi Safiiri, FI19 5133 0020 0235 77, OKOYFIHH.

Uusi Safiiri -lehtien hinnat
Vuoden 2015 lehdet 12,00 euroa/kpl
Vuoden 2014 lehdet 11,00 euroa/kpl
Vuoden 2013 lehdet 9,50 euroa/kpl
Vuoden 2012 lehdet 8,50 euroa/kpl
Vuosien 2009 – 2011 lehdet 7,50 euroa/kpl
Vuosien 2007 – 2008 lehdet 6,90 euroa/kpl
Aikaisempien vuosien numerot 2,00 euroa/kpl
Hintoihin lisätään toimituskulut. Lehtiä on saatavana rajoitetusti.

Irtonumeromyynti

Voit ostaa Uusi Safiiri -lehden irtonumeroita myös seuraavista myyntipisteistä:

Aatma, Helsinki
Biokustannus, kirjakauppa, Helsinki
Era Nova, Helsinki
Kirjakauppa & Galleria Tiedostamo, Helsinki
Kirjeopisto Via, Savonlinna
Myllyoja, Ruusuportti, Turku
Valon Tila, Helsinki
Via-Akatemia, Kerimäki
www.kauppa.tajunta.net

Uusi Safiiri kiittää lukijoita ja yhteistyökumppaneita.

Valmistumassa 2016

Tuula Uusitalo
**Tyyne Matilaisen
esoteerinen filosofia**

**Henkisen opettajan keskeisiä
ajatuksia 1970–1980 -luvuilta**

Kirjoittaja on ollut mukana vialaisen yhteisön yhteisissä keskusteluissa ja opetustilanteissa 1975 alkaen.

Kirjoitusten virikkeenä ovat olleet näistä keskusteluista kootut muistiinpanot ns. "Tyyne Matilaisen tiedot".

Kirjassa käsitellään mm.

- Kirjeopisto Vian opetuskirjeiden filosofiaa

- Tyyne Matilaisen eettistä filosofiaa

- Tajunta-kuvion sisältöä.

**Ajatusjoogan harjoittajille ja kaikille
henkisen tien kulkijoille!**

Lisätietoja uusi.safiiri@via.fi

Seuraa www.via.fi, www.facebook.com/via.akademia

Olemme olemassa,
jotta Sinä voisit
paremmin.

- fysioterapia, OMT-ft
- hieronta
- osteopatia
- Bemer-verisuoniterapia, www.bemer.fi
- suolahuone
- kuntosali

**Porvoon
Kuntofunktio**

Kaivokatu 29, 1. krs, 06100 Porvoo
(019) 524 9622, kylli.niinisto@gmail.com,
www.kuntofunktio.fi,
www.facebook.com/Porvoon-Kuntofunktio

**Monipuoliset
palvelut
Kopio Niinistä!**

Helsinki
Kotka
Lappeenranta
Tampere
Turku
Tallinna

Tulostus- ja painopalvelut

- kutsu- ja käyntikortit
- esitteet, lomakkeet
- julisteet
- graafinen suunnittelupalvelu
- roll upit ja kuvavuodot

Tarjoamme myös kattavat rakennuspiirustuspalvelut!

Valtakunnallinen vaihe 010 6803 000

KOPIONIINI

www.kopioniini.fi

BIOKUSTANNUKSEN KIRJAKAUPPA

Mannerheimintie 79, 00270 Helsinki

Puh (09) 637 248, ma-pe klo 15-17, la 11-14

Angervo: Yksinäinen matkamies, 18,-
Artemajos: Aurakirja, 20,-
Artemajos: Esoteerinen sanakirja, 20,-
Artemajos: Mesmerismi - muinainen parantamismenetelmä, 20,-
Artemajos: Numerologia, 20,-
Artemajos: Selvänäkö, 20,-
Blavatsky: Hiljaisuuden ääni, 12,-
Blavatsky: Jälleensyntymisen mysteereitä, 10,-
Blavatsky: Käytännöllinen okkultismi, 10,-
Caddy: Ovi sisimpään, 24,-
Cooper: Jälleensyntyminen, 15,-
Cooper: Tie terveyteen, 15,-
Dalai-lama: Mietiskelyn harjoittaminen, 25,-
Dalai-lama: Opetuksia viisauksesta, 15,-
Dalai-lama: Sisäinen tasapaino, 20,-
Dorjee: Lamrimin henkisiä opetuksia, 20,-
Gyatso: Neljä jalaa totuutta, 20,-
Hartmann: Okkultinen lääketiede, 16,50
Hartmann: Seikka lu rosenkreutz laisten luona, 25,-
Lad: Ayurveda - käytännöllinen opas, 25,-
Olcott: Buddhan elämä ja sen opetukset ja muu kirjallisuus, 14,-
Olcott: Vanhoja päiväkirjan lehtiä (15 osaa ilmestynyt), 15,-/osa
Sonck: Joogasta mesmerismiin, 18,-
Tenzin Wangyal Rinpoche: Tiibetiläinen unijooga, 28,-
Bodhi Melong - buddhalainen lehti nro 23, 6,-
Dalai-laman Suomen-vierailun 2011 tupladvd, 34,-
(yht. 8 tuntia), opetusosassa tekstitys suomeksi

www.biokustannus.com

Tajunta

Kirjat helposti ja mukavasti
verkkokaupasta!

www.kauppa.tajunta.net

**Etsijän aarreaitta:
klassikoita, uutuuksia.
Musiikkia, TAPAHTUMIA Salissa.**

Laaja valikoima Ken Wilberin teoksia

ERA NOVA BOOKSHOP

www.eranova.fi
Kasarmikatu 2, HKI 14
ark 11-18, la 11-15 Tervetuloa!
p 09-632500 eranova@eranova.fi
Liity sähköpostilistallemme!
Voit tykätä meistä facebookissakin.

Katso ohjelma
www.goldenage.fi/ruusuportti

Ruusuportti ry
c/o Marja-Liisa Haapa-aho
Paimalantie 374, 20460 Turku
puh. (02) 247 2018
email ruusuportti@gmail.com

**Kurssikeskus
Aamiaismajoitus
Luontaishoitola**

**Virusmäentie 9 Turku
p. 044 592 9324
konsankartano@gmail.com
www.konsankartano.fi**

**Tarvitsetko työtiloja
Helsingin
keskustassa?**

Soita ja kysy lisätietoja!
Börje Fri
0400 690 381

AATMA
Kirjakauppa &
Antikvariaatti
Et. Rautatiekatu 16
00100 Helsinki
09-693 3339

www.aatma.fi
Totuudenetsijän kirjakauppa

Savonlinnan
Henkinen Elämäkatsomus

HEKry

www.hekry.com

**Sirkka Aro
Klassinen homeopaatti**

Fredrikinkatu 14, 00120 Helsinki
050 401 6236
sirkka.aro@luukku.com
www.homeopaattisirkkaaro.fi

UUTUUSKIRJA!

Erkki Lehtiranta Musiikki, henkisyys ja hyvinvointi
– kuinka musiikki voi muuttaa elämäsi

Tämä kirja on löytöretki ääneen ja musiikkiin. Teos johdattaa niin musiikin ikiaikaisten mysteerien kuin modernin tutkimustiedonkin pariin. Mukana on paljon testattuja vinkkejä, jotka liittyvät musiikin monipuoliseen käyttöön elämämme laadun parantajana.

Basam Books 9/2015
Nidottu, 334 sivua
Ovh 26 euroa
Tilaukset:
info@smilingstars.fi

Tilaa Ultra - 62 € 12 kk
(10 lehteä)

+ Uutena tilaajana 3 Ultraa kaupan päälle!

PETER SELG
RUDOLF STEINER
JA
CHRISTIAN
ROSENKREUTZ

180 sivua, svh 29 €

Rudolf Steiner ja Christian Rosenkreutz
Peter Selg

180 sivua, svh 29 €

”Christian Rosenkreutzin olemuksesta puhuminen edellyttää suurta luottamusta henkisen elämän mysteereihin – ei luottamusta henkilöön vaan henkisen elämän suuriin salaisuuksiin”, on Rudolf Steiner todennut. Hän kutsui Christian Rosenkreutzia yhdeksi ihmiskunnan suurista johtajista, jonka oli ja on johdettava henkinen liike nykyaikaan ja tulevaisuuteen. Hän painotti Rosenkreutzin olevan kristillisyyden opettaja, joka työskentelee jatkaakseen impulssia, joka on annettu Kristus Jeesuksen ilmestyessä maan päälle ja täyttyessä Golgatan mysteerin.

Suomen antroposofinen liitto, Uudenmaank. 25 A 4, 00120 Hki, (09) 696 25233, kirjamyyni@antropos.fi
Kirjatilaukset myös: www.antropos.fi

Takoja

antroposofinen kulttuurilehti

Nelosnumero ilmestyy 18. joulukuuta

Tilaa Takoja:

- Vuosikerta 2016 (4 numeroa) 35 €
- 3–4 2015 16,50

puh. (09) 696 25233,
takoja@nic.fi, tai maksu
tili FI 44 80001901 4526 57

Takoja 3/2015:

Suomalaisessa elää tyhjyyden lahja • Suomi: menneisyyden mysteerien pohjalta tulevaisuutta kohti • Pohjola näkyi Antroposofisen seuran keskuksessa Goetheanumissa • Inner Humanity Camp etsi uutta • Chartresin kristillisen koulun suuret opettajat • Hugo Simberg ja symbolismi • Siivouksen henkisiä näkökohtia • J.S. Bach ja Eläinrata
• KIRJOJA: Michael Hodorkovski: Uusia muistelmia kuolleesta talosta; Jeremy Rifkin: Zero Marginal Cost Society; Markku Wilenius: Tulevaisuuskirja

Suomen luetuin joogalehti

Ananda on neljä kertaa vuodessa ilmestyvä lehti, joka keskittyy joogaan, henkisyyteen, meditaatioon ja kasvisruokaan. Ananda menee pintaa syvemmälle: meille jooga ei ole pelkkä muotivillitys vaan elämäntapa.

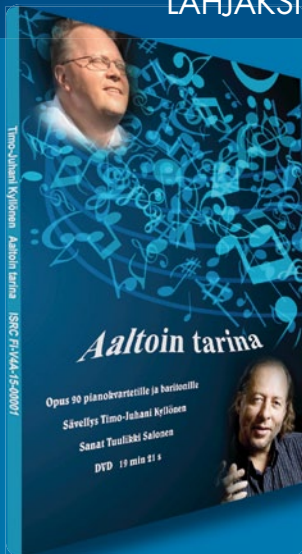
Tilaamalla Anandan säästät rahaa ja varmistat, että saat jokaisen numeron tuoreena suoraan kotiisi. Kestotilaus maksaa vain 20 euroa vuodessa.

**TEE TILAUS HELPOSTI NETISSÄ:
WWW.ANANDALEHTI.FI**

**TAI SOITA TILAAJAPALVELUUMME:
PUH. 03-4246 5340**

***ananda**

LAHJAKSI ITSELLE TAI YSTÄVÄLLE **CD ja DVD**

**Timo-Juhani
Kyllönen,
Aaltoin tarina
op. 90**
pianokvartetille
ja baritonille,
sanat Tuulikki Salonen

Hinta: 15 euroa/kpl, 25 euroa/2 kpl
Myynti: Via-Akatemia/Kaukalinna ja Via ry:n paikallisosastot
Tilaukset: via.akatemia@via.fi, (015) 543 112, 040 825 5165
Jos levy(t) lähetetään postiin, maksuun lisätään käsittely- ja toimituskulut, 5,00 euroa/levy.

VIA-AKATEMIAN SÄÄTIÖ

Tilaa omaksi iloksesi tai lahjaksi korkeatasoinen aikakauslehti!

Antikki ja taide

Lehti kuvaa laaja-alaisesti koko antiikin ja taiteen kenttää. Keräily- arjen historia - entisöinti - kädentaito - suomalaiset taidearteet.

www.antiikkijataide.fi
6 nroa vuodessa 34€

Ase&Erä

Esittelee uusimmat aseet, jouset ja ampumatarvikkeet. Uudet tekniset välineet, teräaseet ja tekstiilit. Kertoo metsästyskoiraroista ja niiden hoidosta sekä metsästysmatkoista.

www.asejaera-lehti.fi
8 nroa vuodessa 58€

Bodytreeni

Uudistunut Bodytreeni on jokaisen omatoimisesta terveyden vaalimisesta kiinnostuneen ikioma lehti. Kehonrakentajien, kuntosalikävijöiden ja kuntoliikojien tietopaketti.

www.bodytreeni.fi
6 nroa vuodessa 35€

Ekoelo

Ekoelo esittelee vaihtoehtoja, miten ihmisen voi tuoda joka-päiväiseen arkeensa arvovalintoja, jotka tukevat elämäntapaa - Luonnonmukaisesti - Ekologisesti - Puhtaasti - Aidosti.

www.ekoelo.fi
6 nroa vuodessa 40€

Hevosmaailma

Sinulle hevosen omistaja, kasvattaja, raviharrastaja, ratsastaja tai omasta hevosesta haaveileva.

www.hevosmaailma.fi
6 nroa vuodessa 38€

Kiinteistö ja Isännöinti

Asiantunteva ammattilehti joka käsittelee kiinteistöhoitoa monipuolisesti. Peruskorjaus - energia - kiinteistöhallinnan tietotekniikka - katot - julkisivut - pihat - asuinympäristö.

www.kiinteistojaisannointi.fi
10 nroa vuodessa 68€

Kissafani

Kissafani on asiantunteva harrastelehti kaikenikäisille kissailemisille. Löydät uusimmat asiat kissan terveydestä ja kasvatukselta, rotuesittelyjä, sekä upeita värikuvia julisteineen.

www.kissafani.fi
6 nroa vuodessa 38€

Luontaisterveys

Kertoo asiantuntevasti nykyaikaisista ja vanhan ajan luontaishoidoista ja luonnon vitamiineista. Luontaisterveydestä saat tietää, miten pysyä luonnollisesti terveenä fyysisesti ja henkisesti.

www.luontaisterveys-lehti.fi
8 nroa vuodessa 56€

Meidän Koira

Lehti jossa asia- ja viihdettä koko perheelle. Koira ja ihminen - Hyvä pentu on iloinen pentu - Koiran hoito, rakenne, sairaudet, koulutus, koiraongelmat.

www.maidankoiria.fi
6 nroa vuodessa 37€

Meidän Sauna

Lehti keskittyy täysin saunaan; kiukaisiin, pesu- ja kylpyhuonetiloihin, varusteisiin ja saunatuotteisiin. Esillä saunoja ja saunataphtumia ympäri maata ja maailmaa.

www.maidansauna.fi
4 nroa vuodessa 19€

Senioriterveys

Aihealueita ovat fyysisen terveyden koko laaja alue: ihmisen koko keho suuta ja silmiä myöden unohtamatta psyykkistä tai sosiaalista terveyttä sekä seksuaalisuutta.

www.senioriterveys.fi
8 nroa vuodessa 49€

Sielunpeili

Tarjoaa työkaluja juuri Sinun sisäisen kasvusi tueksi. Aihealueina ovat yksilön sisäinen kasvu, ajatusvoima, myönteinen ajattelu, tunteiden kohtaaminen, antautuminen rakkaudelle.

www.sielunpeili-lehti.fi
8 nroa vuodessa 55€

Talomestari

Talomestari-lehti on pientalorakentajan, taloisiaan asuvien ja niitä korjaavien lehti.

www.talomestari-lehti.fi
7 nroa vuodessa 43€

Tilaa ja nauti!

Lehden internetosoitteessa, tilaukset@karprint.fi

☎ 09 - 413 97 300

minä Olen messut

Finlandia-talossa
6.-7.2.2016

- Ohjelmaa ja elämyksiä, workshoppeja ja musiikkiesityksiä.
- Kehon ja mielen hyvinvointiin ja henkiseen kasvuun liittyviä teemoja.
- Yli 200 näytteilleasettajaa.
- Paljon muuta mielenkiintoista!

Messut avoinna:
la klo 10–18
su klo 10–17

www.minaolenmessut.fi

Järjestäjä: Minä Olen Keskus Tiedustelut: Anu Rautkari, puh. 040 754 1327

Norjan prinsessa Märtha Louise ja Elisabeth Nordeng

Esiintyvät lauantaina ja sunnuntaina aiheina:

- *Henkinen tunnussana – Avaa sisäinen viisautesi*
- *Muuta maailmasi - Sinun maailmasi*

liput: www.lippu.fi

*Arvostettuja
koti- ja ulkomaisia
luennoitsijoita*

Uudistunut minä Olen lehti

Oman alansa koti- ja ulkomaiset huippuosaajat tarjoavat **Minä Olen** lehden lukijoille löytämäänsä oivalluksen, ymmärryksen ja tiedon aarteita, joiden avulla pystyt olemaan onnellinen käytännön elämässä, tekemään elämästäsi omasi näköisen ja tästä maailmasta vielä paremman paikan elää.

Minä Olen lehti käsittelee muun muassa erilaisia maailmankuvia, kehittyvää elämänymmärrystä, henkisyyttä ja henkistä kasvua, terveyttä, luontaishoitoja ja –terapioiden.

Minä Olen lehti ei ole sitoutunut mihinkään yksittäiseen filosofiaan, uskontoon tai ismiin.

Lehden tilaukset:

lehtitilaukset@minaolen.com
045 857 9030, 045 2352 305

Ilmoitusmyynti:

ilmoitusmyynti@minaolen.com
045 6144 840 ja 045 2352 305

KEHO | MIELI | HENKI

VIA-AKATEMIA - KIRJEPISTO VIA

Perinteistä Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssia toteutetaan myös ryhmäopetuksena

AJATUSJOOGAKOULUISSA

Helsingissä, Turussa, Kemissä ja Savonlinnassa.

Johdantoluennolla tai -kurssilla on mahdollista päästä hyvin alkuun perinteisen Kirjeopisto Vian rajajoogan, nykyisin ajatusjoogan harjoittamisessa. Opit ajatusjoogan periaatteet ja innostut inspiroivassa ilmapiirissä etenemään sisäisen eheytyksesi tiellä. Teemme ajatusjoogaharjoituksia ja pohdimme ajatusjoogan keskeisiä teemoja:

- Mitkä ovat ajattelun lainalaisuudet ja miten harmonisoin aurani.
- Miten sytytän positiivisuuteni eli miten puhdistan tunne- ja ajatusolemukseni.
- Miten voimistan itsessäni Korkeamman Minäni ja lkuisen Itseni.
- Miten harmonisoin ihmissuhteeni anteeksiannon, anteeksipyyttämisen ja anteeksisaamisen ajatuksin.
- Miten saavutan tietoisien yhteyden Jumalaan ja miten opin tunnistamaan tajunnantasoja.

KEMI

Ajatusjoogan perusopetus

Paikka: Suntuontie 17 C 3, Riitta Kinnusen kotona sunnuntaisin klo 12-15.

Syyskausi 2015

25.10.2015

29.11.2015

20.12.2015

Kevätkauden ajat ilmoitetaan myöhemmin.

Ohjaaja: Elina Kakko

TURKU

Ajatusjoogaan tutustumisyöpaja

Sopimuksen mukaan pienryhmille.

Tiedustelut Kaisa Pakkala, 044 992 6191,

kaisapakkalamaaria@gmail.com tai

Jouko Palonen, 050 390 6517,

joukopalonen@gmail.com

HELSINKI

Ajatusjoogaan tutustumisyöpaja

Ajat: su 14.2.2016 ja su 6.3.2016

Muulloin sopimuksen mukaan.

Paikka: Valon Tila, Uudenmaank. 35 A 1, Helsinki

Tiedustelut: Rauni Pietarinen, 040 867 1429,

rauni.pietarinen@pp2.inet.fi ja

Yrjö Honkala, 050 534 9519, yrjoh@yahoo.com

SAVONLINNA

Ajatusjoogan perusopetus

Uudet kiinnostuneet voivat tiedustella henkilökohtaista tai pienryhmäperekahdytystä (puhelin, sähköposti tai skype). Voit tilata ajatusjoogan johdantoluennon tai -kurssin kotipaikkakunnallesi. Voit ilmoittautua perinteiseen kirjeopisto-opetukseen.

Oppilaaksi ilmoittautumiset: Kirjeopisto Via, Olavinkatu 34 B 22, 57130 Savonlinna. Tai www.via.fi -sivustolla olevalla ilmoittautumislomakkeella tai terttu.seppanen@via.fi tai 050 567 9630

Yhteystiedot:

Vastuuopettaja Kirjeopisto Vian ajatusjoogan opettaja, psykologi Terttu Seppänen

Puh. 050 567 9630 tai terttu.seppanen@via.fi

Ohjaajakoulutuksessa KM, musiikkipedagogi, jooganopettaja Elina Kakko

050 5622 688 tai elliinakakko@gmail.com

Via ry:n paikallisosastoissa keskustelupiirejä ohjaavat ajatusjoogassa edistyneet jatko-opiskelijat. Seuraa www.via.fi, www.facebook.com/via.akatemia Ota yhteyttä! Lämpimästi tervetuloa ajatusjoogan harjoittajaksi!

Katso Puutarhakeskus Sofianlehto nyt facebookissa.

*"Sano Sofianlehto kun
haluat kauniita kukkia
kotiin tai puutarhaan!"*

